

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
IV kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM 10-19-04

Druk nr 2584

Warszawa, 27 lutego 2004 r.

Pan
Marek Borowski
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

**- o zmianie i uchyleniu niektórych ustaw
w związku z uzyskaniem przez
Rzeczpospolitą Polską członkostwa
w Unii Europejskiej,**

co do którego Rada Ministrów zadeklarowała, że ma na celu dostosowanie polskiego ustawodawstwa do prawa Unii Europejskiej.

Jednocześnie, zgodnie z wymogami art. 34 ust. 5 regulaminu Sejmu, przekazuję, przetłumaczone na język polski, teksty przepisów Unii Europejskiej, do których ma być dostosowane prawo polskie.

W załączeniu przedstawiam także opinię dotyczącą zgodności proponowanych regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Ponadto uprzejmie informuję, że do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Prezes Rady Ministrów.

Z wyrazami szacunku

(-) Leszek Miller

Ustawa
z dnia
o zmianie i uchyleniu niektórych ustaw w związku z uzyskaniem przez Rzeczpospolitą
Polską członkostwa w Unii Europejskiej

Art. 1. W ustawie z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2002 r. Nr 110, poz. 968, Nr 113, poz. 984, Nr 127, poz. 1090, Nr 141, poz. 1178, Nr 153, poz. 1271, Nr 169, poz. 1387, Nr 199, poz. 1672, Nr 200, poz. 1679 i Nr 216, poz. 1824 oraz z 2003 r. Nr 80, poz. 718, Nr 135, poz. 1268, Nr 137, poz. 1302, Nr 193, poz. 1884 i Nr 217, poz. 2124) do tytułu ustawy dodaje się odnośnik nr 1 w brzmieniu:

„¹⁾ Niniejsza ustawa dokonuje w zakresie swojej regulacji transpozycji następujących dyrektyw Wspólnot Europejskich:

- 1) dyrektywy 2001/44/WE z dnia 15 czerwca 2001 r. zmieniającej dyrektywę 76/308/EWG w sprawie wzajemnej pomocy przy windykacji roszczeń wynikających z czynności stanowiących część systemu finansowania Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej oraz opłat rolnych i ceł oraz w odniesieniu do podatku od wartości dodanej i podatków akcyzowych (Dz. Urz. WE L 175 z 28.06.2001, str. 17 i n.),
- 2) dyrektywy 2002/94/WE z dnia 9 grudnia 2002 r. ustalającej szczegółowe zasady wykonania niektórych przepisów dyrektywy 76/308/EWG w sprawie wzajemnej pomocy przy windykacji roszczeń dotyczących niektórych opłat, ceł, podatków i innych środków (Dz. Urz. WE L 337 z 13.12.2002, str. 41 i n.).”

Art. 2. W ustawie z dnia 26 czerwca 1974 r. - Kodeks pracy (Dz. U. z 1998 r. Nr 21, poz. 94, Nr 106, poz. 668 i Nr 113, poz. 717, z 1999 r. Nr 99, poz. 1152, z 2000 r. Nr 19, poz. 239, Nr 43, poz. 489, Nr 107, poz. 1127 i Nr 120, poz. 1268, z 2001 r. Nr 11, poz. 84, Nr 28, poz. 301, Nr 52, poz. 538, Nr 99, poz. 1075, Nr 111, poz. 1194, Nr 123, poz. 1354, Nr 128, poz. 1405 i Nr 154, poz. 1805, z 2002 r. Nr 74, poz. 676, Nr 135, poz. 1146, Nr 196, poz. 1660, Nr 199, poz. 1673 i

Nr 200, poz. 1679 oraz z 2003 r. Nr 166, poz. 1608 i Nr 213, poz. 2081) do tytułu ustawy dodaje się odnośnik nr 1 w brzmieniu:

„¹⁾ Niniejsza ustawa dokonuje w zakresie swojej regulacji transpozycji następujących dyrektyw Wspólnot Europejskich:

- 1) dyrektywy 91/383/EWG z dnia 25 czerwca 1991 r. uzupełniającej środki mające wspierać poprawę bezpieczeństwa i zdrowia w pracy pracowników pozostających w stosunku pracy na czas określony lub w czasowym stosunku pracy (Dz. Urz. WE L 206 z 29.07.1991, str. 19 i n.),
- 2) dyrektywy 91/533/EWG z dnia 14 października 1991 r. w sprawie obowiązku pracodawcy dotyczącym informowania pracowników o warunkach stosowanych do umowy lub stosunku pracy (Dz. Urz. WE L 288 z 08.07.1992, str. 32 i n.),
- 3) dyrektywy 92/85/EWG z dnia 19 października 1992 r. w sprawie wprowadzenia środków służących wspieraniu poprawy w miejscu pracy bezpieczeństwa i zdrowia pracownic w ciąży, pracownic, które niedawno rodziły i pracownic karmiących piersią (dziesiąta dyrektywa szczegółowa w rozumieniu art. 16 ust. 1 dyrektywy 89/391/EWG) (Dz. Urz. WE L 348 z 28.11.1992, str. 1 i n.),
- 4) dyrektywy 93/104/WE z dnia 23 listopada 1993 r. dotyczącej niektórych aspektów organizacji czasu pracy (Dz. Urz. WE L 307 z 13.12.1993, str. 18 i n.),
- 5) dyrektywy 94/33/WE z dnia 22 czerwca 1994 r. w sprawie ochrony pracy osób młodych (Dz. Urz. WE L 216 z 20.08.1994, str.12 i n.),
- 6) dyrektywy 96/34/WE z dnia 3 czerwca 1996 r. w sprawie Porozumienia ramowego dotyczącego urlopu rodzicielskiego zawartego przez Europejską Unię Konfederacji Przemysłowych i Pracodawców /UNICE/, Europejskie Centrum Przedsiębiorstw Publicznych /CEEP/ oraz Europejską Konfederację Związków Zawodowych /ETUC/ (Dz. Urz. WE L 145 z 19.06.1996, str. 4 i n.),
- 7) dyrektywy 96/71/WE z dnia 16 grudnia 1996 r. dotyczącej delegowania pracowników w ramach świadczenia usług (Dz. Urz. WE L 18 z 21.01.1997, str. 1 i n.),
- 8) dyrektywy 97/80/WE z dnia 15 grudnia 1997 r. dotyczącej ciężaru dowodu w sprawach dyskryminacji ze względu na płeć (Dz. Urz. WE L 14 z 20.01.1998, str. 6 i n.),

- 9) dyrektywy 99/70/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. dotyczącej Porozumienia ramowego w sprawie umów na czas określony, zawartego przez Europejską Unię Konfederacji Przemysłowych i Pracodawców (UNICE), Europejskie Centrum Przedsiębiorstw Publicznych (CEEP) oraz Europejską Konfederację Związków Zawodowych (ETUC) (Dz. Urz. WE L 175 z 10.07.1999, str. 43 i n.),
- 10) dyrektywy 2000/34/WE z dnia 22 czerwca 2000 r. zmieniającej dyrektywę 93/104/WE dotyczącą niektórych aspektów organizacji czasu pracy w celu objęcia sektorów i działalności wyłączonej z tej dyrektywy (Dz. Urz. WE L 195 z 01.08.2000, str. 41 i n.),
- 11) dyrektywy 2000/43/WE z dnia 29 czerwca 2000 r. wprowadzającej w życie zasadę równego traktowania osób bez względu na pochodzenie rasowe lub etniczne (Dz. Urz. WE L 180 z 19.07.2000, str. 22 i n.),
- 12) dyrektywy 2000/78/WE z dnia 27 listopada 2000 r. ustanawiającej ogólne warunki ramowe równego traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy (Dz. Urz. WE L 303 z 02.12.2000, str. 16 i n.).”

Art. 3. W ustawie z dnia 26 stycznia 1982 r. – Karta Nauczyciela (Dz. U. z 2003 r. Nr 118, poz. 1112, Nr 137, poz. 1304 i Nr 203, poz. 1966) w art. 10 w ust. 5 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) posiada obywatelstwo polskie, z tym że wymóg ten nie dotyczy obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej lub państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym,.”

Art. 4. W ustawie z dnia 26 maja 1982 r. - Prawo o adwokaturze (Dz.U. z 2002 r. Nr 123, poz. 1058, Nr 126, poz. 1069 i Nr 153, poz. 1271 oraz z 2003 r. Nr 124, poz. 1152) w art. 90 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Jeżeli adwokat świadczy w państwie członkowskim Unii Europejskiej lub państwie członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stronie umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym pomoc prawną na podstawie obowiązujących tam przepisów o świadczeniu pomocy prawnej przez prawników z Unii Europejskiej, sąd

dyscyplinarny, który wszczął postępowanie dyscyplinarne, niezwłocznie zawiadamia o tym właściwy organ w tym państwie, przesyłając temu organowi odpis wniosku, o którym mowa w ust. 1.”

Art. 5. W ustawie z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz.U. z 2002 r. Nr 123, poz. 1059, Nr 126, poz. 1069 i Nr 153, poz. 1271 oraz z 2003 r. Nr 124, poz. 1152) w art. 68¹ dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. Jeżeli radca prawny świadczy w państwie członkowskim Unii Europejskiej lub państwie członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stronie umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym pomoc prawną na podstawie obowiązujących tam przepisów o świadczeniu pomocy prawnej przez prawników z Unii Europejskiej, sąd dyscyplinarny, który wszczął postępowanie dyscyplinarne, niezwłocznie zawiadamia o tym właściwy organ w tym państwie, przesyłając temu organowi odpis wniosku, o którym mowa w ust. 1.”

Art. 6. W ustawie z dnia 12 września 1990 r. o szkolnictwie wyższym (Dz.U. Nr 65, poz. 385, z 1992 r. Nr 54, poz. 254 i Nr 63, poz. 314, z 1994 r. Nr 1, poz. 3, Nr 43, poz. 163, Nr 105, poz. 509 i Nr 121, poz. 591, z 1996 r. Nr 5, poz. 34 i Nr 24, poz. 110, z 1997 r. Nr 28, poz. 153, Nr 96, poz. 590, Nr 104, poz. 661, Nr 121, poz. 770 i Nr 141, poz. 943, z 1998 r. Nr 50, poz. 310, Nr 106, poz. 668 i Nr 162, poz. 1115 i 1118, z 2000 r. Nr 120, poz. 1268 i Nr 122, poz. 1314, z 2001 r. Nr 85, poz. 924, Nr 103, poz. 1129, Nr 111, poz. 1193 i 1194 i Nr 126, poz. 1383, z 2002 r. Nr 4, poz. 33 i 34, Nr 150, poz. 1239, Nr 153, poz. 1271 i Nr 200, poz. 1683 oraz z 2003 r. Nr 65, poz. 595, Nr 128, poz. 1176, Nr 137, poz. 1304 i Nr 213, poz. 2081) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 33a w ust. 2 pkt 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2) pracownicy migrujący, będący obywatelami państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, jeżeli są lub

byli zatrudnieni w Polsce, a także członkowie ich rodzin, o ile zamieszkują na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,

3) obywatele państw członkowskich Unii Europejskiej lub państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym i członkowie ich rodzin, posiadający środki finansowe niezbędne na pokrycie kosztów utrzymania podczas studiów, przy czym osobom tym nie przysługuje prawo do stypendium socjalnego.”;

2) w art. 84 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Przy zatrudnianiu osoby, o której mowa w ust. 1, a także obywatela polskiego, który stopień naukowy, stopień w zakresie sztuki lub tytuł zawodowy uzyskał za granicą, można odstąpić od warunków określonych w art. 80.”

Art. 7. W ustawie z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz.U. z 2002 r. Nr 9, poz. 84 i Nr 200, poz. 1683 oraz z 2003 r. Nr 96, poz. 874, Nr 110, poz. 1039, Nr 188, poz. 1840, Nr 200, poz. 1953 i Nr 203, poz. 1966) do tytułu ustawy dodaje się odnośnik nr 1 w brzmieniu:

„¹⁾ Niniejsza ustawa dokonuje w zakresie swojej regulacji transpozycji następujących dyrektyw Wspólnot Europejskich:

- 1) dyrektywy 92/106/EWG z dnia 7 grudnia 1992 r. w sprawie ustanowienia wspólnych zasad dla niektórych typów transportu kombinowanego towarów między państwami członkowskimi (Dz. Urz. WE L 368 z 17.12.1992, str. 38 i n.) – transpozycja częściowa,
- 2) dyrektywy 1999/62/WE z dnia 17 czerwca 1999 r. w sprawie pobierania opłat za użytkowanie niektórych typów infrastruktury przez pojazdy ciężarowe (Dz. Urz. WE L 187 z 20.07.1999, str. 42 i n.).”

Art. 8. W ustawie z dnia 23 maja 1991 r. o pracy na morskich statkach handlowych (Dz. U. Nr 61, poz. 258, z 1994 r. Nr 113, poz. 547, z 1998 r. Nr 113, poz. 717, z 2000 r. Nr 109, poz. 1156 oraz z 2002 r. Nr 240, poz. 2060) do tytułu ustawy dodaje się odnośnik nr 1 w brzmieniu:

„¹⁾ Niniejsza ustawa dokonuje w zakresie swojej regulacji transpozycji następujących dyrektyw Wspólnot Europejskich:

1) dyrektywy 92/29/WE z dnia 31 marca 1992 r. dotyczącej minimalnych wymagań w dziedzinie bezpieczeństwa i ochrony zdrowia w celu poprawy opieki medycznej na statkach (Dz. Urz. WE L 113 z 30.04.1992, str. 19 i n.),

2) dyrektywy 93/103/WE z dnia 23 listopada 1993 r. dotyczącej minimalnych wymagań w dziedzinie bezpieczeństwa i zdrowia w pracy na statkach rybackich (trzynasta dyrektywa szczegółowa w rozumieniu art. 16 ust. 1 dyrektywy 89/391/EWG) (Dz. Urz. WE L 307 z 13.12.1993, str. 1 i n.),

3) dyrektywy 95/21/WE z dnia 19 czerwca 1995 r. dotyczącej przestrzegania, w odniesieniu do żeglugi morskiej korzystającej ze wspólnotowych portów oraz żeglugi morskiej po wodach znajdujących się pod jurysdykcją państw członkowskich, międzynarodowych norm bezpieczeństwa statków i zapobiegania zanieczyszczeniom oraz pokładowych warunków życia i pracy (kontrola państwa portu) (Dz. Urz. WE L 157 z 07.07.1995, str. 1 i n.),

4) dyrektywy 1999/63/WE z dnia 21 czerwca 1999 r. dotyczącej Umowy w sprawie organizacji czasu pracy marynarzy przyjętej przez Stowarzyszenie Armatorów Wspólnoty Europejskiej (ECSA) i Federację Związków Zawodowych Pracowników Transportu w Unii Europejskiej (FST) - Załącznik: Umowa Europejska w sprawie organizacji czasu pracy marynarzy (Dz. Urz. WE L 167 z 02.07.1999, str. 33 i n.),

5) dyrektywy 1999/95/WE z dnia 13 grudnia 1999 r. dotyczącej egzekwowania przepisów odnoszących się do godzin pracy marynarzy na pokładach statków zawijających do portów Wspólnoty (Dz. Urz. WE L 14 z 20.01.2000, str. 29 i n.).”

Art. 9. W ustawie z dnia 24 sierpnia 1991 r. o ochronie przeciwpożarowej (Dz.U. z 2002 r. Nr 147, poz. 1229 oraz z 2003 r. Nr 52, poz. 452) art. 7 otrzymuje brzmienie:

„Art. 7. 1. Wyroby służące zapewnieniu bezpieczeństwa publicznego lub ochronie zdrowia i życia oraz mienia, wprowadzane do użytkowania w jednostkach ochrony przeciwpożarowej oraz wykorzystywane przez te jednostki do alarmowania o pożarze lub innym zagrożeniu

oraz do prowadzenia działań ratowniczych, mogą być stosowane wyłącznie po uprzednim uzyskaniu dopuszczenia do użytkowania.

2. Dopuszczenia do użytkowania wyrobów, o których mowa w ust.1, zwane dalej „dopuszczeniami”, w formie świadectwa dopuszczenia, wydają jednostki badawczo-rozwojowe Państwowej Straży Pożarnej, wskazane przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych.

3. Dopuszczenia są wydawane na czas określony, nie dłuższy niż 5 lat.

4. Dopuszczenie może być wydane na podstawie:

1) pozytywnej oceny właściwości użytkowych należycie zidentyfikowanego wyrobu, potwierdzonych, w zależności od potrzeb: badaniami, opiniami ekspertów lub innymi dokumentami, jeżeli wynika to z warunków stosowania wyrobu,

2) pozytywnej oceny warunków techniczno-organizacyjnych producenta wyrobu.

5. Oceny, o której mowa w ust. 4 pkt 1, dokonuje się w oparciu o Polskie Normy, a w przypadku ich braku - wymagania techniczno-użytkowe określone w rozporządzeniu, o którym mowa w ust. 12. Oceny, o której mowa w ust. 4 pkt 2, dokonuje się w oparciu o normy dotyczące systemów zarządzania jakością.

6. W przypadku, gdy wyrób został:

1) zgodnie z prawem wyprodukowany lub dopuszczony do obrotu w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej albo w Republice Turcji,

2) zgodnie z prawem wyprodukowany w innym państwie członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) będącym stroną umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym

- dopuszczenie wydaje się po ustaleniu, że poziom bezpieczeństwa wyrobu nie jest niższy od określonego w Polskich Normach lub wymaganiach techniczno-użytkowych.

7. Dopuszczony wyrób podlega oznakowaniu przez producenta znakiem jednostki badawczo-rozwojowej Państwowej Straży Pożarnej, która wydała dopuszczenie.

8. W okresie, o którym mowa w ust. 3, wyroby, na które zostało wydane dopuszczenie podlegają kontroli zgodności wyrobu z wymaganiami technicznymi, dokonywanej przez jednostkę badawczo-rozwojową Państwowej Straży Pożarnej, która wydała dopuszczenie.

9. W przypadku negatywnych wyników kontroli, o której mowa w ust. 8, jednostka badawczo-rozwojowa Państwowej Straży Pożarnej, która wydała dopuszczenie może cofnąć dopuszczenie.

10. Za czynności związane z wydaniem i zmianą dopuszczenia oraz kontrolą, o której mowa w ust. 8, pobiera się opłaty.

11. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, sposób ustalania wysokości opłat za czynności, o których mowa w ust. 10, uwzględniając okoliczności, że stawki tych opłat powinny zapewnić pokrycie kosztów ich przeprowadzania.

12. Minister właściwy do spraw wewnętrznych, kierując się potrzebą zapewnienia ochrony życia, zdrowia, mienia lub środowiska przed pożarem, klęską żywiołową lub innym miejscowym zagrożeniem określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) wykaz wyrobów, o których mowa w ust. 1,
- 2) wymagania techniczno – użytkowe wyrobów,
- 3) tryb wydawania, zmiany i cofania dopuszczenia,
- 4) tryb przeprowadzania kontroli dopuszczenia,
- 5) sposób znakowania wyrobów.”

Art. 10. W ustawie z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (Dz. U. z 1996 r. Nr 67, poz. 329 i Nr 106, poz. 496, z 1997 r. Nr 28, poz. 153 i Nr 141, poz. 943, z 1998 r. Nr 117, poz. 759 i Nr 162, poz. 1126, z 2000 r. Nr 12, poz. 136, Nr 19, poz. 239, Nr 48, poz. 550, Nr 104, poz. 1104, Nr 120, poz. 1268 i Nr 122, poz. 1320, z 2001 r. Nr 111, poz. 1194 i Nr 144, poz. 1615, z 2002 r. Nr 41, poz. 362, Nr 113, poz. 984, Nr 141, poz. 1185 i Nr 200, poz. 1683 oraz z 2003 r. Nr 6, poz. 65, Nr 128, poz. 1176, Nr 137, poz. 1304 i Nr 203, poz. 1966) w art. 94a w ust. 2 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) pracownicy migrujący, będący obywatelami państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, jeżeli są lub byli zatrudnieni w Polsce, a także członkowie ich rodzin, o ile zamieszkują na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,”.

Art. 11. W ustawie z dnia 16 października 1991 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2001 r. Nr 99, poz. 1079, Nr 100, poz. 1085, Nr 110, poz. 1189 i Nr 145, poz. 1623, z 2002 r. Nr 130, poz. 1112 oraz z 2003 r. Nr 80, poz. 717, Nr 162, poz. 1568 i Nr 203, poz. 1966) do tytułu ustawy dodaje się odnośnik nr 1 w brzmieniu:

„¹⁾ Niniejsza ustawa dokonuje w zakresie swojej regulacji transpozycji następujących dyrektyw Wspólnot Europejskich:

- 1) dyrektywy 79/409/EWG z dnia 2 kwietnia 1979 r. w sprawie ochrony dzikiego ptactwa (Dz. Urz. WE L 103 z 25.04.1979, str. 1 i n.),
- 2) dyrektywy 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory (Dz. Urz. WE L 206 z 22.07.1992, str. 7 i n.),
- 3) dyrektywy 1999/22/WE z dnia 29 marca 1999 r. dotyczącej trzymania dzikich zwierząt w ogrodach zoologicznych (Dz. Urz. WE L 94 z 09.04.1999, str. 24 i n.).”

Art. 12. W ustawie z dnia 16 kwietnia 1993 r. o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji (Dz. U. z 2003 r. Nr 153, poz. 1503) do tytułu ustawy dodaje się odnośnik nr 1 w brzmieniu:

„¹⁾ Niniejsza ustawa dokonuje w zakresie swojej regulacji transpozycji następujących dyrektyw Wspólnot Europejskich:

- 1) dyrektywy 84/450/EWG z dnia 10 września 1984 r. o reklamie wprowadzającej w błąd (Dz. Urz. WE L 250 z 19.09.1984, str. 17 i n.),
- 2) dyrektywy 97/55/WE z dnia 6 października 1997 r. w sprawie reklamy porównawczej (Dz. Urz. WE L 290 z 23.10.1997, str. 18 i n.).”

Art. 13. W ustawie z dnia 4 lutego 1994 r. o prawie autorskim i prawach pokrewnych (Dz. U. z 2000 r. Nr 80, poz. 904, z 2001 r. Nr 128, poz. 1402, z 2002 r. Nr 126, poz. 1068 i Nr 197, poz. 1662 oraz z 2003 r. Nr 166, poz. 1610) do tytułu ustawy dodaje się odnośnik nr 1 w brzmieniu:

„¹⁾ Niniejsza ustawa dokonuje w zakresie swojej regulacji transpozycji następujących dyrektyw Wspólnot Europejskich:

- 1) dyrektywy 91/250/WE z dnia 14 maja 1991 r. w sprawie ochrony prawnej programów komputerowych (Dz. Urz. WE L 122 z 17.05.1991, str. 42 i n.),
- 2) dyrektywy 92/100/WE z dnia 19 listopada 1992 r. w sprawie prawa najmu i użyczenia oraz niektórych praw pokrewnych prawu autorskiemu w zakresie własności intelektualnej (Dz. Urz. WE L 346 z 27.11.1992, str. 61 i n.),
- 3) dyrektywy 93/83/WE z dnia 27 września 1993 r. w sprawie koordynacji niektórych zasad dotyczących prawa autorskiego oraz praw pokrewnych stosowanych w odniesieniu do przekazu satelitarnego oraz retransmisji drogą kablową (Dz. Urz. WE L 248 z 06.10.1993, str. 15 i n.),
- 4) dyrektywy 93/98/WE z dnia 29 października 1993 r. w sprawie harmonizacji czasu ochrony prawa autorskiego i niektórych praw pokrewnych (Dz. Urz. WE L 290 z 24.11.1993, str. 9 i n.),
- 5) dyrektywy 96/9/WE z dnia 11 marca 1996 r. w sprawie ochrony prawnej baz danych (Dz. Urz. WE L 77 z 27.03.1996, str. 20 i n.).”

Art. 14. W ustawie z dnia 4 lutego 1994 r. - Prawo geologiczne i górnicze (Dz. U. Nr 27, poz. 96, z 1996 r. Nr 106, poz. 496, z 1997 r. Nr 88, poz. 554, Nr 111, poz. 726 i Nr 133, poz. 885, z 1998 r. Nr 106, poz. 668, z 2000 r. Nr 109, poz. 1157 i Nr 120, poz. 1268, z 2001 r. Nr 110, poz. 1190, Nr 115, poz. 1229 i Nr 154, poz. 1800, z 2002 r. Nr 113, poz. 984, Nr 117, poz. 1007, Nr 153, poz. 1271, Nr 166, poz. 1360 i, Nr 240, poz. 2055 oraz z 2003 r. Nr 223, poz. 2219) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) do tytułu ustawy dodaje się odnośnik nr 1 w brzmieniu:

„¹⁾ Niniejsza ustawa dokonuje w zakresie swojej regulacji transpozycji następujących dyrektyw Wspólnot Europejskich:

- 1) dyrektywy 92/91/EWG z dnia 3 listopada 1992 r. dotyczącej minimalnych wymagań dotyczących poprawy bezpieczeństwa i ochrony zdrowia pracowników zakładów górniczych wydobywających kopaliny otworami wiertniczymi (jedenasta dyrektywa szczegółowa w rozumieniu art. 16 ust. 1 dyrektywy 89/391/EWG) (Dz. Urz. WE L 348 z 28.11.1992, str. 9 i n.),

2) dyrektywy 92/104/EWG z dnia 3 grudnia 1992 r. w sprawie minimalnych wymagań w zakresie poprawy bezpieczeństwa i ochrony zdrowia pracowników odkrywkowego i podziemnego przemysłu wydobywczego (dwunasta dyrektywa szczegółowa w rozumieniu art. 16 ust. 1 dyrektywy 89/391/EWG) (Dz. Urz. WE L 404 z 31.12.1992, str. 10 i n.),

3) dyrektywy 94/22/WE z dnia 30 maja 1994 r. w sprawie warunków udzielenia i korzystania z zezwoleń na poszukiwanie, badanie i produkcję węglowodorów (Dz. Urz. WE L 164 z 30.06.1994, str. 3 i n.).”;

2) art. 111 otrzymuje brzmienie:

„Art. 111. 1. W zakładach górniczych stosuje się wyroby:

1) spełniające wymagania dotyczące oceny zgodności, określone w odrębnych przepisach,

2) dopuszczone, w drodze decyzji, przez Prezesa Wyższego Urzędu Górniczego, określone w przepisach wydanych na podstawie ust. 8.

2. Decyzję o dopuszczeniu wyrobu do stosowania w zakładach górniczych, zwaną dalej „dopuszczeniem”, wydaje się po ustaleniu, że wyrób spełnia wymagania techniczne.

3. Wyrób, przed złożeniem wniosku o wydanie dopuszczenia, podlega badaniom i ocenie przez upoważnione jednostki, w oparciu o wymagania techniczne.

4. W przypadku gdy wyrób został:

1) zgodnie z prawem wyprodukowany lub dopuszczony do obrotu w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej albo w Republice Turcji,

2) zgodnie z prawem wyprodukowany w państwie członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) będącym stroną umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym

- dopuszczenie wydaje się na podstawie dokumentów dołączonych do wniosku, z wyłączeniem przepisów ust. 1 pkt 1 oraz ust. 2 i 3; odmowa wydania dopuszczenia następuje wyłącznie w przypadku stwierdzenia, że wyrób nie spełnia wymagań bezpieczeństwa w stopniu odpowiadającym temu, jaki zapewniają wymagania techniczne.

5. Prezes Wyższego Urzędu Górniczego może przed wydaniem dopuszczenia nakazać, w drodze postanowienia, przeprowadzenie prób wyrobu w ruchu zakładu górniczego, jeżeli

wymagają tego szczególne względy bezpieczeństwa i higieny pracy oraz bezpieczeństwa pożarowego w ruchu zakładu górniczego.

6. Dopuszczenie wydaje się na czas określony, nie dłuższy niż 5 lat.

7. Prezes Wyższego Urzędu Górniczego może uchylić lub zmienić dopuszczenie, jeżeli wyrób nie spełnia wymagań technicznych, mających wpływ na poziom bezpieczeństwa wyrobu.

8. Rada Ministrów, kierując się potrzebą zapewnienia bezpieczeństwa użytkowania wyrobów w warunkach zagrożeń występujących w ruchu zakładów górniczych oraz potrzebą uproszczenia postępowania w odniesieniu do wyrobów, o których mowa w ust.

4, określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) wyroby, których stosowanie w zakładach górniczych wymaga wydania dopuszczenia,
- 2) wymagania techniczne dla wyrobów,
- 3) podmioty uprawnione do złożenia wniosku o wydanie dopuszczenia,
- 4) treść wniosku o wydanie dopuszczenia oraz dokumenty dołączone do wniosku,
- 5) jednostki upoważnione do przeprowadzania badań i oceny wyrobów,
- 6) znaki dopuszczenia oraz sposób oznaczania wyrobów tymi znakami,
- 7) treść dopuszczenia.”;

3) w art. 113 w ust. 1 uchyla się pkt 4;

4) art. 117a i art. 117b otrzymują brzmienie:

„Art. 117a. Prezes Wyższego Urzędu Górniczego jest organem wyspecjalizowanym kontroli wyrobów wprowadzonych do obrotu w rozumieniu przepisów o systemie oceny zgodności, w zakresie wyrobów przeznaczonych do stosowania w zakładach górniczych.

Art. 117 b. Pracownikom upoważnionym przez Prezesa Wyższego Urzędu Górniczego do przeprowadzania kontroli wyrobów wprowadzonych do obrotu przysługuje prawo wstępu do siedzib, obiektów i urządzeń przedsiębiorców produkujących, importujących lub wprowadzających do obrotu wyroby, a także do zakładów górniczych oraz siedzib, obiektów i urządzeń podmiotów wymienionych w art. 112, jak również prawo dostępu do niezbędnych dokumentów oraz żądania informacji i wyjaśnień. Pracownicy

upoważnieni mogą żądać informacji również od jednostek notyfikowanych w zakresie wyników badań dotyczących kontrolowanych wyrobów.”

Art. 15. W ustawie z dnia 7 lipca 1994 r. o gwarantowanych przez Skarb Państwa ubezpieczeniach eksportowych (Dz.U. z 2001 r. Nr 59, poz. 609) do tytułu ustawy dodaje się odnośnik nr 1 w brzmieniu:

„¹⁾ Niniejsza ustawa dokonuje w zakresie swojej regulacji transpozycji dyrektywy 98/29/WE z dnia 7 maja 1998 r. w sprawie głównych przepisów dotyczących ubezpieczenia kredytów eksportowych dla transakcji objętych ubezpieczeniem średnio- i długoterminowym (Dz. Urz. WE L 148 z 19.05.1998, str. 22 i n.).”

Art. 16. W ustawie z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz.U. z 2002 r. Nr 76, poz. 694 oraz z 2003 r. Nr 60, poz. 535, Nr 124, poz. 1152, Nr 139, poz. 1324 i Nr 229, poz. 2276) do tytułu ustawy dodaje się odnośnik nr 1 w brzmieniu:

„¹⁾ Niniejsza ustawa dokonuje w zakresie swojej regulacji transpozycji następujących dyrektyw Wspólnot Europejskich:

1) dyrektywy 2001/65/WE z dnia 27 września 2001 r. zmieniającej dyrektywy 78/660/EWG, 83/349/EWG oraz 86/635/EWG w zakresie zasad oceny rocznych i skonsolidowanych sprawozdań finansowych niektórych rodzajów spółek a także banków oraz innych instytucji finansowych (Dz. Urz. WE L 283 z 27.10.2001, str. 28 i n.),

2) dyrektywy 2003/38/WE z dnia 13 maja 2003 r. zmieniającej dyrektywę 78/660/EWG w sprawie rocznych sprawozdań finansowych niektórych rodzajów spółek wyrażonych w euro (Dz. Urz. WE L 120 z 15.05.2003, str. 22 i n.),

3) dyrektywy 2003/51/WE z dnia 18 czerwca 2003 r. zmieniającej dyrektywy 78/660/EWG, 83/349/EWG, 86/635/EWG oraz 91/674/EWG w sprawie rocznych i skonsolidowanych sprawozdań finansowych niektórych rodzajów spółek, banków i innych instytucji finansowych oraz zakładów ubezpieczeń (Dz. Urz. WE L 178 z 17.07.2003, str. 28 i n.).”

Art. 17. W ustawie z dnia 13 października 1994 r. o biegłych rewidentach i ich samorządzie (Dz.U. z 2001 r. Nr 31, poz. 359, z 2002 r. Nr 240, poz. 2052 oraz z 2003 r. Nr 124, poz. 1152) w art. 5 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Do rejestru biegłych rewidentów mogą być wpisani biegli rewidenty – obywatele polscy lub, na zasadach wzajemności, nieposiadający polskiego obywatelstwa – którzy posiadają kwalifikacje uzyskane za granicą, uznawane przez państwa Unii Europejskiej lub państwa członkowskie Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, po złożeniu z wynikiem pozytywnym, przed Komisją, egzaminu w języku polskim z prawa gospodarczego obowiązującego w Polsce. Przepis ten nie narusza przepisów dotyczących zatrudnienia cudzoziemców na terenie Polski.”

Art. 18. W ustawie z dnia 14 grudnia 1994 r. o zatrudnieniu i przeciwdziałaniu bezrobociu (Dz.U. z 2003 r. Nr 58, poz. 514, Nr 90, poz. 844, Nr 122, poz. 1143, Nr 128, poz. 1176, Nr 135, poz. 1268, Nr 137, poz. 1302, Nr 142, poz. 1380, Nr 166, poz. 1608, Nr 203, poz. 1966, Nr 210, poz. 2036 i 2037, Nr 223, poz. 2217 i Nr 228, poz. 2255) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 1 w ust. 2 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) cudzoziemców przebywających na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, poszukujących zatrudnienia i podejmujących zatrudnienie lub inną pracę zarobkową na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, posiadających:

- a) zezwolenie na osiedlenie się w Rzeczypospolitej Polskiej lub
- b) status uchodźcy nadany w Rzeczypospolitej Polskiej lub
- c) zgodę na pobyt tolerowany w Rzeczypospolitej Polskiej lub
- d) ochronę czasową w Rzeczypospolitej Polskiej lub
- e) obywatelstwo państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub
- f) obywatelstwo państwa, z którym Unia Europejska zawarła umowę, której przedmiotem jest swoboda przepływu osób,”;

2) po art. 4c dodaje się art. 4 d w brzmieniu:

„Art. 4 d. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy sposób realizacji przez organy zatrudnienia zadań wynikających z udziału organów zatrudnienia w sieci europejskich służb zatrudnienia, w tym związanych z:

- 1) planowaniem krajowej działalności w sieci europejskich służb zatrudnienia,
- 2) procedurami, trybem i warunkami finansowania z Funduszu Pracy kosztów poniesionych na realizację krajowej działalności w sieci europejskich służb zatrudnienia, określonych w odrębnych procedurach finansowych państw Unii Europejskiej,
- 3) określeniem sposobu wyznaczania i szkolenia krajowego koordynatora, kierowników liniowych, doradców i asystentów europejskich służb zatrudnienia oraz zakresem, formami, warunkami i trybem współpracy między nimi,
- 4) przekazywaniem informacji między organami zatrudnienia a publicznymi służbami zatrudnienia państw objętych siecią europejskich służb zatrudnienia, oraz trybem i zakresem tego przekazywania,
- 5) procedurą wymiany ofert pracy między organami zatrudnienia a publicznymi służbami zatrudnienia państw objętych siecią europejskich służb zatrudnienia,
- 6) współpracą transgraniczną w ramach sieci europejskich służb zatrudnienia oraz jej zakresem, trybem, warunkami i formami,
- 7) monitorowaniem i oceną krajowej sieci europejskich służb zatrudnienia,

- uwzględniając procedury i standardy obowiązujące państwa członkowskie Unii Europejskiej.”;

3) w art. 5 w ust. 1 po pkt 10f dodaje się pkt 10g-10i w brzmieniu:

„10g) pełnienie funkcji instytucji właściwej w związku z udziałem Rzeczypospolitej Polskiej w koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego państw członkowskich Unii Europejskiej w zakresie świadczeń dla bezrobotnych,

10h) realizowanie zadań w zakresie prawa swobodnego przepływu pracowników między państwami Unii Europejskiej,

10i) przyjmowanie i rozpatrywanie wniosków bezrobotnych o wydanie odpowiednich zaświadczeń oraz wydawanie decyzji w sprawach świadczeń z tytułu bezrobocia w ramach koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego,”;

4) w art. 6 pkt 17 otrzymuje brzmienie:

„17) wypłacanie świadczeń na podstawie decyzji, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 10i;”;

5) w art. 23 dodaje się ust. 8 w brzmieniu:

„8. Do okresu wymaganego do nabycia prawa do zasiłku zalicza się także okresy zatrudnienia w innych państwach, na zasadach określonych przepisami o koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego państw członkowskich Unii Europejskiej.”;

6) w art. 50:

a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a i 1b w brzmieniu:

„1a. Cudzoziemiec może wykonywać pracę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, jeżeli posiada zezwolenie na pracę wydane przez wojewodę właściwego ze względu na siedzibę pracodawcy. Z obowiązku tego są zwolnieni:

- 1) cudzoziemcy posiadający zezwolenie na osiedlenie się w Rzeczypospolitej Polskiej lub
- 2) cudzoziemcy, którym nadano status uchodźcy w Rzeczypospolitej Polskiej lub
- 3) cudzoziemcy posiadający zgodę na pobyt tolerowany w Rzeczypospolitej Polskiej lub
- 4) cudzoziemcy, którzy korzystają z ochrony czasowej w Rzeczypospolitej Polskiej lub
- 5) cudzoziemcy zwolnieni z obowiązku uzyskania zezwolenia na pracę na podstawie odrębnych przepisów lub
- 6) na zasadzie wzajemności lub na podstawie dwustronnych umów międzynarodowych:
  - a) cudzoziemcy posiadający obywatelstwo państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub

- b) cudzoziemcy – członkowie rodziny cudzoziemca posiadającego obywatelstwo państwa członkowskiego Unii Europejskiej, który na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej wykonuje pracę lub prowadzi działalność gospodarczą lub
- c) cudzoziemcy – członkowie rodziny cudzoziemca posiadającego obywatelstwo państwa członkowskiego Unii Europejskiej, który przebywa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie przepisów o prawie stałego pobytu, obowiązujących państwa członkowskie Unii Europejskiej lub
- d) cudzoziemcy - członkowie rodziny cudzoziemca posiadającego obywatelstwo państwa członkowskiego Unii Europejskiej, który przebywa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie przepisów o prawie pobytu pracowników i osób pracujących na własny rachunek, które zakończyły działalność zawodową, obowiązujących państwa członkowskie Unii Europejskiej lub
- e) cudzoziemcy - członkowie rodziny cudzoziemca posiadającego obywatelstwo państwa członkowskiego Unii Europejskiej, który przebywa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie przepisów dotyczących prawa pobytu studentów, obowiązujących państwa członkowskie Unii Europejskiej.

1b. Przepis ust. 1a pkt 6, stosuje się odpowiednio do obywateli państw, z którymi Unia Europejska zawarła umowy o swobodzie przepływu osób oraz do członków ich rodzin.”,

b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Wojewoda wydaje decyzję w sprawie zezwolenia na pracę także na podstawie dokumentu podróży lub zezwoleń, o których mowa w przepisach o zasadach i warunkach wjazdu i pobytu obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej oraz członków ich rodzin na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.”,

c) ust. 11 – 14 otrzymują brzmienie:

„11. Zezwolenie na pracę podlega cofnięciu przez wojewodę, jeżeli cudzoziemiec wykonuje pracę niezgodnie z uzyskanym zezwoleniem albo nastąpiła utrata uprawnień do wykonywania pracy, a także w sytuacji, gdy cudzoziemiec wykonujący za pracodawcę będącego jednostką organizacyjną czynności w sprawach z zakresu prawa pracy w sposób rażąco i uporczywie narusza te przepisy. Cofnięcie zezwolenia na pracę w przypadku naruszenia przepisów prawa pracy następuje na wniosek właściwego inspektora pracy.

12. Cofnięcie zezwolenia na pracę przed upływem okresu, na który zostało wydane, zobowiązuje pracodawcę do rozwiązania umowy z cudzoziemcem nie później niż w ciągu 3 dni od dnia powiadomienia go o cofnięciu zezwolenia na pracę. W przypadku cudzoziemca delegowanego pracodawca jest zobowiązany do niezwłocznego odwołania go z delegacji.

13. Przepisy ust. 1a-5 i 7-9 stosuje się odpowiednio do przedsiębiorcy oraz do osoby fizycznej, zamierzających powierzyć cudzoziemcowi wykonywanie pracy.

14. Przepisów ust. 1a-3 nie stosuje się w przypadku, gdy pracodawca powierza cudzoziemcowi wykonywanie pracy poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.”;

7) w art. 51 po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu:

„4a. Minister właściwy do spraw pracy określi, w drodze rozporządzenia, wykaz państw w stosunku do których stosuje się zasadę wzajemności lub z którymi zawarte zostały umowy, o których mowa w art. 50 ust. 1a pkt 6 i ust. 1b, uwzględniając zakres ograniczeń dotyczących cudzoziemców, o których mowa w art. 50 ust. 1a pkt 6 i ust. 1b, odnośnie wykonywania pracy na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.”;

8) art. 64 otrzymuje brzmienie:

„Art. 64. 1. Kto powierza wykonywanie pracy cudzoziemcowi nieposiadającemu zezwolenia, o którym mowa w art. 50 ust. 1a, lub na innym stanowisku albo na innych warunkach niż określone w zezwoleniu, podlega karze grzywny nie niższej niż 3.000 zł.

2. Cudzoziemiec, który wykonuje pracę bez zezwolenia, o którym mowa w art. 50 ust. 1a lub na innym stanowisku albo na innych warunkach niż określone w zezwoleniu na pracę, podlega karze grzywny nie niższej niż 1.000 zł.”

Art. 19. W ustawie z dnia 16 marca 1995 r. o zapobieganiu zanieczyszczaniu morza przez statki (Dz.U. Nr 47, poz. 243, z 2000 r. Nr 109, poz. 1156, z 2001 r. Nr 111, poz. 1197, Nr 125, poz. 1368 oraz z 2002 r. Nr 166, poz. 1361) do tytułu ustawy dodaje się odnośnik nr 1 w brzmieniu:

„¹⁾ Niniejsza ustawa dokonuje w zakresie swojej regulacji transpozycji dyrektywy 95/21/WE z dnia 19 czerwca 1995 r. dotyczącej przestrzegania, w odniesieniu do żeglugi morskiej korzystającej ze wspólnotowych portów oraz żeglugi morskiej po wodach znajdujących się pod jurysdykcją państw członkowskich, międzynarodowych norm bezpieczeństwa statków i zapobiegania zanieczyszczeniom oraz pokładowych warunków życia i pracy (kontrola państwa portu) (Dz. Urz. WE L 157 z 07.07.1995, str. 1 i n.).”

Art. 20. W ustawie z dnia 18 stycznia 1996 r. o kulturze fizycznej (Dz. U. z 2001 r. Nr 81, poz. 889 i Nr 102, poz. 1115, z 2002 r. Nr 4, poz. 31, Nr 25, poz. 253, Nr 74, poz. 676, Nr 93, poz. 820, Nr 130, poz. 1112 i Nr 207, poz. 1752 oraz z 2003 r. Nr 203, poz. 1966) po art. 53 dodaje się art. 53a w brzmieniu:

„Art. 53a. Przepisów wydanych na podstawie art. 53 ust. 3 pkt 2, w zakresie wymagań technicznych, nie stosuje się do statków:

- 1) zgodnie z prawem zbudowanych lub dopuszczonych do obrotu w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej albo w Republice Turcji,
- 2) zgodnie z prawem zbudowanych w państwie członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) będącym stroną umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym.”

Art. 21. W ustawie z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz.U. Nr 132, poz. 622, z 1997 r. Nr 60, poz. 369 i Nr 121, poz. 770, z 2000 r. Nr 22, poz. 272,

z 2001 r. Nr 100, poz. 1085 i Nr 154, poz. 1800, z 2002 r. Nr 113, poz. 984 oraz z 2003 r. Nr 7, poz. 78) do tytułu ustawy dodaje się odnośnik nr 1 w brzmieniu:

„¹⁾ Niniejsza ustawa dokonuje w zakresie swojej regulacji transpozycji następujących dyrektyw Wspólnot Europejskich:

- 1) dyrektywy 75/442/EWG z dnia 15 lipca 1975 r. w sprawie odpadów (Dz. Urz. WE L 194 z 25.07.1975, str. 39 i n.),
- 2) dyrektywy 91/271/EWG z dnia 21 maja 1991 r. dotyczącej oczyszczania ścieków komunalnych (Dz. Urz. WE L 135 z 30.05.1991, str. 40 i n.).”

Art. 22. W ustawie z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne (Dz. U. z 2003 r. Nr 153, poz. 1504 i Nr 203, poz. 1966) wprowadza się następujące zmiany:

1) do tytułu ustawy dodaje się odnośnik nr 1 w brzmieniu:

„¹⁾ Niniejsza ustawa dokonuje w zakresie swojej regulacji transpozycji następujących dyrektyw Wspólnot Europejskich:

- 1) dyrektywy 90/547/EWG z dnia 29 października 1990 r. w sprawie tranzytu energii elektrycznej przez sieci (Dz. Urz. WE L 313 z 13. 11. 1990, str. 30 i n.),
- 2) dyrektywy 91/296/EWG z dnia 31 maja 1991 r. w sprawie tranzytu gazu ziemnego sieciami gazowymi (Dz. Urz. WE L 147 z 12. 06. 1991, str. 37 i n.),
- 3) dyrektywy 96/92/WE z dnia 19 grudnia 1996 r. w sprawie wspólnych zasad dla rynku wewnętrznego energii elektrycznej (Dz. Urz. WE L 27 z 30. 01. 1997, str. 20 i n.),
- 4) dyrektywy 98/30/WE z dnia 22 czerwca 1998 r. w sprawie wspólnych zasad dla rynku wewnętrznego gazu ziemnego (Dz. Urz. WE L 204 z 21. 07. 1998, str. 1 i n.),
- 5) dyrektywy 2001/77/WE z dnia 27 września 2001 r. w sprawie promocji na rynku wewnętrznym energii elektrycznej produkowanej z odnawialnych źródeł energii (Dz. Urz. WE L 283 z 27. 10. 2001, str. 33 i n.).”;

2) w art. 4 uchyla się ust. 5;

3) w art. 11 ust. 9 otrzymuje brzmienie:

„9. Minister właściwy do spraw gospodarki informuje niezwłocznie Komisję Europejską i państwa członkowskie Unii Europejskiej oraz państwa członkowskie Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym o wprowadzonych ograniczeniach, o których mowa w ust. 7, w zakresie dostarczania i poboru gazu ziemnego i energii elektrycznej.”;

4) w art. 33 w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) ma siedzibę lub miejsce zamieszkania na terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym,”;

5) w art. 54 po ust.2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Przepisów ust. 1 i 2 nie stosuje się do osób będących obywatelami państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, które nabyły w tych państwach wymagane kwalifikacje w zakresie eksploatacji urządzeń, instalacji i sieci i uzyskały ich potwierdzenie zgodnie z przepisami o zasadach uznawania nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej kwalifikacji do wykonywania zawodów regulowanych.”

Art. 23. W ustawie z dnia 19 czerwca 1997 r. o zakazie stosowania wyrobów zawierających azbest (Dz.U. z 2004 r. Nr 3, poz. 20) w art. 1 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W celu wyeliminowania produkcji, stosowania oraz obrotu wyrobami zawierającymi azbest zakazuje się:

1) wprowadzania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej:

- a) wyrobów zawierających azbest,
- b) azbestu,

2) produkcji wyrobów zawierających azbest,

3) obrotu azbestem i wyrobami zawierającymi azbest.”

Art. 24. W ustawie z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2003 r. Nr 58, poz. 515, Nr 124, poz. 1152, Nr 130, poz. 1190, Nr 137, poz.1302, Nr 149, poz. 1451 i 1452, Nr 162, poz. 1568, Nr 200, poz. 1953 i Nr 210, poz. 2036) do tytułu ustawy dodaje się odnośnik nr 1 w brzmieniu:

„¹⁾ Niniejsza ustawa dokonuje w zakresie swojej regulacji transpozycji następujących dyrektyw Wspólnot Europejskich:

- 1) dyrektywy 89/459/EWG z dnia 18 lipca 1989 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do głębokości bieżnika opon niektórych kategorii pojazdów silnikowych i ich przyczep (Dz. Urz. WE L 226 z 03.08.1989, str. 4 i n.),
- 2) dyrektywy 91/671/EWG z dnia 16 grudnia 1991 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do obowiązkowego stosowania pasów bezpieczeństwa w pojazdach poniżej 3,5 tony (Dz. Urz. WE L 373 z 31.12.1991, str. 26 i n.),
- 3) dyrektywy 92/6/EWG z dnia 10 lutego 1992 r. w sprawie montowania i zastosowania urządzeń ograniczenia prędkości w niektórych kategoriach pojazdów silnikowych we Wspólnocie (Dz. Urz. WE L 57 z 02.03.1992, str. 27 i n.),
- 4) dyrektywy 96/53/WE z dnia 25 lipca 1996 r. ustanawiającej dla niektórych pojazdów kołowych poruszających się na terytorium Wspólnoty maksymalne dopuszczalne wymiary w ruchu krajowym i międzynarodowym oraz maksymalne dopuszczalne obciążenia w ruchu międzynarodowym (Dz. Urz. WE L 235 z 17.09.1996, str. 59 i n.),
- 5) dyrektywy 96/96/WE z dnia 20 grudnia 1996 r. w sprawie ujednoczenia przepisów prawnych państw członkowskich dotyczących kontroli technicznej pojazdów silnikowych i ich przyczep (Dz. Urz. WE L 46 z 17.02.1997, str.1 i n.),
- 6) dyrektywy 1999/37/WE z dnia 29 kwietnia 1999 r. w sprawie dokumentów rejestracyjnych pojazdów (Dz. Urz. WE L 138 z 01.06.1999, str. 57 i n.),
- 7) dyrektywy 2000/30/WE z dnia 6 czerwca 2000 r. w sprawie drogowej kontroli przydatności do ruchu pojazdów użytkowych poruszających się we Wspólnocie (Dz. Urz. WE L 203 z 10.08.2000, str. 1 i n.),

- 8) dyrektywy 2001/3/WE z dnia 8 stycznia 2001 r. dostosowującej do postępu technicznego dyrektywę 74/150/EWG odnoszącą się do homologacji typu kołowych ciągników rolniczych lub leśnych oraz dyrektywę 75/322/EWG odnoszącą się do tłumienia zakłóceń radioelektrycznych wywołanych przez silniki z zapłonem iskrowym stosowane w kołowych ciągnikach rolniczych lub leśnych (Dz. Urz. WE L 28 z 30.01.2001, str. 1 i n.),
- 9) dyrektywy 2001/11/WE z dnia 14 lutego 2001 r. dostosowującej do postępu technicznego dyrektywę 96/96/WE w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich dotyczących badań przydatności do ruchu drogowego pojazdów silnikowych i ich przyczep – badania funkcjonalne urządzeń ograniczających prędkość pojazdów użytkowych (Dz. Urz. WE L 48 z 17.02.2001, str. 20 i n.),
- 10) dyrektywy 2001/116/WE z dnia 20 grudnia 2001 r. dostosowującej do postępu technicznego dyrektywę 70/156/EWG w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do homologacji typu pojazdów silnikowych i ich przyczep (Dz. Urz. WE L 18 z 21.01.2002, str. 1 i n.),
- 11) dyrektywy 2002/7/WE z dnia 18 lutego 2002 r. zmieniającej dyrektywę 96/53/WE ustanawiającą dla niektórych pojazdów drogowych poruszających się na terytorium Wspólnoty maksymalne dopuszczalne wymiary w ruchu krajowym i międzynarodowym oraz maksymalne dopuszczalne obciążenia w ruchu międzynarodowym (Dz. Urz. WE L 67 z 09.03.2002, str.47 i n.),
- 12) dyrektywy 2002/24/WE z dnia 18 marca 2002 r. odnoszącej się do homologacji typu dwu- lub trzykołowych pojazdów silnikowych i uchylająca dyrektywę 92/61/EWG (Dz. Urz. WE L 124 z 09.05.2002, str. 1 i n.),
- 13) dyrektywy 2002/85/WE z dnia 5 listopada 2002 r. zmieniającej dyrektywę 92/6/EWG w sprawie montowania i zastosowania urządzeń ograniczenia prędkości w niektórych kategoriach pojazdów silnikowych we Wspólnocie (Dz. Urz. WE L 327 z 04.12.2002, str. 8 i n.).”

Art. 25. W ustawie z dnia 26 czerwca 1997 r. o wyższych szkołach zawodowych (Dz.U. Nr 96, poz. 590, z 1998 r. Nr 106, poz. 668, z 2000 r. Nr 120, poz. 1268 i Nr 122, poz. 1314, z 2001 r.

Nr 85, poz. 924 i Nr 111, poz. 1194, z 2002 r. Nr 4, poz. 33 i Nr 150, poz. 1239 oraz z 2003 r. Nr 65, poz. 595, Nr 137, poz. 1304 i Nr 213, poz. 2081) w art. 52 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Przy zatrudnianiu osoby, o której mowa w ust. 1, a także obywatela polskiego, który stopień naukowy, stopień w zakresie sztuki lub tytuł zawodowy uzyskał za granicą, można odstąpić od warunków określonych w art. 51.”

Art. 26. W ustawie z dnia 7 lipca 1997 r. – Prawo budowlane (Dz. U. z 2003 r. Nr 207, poz. 2016 oraz z 2004 r. Nr 6, poz. 41) po art. 12b dodaje się art. 12c w brzmieniu:

„Art. 12c. Minister właściwy do spraw budownictwa, gospodarki przestrzennej i mieszkaniowej w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw oświaty i wychowania określi, w drodze rozporządzenia, wykaz dyplomów, certyfikatów i innych dokumentów oraz tytułów naukowych potwierdzających posiadanie kwalifikacji zawodowych w dziedzinie architektury, wydawanych w państwach członkowskich Unii Europejskiej oraz państwach członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stronach umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, które są uznawane w Rzeczypospolitej Polskiej, biorąc pod uwagę wymagania Unii Europejskiej w zakresie uznawania kwalifikacji zawodowych.”

Art. 27. W ustawie z dnia 20 sierpnia 1997 r. o Krajowym Rejestrze Sądowym (Dz.U. z 2001 r. Nr 17, poz. 209 i Nr 110, poz. 1189, z 2002 r. Nr 1, poz. 2 i Nr 113, poz. 984 oraz z 2003 r. Nr 49, poz. 408, Nr 60, poz. 535, Nr 96, poz. 874, Nr 217, poz. 2125 i Nr 229, poz. 2276) w art. 38:

1) w pkt 14 lit. d otrzymuje brzmienie:

„d) jeżeli przedsiębiorca zagraniczny nie podlega prawu jednego z państw członkowskich Unii Europejskiej lub państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym – określenie prawa państwa właściwego dla przedsiębiorcy,”;

2) w pkt 15 lit. d otrzymuje brzmienie:

„d) jeżeli zagraniczny zakład ubezpieczeń nie podlega prawu jednego z państw członkowskich Unii Europejskiej lub państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym – określenie prawa państwa właściwego dla zagranicznego zakładu ubezpieczeń.”

Art. 28. W ustawie z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ochronie zwierząt (Dz. U. z 2003 r. Nr 106, poz. 1002) do tytułu ustawy dodaje się odnośnik nr 1 w brzmieniu:

„¹⁾ Niniejsza ustawa dokonuje w zakresie swojej regulacji transpozycji dyrektywy 1999/22/WE z dnia 29 marca 1999 r. dotyczącej trzymania dzikich zwierząt w ogrodach zoologicznych (Dz. Urz. WE L 94 z 09.04.1999, str. 24 i n.).”

Art. 29. W ustawie z dnia 22 sierpnia 1997 r. o ochronie osób i mienia (Dz. U. Nr 114, poz. 740, z 1999 r. Nr 11, poz. 95, z 2000 r. Nr 29, poz. 357, z 2001 r. Nr 4, poz. 23, Nr 27, poz. 298 i Nr 123, poz. 1353 oraz z 2002 r. Nr 71, poz. 656 i Nr 74, poz. 676) w art. 26 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. O wydanie licencji pracownika ochrony fizycznej pierwszego stopnia może ubiegać się osoba, która:

- 1) posiada obywatelstwo polskie lub obywatelstwo innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym,
- 2) ukończyła 21 lat,
- 3) ukończyła szkołę podstawową,
- 4) ma pełną zdolność do czynności prawnych, stwierdzoną własnym oświadczeniem,
- 5) nie była skazana prawomocnym orzeczeniem za przestępstwo umyślne,
- 6) ma uregulowany stosunek do służby wojskowej.”

Art. 30. W ustawie z dnia 28 sierpnia 1997 r. o organizacji i funkcjonowaniu funduszy emerytalnych (Dz. U. Nr 139, poz. 934, z 1998 r. Nr 98, poz. 610, Nr 106, poz. 668 i Nr 162,

poz. 1118, z 1999 r. Nr 110, poz. 1256, z 2000 r. Nr 60, poz. 702, z 2001 r. Nr 8, poz. 64 i Nr 110, poz. 1189, z 2002 r. Nr 25, poz. 253, Nr 153, poz. 1271 i Nr 241, poz. 2074 oraz z 2003 r. Nr 124, poz. 1153, Nr 166, poz. 1609, Nr 170, poz. 1651) do tytułu ustawy dodaje się odnośnik nr 1 w brzmieniu:

„¹⁾ Niniejsza ustawa dokonuje w zakresie swojej regulacji transpozycji dyrektywy 2003/41/WE z dnia 3 czerwca 2003 r. w sprawie działalności instytucji pracowniczych programów emerytalnych oraz nadzoru nad takimi instytucjami (Dz. U. WE L 235 z 23.09.2003, str. 10 i n.).”

Art. 31. W ustawie z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (Dz. U. Nr 123, poz. 776 i Nr 160, poz. 1082, z 1998 r. Nr 99, poz. 628, Nr 106, poz. 668, Nr 137, poz. 887, Nr 156, poz. 1019 i Nr 162, poz. 1118 i 1126, z 1999 r. Nr 49, poz. 486, Nr 90, poz. 1001, Nr 95, poz. 1101 i Nr 111, poz. 1280, z 2000 r. Nr 48, poz. 550 i Nr 119, poz. 1249, z 2001 r. Nr 39, poz. 459, Nr 100, poz. 1080, Nr 125, poz. 1368, Nr 129, poz. 1444 i Nr 154, poz. 1792 i 1800, z 2002 r. Nr 169, poz. 1387, Nr 200, poz. 1679 i 1683 i Nr 241, poz. 2074 oraz z 2003 r. Nr 7, poz. 79, Nr 90, poz. 844, Nr 223, poz. 2217 i Nr 228, poz. 2262) wprowadza się następujące zmiany:

1) do tytułu ustawy dodaje się odnośnik nr 1 w brzmieniu:

„¹⁾ Niniejsza ustawa dokonuje w zakresie swojej regulacji transpozycji dyrektywy 2000/78/WE z dnia 27 listopada 2000 r. ustanawiającej ogólne warunki ramowe równego traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy (Dz. Urz. WE L 303 z 02.12.2000, str. 16 i n.).”;

2) w art. 26:

a) w ust. 1:

- po pkt 1 dodaje się pkt 1a i 1b w brzmieniu:

„1a) adaptacji pomieszczeń zakładu pracy do potrzeb osób niepełnosprawnych,

1b) adaptacji lub nabycia urządzeń ułatwiających osobie niepełnosprawnej funkcjonowanie w zakładzie pracy,”

- pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) rozpoznania przez służby medycyny pracy potrzeb, o których mowa w pkt 1 – 1b.”,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Zwrot kosztów określonych w ust. 1 pkt 1-1b oraz w art. 26d dotyczy wyłącznie dodatkowych kosztów pracodawcy wynikających z zatrudnienia osób niepełnosprawnych.”,

c) w ust. 4 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) zwrotowi nie podlegają koszty, o których mowa w ust. 1 pkt 1 – 1b, poniesione przez pracodawcę przed dniem podpisania umowy,”,

d) ust. 9 otrzymuje brzmienie:

„9. Minister właściwy do spraw zabezpieczenia społecznego określi, w drodze rozporządzenia, tryb i szczegółowe zasady postępowania w sprawach, o których mowa w ust. 1-8 oraz w art. 26d, w tym wzór wniosku i elementy umowy, dokumentację niezbędną do zwrotu kosztów oraz sposób i terminy rozpatrywania wniosków, mając na względzie prawidłowe dokonywanie zwrotu kosztów.”;

3) po art. 26c dodaje się art. 26d i 26e w brzmieniu:

„Art. 26d. 1. Pracodawca, który zatrudnia pracownika niepełnosprawnego, może otrzymać ze środków Funduszu zwrot miesięcznych kosztów zatrudnienia pracowników pomagających pracownikowi niepełnosprawnemu w pracy w zakresie czynności ułatwiających komunikowanie się z otoczeniem, a także czynności niemożliwych lub trudnych do samodzielnego wykonania przez pracownika niepełnosprawnego na stanowisku pracy.

2. Wysokość zwrotu stanowi iloczyn kwoty najniższego wynagrodzenia i ilorazu liczby godzin w miesiącu przeznaczonych wyłącznie na pomoc pracownikowi niepełnosprawnemu i miesięcznej liczby godzin pracy pracownika niepełnosprawnego w miesiącu, z zastrzeżeniem ust. 3.

3. Liczba godzin przeznaczonych wyłącznie na pomoc pracownikowi niepełnosprawnemu nie może przekraczać liczby godzin odpowiadającej 20% liczby godzin pracy pracownika w miesiącu.

4. Przepisy art. 26 ust. 4-6 stosuje się odpowiednio.

Art. 26e. Pomocy publicznej, o której mowa w niniejszej ustawie, udziela się na podstawie programów, które zatwierdza Rada Ministrów, w drodze rozporządzenia, uwzględniając w szczególności formy, zakres i szczegółowe warunki udzielania pomocy.”;

4) w art. 33 ust. 11 otrzymuje brzmienie:

„11. Minister właściwy do spraw zabezpieczenia społecznego w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów oraz ministrem właściwym do spraw zdrowia określi, w drodze rozporządzenia:

1) rodzaje wydatków z funduszu rehabilitacji, z uwzględnieniem wydatków, które mogą być ponoszone wyłącznie przez prowadzących zakład pracy chronionej osiągających wskaźnik zatrudnienia osób niepełnosprawnych w wysokości co najmniej 50%,

2) warunki wykorzystania środków funduszu rehabilitacji,

3) tryb ustalania zakładowego regulaminu wykorzystania środków funduszu rehabilitacji,

4) warunki tworzenia i finansowania indywidualnych programów rehabilitacji,

5) warunki udzielania pomocy niepracującym osobom niepełnosprawnym byłym pracownikom zakładu pracy chronionej

- mając na względzie prawidłowość wykorzystania środków funduszu rehabilitacji.”

Art. 32. W ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Prawo bankowe (Dz.U. z 2002 r. Nr 72, poz. 665, Nr 126, poz. 1070, Nr 141, poz. 1178, Nr 144, poz. 1208, Nr 153, poz. 1271, Nr 169, poz. 1385 i 1387 i Nr 241, poz. 2074 oraz z 2003 r. Nr 50, poz. 424, Nr 60, poz. 535, Nr 65, poz. 594, Nr 228, poz. 2260 i Nr 229, poz. 2276) do tytułu ustawy dodaje się odnośnik nr 1 w brzmieniu:

„¹⁾ Niniejsza ustawa dokonuje w zakresie swojej regulacji transpozycji następujących dyrektyw Wspólnot Europejskich:

- 1) dyrektywy 97/5/WE z dnia 27 stycznia 1997 r. w sprawie transgranicznych przelewów bankowych (Dz. Urz. WE L 43 z 14.02.1997, str. 25 i n.),
- 2) dyrektywy 98/26/EWG z dnia 19 maja 1998 r. w sprawie zamknięcia rozliczeń w systemach płatności i rozrachunku papierów wartościowych (Dz. Urz. WE L 166 z 11.06.1998, str. 45 i n.),
- 3) dyrektywy 1999/93/WE z dnia 13 grudnia 1999 r. w sprawie wspólnotowych ram w zakresie podpisów elektronicznych (Dz. Urz. WE L 13 z 19.01.2000, str. 12 i n.),
- 4) dyrektywy 2000/12/WE z dnia 10 marca 2000 r. odnoszącej się do podejmowania i prowadzenia działalności przez instytucje kredytowe (Dz. Urz. WE L 126 z 26.05.2000, str. 1 i n.),
- 5) dyrektywy 2000/28/WE z dnia 18 września 2000 r. zmieniającej dyrektywę 2000/12/WE odnoszącą się do podejmowania i prowadzenia działalności gospodarczej przez instytucje kredytowe (Dz. Urz. WE L 275 z 27.10.2000, str. 37 i n.),
- 6) dyrektywy 2000/46/WE z dnia 18 września 2000 r. w sprawie podejmowania i prowadzenia działalności przez instytucje pieniądza elektronicznego oraz nadzoru ostrożnościowego nad ich działalnością (Dz. Urz. WE L 275 z 27.10.2000, str. 39 i n.),
- 7) dyrektywy 2001/24/WE z dnia 4 kwietnia 2001 r. w sprawie reorganizacji i likwidacji instytucji kredytowych (Dz. Urz. WE L 125 z 05.05.2001 str. 15 i n.).”

Art. 33. W ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. o usługach turystycznych (Dz.U. z 2001 r. Nr 55, poz. 578 oraz z 2003 r. Nr 124, poz. 1152, Nr 203, poz. 1966) do tytułu ustawy dodaje się odnośnik nr 1 w brzmieniu:

„¹⁾ Niniejsza ustawa dokonuje w zakresie swojej regulacji transpozycji dyrektywy 90/314/EWG z dnia 13 czerwca 1990 r. o podróżach turystycznych za cenę zryczałtowaną (Dz. Urz. WE L 158 z 23.06.1990, str. 59 i n.).”

Art. 34. W ustawie z dnia 21 maja 1999 r. o broni i amunicji (Dz. U. Nr 53, poz. 549, z 2001 r. Nr 27, poz. 298, z 2002 r. Nr 74, poz. 676 i Nr 117, poz. 1007 oraz z 2003 r. Nr 52, poz. 451, Nr 80, poz. 718 i Nr 199, poz. 1939) do tytułu ustawy dodaje się odnośnik nr 1 w brzmieniu:

„¹⁾ Niniejsza ustawa dokonuje w zakresie swojej regulacji transpozycji dyrektywy 91/477/EWG z dnia 18 czerwca 1991 r. w sprawie kontroli nabywania i posiadania broni (Dz. Urz. WE L 256 z 13.09.1991, str. 51 i n.).”

Art. 35. W ustawie z dnia 2 marca 2000 r. o ochronie niektórych praw konsumentów oraz o odpowiedzialności za szkodę wyrządzoną przez produkt niebezpieczny (Dz.U. Nr 22, poz. 217, z 2002 r. Nr 144, poz. 1204 oraz z 2003 r. Nr 84, poz. 774 i Nr 188, poz. 1837) do tytułu ustawy dodaje się odnośnik nr 1 w brzmieniu:

„¹⁾ Niniejsza ustawa dokonuje w zakresie swojej regulacji transpozycji następujących dyrektyw Wspólnot Europejskich:

- 1) dyrektywy 85/374/EWG z dnia 25 lipca 1985 r. w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich dotyczących odpowiedzialności za produkty wadliwe (Dz. Urz. WE L 210 z 7.08.1985, str. 29 i n.), zmienionej dyrektywą 1999/34/WE (Dz. Urz. WE L 141 z 4.06.1999, str. 20 i n.),
- 2) dyrektywy 85/577/EWG z dnia 20 grudnia 1985 r. w sprawie ochrony konsumentów w odniesieniu do umów zawartych poza lokalem przedsiębiorstwa (Dz. Urz. WE L 372 z 31.12.1985, str. 31 i n.),
- 3) dyrektywy 93/13/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich (Dz. Urz. WE L 95 z 21.04.1993, str. 29 i n.),
- 4) dyrektywy 97/7/WE z dnia 20 maja 1997 r. w sprawie ochrony konsumentów w przypadku umów zawieranych na odległość (Dz. Urz. WE L 144 z 04.06.1997, str. 19 i n.).”

Art. 36. W ustawie z dnia 13 lipca 2000 r. o ochronie nabywców prawa korzystania z budynku lub pomieszczenia mieszkalnego w oznaczonym czasie w każdym roku oraz o zmianie ustaw Kodeks cywilny, Kodeks wykroczeń i ustawy o księgach wieczystych i hipotece (Dz.U. Nr 74, poz. 855) do tytułu ustawy dodaje się odnośnik nr 1 w brzmieniu:

„¹⁾ Niniejsza ustawa dokonuje w zakresie swojej regulacji transpozycji dyrektywy 94/47/WE z dnia 26 października 1994 r. w sprawie ochrony nabywców w odniesieniu do niektórych aspektów umów odnoszących się do nabywania praw do korzystania z nieruchomości w systemie podziału czasu (Dz. Urz. WE L 280 z 29.10.1994, str. 83 i n.).”

Art. 37. W ustawie z dnia 8 września 2000 r. o komercjalizacji, restrukturyzacji i prywatyzacji przedsiębiorstwa państwowego "Polskie Koleje Państwowe" (Dz. U. Nr 84, poz. 948, z 2001 r. Nr 100, poz. 1086 i Nr 154, poz. 1802, z 2002 r. Nr 205, poz. 1730 i Nr 240, poz. 2055 oraz z 2003 r. Nr 6, poz. 63, Nr 80, poz. 720 i Nr 203, poz. 1966) do tytułu ustawy dodaje się odnośnik nr 1 w brzmieniu:

„¹⁾ Niniejsza ustawa dokonuje w zakresie swojej regulacji transpozycji następujących dyrektyw Wspólnot Europejskich:

- 1) dyrektywy 91/440/EWG z dnia 29 lipca 1991 r. w sprawie rozwoju kolei wspólnotowych (Dz. Urz. WE L 237 z 24.08.1991, str. 25 i n.),
- 2) dyrektywy 92/106/EWG z dnia 7 grudnia 1992 r. w sprawie ustanowienia wspólnych zasad dla niektórych typów transportu kombinowanego towarów między państwami członkowskimi, zmieniona aktem przystąpienia Austrii, Finlandii i Szwecji (Dz. Urz. WE L 368 z 17.12.1992, str. 38 i n.),
- 3) dyrektywy 2001/12/WE z dnia 26 lutego 2001 r. zmieniającej dyrektywę 91/440/EWG w sprawie rozwoju kolei wspólnotowych (Dz. Urz. WE L 75 z 15.03.2001, str. 1 i n.).”

Art. 38. W ustawie z dnia 9 września 2000 r. o opłacie skarbowej (Dz. U. Nr 86, poz. 960, z 2001 r. Nr 5, poz. 43, Nr 60, poz. 610, Nr 76, poz. 811, Nr 87, poz. 954, Nr 100, poz. 1085 i Nr 129, poz. 1441, z 2002 r. Nr 71, poz. 655, Nr 135, poz. 1143, Nr 141, poz. 1178 i 1180 i Nr 216,

poz. 1824 oraz z 2003 r. Nr 7, poz. 78, Nr 96, poz. 874, Nr 124, poz. 1154, Nr 128, poz. 1176, Nr 170, poz. 1651 i Nr 190, poz. 1864) w załączniku do ustawy w części II:

1) po ust. 15 dodaje się ust. 15a w brzmieniu:

Część	Przedmiot opłaty skarbowej	Stawka	Zwolnienia
1	2	3	4
	15a. Od decyzji w sprawie uznania kwalifikacji:		
	1) do wykonywania zawodu regulowanego w rozumieniu przepisów o zasadach uznawania nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej lub państwach członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stronach umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym kwalifikacji do wykonywania zawodów regulowanych,	500 zł	
	2) do podejmowania lub wykonywania działalności regulowanej w rozumieniu przepisów o zasadach uznawania nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej lub państwach członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stronach umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym kwalifikacji do podejmowania lub wykonywania niektórych działalności.	500 zł	

2) w kolumnie 4 w pkt 4:

a) lit. a otrzymuje brzmienie:

„a) imiona i nazwisko, numer PESEL lub, gdy ten numer nie został nadany, numer paszportu, dowodu osobistego lub innego dokumentu potwierdzającego tożsamość, adres zamieszkania, numer w rejestrze przedsiębiorców, nazwę, pod

którą wykonywana jest działalność gospodarcza, siedzibę i adres – w przypadku agenta ubezpieczeniowego będącego osobą fizyczną”,

b) lit. d otrzymuje brzmienie:

„d) imiona i nazwisko, numer PESEL lub, gdy ten numer nie został nadany, numer paszportu, dowodu osobistego lub innego dokumentu potwierdzającego tożsamość, adres zamieszkania – w przypadku osób fizycznych, przy pomocy których agent wykonuje czynności agencyjne.”

Art. 39. W ustawie z dnia 9 listopada 2000 r. o bezpieczeństwie morskim (Dz. U. Nr 109, poz. 1156, z 2002 r. Nr 240, poz. 2060, z 2003 r. Nr 199, poz.1936 oraz z 2004 r. Nr 6, poz. 41) do tytułu ustawy dodaje się odnośnik nr 1 w brzmieniu:

„¹⁾ Niniejsza ustawa dokonuje w zakresie swojej regulacji transpozycji następujących dyrektyw Wspólnot Europejskich:

1) dyrektywy 94/57/WE z dnia 22 listopada 1994 r. w sprawie wspólnych przepisów i norm dotyczących organizacji dokonujących inspekcji i przeglądów na statkach oraz odnośnych działań Administracji Morskiej (Dz. Urz. WE L 319 z 12.12.1994, str. 20 i n.),

2) dyrektywy 95/21/WE z dnia 19 czerwca 1995 r. dotyczącej przestrzegania, w odniesieniu do żeglugi morskiej korzystającej ze wspólnotowych portów oraz żeglugi morskiej po wodach znajdujących się pod jurysdykcją państw członkowskich, międzynarodowych norm bezpieczeństwa statków i zapobiegania zanieczyszczeniom oraz pokładowych warunków życia i pracy (kontrola państwa portu) (Dz. Urz. WE L 157 z 07.07.1995, str. 1 i n.),

3) dyrektywy 96/98/WE z dnia 20 grudnia 1996 r. w sprawie wyposażenia statków (Dz. Urz. WE L 46 z 17.02.1997, str. 25 i n.),

4) dyrektywy 97/70/WE z dnia 11 grudnia 1997 r. ustanawiającej zharmonizowany system bezpieczeństwa dla statków rybackich o długości 24 metrów i większej (Dz. Urz. WE L 34 z 09.02.1998, str. 1 i n.),

- 5) dyrektywy 98/18/WE z dnia 17 marca 1998 r. w sprawie reguł i norm bezpieczeństwa statków pasażerskich (Dz. Urz. WE L 144 z 15.05.1998, str. 1 i n.),
- 6) dyrektywy 98/41/WE z dnia 18 czerwca 1998 r. w sprawie rejestracji osób podróżujących na pokładzie statków pasażerskich płynących do portów państw członkowskich Wspólnoty lub z portów państw członkowskich Wspólnoty (Dz. Urz. WE L 188 z 02.07.1998, str. 35 i n.),
- 7) dyrektywy 1999/35/WE z dnia 29 kwietnia 1999 r. w sprawie systemu obowiązkowych przeglądów dla bezpiecznej, regularnej żeglugi promów typu ro - ro i szybkich statków pasażerskich (Dz. Urz. WE L 138 z 01.06.1999, str. 1 i n.),
- 8) dyrektywy 2001/25/WE z dnia 4 kwietnia 2001 r. w sprawie minimalnego poziomu wyszkolenia marynarzy (Dz. Urz. WE L 136 z 18.05.2001, str. 17 i n.),
- 9) dyrektywy 2002/59/WE z dnia 27 czerwca 2002 r. ustanawiającej wspólnotowy system monitorowania i informacji o ruchu statków i uchylającej dyrektywę 93/75/WE (Dz. Urz. WE L 208 z 05.08.2002, str. 10 i n.).”

Art. 40. W ustawie z dnia 16 listopada 2000 r. o przeciwdziałaniu wprowadzaniu do obrotu finansowego wartości majątkowych pochodzących z nielegalnych lub nieujawnionych źródeł oraz o przeciwdziałaniu finansowaniu terroryzmu (Dz.U. z 2003 r. Nr 153, poz. 1505) do tytułu ustawy dodaje się odnośnik nr 1 w brzmieniu:

„¹⁾ Niniejsza ustawa dokonuje w zakresie swojej regulacji transpozycji następujących dyrektyw Wspólnot Europejskich:

- 1) dyrektywy 91/308/EWG z dnia 10 czerwca 1991 r. w sprawie uniemożliwienia korzystania z systemu finansowego w celu prania pieniędzy (Dz. Urz. WE L 166 z 28.06.1991, str. 77 i n.),
- 2) dyrektywy 2001/97/WE z dnia 4 grudnia 2001 r. zmieniającej dyrektywę 91/308/EWG w sprawie uniemożliwienia korzystania z systemu finansowego w celu prania pieniędzy - Deklaracja Komisji (Dz. Urz. WE L 344 z 18.12.2001, str. 76 i n.).”

Art. 41. W ustawie z dnia 29 listopada 2000 r. - Prawo atomowe (Dz. U. z 2001 r. Nr 3, poz. 18, Nr 100, poz. 1085 i Nr 154, poz. 1800, z 2002 r. Nr 74, poz. 676 i Nr 135, poz. 1145 oraz z 2003 r. Nr 80, poz. 717 i Nr 124, poz. 1152) do tytułu ustawy dodaje się odnośnik nr 1 w brzmieniu:

„¹⁾ Niniejsza ustawa dokonuje w zakresie swojej regulacji transpozycji następujących dyrektyw Wspólnot Europejskich:

1) dyrektywy 96/29/Euratom z dnia 13 maja 1996 r. w sprawie podstawowych norm bezpieczeństwa dotyczących ochrony zdrowia przed promieniowaniem jonizującym pracowników i ogółu ludności (Dz. U. WE L 159 z 29.06.1996, str. 1 i n),

2) dyrektywy 97/43/EURATOM z dnia 30 czerwca 1997 r. w sprawie indywidualnej ochrony zdrowia przed zagrożeniami płynącymi z promieniowania jonizującego w związku z narażeniem medycznym (Dz. U. WE L 180 z 09.07.1997, str. 22 i n).”

Art. 42. W art. 1 w pkt 2 ustawy z dnia 8 grudnia 2000 r. o zmianie ustawy o szkolnictwie wyższym, ustawy o wyższych szkołach zawodowych, ustawy o transporcie kolejowym i ustawy o usługach turystycznych oraz ustawy – Kodeks postępowania cywilnego, ustawy – Prawo o ustroju sądów powszechnych i ustawy o działach administracji rządowej – w związku z dostosowaniem do prawa Unii Europejskiej (Dz.U. Nr 122, poz. 1314 oraz z 2001 r. Nr 85, poz. 924) w dodawanym art. 33a ustawy z dnia 12 września 1990 r. o szkolnictwie wyższym (Dz.U. Nr 65, poz. 385, z 1992 r. Nr 54, poz. 254 i Nr 63, poz. 314, z 1994 r. Nr 1, poz. 3, Nr 43, poz. 163, Nr 105, poz. 509 i Nr 121, poz.591, z 1996 r. Nr 5, poz. 34 i Nr 24, poz. 110, z 1997 r. Nr 28, poz. 153, Nr 96, poz. 590, Nr 104, poz. 661, Nr 121, poz. 770 i Nr 141, poz. 943, z 1998 r. Nr 50, poz. 310, Nr 106, poz. 668 i Nr 162, poz. 1115 i 1118, z 2000 r. Nr 120, poz. 1268 i Nr 122, poz. 1314, z 2001 r. Nr 85, poz. 924, Nr 103, poz. 1129, Nr 111, poz. 1193 i 1194 i Nr 126, poz. 1383, z 2002 r. Nr 4, poz. 33 i 34, Nr 150, poz. 1239, Nr 153, poz. 1271 i Nr 200, poz. 1683 oraz z 2003 r. Nr 65, poz. 595, Nr 128, poz. 1176, Nr 137, poz. 1304 i Nr 213, poz. 2081) w ust. 2 uchyla się pkt 2 i 3.

Art. 43. W ustawie z dnia 15 grudnia 2000 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. z 2003 r. Nr 86, poz. 804 i Nr 170, poz. 1652) do tytułu ustawy dodaje się odnośnik nr 1 w brzmieniu:

„¹⁾ Niniejsza ustawa dokonuje w zakresie swojej regulacji transpozycji dyrektywy 98/27/WE z dnia 19 maja 1998 r. w sprawie nakazów zaprzestania szkodliwych praktyk w celu ochrony interesów konsumentów (Dz. Urz. WE L 166 z 11.06.1998, str. 51 i n.)”

Art. 44. W art. 1 w pkt 5 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o zmianie ustawy o systemie oświaty (Dz.U. Nr 122, poz. 1320) w dodawanym art. 94a ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (Dz.U. z 1996 r. Nr 65, poz. 329 i Nr 106, poz. 496, z 1997 r. Nr 28, poz. 153 i Nr 141, poz. 943, z 1998 r. Nr 117, poz. 759 i Nr 162, poz. 1126, z 2000 r. Nr 12, poz. 136, Nr 19, poz. 239, Nr 48, poz. 550, Nr 104, poz. 1104, Nr 120, poz. 1268 i Nr 122, poz. 1320, z 2001 r. Nr 111, poz. 1194 i Nr 144, poz. 1615, z 2002 r. Nr 41, poz. 362, Nr 113, poz. 984, Nr 141, poz. 1185 i Nr 200, poz. 1683 oraz z 2003 r. Nr 6, poz. 65, Nr 128, poz. 1176, Nr 137, poz. 1304 i Nr 203, poz. 1966) w ust. 2 uchyla się pkt 1.

Art. 45. W ustawie z dnia 21 grudnia 2000 r. o dozorcze technicznym (Dz.U. Nr 122, poz. 1321 oraz z 2002 r. Nr 74, poz. 676) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 15 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Decyzji zezwalającej, o której mowa w art. 14 ust. 4, nie wydaje się dla urzędów objętych dozorem uproszczonym lub oznaczonych przez wytwarzającego znakiem dozoru technicznego.”;

2) po art. 20 dodaje się art. 20a w brzmieniu:

„Art. 20a. Przepisów art. 8 ust. 1-3. art. 9, art. 13 ust. 1 pkt 4 oraz art. 20 nie stosuje się do urzędów technicznych:

1) zgodnie z prawem wyprodukowanych lub dopuszczonych do obrotu w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej albo w Republice Turcji,

2) zgodnie z prawem wyprodukowanych w państwie członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) będącym stroną umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym.”

Art. 46. W ustawie z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych (Dz. U. z 2001 r. Nr 5, poz. 44 i Nr 154, poz. 1802, z 2002 r. Nr 135, poz. 1145 i Nr 166, poz. 1360 oraz z 2003 r. Nr 208, poz. 2020 i Nr 223, poz. 2220 i 2221) wprowadza się następujące zmiany:

1) do tytułu ustawy dodaje się odnośnik nr 1 w brzmieniu:

„¹⁾ Niniejsza ustawa dokonuje w zakresie swojej regulacji transpozycji następujących dyrektyw Wspólnot Europejskich:

1) dyrektywy 89/396/EWG z dnia 14 czerwca 1989 r. w sprawie wskazówek lub oznakowań identyfikacyjnych partii towarów, do których należy dany środek spożywczy (Dz. Urz. WE L 186 z 30.06.1989, str. 21 i n.),

2) dyrektywy 89/397/EWG z dnia 14 czerwca 1989 r. w sprawie urzędowej kontroli żywności (Dz. Urz. WE L 186 z 30.06.1989, str. 23 i n.),

3) dyrektywy 91/238/EWG z dnia 22 kwietnia 1991 r. zmieniającej dyrektywę 89/396/EWG w sprawie oznaczania i identyfikacji partii środków spożywczych (Dz. Urz. WE L 107 z 27.04.1991, str. 50 i n.),

4) dyrektywy 92/11/EWG z dnia 3 marca 1992 r. zmieniającej dyrektywę 89/396/EWG w sprawie oznaczania i identyfikacji partii środków spożywczych (Dz. Urz. WE L 65 z 11.03.1992, str. 32 i n.),

5) dyrektywy 2000/13/WE z dnia 20 marca 2000 r. o zbliżeniu ustawodawstwa państw członkowskich w odniesieniu do znakowania, prezentacji i reklamy środków spożywczych (Dz. Urz. WE L 109 z 06.05.2000, str. 29 i n.)”;

2) w art. 3:

a) pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) żywność (środek spożywczy) – każdą substancję lub produkt w rozumieniu art. 2 rozporządzenia nr 178/2002/WE z dnia 28 stycznia 2002 r. ustalającego ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, ustanawiające Europejski Urząd do Spraw Bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiające procedury w sprawie bezpieczeństwa żywnościowego (Dz. Urz. WE L 31 z 01.02.2002, str. 1 i n.)”,

b) pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) obrót – czynności w rozumieniu art. 3 pkt 9 rozporządzenia nr 178/2002/WE z dnia 28 stycznia 2002 r. ustalającego ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, ustanawiające Europejski Urząd do Spraw Bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiające procedury w sprawie bezpieczeństwa żywnościowego (Dz. Urz. WE L 31 z 01.02.2002, str. 1 i n.),”;

3) w art. 13 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Artykuły rolno-spożywcze charakteryzujące się specyficznymi cechami jakości handlowej lub wymaganiami jakości handlowej, w szczególności w zakresie sposobu produkcji, składu lub właściwości organoleptycznych, mogą być oznakowane znakiem jakości.”;

4) po art. 17 dodaje się art. 17a w brzmieniu:

„Art. 17a. 1. Inspekcja Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych sprawuje nadzór w zakresie jakości handlowej określonej przepisami Unii Europejskiej odnoszącymi się do:

- 1) mięsa drobiowego,
- 2) jaj,
- 3) tusz wieprzowych,
- 4) tusz wołowych,
- 5) tusz innych zwierząt.

2. Jako laboratorium referencyjne w rozumieniu przepisów Unii Europejskiej odnoszących się do mięsa drobiowego ustanawia się Centralne Laboratorium Głównego Inspektoratu Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych.

3. Minister właściwy do spraw rynków rolnych ogłosi, w drodze obwieszczenia, wykaz przepisów Unii Europejskiej, o których mowa w ust. 1 i 2.”;

5) w art. 40 w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) wprowadza do obrotu artykuły rolno-spożywcze nieodpowiadające jakości handlowej wynikającej z przepisów o jakości handlowej, w tym również z przepisów

Unii Europejskiej, oraz deklarowanej przez producenta lub wprowadzającego do obrotu,„.

Art. 47. W ustawie z dnia 21 grudnia 2000 r. o żegludze śródlądowej (Dz. U. z 2001 r. Nr 5, poz. 43 i Nr 100, poz. 1085, z 2002 r. Nr 199, poz. 1672, z 2003 r. Nr 211, poz. 2049 oraz z 2004 r. Nr 6, poz. 41) do tytułu ustawy dodaje się odnośnik nr 1 w brzmieniu:

„¹⁾ Niniejsza ustawa dokonuje w zakresie swojej regulacji transpozycji następujących dyrektyw Wspólnot Europejskich:

- 1) dyrektywy 76/135/EWG z dnia 20 stycznia 1976 r. w sprawie wzajemnego uznawania świadectw zdolności żeglugowej statków żeglugi śródlądowej (Dz. Urz. WE L 21 z 29.01.1976, str. 10 i n.),
- 2) dyrektywy 82/714/EWG z dnia 4 października 1982 r. ustanawiającej wymagania techniczne dla statków żeglugi śródlądowej (Dz. Urz. WE L 301 z 28.10.1982, str. 1 i n.),
- 3) dyrektywy 87/540/EWG z dnia 9 listopada 1987 r. w sprawie dostępu do zawodu przewoźnika towarów drogą wodną w transporcie krajowym i międzynarodowym i wzajemnego uznawania dyplomów, świadectw i innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji dla tego zawodu (Dz. Urz. WE L 322 z 12.11.1987, str. 20 i n.),
- 4) dyrektywy 91/672/EWG z dnia 16 grudnia 1991 r. w sprawie wzajemnego uznawania krajowych patentów żeglarskich uprawniających do przewożenia towarów i osób żeglugą śródlądową (Dz. Urz. WE L 373 z 31.12.1991, str. 29 i n.),
- 5) dyrektywy 96/35/EWG z dnia 3 czerwca 1996 r. w sprawie wyznaczania i kwalifikacji zawodowych doradców do spraw bezpieczeństwa w transporcie drogowym, kolejowym i śródlądowym towarów niebezpiecznych (Dz. Urz. WE L 145 z 19.06.1996, str. 10 i n.),
- 6) dyrektywy 96/50/WE z dnia 23 lipca 1996 r. w sprawie harmonizacji warunków uzyskiwania krajowych patentów kapitanów łodzi do celów przewozu rzeczy i osób śródlądowymi wodnymi drogami we Wspólnocie (Dz. Urz. WE L 235 z 17.09.1996, str. 31 i n.),

7) dyrektywy 2000/18/WE z dnia 17 kwietnia 2000 r. w sprawie minimalnych wymogów egzaminacyjnych dla doradców do spraw bezpieczeństwa w drogowym, kolejowym i śródlądowym transporcie towarów niebezpiecznych (Dz. Urz. WE L 118 z 19.05.2000, str. 41 i n.).”

Art. 48. W ustawie z dnia 11 stycznia 2001 r. o substancjach i preparatach chemicznych (Dz. U. Nr 11, poz. 84, Nr 100, poz. 1085, Nr 123, poz. 1350 i Nr 125, poz. 1367, z 2002 r. Nr 135, poz. 1145 i Nr 142, poz. 1187, z 2003 r. Nr 189, poz. 1852 oraz z 2004 r. Nr 11, poz. 94) wprowadza się następujące zmiany:

1) do tytułu ustawy dodaje się odnośnik nr 1 w brzmieniu:

„¹⁾ Niniejsza ustawa dokonuje w zakresie swojej regulacji transpozycji następujących dyrektyw Wspólnot Europejskich:

1) dyrektywy 67/548/EWG z dnia 27 czerwca 1967 r. w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do klasyfikacji, pakowania i etykietowania substancji niebezpiecznych (Dz. Urz. WE L 196 z 16.08.1967, str. 1 i n.),

2) dyrektywy 73/146/EWG z dnia 21 maja 1973 r. zmieniającej dyrektywę z dnia 27 czerwca 1967 r. w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do klasyfikacji, pakowania i etykietowania substancji niebezpiecznych (Dz. Urz. WE L 167 z 25.06.1973, str. 1 i n.),

3) dyrektywy 75/409/EWG z dnia 24 czerwca 1975 r. zmieniającej po raz piąty dyrektywę 67/548/EWG w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do klasyfikacji, pakowania i etykietowania substancji niebezpiecznych (Dz. Urz. WE L 183 z 14.07.1975, str. 22 i n.),

4) dyrektywy 76/907/EWG z dnia 14 lipca 1976 r. dostosowującej do postępu technicznego dyrektywę z dnia 27 czerwca 1967 r. w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do klasyfikacji, pakowania i etykietowania substancji niebezpiecznych (Dz. Urz. WE L 360 z 30.12.1976, str. 1 i n.),

- 5) dyrektywy 79/370/EWG z dnia 30 stycznia 1979 r. w sprawie drugiego dostosowania do postępu technicznego dyrektywy 67/548/EWG w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do klasyfikacji, pakowania i etykietowania substancji niebezpiecznych (Dz. Urz. WE L 88 z 07.04.1979, str. 1 i n.),
- 6) dyrektywy 79/831/EWG z dnia 19 września 1979 r. zmieniającej po raz szósty dyrektywę 67/548/EWG w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do klasyfikacji, pakowania i etykietowania substancji niebezpiecznych (Dz. Urz. WE L 259 z 15.10.1979, str. 10 i n.),
- 7) dyrektywy 81/957/EWG z dnia 23 października 1981 r. dostosowującej po raz trzeci do postępu technicznego dyrektywę 67/548/EWG w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do klasyfikacji, pakowania i etykietowania substancji niebezpiecznych (Dz. Urz. WE L 351 z 07.12.1981, str. 5 i n.),
- 8) dyrektywy 82/232/EWG z dnia 25 marca 1982 r. dostosowującej po raz czwarty do postępu technicznego dyrektywę 67/548/EWG w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do klasyfikacji, pakowania i etykietowania substancji niebezpiecznych (Dz. Urz. WE L 106 z 21.04.1982, str. 18 i n.),
- 9) dyrektywy 83/467/EWG z dnia 29 lipca 1983 r. dostosowującej do postępu technicznego po raz piąty dyrektywę 67/548/EWG w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do klasyfikacji, pakowania i etykietowania substancji niebezpiecznych (Dz. Urz. WE L 257 z 16.09.1983, str. 1 i n.),
- 10) dyrektywy 84/449/EWG z dnia 25 kwietnia 1984 r. dostosowującej do postępu technicznego po raz szósty dyrektywę 67/548/EWG w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do klasyfikacji, pakowania i etykietowania substancji niebezpiecznych (Dz. Urz. WE L 251 z 19.09.1984, str. 1 i n.),
- 11) dyrektywy 86/431/EWG z dnia 24 czerwca 1986 r. dostosowującej do postępu technicznego dyrektywę 67/548/EWG w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych,

wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do klasyfikacji, pakowania i etykietowania substancji niebezpiecznych (Dz. Urz. WE L 247 z 01.09.1986, str. 1 i n.),

12) dyrektywy 87/18/EWG z dnia 18 grudnia 1986 r. w sprawie harmonizacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do stosowania zasad dobrej praktyki laboratoryjnej oraz weryfikacji jej stosowania na potrzeby badań substancji chemicznych (Dz. Urz. WE L 15 z 17.01.1987, str. 29 i n.),

13) dyrektywy 87/432/EWG z dnia 3 sierpnia 1987 r. w sprawie ósmego dostosowania do postępu technicznego dyrektywy 67/548/EWG w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do klasyfikacji, pakowania i etykietowania substancji niebezpiecznych (Dz. Urz. WE L 239 z 21.08.1987, str. 1 i n.),

14) dyrektywy 88/302/EWG z dnia 18 listopada 1987 r. dostosowującej po raz dziewiąty do postępu technicznego dyrektywę 67/548/EWG w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do klasyfikacji, pakowania i etykietowania substancji niebezpiecznych (Dz. Urz. WE L 133 z 30.05.1988, str. 1 i n.),

15) dyrektywy 88/320/EWG z dnia 9 czerwca 1988 r. w sprawie kontroli i weryfikacji dobrej praktyki laboratoryjnej (Dz. Urz. WE L 145 z 11.06.1988, str. 35 i n.),

16) dyrektywy 88/490/EWG z dnia 22 lipca 1988 r. w sprawie dziesiątego dostosowania do postępu technicznego dyrektywy 67/548/EWG w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do klasyfikacji, pakowania i etykietowania substancji niebezpiecznych (Dz. Urz. WE L 259 z 19.09.1988, str. 1 i n.),

17) dyrektywy 90/517/EWG z dnia 9 października 1990 r. po raz jedenasty dostosowującej do postępu technicznego dyrektywę 67/548/EWG w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do klasyfikacji, pakowania i etykietowania substancji niebezpiecznych (Dz. Urz. WE L 287 z 19.10.1990, str. 37 i n.),

18) dyrektywy 91/325/EWG z dnia 1 marca 1991 r. dostosowującej po raz dwunasty do postępu technicznego dyrektywę 67/548/EWG z dnia 27 czerwca 1967 r. w sprawie

zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do klasyfikacji, pakowania i etykietowania substancji niebezpiecznych (Dz. Urz. WE L 180 z 08.07.1991, str. 1 i n.),

19) dyrektywy 91/155/EWG z dnia 5 marca 1991 r. określającej i ustanawiającej szczegółowe uzgodnienia dotyczące systemu szczególnych informacji o preparatach niebezpiecznych w związku z wykonaniem art. 10 dyrektywy 88/379/EWG (Dz. Urz. WE L 76 z 22.03.1991, str. 35 i n.),

20) dyrektywy 91/326/EWG z dnia 5 marca 1991 r. dostosowującej po raz trzynasty do postępu technicznego dyrektywę 67/548/EWG z dnia 27 czerwca 1967 r. w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do klasyfikacji, pakowania i etykietowania substancji niebezpiecznych (Dz. Urz. WE L 180 z 08.07.1991, str. 79 i n.),

21) dyrektywy 91/410/EWG z dnia 22 lipca 1991 r. po raz czternasty dostosowującej do postępu technicznego dyrektywę 67/548/EWG w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do klasyfikacji, pakowania i etykietowania substancji niebezpiecznych (Dz. Urz. WE L 228 z 17.08.1991, str. 67 i n.),

22) dyrektywy 91/632/EWG z dnia 28 października 1991 r. dostosowującej do postępu technicznego po raz piętnasty dyrektywę 67/548/EWG w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do klasyfikacji, pakowania i etykietowania substancji niebezpiecznych (Dz. Urz. WE L 338 z 10.12.1991, str. 23 i n.),

23) dyrektywy 92/32/EWG z dnia 30 kwietnia 1992 r. zmieniającej po raz siódmy dyrektywę 67/548/EWG w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do klasyfikacji, pakowania i etykietowania substancji niebezpiecznych (Dz. Urz. WE L 154, 05.06.1992, str. 1 i n.),

24) dyrektywy 92/37/EWG z dnia 30 kwietnia 1992 r. po raz szesnasty dostosowującej do postępu technicznego dyrektywę 67/548/EWG w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do klasyfikacji, pakowania i etykietowania substancji niebezpiecznych (Dz. Urz. WE L 154 z 05.06.1992, str. 30 i n.),

- 25) dyrektywy 92/58/EWG z dnia 24 czerwca 1992 r. w sprawie minimalnych wymagań dotyczących znaków bezpieczeństwa i/lub zdrowia w pracy (dziewiąta dyrektywa szczegółowa w rozumieniu art. 16 ust. 1 dyrektywy 89/391/EWG) (Dz. Urz. WE L 245 z 26.08.1992, str. 23 i n.) (dyrektywa transponowana częściowo – załączniki II III w zakresie w zakresie dotyczącym chemikaliów),
- 26) dyrektywy 92/69/EWG z dnia 31 lipca 1992 r. dostosowującej po raz siedemnasty do postępu technicznego dyrektywę 67/548/EWG w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do klasyfikacji i etykietowania substancji niebezpiecznych (Dz. Urz. WE L 383 z 29.12.1992, str.113 i n.),
- 27) dyrektywy 93/21/EWG z dnia 27 kwietnia 1993 r. dostosowującej do postępu technicznego po raz osiemnasty dyrektywę 67/548/EWG w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do klasyfikacji, pakowania i etykietowania substancji niebezpiecznych (Dz. Urz. WE L 110 z 04.05.1993, str. 20 i n.),
- 28) dyrektywy 93/67/EWG z dnia 20 lipca 1993 r. ustanawiającej zasady oceny ryzyka dla człowieka i środowiska naturalnego ze strony substancji notyfikowanych zgodnie z dyrektywą 67/548/EWG (Dz. Urz. WE L 227 z 08.09.1993, str. 9 i n.),
- 29) dyrektywy 93/72/EWG z dnia 1 września 1993 r. dostosowującej po raz dziewiętnasty do postępu technicznego dyrektywę 67/548/EWG w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do klasyfikacji, pakowania i etykietowania substancji niebezpiecznych (Dz. Urz. WE L 258 z 16.10.1993, str. 29 i n.),
- 30) dyrektywy 93/101/WE z dnia 11 listopada 1993 r. dostosowującej po raz dwudziesty dyrektywę 67/548/EWG w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do klasyfikacji, pakowania i etykietowania substancji niebezpiecznych do postępu technicznego (Dz. Urz. WE L 13 z 15.01.1994, str. 1 i n.),
- 31) dyrektywy 93/105/WE z dnia 25 listopada 1993 r. ustanawiającej załącznik VII D, zawierający informacje wymagane w dokumentacji technicznej określonej w art. 12

siódmej zmiany do dyrektywy 67/548/EWG (Dz. Urz. WE L 294 z 30.11.1993, str. 21 i n.),

32) dyrektywy 93/112/WE z dnia 10 grudnia 1993 r. zmieniającej dyrektywę 91/155/EWG określającą i ustanawiającą szczegółowe uzgodnienia dotyczące systemu szczególnych informacji o preparatach niebezpiecznych w związku z wykonaniem art. 10 dyrektywy 88/379/EWG (Dz. Urz. WE L 314 z 16.12.1993, str. 38 i n.),

33) dyrektywy 94/69/WE z dnia 19 grudnia 1994 r. dostosowującej do postępu technicznego po raz dwudziesty pierwszy dyrektywę 67/548/EWG w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do klasyfikacji, pakowania i etykietowania substancji niebezpiecznych Tom I i Tom II (Załącznik I: Nr od 006-001-00-2 do 650-015-00-7 i Załącznik II: Nr od 006-076-00-1 do 649-174-00-5) (Dz. Urz. WE L 381 z 31.12.1994, str. 1 in.),

34) dyrektywy 96/54/WE z dnia 30 lipca 1996 r. dostosowującej po raz dwudziesty drugi do postępu technicznego dyrektywę 67/548/EWG w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do klasyfikacji, pakowania i etykietowania substancji niebezpiecznych (Dz. Urz. WE L 248 z 30.09.1996, str. 1 i n.),

35) dyrektywy 97/69/WE z dnia 5 grudnia 1997 r. dostosowującej po raz dwudziesty trzeci do postępu technicznego dyrektywę 67/548/EWG w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do klasyfikacji, pakowania i etykietowania substancji niebezpiecznych (Dz. Urz. WE L 343 z 13.12.1997, str. 19 i n.),

36) dyrektywy 98/73/WE z dnia 18 września 1998 r. dostosowującej po raz dwudziesty czwarty do postępu technicznego dyrektywę 67/548/EWG w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do klasyfikacji, pakowania i etykietowania substancji niebezpiecznych (Dz. Urz. WE L 305 z 16.11.1998, str. 1 i n.),

37) dyrektywy 98/98/WE z dnia 15 grudnia 1998 r. dostosowującej po raz dwudziesty piąty do postępu technicznego dyrektywę 67/548/EWG w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do klasyfikacji,

pakowania i etykietowania substancji niebezpiecznych (Dz. Urz. WE L 355 z 30.12.1998, str.1 i n.),

38) dyrektywy 99/11/WE z dnia 8 marca 1999 r. dostosowującej do postępu technicznego zasady dobrej praktyki laboratoryjnej, określone w dyrektywie 87/18/EWG w sprawie harmonizacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do stosowania zasad dobrej praktyki laboratoryjnej i weryfikacji jej stosowania na potrzeby badań substancji chemicznych (Dz. Urz. WE L 77 z 23.03.1999, str. 8 i n.),

39) dyrektywy 1999/12/WE z dnia 8 marca 1999 r. dostosowującej po raz drugi do postępu technicznego Załącznik do dyrektywy 88/320 w sprawie kontroli i weryfikacji dobrej praktyki laboratoryjnej (Dz. Urz. WE L 77 z 23.03.1999, str. 22 i n.),

40) dyrektywy 1999/45/WE z dnia 31 maja 1999 r. odnoszącej się do zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich odnoszących się do klasyfikacji, pakowania i etykietowania preparatów niebezpiecznych (Dz. Urz. WE L 200 z 30.07.1999, str. 1 i n.),

41) dyrektywy 2000/21/WE z dnia 25 kwietnia 2000 r. dotyczącej wykazu legislacji wspólnotowej, określonej w art. 13 ust. 1 tiret piąte dyrektywy 67/548/EWG (Dz. Urz. WE L 103 z 28.04.2000, str. 70 i n.),

42) dyrektywy 2000/33/WE z dnia 25 kwietnia 2000 r. dostosowującej do postępu technicznego po raz dwudziesty siódmy dyrektywę 67/548/EWG w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do klasyfikacji, pakowania i etykietowania substancji niebezpiecznych (Dz. Urz. WE L 136 z 08.06.2000, str. 90 i n.),

43) dyrektywy 2000/32/WE z dnia 19 maja 2000 r. dostosowującej po raz dwudziesty szósty do postępu technicznego dyrektywę 67/548/EWG w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do klasyfikacji, pakowania i etykietowania substancji niebezpiecznych (Dz. Urz. WE L 136 z 08.06.2000, str. 1 i n.),

44) dyrektywy 2001/58/WE z dnia 27 lipca 2001 r. zmieniającej po raz drugi dyrektywę 91/155/EWG określającą i ustanawiającą szczegółowe uzgodnienia dotyczące systemu szczególnych informacji o preparatach niebezpiecznych w związku

z wykonaniem art. 14 dyrektywy 99/45/WE oraz odnosząca się do substancji niebezpiecznych w związku z wykonaniem art. 27 dyrektywy 67/548/EWG (karty charakterystyki) (Dz. Urz. WE L 212 z 07.08.2001, str. 24 i n.),

45) dyrektywy 2001/59/WE z dnia 6 sierpnia 2001 r. dostosowującej do postępu technicznego po raz dwudziesty ósmy dyrektywę 67/548/EWG w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych dotyczących klasyfikacji, pakowania i etykietowania substancji niebezpiecznych (Dz. Urz. WE L 225 z 21.08.2001, str. 1 i n.),

46) dyrektywy 2001/60/WE z dnia 7 sierpnia 2001 r. dostosowującej do postępu technicznego dyrektywę 1999/45/WE w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich odnoszących się do klasyfikacji, pakowania i etykietowania preparatów niebezpiecznych (Dz. Urz. WE L 226 z 22.08.2001, str. 5 i n.)”;

2) w art. 1 w ust. 3 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) substancji i preparatów chemicznych w postaci gotowych produktów przeznaczonych dla końcowego użytkownika będących:

- a) produktami leczniczymi, w rozumieniu przepisów prawa farmaceutycznego,
- b) środkami spożywczymi, w rozumieniu przepisów o warunkach zdrowotnych żywności i żywienia,
- c) środkami żywienia zwierząt w rozumieniu przepisów o środkach żywienia zwierząt,
- d) środkami ochrony roślin i substancji aktywnych środków ochrony roślin w rozumieniu przepisów o ochronie roślin, z wyjątkiem klasyfikacji tych środków pod względem stwarzania przez nie zagrożeń dla zdrowia człowieka lub dla środowiska, badań ich właściwości fizykochemicznych, toksyczności i ekotoksyczności oraz ich oznakowania i opakowania,
- e) kosmetykami, w rozumieniu przepisów o kosmetykach,
- f) amunicją w rozumieniu przepisów o broni i amunicji,
- g) wyrobami medycznymi inwazyjnymi, w rozumieniu przepisów o wyrobach medycznych, lub wyrobami medycznymi przeznaczonymi do stosowania w

bezpośrednim kontakcie z ciałem człowieka, jeżeli przepisy o wyrobach medycznych określają ich klasyfikację i oznakowanie zapewniające taki sam poziom poinformowania i ochrony człowieka i środowiska, jak przepisy ustawy,

h) nawozami, w rozumieniu przepisów o nawozach i nawożeniu, w zakresie regulowanym tymi przepisami

o ile przepisy szczególne nie stanowią inaczej.”;

3) w art. 11 w ust. 1 po pkt 4a dodaje się pkt 4b w brzmieniu:

„4b) współpraca z państwami członkowskimi Unii Europejskiej oraz z Komisją Europejską jako właściwy urząd wyznaczony do wykonywania zadań administracyjnych określonych w przepisach Unii Europejskiej dotyczących eksportu i importu niebezpiecznych chemikaliów;”;

4) w art. 14 ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Minister właściwy do spraw zdrowia w porozumieniu z ministrami właściwymi do spraw gospodarki, pracy oraz środowiska określi, w drodze rozporządzenia, sposób dokonywania oceny ryzyka dla zdrowia człowieka i dla środowiska, stwarzanego przez substancje nowe, mając na względzie zapewnienie odpowiedniego poziomu ochrony zdrowia człowieka i środowiska.”;

5) w art. 33 pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) Straż Graniczna i organy celne – w zakresie przestrzegania zakazów określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 31 ust. 1, w części dotyczącej przywozu substancji i preparatów na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz zakazów określonych w przepisach Unii Europejskiej dotyczących eksportu i importu niebezpiecznych chemikaliów;”;

6) po art. 34 dodaje się art. 34a i 34b w brzmieniu:

„Art. 34a. Producent lub importer istniejącej substancji, który wbrew przepisom rozporządzenia nr 793/93/EWG z dnia 23 marca 1993 r. w sprawie oceny i kontroli ryzyka

stwarzanego przez substancje istniejące (Dz. Urz. WE L 84 z 03.09.1993, str. 34 i n. z późn. zm.):

- 1) nie przekazuje Komisji Europejskiej i Biuru do Spraw Substancji i Preparatów Chemicznych posiadanych przez siebie informacji, że taka substancja może stwarzać poważne zagrożenia dla człowieka lub środowiska;
- 2) nie przestrzega decyzji Komisji Europejskiej dotyczących substancji priorytetowych, o których mowa w art. 8 tego rozporządzenia

- podlega grzywnie.

Art. 34b. Kto wbrew przepisom rozporządzenia nr 304/2003/WE z dnia 28 stycznia 2003 r. w sprawie eksportu i importu niebezpiecznych chemikaliów (Dz. Urz. WE L 63 z 06.03.2003, str. 1 i n.):

- 1) eksportuje artykuły lub chemikalia wymienione w Załączniku V tego rozporządzenia – podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2;
- 2) eksportuje chemikalia wymienione w Załączniku I Część 2 i 3 tego rozporządzenia bez otrzymania informacji z Biura do Spraw Substancji i Preparatów Chemicznych, że władze państwa importera wyrażają zgodę na ich import – podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2;
- 3) nie zgłasza w Biurze do Spraw Substancji i Preparatów Chemicznych eksportu chemikaliów wymienionych w Załączniku I Część 1 tego rozporządzenia, nie później niż 30 dni przed pierwszym eksportem i nie później niż 15 dni przed pierwszym eksportem w następnych latach - podlega grzywnie;
- 4) nie informuje w pierwszym kwartale roku Biura do Spraw Substancji i Preparatów Chemicznych o wielkości eksportu chemikaliów wymienionych w Załączniku I tego rozporządzenia w minionym roku – podlega grzywnie;
- 5) eksportuje chemikalia bez stosowanego w Unii Europejskiej oznakowania lub bez kart charakterystyki, sporządzonych w języku lub jednym z języków stosowanych w kraju przeznaczenia – podlega grzywnie.”

Art. 49. W ustawie z dnia 26 kwietnia 2001 r. o zasadach uznawania nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej kwalifikacji do wykonywania zawodów regulowanych (Dz.U.

Nr 87, poz. 954, z 2002 r. Nr 71, poz. 655 oraz z 2003 r. Nr 190, poz. 1864) wprowadza się następujące zmiany:

1) do tytułu ustawy dodaje się odnośnik nr 1 w brzmieniu:

„¹⁾ Niniejsza ustawa dokonuje w zakresie swojej regulacji transpozycji następujących dyrektyw Wspólnot Europejskich:

1) dyrektywy 89/48/EWG z dnia 21 grudnia 1988 r. w sprawie ogólnego systemu uznawania dyplomów ukończenia studiów wyższych, przyznawanych po ukończeniu kształcenia i szkolenia zawodowego trwających co najmniej trzy lata (Dz. Urz. WE L 19 z 24.01.1989, str. 16 i n.),

2) dyrektywy 92/51/EWG z dnia 18 czerwca 1992 r. w sprawie drugiego ogólnego systemu uznawania kształcenia i szkolenia zawodowego, uzupełniającej dyrektywę 89/48/EWG (Dz. Urz. WE L 209 z 24.07.1992, str. 25 i n.),

3) dyrektywy 94/38/WE z dnia 26 lipca 1994 r. zmieniającej załączniki C i D do dyrektywy 92/51/EWG w sprawie drugiego ogólnego systemu uznawania kształcenia i szkolenia zawodowego, uzupełniającej dyrektywę 89/48/EWG (Dz. Urz. WE L 217 z 23.08.1994, str. 8 i n.),

4) dyrektywy 95/43/WE z dnia 20 lipca 1995 r. zmieniającej załączniki C i D do dyrektywy 92/51/EWG w sprawie drugiego ogólnego systemu uznawania kształcenia i szkolenia zawodowego, uzupełniającej dyrektywę 89/48/EWG (Dz. Urz. WE C 184 z 03.08.1995, str.21 i n.),

5) dyrektywy 97/38/WE z dnia 20 czerwca 1997 r. zmieniającej załącznik C do dyrektywy 92/51/EWG w sprawie drugiego ogólnego systemu uznawania kształcenia i szkolenia zawodowego, uzupełniającej dyrektywę 89/48/EWG (Dz. Urz. WE L 184 z 12.07.1997, str. 31),

6) dyrektywy 2000/5/WE z dnia 25 lutego 2000 r. zmieniającej załączniki C i D do dyrektywy 92/51/EWG w sprawie drugiego ogólnego systemu uznawania kształcenia zawodowego i szkolenia, uzupełniającej dyrektywę 89/48/EWG (Dz. Urz. WE L 54 z 26.02.2000, str. 42 i n.),

7) dyrektywy 2001/19/WE z dnia 14 maja 2001 r. zmieniającej dyrektywy 89/48/EWG i 92/51/EWG w sprawie ogólnego systemu uznawania kwalifikacji zawodowych oraz

dyrektywy 77/452/EWG, 77/453/EWG, 78/686/EWG, 78/687/EWG, 78/1026/EWG, 78/1027/EWG, 80/154/EWG, 80/155/EWG, 85/384/EWG, 85/432/EWG, 85/433/EWG i 93/16/WE dotyczące zawodów pielęgniarstwa ogólnej, lekarza denty, lekarza weterynarii, położnej, architekta, farmaceuty i lekarza (Dz. Urz. WE L 206 z 31.07.2001, str. 1 i n.);

2) w art. 1:

a) ust.1 otrzymuje brzmienie:

„1. Obywatelom państw członkowskich Unii Europejskiej lub państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, którzy nabyli w tych państwach, poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej, kwalifikacje do wykonywania zawodów regulowanych, uznaje się te kwalifikacje na zasadach określonych w ustawie.”,

b) ust. 3 i 4 otrzymują brzmienie:

„3. Obywatelom państw członkowskich Unii Europejskiej lub państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, których kwalifikacje zostały uznane, zapewnia się prawo wykonywania w Rzeczypospolitej Polskiej zawodu regulowanego na takich samych zasadach jak osobom, które kwalifikacje do jego wykonywania uzyskały w Rzeczypospolitej Polskiej.

4. Ustawa nie narusza zasad uznawania kwalifikacji do wykonywania zawodów regulowanych, nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej lub państwach członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stronach umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, określonych w odrębnych przepisach.”;

3) w art. 2:

a) pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) uprawnionej instytucji - oznacza to instytucję w państwie członkowskim Unii Europejskiej lub państwie członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym

Handlu (EFTA) – stronie umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym prowadzącą kształcenie lub szkolenie, których ukończenie potwierdzone jest dyplomami lub świadectwami, zgodnie z przepisami o systemie edukacji w tym państwie, a także stowarzyszenie albo organizację zawodową, których wykaz stanowi załącznik nr 1 do ustawy,”

b) w pkt 7 lit. a-c otrzymują brzmienie:

„a) dyplom, świadectwo lub inny dokument, wydane przez uprawnioną instytucję, potwierdzające ukończenie studiów wyższych o co najmniej trzyletnim okresie kształcenia, lub odpowiednio dłuższym w przypadku nauki w cyklu innym niż podstawowy, zwanym dalej "nauką w niepełnym wymiarze", a także dodatkowo ukończenie szkolenia zawodowego, o ile jest wymagane - stanowiące jednocześnie potwierdzenie posiadania kwalifikacji wymaganych do wykonywania zawodu regulowanego w państwie wnioskodawcy, wówczas gdy ponad połowę kształcenia lub szkolenia odbyto w państwie członkowskim Unii Europejskiej lub państwie członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stronie umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub gdy wnioskodawca uzyskał trzyletnie doświadczenie zawodowe poświadczone przez państwo członkowskie Unii Europejskiej lub państwo członkowskie Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stroną umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, które uznało dokumenty uzyskane w państwie innym niż państwo członkowskie Unii Europejskiej lub państwo członkowskie Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stroną umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, albo

b) dokumenty wydane przez uprawnioną instytucję, potwierdzające ukończenie studiów wyższych o co najmniej trzyletnim okresie kształcenia lub odpowiednio dłuższym, w przypadku nauki w niepełnym wymiarze, a także ukończenie szkolenia zawodowego, o ile jest wymagane - stanowiące jednocześnie potwierdzenie posiadania kwalifikacji do wykonywania zawodu, niebędącego w państwie wnioskodawcy zawodem regulowanym, oraz dodatkowo dokumenty poświadczające wykonywanie w państwie członkowskim Unii Europejskiej lub państwie

członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stronie umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym przez wnioskodawcę zawodu przez dwa lata w czasie odpowiadającym pełnemu wymiarowi czasu pracy w okresie ostatnich dziesięciu lat, z tym że wykonywanie zawodu przez dwa lata nie jest wymagane, jeżeli wnioskodawca posiada dokument potwierdzający ukończenie kształcenia regulowanego, albo

c) dokument potwierdzający ukończenie w państwie członkowskim Unii Europejskiej lub państwie członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stronie umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym kształcenia regulowanego, świadczący o posiadaniu kwalifikacji na poziomie trzecim,”

c) w pkt 8 lit. a-c otrzymują brzmienie:

„a) dokumenty potwierdzające wykształcenie lub ukończenie szkolenia, wydane przez uprawnioną instytucję po ukończeniu:

- nauki o okresie kształcenia co najmniej rocznym, lecz krótszym niż trzy lata, lub odpowiednio dłuższym w przypadku nauki w niepełnym wymiarze, podejmowanej na podstawie świadectwa uprawniającego do kształcenia w systemie szkolnictwa wyższego, a także dodatkowo ukończenie szkolenia zawodowego, o ile jest to wymagane, lub
- kursów o specjalistycznym programie, których wykaz stanowi załącznik nr 2 do ustawy,

stanowiące jednocześnie potwierdzenie posiadania kwalifikacji wymaganych do podjęcia i wykonywania zawodu regulowanego w państwie wnioskodawcy, jeżeli ponad połowę kształcenia lub szkolenia odbyto w państwie członkowskim Unii Europejskiej lub państwie członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stronie umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub poza obszarem Unii Europejskiej lub państw członkowskich Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym w instytucji prowadzącej kształcenie i szkolenie na podstawie przepisów państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o

Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, albo gdy wnioskodawca uzyskał trzyletnie doświadczenie zawodowe poświadczone przez państwo członkowskie Unii Europejskiej lub państwo członkowskie Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stroną umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, które uznało dokumenty uzyskane w państwie innym niż państwo członkowskie Unii Europejskiej lub państwo członkowskie Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stroną umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, albo

b) dokumenty wydane przez uprawnioną instytucję, potwierdzające ukończenie nauki o okresie kształcenia co najmniej rocznym, lecz krótszym niż trzy lata, lub odpowiednio dłuższym w przypadku nauki w niepełnym wymiarze, podejmowanej na podstawie świadectwa uprawniającego do kształcenia w systemie szkolnictwa wyższego, a także dodatkowo ukończenie szkolenia zawodowego, o ile jest to wymagane - stanowiące jednocześnie potwierdzenie posiadania kwalifikacji do wykonywania zawodu, który w państwie wnioskodawcy nie jest zawodem regulowanym, oraz dodatkowo dokumenty poświadczające wykonywanie w państwie członkowskim Unii Europejskiej lub państwie członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stronie umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym przez wnioskodawcę zawodu przez dwa lata w czasie odpowiadającym pełnemu wymiarowi czasu pracy lub odpowiednio dłużej w przypadku wykonywania zawodu w niepełnym wymiarze czasu pracy, w okresie ostatnich dziesięciu lat, albo

c) dokument potwierdzający ukończenie w państwie członkowskim Unii Europejskiej lub państwie członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stronie umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym kursu kształcenia regulowanego, świadczący o posiadaniu kwalifikacji na poziomie drugim, w tym kursu zamieszczonego w wykazie stanowiącym załącznik nr 3 do ustawy,”

d) w pkt 9 lit. a i b otrzymują brzmienie:

„a) dokumenty potwierdzające wykształcenie lub szkolenie, wydane przez uprawnioną instytucję, poświadczające, po zakończeniu nauki z zakresu szkoły średniej ogólnej, technicznej lub zawodowej, ukończenie:

- kształcenia lub szkolenia innego niż wymienione w pkt 8 lit. a) pierwsze tiret, w instytucji szkolnictwa lub w zakładzie pracy, uzupełnionego dodatkowo okresem próbnym lub okresem praktyki zawodowej, o ile jest to wymagane, lub
- okresu próbnego lub praktyki zawodowej uzupełniającej naukę z zakresu szkoły średniej,

stanowiące jednocześnie potwierdzenie posiadania kwalifikacji wymaganych do podjęcia i wykonywania zawodu regulowanego w państwie wnioskodawcy, jeżeli ponad połowę kształcenia i szkolenia odbyto w państwie członkowskim Unii Europejskiej lub państwie członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stronie umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub poza obszarem Unii Europejskiej lub państw członkowskich Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym w instytucji prowadzącej kształcenie i szkolenie na podstawie przepisów państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stronie umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, albo gdy wnioskodawca uzyskał dwuletnie doświadczenie zawodowe poświadczone przez państwo członkowskie Unii Europejskiej lub państwo członkowskie Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stroną umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, które uznało dokumenty uzyskane w państwie innym niż państwo członkowskie Unii Europejskiej lub państwo członkowskie Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stroną umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, albo

b) dokumenty wydane przez uprawnioną instytucję po zakończeniu nauki z zakresu szkoły średniej ogólnej, technicznej lub zawodowej, świadczące o ukończeniu:

- kształcenia lub szkolenia odbytego w instytucji szkolnictwa lub zakładzie pracy, uzupełnionego dodatkowo okresem próbnym lub okresem praktyki zawodowej, o ile jest to wymagane, lub

- okresu próbnego lub praktyki zawodowej uzupełniającej naukę z zakresu szkoły średniej,

stanowiące jednocześnie potwierdzenie posiadania kwalifikacji do wykonywania zawodu, który w państwie wnioskodawcy nie jest zawodem regulowanym, oraz dodatkowo dokumenty poświadczające wykonywanie w państwie członkowskim Unii Europejskiej lub państwie członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stronie umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym przez wnioskodawcę zawodu przez dwa lata w czasie odpowiadającym pełnemu wymiarowi czasu pracy lub odpowiednio dłużej w przypadku wykonywania zawodu w niepełnym wymiarze czasu pracy, w okresie ostatnich dziesięciu lat, albo”,

e) pkt 15 otrzymuje brzmienie:

„15) doświadczeniu zawodowym - oznacza to wykonywanie przez wnioskodawcę zawodu w państwie członkowskim Unii Europejskiej lub państwie członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stronie umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym,;”;

4) w art. 4 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Organami uprawnionymi do podejmowania decyzji o wykonywaniu w Rzeczypospolitej Polskiej zawodów regulowanych przez obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej lub państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym są organy określone w przepisach regulacyjnych uprawnione do podejmowania takich decyzji wobec osób, które uzyskały kwalifikacje do ich wykonywania w Rzeczypospolitej Polskiej.”;

5) w art. 9 w ust. 1:

a) w pkt 4 lit. b otrzymuje brzmienie:

„b) wykonywanie zawodu w czasie odpowiadającym pełnemu wymiarowi czasu pracy przez okres trzech lat lub odpowiednio dłuższym w przypadku wykonywania zawodu w niepełnym wymiarze czasu, w okresie ostatnich dziesięciu lat w państwie

członkowskim Unii Europejskiej lub państwie członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stronie umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, w którym zawód ten nie jest regulowany,”

b) pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) zaświadczenia potwierdzającego kompetencje - za spełnienie tego wymogu uznaje się posiadanie dokumentów wymaganych w państwie wnioskodawcy do wykonywania zawodu regulowanego, dla którego ubiega się on o uznanie kwalifikacji, lub potwierdzenie kwalifikacji uzyskanych w państwie członkowskim Unii Europejskiej lub państwie członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stronie umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, jeśli dokumenty te są porównywalne z dokumentami określonymi w przepisach regulacyjnych dla danego zawodu,”;

6) art. 15 otrzymuje brzmienie:

„Art. 15. Ministrowie kierujący działami administracji rządowej, właściwi w sprawach uznawania kwalifikacji w zawodach regulowanych należących do danego działu, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw szkolnictwa wyższego oraz ministrem właściwym do spraw oświaty i wychowania, określają, w drodze rozporządzenia:

1) warunki, sposób i tryb odbywania stażu adaptacyjnego, sposób i tryb wykonywania nadzoru nad odbywaniem stażu oraz oceny nabytych przez wnioskodawcę umiejętności, a także sposób ustalania kosztów odbywania stażu adaptacyjnego oraz trybu ich ponoszenia,

2) warunki, sposób i tryb przeprowadzania testu umiejętności oraz oceny wykazanych przez wnioskodawcę umiejętności, a także sposób ustalania kosztów przeprowadzania testu umiejętności oraz tryb ich ponoszenia

- kierując się odrębnościami w wykonywaniu zawodów w państwach członkowskich Unii Europejskiej lub państwach członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stronach umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym oraz specyfiką i szczególnymi wymaganiami dotyczącymi wykonywania zawodów regulowanych w Rzeczypospolitej Polskiej.”;

7) w art. 16 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Ilekroć przepisy regulacyjne wymagają odpowiedniego stanu zdrowia do wykonywania zawodu regulowanego, dowodem w postępowaniu w sprawie uznania kwalifikacji są dokumenty wystawione przez upoważnioną instytucję państwa wnioskodawcy lub innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, w którym wnioskodawca wykonywał ostatnio dany zawód.”;

8) art. 16a i 16b otrzymują brzmienie:

„Art. 16a. Ilekroć przepisy regulacyjne lub przepisy odrębne uzależniają podjęcie lub kontynuowanie wykonywania zawodu regulowanego od określonej sytuacji finansowej wnioskodawcy - właściwy organ, ustalając spełnienie tej przesłanki, uznaje zaświadczenie wydane przez bank prowadzący działalność w innym niż Rzeczpospolita Polska państwie członkowskim Unii Europejskiej lub państwie członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stronie umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, z którego pochodzi lub przybywa wnioskodawca, jako równorzędne zaświadczeniu wydanemu przez bank prowadzący działalność na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej.

Art. 16b. Ilekroć przepisy regulacyjne lub przepisy odrębne przewidują obowiązek ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej osoby wykonującej zawód regulowany, w przypadku gdy osoba ta zawrze umowę ubezpieczenia z zakładem ubezpieczeń z innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, obowiązek ten będzie uważany za spełniony, jeżeli osoba ta przedstawi dowód zawarcia umowy ubezpieczenia spełniającej warunki określone w tych przepisach.”;

9) w art. 18 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Prezes Rady Ministrów, na wniosek ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego oraz ministra właściwego do spraw oświaty i wychowania, określi, w drodze rozporządzenia, zakres informacji, o których mowa w ust. 1, a także terminy ich składania, kierując się zobowiązaniami Rzeczypospolitej Polskiej wobec państw członkowskich Unii Europejskiej lub państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym i organów Wspólnoty Europejskiej.”;

10) art. 19 otrzymuje brzmienie:

„Art.19.1. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego oraz minister właściwy do spraw oświaty i wychowania, w drodze rozporządzenia, wskazują lub tworzą ośrodek informacji właściwy do informowania o zawodach regulowanych, dla których wykonywania niezbędne jest posiadanie dyplomu ukończenia szkoły wyższej, a także właściwy dla zawodów regulowanych, dla których wykonywania niezbędne jest posiadanie wykształcenia na niższym poziomie, oraz ustalają szczegółowy zakres zadań ośrodka, uwzględniając konieczność zapewnienia dostępu do właściwej informacji obywatelom państw członkowskich Unii Europejskiej lub państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym.

2. Ośrodek informacji, o którym mowa w ust. 1, współpracuje z krajowymi koordynatorami oraz pełni funkcję ośrodka informacji dla obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej lub państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym.”

Art. 50. W ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach (Dz. U. Nr 62, poz. 628, z 2002 r. Nr 41, poz. 365, Nr 113, poz. 984 i Nr 199, poz. 1671 oraz z 2003 r. Nr 7, poz. 78) wprowadza się następujące zmiany:

1) do tytułu ustawy dodaje się odnośnik nr 1 w brzmieniu:

„¹⁾ Niniejsza ustawa dokonuje w zakresie swojej regulacji transpozycji następujących dyrektyw Wspólnot Europejskich:

- 1) dyrektywy 75/439/EWG z dnia 16 czerwca 1975 r. w sprawie unieszkodliwiania olejów odpadowych (Dz. Urz. WE L 194 z 25.07.1975, str. 23 i n.),
- 2) dyrektywy 75/442/EWG z dnia 15 lipca 1975 r. w sprawie odpadów (Dz. Urz. WE L 194 z 25.07.1975, str. 39 i n.),
- 3) dyrektywy 78/176/EWG z dnia 20 lutego 1978 r. w sprawie odpadów pochodzących z przemysłu ditlenku tytanu (Dz. Urz. WE L 54 z 25.02.1978, str. 19 i n.),
- 4) dyrektywy 82/883/EWG z dnia 3 grudnia 1982 r. zmieniającej dyrektywę 78/176/EWG w sprawie odpadów pochodzących z przemysłu ditlenku tytanu (Dz. Urz. WE L 378 z 31.12.1982, str. 1 i n.),
- 5) dyrektywy 83/29/EWG z dnia 24 stycznia 1983 r. zmieniającej dyrektywę 78/176/EWG w sprawie odpadów pochodzących z przemysłu ditlenku tytanu (Dz. Urz. WE L 32 z 03.02.1983, str. 28 i n.),
- 6) dyrektywy 86/278/EWG z dnia 12 czerwca 1986 r. w sprawie ochrony środowiska, w szczególności gleby, w przypadku wykorzystywania osadów ściekowych w rolnictwie (Dz. Urz. WE L 181 z 04.07.1986, str. 6 i n.),
- 7) dyrektywy 87/101/EWG z dnia 22 grudnia 1986 r. zmieniającej dyrektywę 75/439/EWG w sprawie unieszkodliwiania olejów odpadowych (Dz. Urz. WE L 42 z 12.02.1987, str. 43 i n.),
- 8) dyrektywy 89/369/EWG z dnia 8 czerwca 1989 r. w sprawie zapobiegania zanieczyszczeniu powietrza przez nowe spalarnie odpadów komunalnych (Dz. Urz. WE L 163 z 14.06.1989, str. 32 i n.),
- 9) dyrektywy 89/429/EWG z dnia 21 czerwca 1989 r. w sprawie zmniejszenia zanieczyszczenia powietrza przez istniejące spalarnie odpadów komunalnych (Dz. Urz. WE L 203 z 15.07.1989, str. 50 i n.),
- 10) dyrektywy 91/156/EWG z dnia 18 marca 1991 r. zmieniającej dyrektywę 75/442/EWG w sprawie odpadów (Dz. Urz. WE L 78 z 26.03.1991, str. 32 i n.),
- 11) dyrektywy 91/157/EWG z dnia 18 marca 1991 r. w sprawie baterii i akumulatorów zawierających niektóre substancje niebezpieczne (Dz. Urz. WE L 78 z 26.03.1991, str. 38 i n.),

- 12) dyrektywy 91/271/EWG z dnia 21 maja 1991 r. dotyczącej oczyszczania ścieków komunalnych (Dz. Urz. WE L 135 z 30.05.1991, str. 40 i n.),
- 13) dyrektywy 91/689/EWG z dnia 12 grudnia 1991 r. w sprawie odpadów niebezpiecznych (Dz. Urz. WE L 377 z 31.12.1991, str. 20 i n.),
- 14) dyrektywy 91/692/EWG z dnia 23 grudnia 1991 r. normalizującej i racjonalizującej sprawozdania dotyczące wykonywania niektórych dyrektyw odnoszących się do środowiska (Dz. Urz. WE L 409 z 31.12.1991, str. 48 i n.),
- 15) dyrektywy 92/112/EWG z dnia 15 grudnia 1992 r. w sprawie procedur harmonizacji programów mających na celu ograniczenie i ostateczną eliminację zanieczyszczeń powodowanych przez odpady pochodzące z przemysłu dwutlenku tytanu (Dz. Urz. WE L 409 z 31.12.1992, str. 11 i n.),
- 16) dyrektywy 93/86/EWG z dnia 4 października 1993 r. dostosowującej do postępu technicznego dyrektywę 91/157/EWG w sprawie baterii i akumulatorów zawierających niektóre substancje niebezpieczne (Dz. Urz. WE L 264 z 23.10.1993, str. 51 i n.),
- 17) dyrektywy 94/31/WE z dnia 27 czerwca 1994 r. zmieniającej dyrektywę 91/689/EWG w sprawie odpadów niebezpiecznych (Dz. Urz. WE L 168 z 02.07.1994, str. 28 i n.),
- 18) dyrektywy 94/67/WE z dnia 16 grudnia 1994 r. w sprawie spalania odpadów niebezpiecznych (Dz. Urz. WE L 365 z 31.12.1994, str. 34 i n.),
- 19) dyrektywy 96/59/WE z dnia 16 września 1996 r. w sprawie unieszkodliwiania polichlorowanych bifenyli i polichlorowanych trifenyli (PCB/PCT) (Dz. Urz. WE L 243 z 24.09.1996, str. 31 i n.),
- 20) dyrektywy 98/101/WE z dnia 22 grudnia 1998 r. dostosowującej do postępu technicznego dyrektywę 91/157/EWG w sprawie baterii i akumulatorów zawierających niektóre substancje niebezpieczne (Dz. Urz. WE L 01 z 05.01.1999, str. 1 i n.),
- 21) dyrektywy 1999/31/WE z dnia 26 kwietnia 1999 r. w sprawie składowania odpadów (Dz. Urz. WE L 182 z 16.07.1999, str. 1 i n.),
- 22) dyrektywy 2000/76/WE z dnia 4 grudnia 2000 r. w sprawie spalania odpadów (Dz. Urz. WE L 332 z 28.12.2000, str. 91 i n.).”;

2) art. 64 otrzymuje brzmienie:

„Art. 64. 1. Do międzynarodowego obrotu odpadami stosuje się przepisy określone w rozporządzeniu nr 259/93/EWG z dnia 1 lutego 1993 r. w sprawie nadzoru i kontroli przesyłania odpadów w obrębie, do Wspólnoty oraz poza jej obszar (Dz. Urz. WE L 30 z 06.02.1993, str. 1 i n. z późn.zm.).

2. Zadania kompetentnej władzy w rozumieniu przepisów rozporządzenia 259/93/EWG, o którym mowa w ust. 1, wykonuje Główny Inspektor Ochrony Środowiska.

3. Zezwolenia wydane w zakresie międzynarodowego obrotu odpadami zachowują ważność na okres, na jaki zostały wydane, nie dłużej jednak niż do dnia 31 października 2004 r.”;

3) uchyla się art. 65 i 66.

Art. 51. W ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska (Dz. U. Nr 62, poz. 627 i Nr 115, poz. 1229, z 2002 r. Nr 74, poz. 676, Nr 113, poz. 984, Nr 153, poz. 1271 i Nr 233, poz. 1957, z 2003 r. Nr 46, poz. 392, Nr 80, poz. 717 i 721, Nr 162, poz. 1568, Nr 175, poz. 1693 i Nr 190, poz. 1865 oraz z 2004 r. Nr 19, poz. 177) wprowadza się następujące zmiany:

1) do tytułu ustawy dodaje się odnośnik nr 1 w brzmieniu :

„¹⁾ Niniejsza ustawa dokonuje w zakresie swojej regulacji transpozycji następujących dyrektyw Wspólnot Europejskich:

1) dyrektywy 75/439/EWG z dnia 16 czerwca 1975 r. w sprawie unieszkodliwiania olejów odpadowych (Dz. Urz. WE L 194 z 25.07.1975, str. 23 i n.),

2) dyrektywy 78/176/EWG z dnia 20 lutego 1978 r. w sprawie odpadów pochodzących z przemysłu ditlenku tytanu (Dz. Urz. WE L 54 z 25.12.1978, str. 19 i n.),

3) dyrektywy 82/883/EWG z dnia 3 grudnia 1982 r. zmieniającej dyrektywę 78/176/EWG w sprawie odpadów pochodzących z przemysłu ditlenku tytanu (Dz. Urz. WE L 378 z 31.12.1982, str. 1 i n.),

4) dyrektywy 83/29/EWG z dnia 24 stycznia 1983 r. zmieniającej dyrektywę 78/176/EWG w sprawie odpadów pochodzących z przemysłu ditlenku tytanu (Dz. Urz. WE L 32 z 03.02.1983, str. 28 in.),

- 5) dyrektywy 84/360/EWG z dnia 28 czerwca 1984 r. w sprawie zwalczania zanieczyszczeń powietrza przez zakłady przemysłowe (Dz. Urz. WE L 188 z 16.07.1984, str. 20 i n.),
- 6) dyrektywy 85/337/EWG z dnia 27 czerwca 1985 r. w sprawie oceny wpływu wywieranego przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko (Dz. Urz. WE L 175 z 05.07.1985, str. 40 i n.),
- 7) dyrektywy 87/101/EWG z dnia 22 grudnia 1986 r. zmieniającej dyrektywę 75/439/EWG w sprawie unieszkodliwiania olejów odpadowych (Dz. Urz. WE L 42 z 12.02.1987, str. 43 i n.),
- 8) dyrektywy 87/217/EWG z dnia 19 marca 1987 r. w sprawie ograniczania zanieczyszczenia środowiska azbestem i zapobiegania temu zanieczyszczeniu (Dz. Urz. WE L 85 z 28.03.1987, str. 40 i n.),
- 9) dyrektywy 88/609/EWG z dnia 24 listopada 1988 r. w sprawie ograniczenia emisji niektórych zanieczyszczeń do powietrza z dużych obiektów energetycznego spalania (Dz. Urz. WE L 336 z 07.12.1988, str. 1 i n.),
- 10) dyrektywy 89/369/EWG z dnia 8 czerwca 1989 r. w sprawie zapobiegania zanieczyszczeniu powietrza przez nowe spalarnie odpadów komunalnych (Dz. Urz. WE L 163 z 14.06.1989, str. 32 i n.),
- 11) dyrektywy 89/429/EWG z dnia 21 czerwca 1989 r. w sprawie zmniejszenia zanieczyszczenia powietrza przez istniejące spalarnie odpadów komunalnych (Dz. Urz. WE L 203 z 15.07.1989, str. 50 i n.),
- 12) dyrektywy 90/313/EWG z dnia 7 czerwca 1990 r. w sprawie swobodnego dostępu do informacji o środowisku (Dz. Urz. WE L 158 z 23.06.1990, str. 56 i n.),
- 13) dyrektywy 91/692/EWG z dnia 23 grudnia 1991 r. normalizującej i racjonalizującej sprawozdania dotyczące wykonywania niektórych dyrektyw odnoszących się do środowiska (Dz. Urz. WE L 377 z 31.12.1991, str. 48 i n.),
- 14) dyrektywy 92/112/EWG z dnia 15 grudnia 1992 r. w sprawie procedur harmonizacji programów mających na celu ograniczenie i ostateczną eliminację zanieczyszczeń powodowanych przez odpady pochodzące z przemysłu dwutlenku tytanu (Dz. Urz. WE L 409 z 31.12.1992, str. 11 i n.),

- 15) dyrektywy 94/66/WE z dnia 15 grudnia 1994 r. zmieniającej dyrektywę 88/609 w sprawie ograniczenia emisji niektórych zanieczyszczeń do powietrza z dużych obiektów energetycznego spalania (Dz. Urz. WE L 337 z 24.12.1994, str. 83 i n.),
- 16) dyrektywy 94/67/WE z dnia 16 grudnia 1994 r. w sprawie spalania odpadów niebezpiecznych (Dz. Urz. WE L 365 z 31.12.1994, str. 34 i n.),
- 17) dyrektywy 96/59/WE z dnia 16 września 1996 r. w sprawie unieszkodliwiania polichlorowanych bifenyli i polichlorowanych trifenyli (PCB/PCT) (Dz. Urz. WE L 243 z 24.09.1996, str. 31 i n.),
- 18) dyrektywy 96/61/WE z dnia 24 września 1996 r. dotyczącej zintegrowanego zapobiegania zanieczyszczeniom i ich kontroli (Dz. Urz. WE L 257 z 10.10.1996, str. 26 i n.),
- 19) dyrektywy 96/62/WE z dnia 27 września 1996 r. w sprawie oceny i zarządzania jakością otaczającego powietrza (Dz. Urz. WE L 296 z 21.11.1996, str. 55 i n.),
- 20) dyrektywy 96/82/WE z dnia 9 grudnia 1996 r. w sprawie kontroli zagrożeń poważnymi awariami z udziałem substancji niebezpiecznych (Dz. Urz. WE L 10 z 14.01.1997, str. 13 i n.),
- 21) dyrektywy 97/11/WE z dnia 3 marca 1997 r. zmieniającej dyrektywę 85/337/EWG w sprawie oceny wpływu wywieranego przez niektóre publiczne i prywatne przedsięwzięcia na środowisko (Dz. Urz. WE L 73 z 14.03.1997, str. 5 i n.),
- 22) dyrektywy 1999/30/WE z dnia 22 kwietnia 1999 r. odnoszącej się do wartości dopuszczalnych dla dwutlenku siarki, dwutlenku azotu i tlenków azotu oraz pyłu i ołowiu w otaczającym powietrzu (Dz. Urz. WE L 163 z 29.06.1999, str. 41 i n.),
- 23) dyrektywy 1999/94/WE z dnia 13 grudnia 1999 r. odnoszącej się do dostępności dla konsumentów informacji o zużyciu paliwa i emisjach CO₂ w odniesieniu do obrotu nowymi samochodami osobowymi (Dz. Urz. WE L 12 z 18.01.2000, str. 16 i n.),
- 24) dyrektywy 2000/69/WE z dnia 16 listopada 2000 r. dotyczącej wartości dopuszczalnych benzenu i tlenku węgla w otaczającym powietrzu (Dz. Urz. WE L 313 z 13.12.2000, str. 12 i n.),
- 25) dyrektywy 2000/76/WE z dnia 4 grudnia 2000 r. w sprawie spalania odpadów (Dz. Urz. WE L 332 z 28.12.2000, str. 91 i n.),

26) dyrektywy 2001/42/WE z dnia 27 czerwca 2001 r. w sprawie oceny wpływu niektórych planów i programów na środowisko (Dz. Urz. WE L 197 z 21.07.2001, str. 15 i n.),

27) dyrektywy 2001/80/WE z dnia 23 października 2001 r. w sprawie ograniczenia emisji niektórych zanieczyszczeń do powietrza z dużych obiektów energetycznego spalania (Dz. Urz. WE L 309 z 27.11.2001, str. 1 i n.),

28) dyrektywy 2002/3/WE z dnia 12 lutego 2002 r. odnoszące się do ozonu w otaczającym powietrzu (Dz. Urz. WE L 67 z 09.03.2002, str. 14 i n.).”;

2) art.170 otrzymuje brzmienie:

„Art.170.1. Minister właściwy do spraw środowiska może określić, w drodze rozporządzenia, kierując się potrzebą ograniczenia wykorzystywania produktów negatywnie oddziałujących na środowisko, produkty z tworzyw sztucznych, na których należy zamieszczać informację o ich negatywnym oddziaływaniu na środowisko.

2. W rozporządzeniu, o którym mowa w ust. 1, zostaną ustalone:

- 1) oznaczenie numeryczne pozwalające na identyfikację produktu lub grupy produktów oraz ich nazwy,
- 2) termin, w którym zaczyna obowiązywać wymaganie dotyczące zamieszczenia informacji.

3. Minister właściwy do spraw środowiska może określić, w drodze rozporządzenia, sposób zamieszczania i treść informacji o negatywnym oddziaływaniu produktu na środowisko na produktach , o których mowa w ust. 1, kierując się koniecznością zapewnienia konsumentom możliwości łatwiej oceny cech produktu istotnych z punktu widzenia ochrony środowiska.

4. W rozporządzeniu, o którym mowa w ust. 3, mogą zostać ustalone:

- 1) wielkość informacji,
- 2) wzory informacji,
- 3) grafika i kolory informacji.”;

3) po art. 171a dodaje się art. 171b w brzmieniu:

„Art. 171b. Wprowadzać do obrotu można, z wyłączeniem przepisów art. 166 i 167 oraz przepisów wydanych na podstawie art. 169 i 170, produkty:

- 1) zgodnie z prawem wyprodukowane lub dopuszczone do obrotu w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej albo w Republice Turcji,
- 2) zgodnie z prawem wyprodukowane w państwie członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) będącym stroną umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym.”

Art. 52. W ustawie z dnia 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej i opłacie depozytowej (Dz. U. Nr 63, poz. 639, z 2002 r. Nr 113, poz. 984 oraz z 2003 r. Nr 7, poz. 78) do tytułu ustawy dodaje się odnośnik nr 1 w brzmieniu:

„¹⁾ Niniejsza ustawa dokonuje w zakresie swojej regulacji transpozycji następujących dyrektyw Wspólnot Europejskich:

- 1) dyrektywy 75/439/EWG z dnia 16 czerwca 1975 r. w sprawie unieszkodliwiania olejów odpadowych (Dz. Urz. WE L 194 z 25.07.1975, str. 23 i n.),
- 2) dyrektywy 75/442/EWG z dnia 15 lipca 1975 r. w sprawie odpadów (Dz. Urz. WE L 194 z 25.07.1975, str. 39 i n.),
- 3) dyrektywy 91/156/EWG z dnia 18 marca 1991 r. zmieniającej dyrektywę 75/442/EWG w sprawie odpadów (Dz. Urz. WE L 78 z 26.03.1991, str. 32 i n.),
- 4) dyrektywy 91/157/EWG z dnia 18 marca 1991 r. w sprawie baterii i akumulatorów zawierających niektóre substancje niebezpieczne (Dz. Urz. WE L 78 z 26.03.1991, str. 38 i n.),
- 5) dyrektywy 94/62/WE z dnia 20 grudnia 1994 r. w sprawie opakowań i odpadów opakowaniowych (Dz. Urz. WE L 365 z 31.12.1994, str. 10 i n.).”

Art. 53. W ustawie z dnia 11 maja 2001 r. o opakowaniach i odpadach opakowaniowych (Dz. U. Nr 63, poz. 638 oraz z 2003 r. Nr 7, poz. 78) do tytułu ustawy dodaje się odnośnik nr 1 w brzmieniu:

„¹⁾ Niniejsza ustawa dokonuje w zakresie swojej regulacji transpozycji dyrektywy 94/62/WE z dnia 20 grudnia 1994 r. w sprawie opakowań i odpadów opakowaniowych (Dz. Urz. WE Nr 365, 31.12.1994, str. 10 i n.).”

Art. 54. W ustawie z dnia 11 maja 2001 r. o warunkach zdrowotnych żywności i żywienia (Dz.U. Nr 63, poz. 634 i Nr 128, poz. 1408, z 2002 r. Nr 135, poz. 1145 i Nr 166, poz. 1362 oraz z 2003 r. Nr 52, poz. 450, Nr 122, poz. 1144, Nr 130, poz. 1187, Nr 199, poz. 1938 i Nr 208, poz. 2020) wprowadza się następujące zmiany:

1) do tytułu ustawy dodaje się odnośnik nr 1 w brzmieniu:

„¹⁾ Niniejsza ustawa dokonuje w zakresie swojej regulacji transpozycji następujących dyrektyw Wspólnot Europejskich:

1) dyrektywy 67/427/EWG z dnia 27 czerwca 1967 r. w sprawie wykorzystania określonych substancji konserwujących do zabezpieczenia powierzchni owoców cytrusowych oraz środków kontroli wykorzystywanych w jakościowej i ilościowej analizie substancji konserwujących w i na owocach cytrusowych (Dz. Urz. WE L 148 z 11.07.1967, str. 1 i n.),

2) dyrektywy 76/895/EWG z dnia 23 listopada 1976 r. odnoszącej się do ustalania najwyższych dopuszczalnych poziomów pozostałości pestycydów w owocach i warzywach oraz na ich powierzchni (Dz. Urz. WE L 340 z 09.12.1976, str. 26 i n.),

3) dyrektywy 77/99/EWG z dnia 21 grudnia 1976 r. w sprawie problemów zdrowotnych wpływających na handel wewnątrzspółnotowy produktami mięsnymi (Dz. Urz. WE L 26 z 31.01.1977, str. 85 i n.),

4) dyrektywy 80/428/EWG z dnia 28 marca 1980 r. zmieniającej załącznik II do dyrektywy 76/895/EWG odnoszącej się do ustalania najwyższych dopuszczalnych poziomów pozostałości pestycydów w owocach i warzywach oraz na ich powierzchni (Dz. Urz. WE L 102 z 19.04.1980, str. 26 i n.),

5) dyrektywy 80/777/EWG z dnia 15 lipca 1980 r. w sprawie zbliżania ustawodawstw państw członkowskich w zakresie wydobywania i wprowadzania do obrotu naturalnych wód mineralnych (Dz. Urz. WE L 229 z 30.08.1980, str. 1 i n.),

- 6) dyrektywy 81/36/EWG z dnia 9 lutego 1981 r. zmieniającej załącznik II do dyrektywy 76/895/EWG odnoszącej się do ustalania najwyższych dopuszczalnych poziomów pozostałości pestycydów w owocach i warzywach oraz na ich powierzchni (Dz. Urz. WE L 46 z 19.02.1981, str. 33 i n.),
- 7) dyrektywy 81/712/EWG z dnia 28 lipca 1981 r. ustanawiającej wspólnotowe metody analiz w celu kontroli spełniania kryteriów czystości przez niektóre dodatki stosowane w środkach spożywczych (Dz. Urz. WE L 257 z 10.09.1981, str. 1 i n.),
- 8) dyrektywy 82/528/EWG z dnia 19 lipca 1982 r. zmieniającej załącznik II do dyrektywy 76/895/EWG odnoszącej się do ustalania najwyższych dopuszczalnych poziomów pozostałości pestycydów w owocach i warzywach oraz na ich powierzchni (Dz. Urz. WE L 234 z 09.08.1982, str. 1 i n.),
- 9) dyrektywy 83/201/EWG z dnia 12 kwietnia 1983 r. ustanawiającej wyjątki od dyrektywy 77/99/EWG dotyczące niektórych produktów zawierających inne środki spożywcze i tylko niewielki procent mięsa lub produktu mięsnego (Dz. Urz. WE L 112 z 28.04.1983, str. 28 i n.),
- 10) dyrektywy 85/591/EWG z dnia 20 grudnia 1985 r. dotyczącej wprowadzenia wspólnotowych metod pobierania próbek i analizy w celu monitorowania środków spożywczych przeznaczonych do spożycia przez ludzi (Dz. Urz. WE L 372 z 31.12.1985, str. 50 i n.),
- 11) dyrektywy 86/362/EWG z dnia 24 lipca 1986 r. w sprawie ustalania najwyższych dopuszczalnych poziomów pozostałości pestycydów w zbożach i na ich powierzchni (Dz. Urz. WE L 221 z 7.08.1986, str. 37 i n.),
- 12) dyrektywy 86/363/EWG z dnia 24 lipca 1986 r. w sprawie ustalania najwyższych dopuszczalnych poziomów pozostałości pestycydów w środkach spożywczych pochodzenia zwierzęcego i na ich powierzchni (Dz. Urz. WE L 221 z 07.08.1986, str. 43 i n.),
- 13) dyrektywy 87/250/EWG z dnia 15 kwietnia 1987 r. w sprawie oznaczania zawartości alkoholu na etykietach napojów alkoholowych przeznaczonych do sprzedaży konsumentowi końcowemu (Dz. Urz. WE L 113 z 30.04.1987, str. 57 i n.),
- 14) dyrektywy 88/298/EWG z dnia 16 maja 1988 r. zmieniającej załącznik II do dyrektyw 76/895/EWG i 86/362/EWG w sprawie ustalania najwyższych

dopuszczalnych poziomów pozostałości pestycydów, odpowiednio w owocach i warzywach oraz w zbożach, oraz na ich powierzchni (Dz. Urz. WE L 126 z 20.05.1988, str. 53 i n.),

15) dyrektywy 88/344/EWG z dnia 13 czerwca 1988 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich dotyczących rozpuszczalników do ekstrakcji stosowanych w produkcji środków spożywczych i składników żywności (Dz. Urz. WE L 157 z 24.06.1988, str. 28 i n.),

16) dyrektywy 88/388/EWG z dnia 22 czerwca 1988 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do środków aromatyzujących przeznaczonych do użytku w środkach spożywczych i materiałów służących do ich produkcji (Dz. Urz. WE L 184 z 15.07.1988, str. 61 i n.),

17) dyrektywy 89/107/EWG z dnia 21 grudnia 1988 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich dotyczących dodatków do żywności dopuszczonych do użytku w środkach spożywczych (Dz. Urz. WE L 40 z 11.02.1989, str. 27 i n.),

18) dyrektywy 89/108/EWG z dnia 21 grudnia 1988 r. w sprawie dostosowania przepisów państw członkowskich odnoszących się do żywności mrożonej przeznaczonej do spożycia przez ludzi (Dz. Urz. WE L 40 z 11.02.1989, str. 34 i n.),

19) dyrektywy 89/109/EWG z dnia 21 grudnia 1988 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do materiałów i wyrobów przeznaczonych do kontaktu ze środkami spożywczymi (Dz. Urz. WE L 40 z 11.02.1989, str. 38 i n.),

20) dyrektywy 89/186/EWG z dnia 6 marca 1989 r. zmieniającej załącznik II do dyrektywy 76/895/EWG odnoszącej się do ustalania najwyższych dopuszczalnych poziomów pozostałości pestycydów w owocach i warzywach oraz na ich powierzchni (Dz. Urz. WE L 66 z 10.03.1989, str. 36 i n.),

21) dyrektywy 89/398/EWG z dnia 3 maja 1989 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do środków spożywczych specjalnego przeznaczenia żywieniowego (Dz. Urz. WE L 186 z 30.06.1989, str. 27 i n.),

- 22) dyrektywy 89/396/EWG z dnia 14 czerwca 1989 r. w sprawie wskazówek lub oznakowań identyfikacyjnych partii artykułów, do których należy dany środek spożywczy (Dz. Urz. WE L 186 z 30.06.1989, str. 21 i n.),
- 23) dyrektywy 89/397/EWG z dnia 14 czerwca 1989 r. w sprawie urzędowej kontroli środków żywności (Dz. Urz. WE L 186 z 30.06.1989, str. 23 i n.),
- 24) dyrektywy 89/662/EWG z dnia 11 grudnia 1989 r. dotyczącej kontroli weterynaryjnych w handlu wewnątrzspółnotowym w perspektywie wprowadzenia rynku wewnętrznego (Dz. Urz. WE L 395 z 30.12.1989, str. 13 i n.),
- 25) dyrektywy 90/425/EWG z dnia 26 czerwca 1990 r. dotyczącej kontroli weterynaryjnych i zootechnicznych mających zastosowanie w handlu wewnątrzspółnotowym niektórymi żywymi zwierzętami i produktami w perspektywie prowadzenia rynku wewnętrznego (Dz. Urz. WE L 224 z 18.08.1990, str. 29 i n.),
- 26) dyrektywy 90/496/EWG z dnia 24 września 1990 r. w sprawie oznaczenia wartości odżywczej środków spożywczych (Dz. Urz. WE L 276 z 06.10.1990, str. 40 i n.),
- 27) dyrektywy 90/642/EWG z dnia 27 listopada 1990 r. w sprawie ustalania najwyższych dopuszczalnych poziomów pozostałości pestycydów w niektórych produktach pochodzenia roślinnego, w tym owocach i warzywach oraz na ich powierzchni (Dz. Urz. WE L 350 z 14.12.1990, str. 71 i n.),
- 28) dyrektywy 91/71/EWG z dnia 16 stycznia 1991 r. uzupełniającej dyrektywę 88/388/EWG w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do środków aromatyzujących przeznaczonych do użytku w środkach spożywczych i materiałów źródłowych służących do ich produkcji (Dz. Urz. WE L 42 z 15.02.1991, str. 25 i n.),
- 29) dyrektywy 91/238/EWG z dnia 22 kwietnia 1991 r. zmieniającej dyrektywę 89/396/EWG w sprawie wskazówek lub oznakowań identyfikacyjnych partii artykułów, do których należy dany środek spożywczy (Dz. Urz. WE L 107 z 27.04.1991, str. 50 i n.),
- 30) dyrektywy 91/321/EWG z dnia 14 maja 1991 r. w sprawie preparatów dla niemowląt i preparatów pochodnych (Dz. Urz. WE L 175 z 04.07.1991, str. 35 i n.),

- 31) dyrektywy 92/1/EWG z dnia 13 stycznia 1992 r. w sprawie monitorowania temperatur w środkach transportu, podczas magazynowania oraz składowania głęboko mrożonych środków spożywczych przeznaczonych do spożycia przez ludzi (Dz. Urz. WE L 34 z 11.02.1992, str. 28 i n.),
- 32) dyrektywy 92/2/EWG z dnia 13 stycznia 1992 r. ustanawiającej procedurę pobierania próbek oraz wspólnotową metodę analizy do celów urzędowej kontroli temperatur głęboko mrożonych środków spożywczych przeznaczonych do spożycia przez ludzi (Dz. Urz. WE L 34 z 11.02.1992, str. 34 i n.),
- 33) dyrektywy 92/4/WE z dnia 10 lutego 1992 r. zmieniającej dyrektywę 78/663/EWG ustanawiającą szczególne kryteria czystości dla emulgatorów, stabilizatorów, zagęszczaczy i substancji żelujących do stosowania w środkach spożywczych (Dz. Urz. WE L 55 z 29.02.1992, str. 96 i n.),
- 34) dyrektywy 92/5/EWG z dnia 10 lutego 1992 r. zmieniającej i uaktualniającej dyrektywę 77/99/EWG w sprawie problemów zdrowotnych wpływających na handel wewnątrzspółnotowy produktami mięsnymi oraz zmieniająca dyrektywę 64/433/EWG (Dz. Urz. WE L 57 z 02.03.1992, str. 1 i n.),
- 35) dyrektywy 92/11/EWG z dnia 3 marca 1992 r. zmieniającej dyrektywę 89/396/EWG w sprawie wskazówek lub oznakowań identyfikacyjnych partii artykułów, do których należy dany środek spożywczy (Dz. Urz. WE L 65 z 11.03.1992, str. 32 i n.),
- 36) dyrektywy 92/52/EWG z dnia 18 czerwca 1992 r. w sprawie preparatów dla niemowląt i receptur przeznaczonych na wywóz do państw trzecich (Dz. Urz. WE L 179 z 01.07.1992, str. 129 i n.),
- 37) dyrektywy 92/59/EWG z dnia 29 czerwca 1992 r. w sprawie ogólnego bezpieczeństwa produktów (Dz. Urz. WE L 228 z 11.08.1992, str. 24 i n.),
- 38) dyrektywy 92/115/EWG z dnia 17 grudnia 1992 r. zmieniającej po raz pierwszy dyrektywę 88/344/EWG w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich dotyczących rozpuszczalników do ekstrakcji stosowanych w produkcji środków spożywczych i składników żywności (Dz. Urz. WE L 409 z 31.12.1992, str. 31 i n.),

- 39) dyrektywy 92/116/EWG z dnia 17 grudnia 1992 r. zmieniającej i aktualizującej dyrektywę 71/118/EWG w sprawie problemów zdrowotnych wpływających na handel świeżym mięsem drobiowym (Dz. Urz. WE L 62 z 15.03.1993, str. 1 i n.),
- 40) dyrektywy 92/118/EWG z dnia 17 grudnia 1992 r. ustanawiającej warunki zdrowotne zwierząt i zdrowia publicznego regulujące handel i przywóz do Wspólnoty produktów nieobjętych wyżej wymienionymi warunkami ustanowionymi w szczególnych zasadach wspólnotowych określonych w załączniku A pkt I do dyrektywy 89/662/EWG oraz, w zakresie czynników chorobotwórczych, do dyrektywy 90/425/EWG (Dz. Urz. WE L 62 z 15.03.1993, str. 49 i n.),
- 41) dyrektywy 93/43/EWG z dnia 14 czerwca 1993 r. w sprawie higieny środków spożywczych (Dz. Urz. WE L 175 z 19.07.1993, str. 1 i n.),
- 42) dyrektywy 93/45/EWG z dnia 17 czerwca 1993 r. dotyczącej produkcji nektarów bez dodatku cukrów lub miodu (Dz. Urz. WE L 159 z 01.07.1993, str. 133),
- 43) dyrektywy 93/57/EWG z dnia 29 czerwca 1993 r. zmieniającej załączniki do dyrektyw 86/362/EWG i 86/363/EWG w sprawie ustalania najwyższych dopuszczalnych poziomów pozostałości pestycydów w zbożach i na ich powierzchni oraz w środkach spożywczych pochodzenia zwierzęcego i na ich powierzchni (Dz. Urz. WE L 211 z 23.08.1993, str. 1 i n.),
- 44) dyrektywy 93/58/EWG z dnia 29 czerwca 1993 r. zmieniającej załącznik II do dyrektywy 76/895/EWG odnoszącej się do ustalania najwyższych dopuszczalnych poziomów pozostałości pestycydów w owocach i warzywach oraz na ich powierzchni oraz Załącznik do dyrektywy 90/642/EWG w sprawie ustalania najwyższych dopuszczalnych poziomów pozostałości pestycydów w niektórych produktach pochodzenia roślinnego, w tym owocach i warzywach, oraz na ich powierzchni oraz ustanawiająca pierwszy wykaz najwyższych dopuszczalnych poziomów (Dz. Urz. WE L 211 z 23.08.1993, str. 6 i n.),
- 45) dyrektywy 93/99/EWG z dnia 29 października 1993 r. w sprawie dodatkowych środków urzędowej kontroli środków spożywczych (Dz. Urz. WE L 290 z 24.11.1993, str. 14 i n.),
- 46) dyrektywy 94/30/WE z dnia 23 czerwca 1994 r. zmieniającej załącznik II do dyrektywy 90/642/EWG w sprawie ustalania najwyższych dopuszczalnych poziomów

pozostałości pestycydów w niektórych produktach pochodzenia roślinnego, w tym owocach i warzywach, oraz na ich powierzchni, i przewidująca ustanowienie wykazu najwyższych dopuszczalnych poziomów (Dz. Urz. WE L 189 z 23.07.1994, str. 70 i n.),

47) dyrektywy 94/34/WE z dnia 30 czerwca 1994 r. zmieniającej dyrektywę 89/107/EWG w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich dotyczących dodatków do żywności dopuszczonych do użycia w środkach spożywczych przeznaczonych do spożycia przez ludzi (Dz. Urz. WE L 237 z 10.09.1994, str. 1 i n.),

48) dyrektywy 94/35/WE z dnia 30 czerwca 1994 r. w sprawie substancji słodzących używanych w środkach spożywczych (Dz. Urz. WE L 237 z 10.09.1994, str. 3 i n.),

49) dyrektywy 94/36/WE z dnia 30 czerwca 1994 r. w sprawie barwników używanych w środkach spożywczych (Dz. Urz. WE L 237 z 10.09.1994, str. 13 i n.),

50) dyrektywy 94/29/WE z dnia 23 lipca 1994 r. zmieniającej załączniki do dyrektyw 86/362/EWG i 86/363/EWG w sprawie ustalania najwyższych dopuszczalnych poziomów pozostałości pestycydów, odpowiednio w zbożach i w środkach spożywczych pochodzenia zwierzęcego, oraz na ich powierzchni (Dz. Urz. WE L 189 z 23.07.1994, str. 67 i n.),

51) dyrektywy 94/54/WE z dnia 18 listopada 1994 r. dotyczącej obowiązkowego umieszczania na etykietach niektórych środków spożywczych danych szczegółowych innych niż wymienione w dyrektywie 79/112/EWG (Dz. Urz. WE L 300 z 23.11.1994, str. 14 i n.),

52) dyrektywy 94/52/WE z dnia 7 grudnia 1994 r. zmieniającej po raz drugi dyrektywę 88/344/EWG w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich dotyczących rozpuszczalników do ekstrakcji stosowanych w produkcji środków spożywczych i składników żywności (Dz. Urz. WE L 331 z 21.12.1994, str. 10 i n.),

53) dyrektywy 94/65/WE z dnia 14 grudnia 1994 r. ustanawiającej wymagania dotyczące produkcji i wprowadzania do obrotu mięsa mielonego oraz wyrobów mięsnych (Dz. Urz. WE L 368 z 31.12.1994, str. 10 i n.),

54) dyrektywy 95/2/WE z dnia 20 lutego 1995 r. w sprawie dodatków do żywności innych niż barwniki i substancje słodzące (Dz. Urz. WE L 61 z 18.03.1995, str. 1 i n.),

- 55) dyrektywy 95/31/WE z dnia 5 lipca 1995 r. ustanawiającej szczegółowe kryteria czystości dotyczące substancji słodzących mogących mieć zastosowanie w środkach spożywczych (Dz. Urz. WE L 178 z 28.07.1995, str. 1 i n.),
- 56) dyrektywy 95/38/WE z dnia 17 lipca 1995 r. zmieniającej załączniki I i II do dyrektywy 90/642/EWG w sprawie ustalania najwyższych dopuszczalnych poziomów pozostałości pestycydów w niektórych produktach pochodzenia roślinnego, w tym owocach i warzywach, oraz na ich powierzchni oraz przewidującej ustalenie wykazu najwyższych dopuszczalnych poziomów (Dz. Urz. WE L 197 z 22.08.1995, str. 14 i n.),
- 57) dyrektywy 95/39/WE z dnia 17 lipca 1995 r. zmieniającej załączniki do dyrektyw 86/362/EWG i 86/363/EWG w sprawie ustalania najwyższych dopuszczalnych poziomów pozostałości pestycydów w zbożach i na ich powierzchni oraz w środkach spożywczych pochodzenia zwierzęcego i na ich powierzchni (Dz. Urz. WE L 197 z 22.08.1995, str. 29 i n.),
- 58) dyrektywy 95/45/WE z dnia 26 lipca 1995 r. ustanawiającej szczególne kryteria czystości dla barwników mogących mieć zastosowanie w środkach spożywczych (Dz. Urz. WE L 226 z 22.09.1995, str. 1 i n.),
- 59) dyrektywy 95/61/WE z dnia 29 listopada 1995 r. zmieniającej załącznik II do dyrektywy 90/642/EWG odnoszącej się do ustalania najwyższych dopuszczalnych poziomów pozostałości pestycydów w niektórych produktach pochodzenia roślinnego, w tym owocach i warzywach, oraz na ich powierzchni (Dz. Urz. WE L 292 z 07.12.1995, str. 27 i n.),
- 60) dyrektywy 95/68/WE z dnia 22 grudnia 1995 r. zmieniającej dyrektywę 77/99/EWG w sprawie problemów zdrowotnych wpływających na produkcję i wprowadzanie do obrotu produktów mięsnych oraz niektórych produktów pochodzenia zwierzęcego (Dz. Urz. WE L 332 z 30.12.1995, str. 10 i n.),
- 61) dyrektywy 96/3/WE z dnia 26 stycznia 1996 r. przyznającej odstępstwo od niektórych przepisów dyrektywy 93/43/EWG w sprawie higieny środków spożywczych w odniesieniu do transportu morskiego płynnych olejów i tłuszczów luzem (Dz. Urz. WE L 21 z 27.01.1996, str. 42 i n.),

- 62) dyrektywy 96/4/WE z dnia 16 lutego 1996 r. poprawiającej dyrektywę 91/321/EWG w sprawie preparatów dla niemowląt i preparatów pochodnych (Dz. Urz. WE L 49 z 28.02.1996, str. 12 i n.),
- 63) dyrektywy 96/5/WE z dnia 16 lutego 1996 r. w sprawie przetworzonej żywności na bazie zbóż oraz żywności dla niemowląt i małych dzieci (Dz. Urz. WE L 49 z 28.02.1996, str. 17 i n.),
- 64) dyrektywy 96/8/WE z dnia 26 lutego 1996 r. w sprawie żywności przeznaczonej do użycia w dietach o obniżonej energetyczności (Dz. Urz. WE L 55 z 06.03.1996, str. 22 i n.),
- 65) dyrektywy 96/32/WE z dnia 21 maja 1996 r. zmieniającej załącznik II do dyrektywy 76/895/EWG odnoszącej się do ustalania najwyższych dopuszczalnych poziomów pozostałości pestycydów w owocach i warzywach oraz na ich powierzchni, oraz załącznik II do dyrektywy 90/642/EWG odnoszącej się do ustalania najwyższych dopuszczalnych poziomów pozostałości pestycydów w niektórych produktach pochodzenia roślinnego, w tym owocach i warzywach, oraz na ich powierzchni, oraz przewidującej ustalenie wykazu najwyższych dopuszczalnych poziomów (Dz. Urz. WE L 144 z 18.06.1996, str. 12 i n.),
- 66) dyrektywy 96/33/WE z dnia 21 maja 1996 r. zmieniającej załączniki do dyrektyw 86/362/EWG i 86/363/EWG w sprawie ustalania najwyższych dopuszczalnych poziomów pozostałości pestycydów w zbożach i na ich powierzchni oraz w środkach spożywczych pochodzenia zwierzęcego i na ich powierzchni (Dz. Urz. WE L 144 z 18.06.1996, str. 35 i n.),
- 67) dyrektywy 96/70/WE z dnia 28 października 1996 r. zmieniającej dyrektywę 80/777/EWG w sprawie dostosowania przepisów prawnych państw członkowskich dotyczących eksploatacji i wprowadzenia do handlu naturalnych wód mineralnych (Dz. Urz. WE L 299 z 23.11.1996, str. 26 i n.),
- 68) dyrektywy 96/77/WE z dnia 2 grudnia 1996 r. ustanawiającej szczególne kryteria czystości dla dodatków do żywności innych niż barwniki i substancje słodzące (Dz. Urz. WE L 339 z 30.12.1996, str. 1 i n.),

- 69) dyrektywy 96/83/WE z dnia 19 grudnia 1996 r. zmieniającej dyrektywę 94/35/WE w sprawie substancji słodzących używanych w środkach spożywczych (Dz. Urz. WE L 48 z 19.02.1997, str. 16 i n.),
- 70) dyrektywy 96/84/WE z dnia 19 grudnia 1996 r. zmieniającej dyrektywę 89/398/EWG w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do środków spożywczych specjalnego przeznaczenia żywieniowego (Dz. Urz. WE L 48 z 19.02.1997, str. 20 i n.),
- 71) dyrektywy 96/85/WE z dnia 19 grudnia 1996 r. zmieniającej dyrektywę 95/2/WE o dodatkach do żywności innych niż barwniki i substancje słodzące (Dz. Urz. WE L 86 z 28.03.1997, str. 4 i n.),
- 72) dyrektywy 97/41/WE z dnia 25 czerwca 1997 r. zmieniającej dyrektywy 76/895/EWG, 86/362/EWG oraz 90/642/EWG w sprawie ustalenia maksymalnych poziomów pozostałości pestycydu w i na, odpowiednio owocach oraz warzywach, zbożach, środkach spożywczych pochodzenia zwierzęcego i niektórych produktach pochodzenia roślinnego, w tym także owocach i warzywach (Dz. Urz. WE L 184 z 12.07.1997, str. 33 i n.),
- 73) dyrektywy 97/60/WE z dnia 27 października 1997 r. zmieniającej po raz trzeci dyrektywę 88/344/EWG w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich dotyczących rozpuszczalników do ekstrakcji stosowanych w produkcji środków spożywczych i składników żywności (Dz. Urz. WE L 331 z 03.12.1997, str. 7 i n.),
- 74) dyrektywy 97/71/WE z dnia 15 grudnia 1997 r. zmieniającej załączniki do dyrektyw 86/362/EWG, 86/363/EWG i 90/642/EWG w sprawie ustalania najwyższych dopuszczalnych poziomów pozostałości pestycydów, odpowiednio w zbożach i na ich powierzchni, w środkach spożywczych pochodzenia zwierzęcego i w niektórych produktach pochodzenia roślinnego, w tym owocach i warzywach (Dz. Urz. WE L 347 z 15.12.1997, str. 42 i n.),
- 75) dyrektywy 98/36/WE z dnia 2 czerwca 1998 r. zmieniającej dyrektywę 96/5/WE w sprawie przetworzonej żywności na bazie zbóż oraz odżywek dla niemowląt i małych dzieci (Dz. Urz. WE L 167 z 12.06.1998, str. 23 i n.),
- 76) dyrektywy 98/53/WE z dnia 16 lipca 1998 r. ustanawiającej metody pobierania próbek oraz metody analiz do celów urzędowej kontroli poziomów niektórych

substancji zanieczyszczających w środkach spożywczych (Dz. Urz. WE L 201 z 17.07.1998, str. 93 i n.),

77) dyrektywy 98/66/WE z dnia 4 września 1998 r. zmieniającej dyrektywę nr 95/31/WE ustanawiającą szczególne kryteria czystości dotyczące substancji słodzących stosowanych w środkach spożywczych (Dz. Urz. WE L 257 z 19.09.1998, str. 35 i n.),

78) dyrektywy 98/72/WE z dnia 15 października 1998 r. zmieniającej dyrektywę 95/2/WE dotycząca dodatków do żywności innych niż barwniki i substancje słodzące (Dz. Urz. WE L 295 z 04.11.1998, str. 18 i n.),

79) dyrektywy 98/82/WE z dnia 27 października 1998 r. zmieniającej załączniki do dyrektyw 86/362/EWG, 86/363/EWG i 90/642/EWG w sprawie ustalania najwyższych dopuszczalnych poziomów pozostałości pestycydów, odpowiednio w zbożach, środkach spożywczych pochodzenia zwierzęcego i niektórych produktach pochodzenia roślinnego, w tym owocach i warzywach, oraz na ich powierzchni (Dz. Urz. WE L 290 z 29.10.1998, str. 25 i n.),

80) dyrektywy 98/86/WE z dnia 11 listopada 1998 r. zmieniającej dyrektywę 96/77/WE określającą szczegółowe kryteria czystości dla substancji dodatkowych do artykułów spożywczych innych niż barwniki i substancje słodzące (Dz. Urz. WE L 334 z 09.12.1998, str. 1 i n.),

81) dyrektywy 1999/2/WE z dnia 22 lutego 1999 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich dotyczących środków spożywczych oraz składników środków spożywczych poddanych działaniu promieniowania jonizującego (Dz. Urz. WE L 66 z 13.03.1999, str. 16 i n.),

82) dyrektywy 1999/3/WE z dnia 22 lutego 1999 r. w sprawie ustanowienia we Wspólnocie listy środków spożywczych oraz ich składników poddanych działaniu promieni jonizujących (Dz. Urz. WE L 66 z 13.03.1999, str. "4 i n.),

83) dyrektywy 1999/21/WE z dnia 25 marca 1999 r. w sprawie dietetycznych środków spożywczych specjalnego przeznaczenia medycznego (Dz. Urz. WE L 91 z 07.04.1999, str. 29 i n.),

- 84) dyrektywy 1999/39/WE z dnia 6 maja 1999 r. zmieniającej dyrektywę 96/5/WE w sprawie przetworzonej żywności na bazie zbóż oraz żywności dla niemowląt i małych dzieci (Dz. Urz. WE L 124 z 18.05.1999, str. 8 i n.),
- 85) dyrektywy 1999/50/WE z dnia 25 maja 1999 r. zmieniającej dyrektywę 91/321/EWG w sprawie preparatów dla niemowląt i preparatów pochodnych (Dz. Urz. WE L 139 z 02.06.1999, str. 29 i n.),
- 86) dyrektywy 1999/41/WE z dnia 7 czerwca 1999 r. zmieniającej dyrektywę 89/398/EWG w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do środków spożywczych specjalnego przeznaczenia żywieniowego (Dz. Urz. WE L 172 z 08.07.1999, str. 38 i n.),
- 87) dyrektywy 1999/65/WE z dnia 24 czerwca 1999 r. zmieniającej dyrektywę 86/362/EWG i 90/642/EWG w sprawie ustalania najwyższych dopuszczalnych poziomów pozostałości pestycydów, odpowiednio, w zbożach i na ich powierzchni oraz niektórych produktach pochodzenia roślinnego, w tym owocach i warzywach (Dz. Urz. WE L 172 z 08.07.1999, str. 40 i n.),
- 88) dyrektywy 1999/71/WE z dnia 14 lipca 1999 r. zmieniającej załączniki do dyrektyw 86/362/EWG, 86/363/EWG i 90/642/EWG w sprawie ustalania najwyższych dopuszczalnych poziomów pozostałości pestycydów w zbożach, środkach spożywczych pochodzenia zwierzęcego i niektórych produktach pochodzenia roślinnego, w tym odpowiednio owocach i warzywach oraz na ich powierzchni (Dz. Urz. WE L 194 z 27.07.1999, str. 36 i n.),
- 89) dyrektywy 1999/75/WE z dnia 22 lipca 1999 r. zmieniającej dyrektywę 95/45/WE ustanawiającą szczególne kryteria czystości dotyczące barwników stosowanych w środkach spożywczych (Dz. Urz. WE L 206 z 05.08.1999, str. 19 i n.),
- 90) dyrektywy 2000/13/WE z dnia 20 marca 2000 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich w zakresie etykietowania, prezentacji i reklamy środków spożywczych (Dz. Urz. WE L 109 z 06.05.2000, str. 29 i n.),
- 91) dyrektywy 2000/24/WE z dnia 28 kwietnia 2000 r. zmieniającej załączniki do dyrektyw 76/895/EWG, 86/362/EWG, 86/363/EWG oraz 90/642/EWG w sprawie ustalania najwyższych dopuszczalnych poziomów pozostałości pestycydów w zbożach, środkach spożywczych pochodzenia zwierzęcego i niektórych produktach pochodzenia

roślinnego, w tym odpowiednio owocach i warzywach oraz na ich powierzchni (Dz. Urz. WE L 107 z 04.05.2000, str. 28 i n.),

92) dyrektywy 2000/42/WE z dnia 22 czerwca 2000 r. zmieniającej załączniki do dyrektyw 86/362/EWG, 86/363/EWG oraz 90/642/EWG w sprawie ustalania najwyższych dopuszczalnych poziomów pozostałości pestycydów w zbożach, środkach spożywczych pochodzenia zwierzęcego i niektórych produktach pochodzenia roślinnego, w tym odpowiednio owocach i warzywach, oraz na ich powierzchni (Dz. Urz. WE L 158 z 30.06.2000, str. 51 i n.),

93) dyrektywy 2000/48/WE z dnia 25 lipca 2000 r. zmieniającej załączniki do dyrektyw 86/362/EWG i 90/642/EWG w sprawie ustalania najwyższych dopuszczalnych poziomów pozostałości pestycydów w zbożach i niektórych produktach pochodzenia roślinnego, w tym odpowiednio owocach i warzywach oraz na ich powierzchni (Dz. Urz. WE L 197 z 03.08.2000, str. 26 i n.),

94) dyrektywy 2000/51/WE z dnia 26 lipca 2000 r. zmieniającej dyrektywę 95/31/WE ustanawiającą szczególne kryteria czystości dotyczące substancji słodzących stosowanych w środkach spożywczych (Dz. Urz. WE L 198 z 04.08.2000, str. 41 i n.),

95) dyrektywy 2000/57/WE z dnia 22 września 2000 r. zmieniającej załączniki do dyrektyw 76/895/EWG oraz 90/642/EWG w sprawie ustalania najwyższych dopuszczalnych poziomów pozostałości pestycydów, odpowiednio w owocach i warzywach oraz niektórych produktach pochodzenia roślinnego, w tym owocach i warzywach, oraz na ich powierzchni (Dz. Urz. WE L 244 z 29.09.2000, str. 76 i n.),

96) dyrektywy 2000/58/WE z dnia 22 września 2000 r. zmieniającej załączniki do dyrektyw 86/362/EWG, 86/363/EWG oraz 90/642/EWG w sprawie ustalania najwyższych dopuszczalnych poziomów pozostałości pestycydów w zbożach, środkach spożywczych pochodzenia zwierzęcego i niektórych produktach pochodzenia roślinnego, w tym odpowiednio owocach i warzywach oraz na ich powierzchni (Dz. Urz. WE L 244 z 29.09.2000, str. 78 i n.),

97) dyrektywy 2000/63/WE z dnia 5 października 2000 r. zmieniającej dyrektywę 96/77/WE ustanawiającą szczególne kryteria czystości dla dodatków do żywności

innych niż barwniki i substancje słodzące (Dz. Urz. WE L 277 z 30.10.2000, str. 1 i n.),

98) dyrektywy 2000/81/WE z dnia 18 grudnia 2000 r. zmieniającej załączniki do dyrektyw 86/362/EWG, 86/363/EWG oraz 90/642/EWG w sprawie ustalania najwyższych dopuszczalnych poziomów pozostałości pestycydów w zbożach, środkach spożywczych pochodzenia zwierzęcego i niektórych produktach pochodzenia roślinnego, w tym owocach i warzywach, oraz na ich powierzchni (Dz. Urz. WE L 326 z 22.12.2000, str. 56 i n.),

99) dyrektywy 2000/82/WE z dnia 20 grudnia 2000 r. zmieniającej załączniki do dyrektyw 76/895/EWG, 86/362/EWG, 86/363/EWG oraz 90/642/EWG w sprawie ustalania najwyższych dopuszczalnych poziomów pozostałości pestycydów odpowiednio w owocach i warzywach, zbożach, środkach spożywczych pochodzenia zwierzęcego, niektórych produktach pochodzenia roślinnego, w tym owocach i warzywach, oraz na ich powierzchni (Dz. Urz. WE L 3 z 06.01.2001, str. 18 i n.),

100) dyrektywy 2001/5/WE z dnia 12 lutego 2001 r. zmieniającej dyrektywę 95/2/WE w sprawie dodatków do żywności innych niż barwniki i substancje słodzące (Dz. Urz. WE L 55 z 24.02.2001, str. 59 i n.),

101) dyrektywy 2001/15/WE z dnia 15 lutego 2001 r. w sprawie substancji, które mogą być dodawane w szczególnych celach odżywczych do żywności specjalnego przeznaczenia żywieniowego (Dz. Urz. WE L 52 z 22.02.2001, str. 19 i n.),

102) dyrektywy 2001/18/WE z dnia 12 marca 2001 r. w sprawie zamierzonego uwalniania do środowiska organizmów zmodyfikowanych genetycznie i uchylająca dyrektywę 90/220/EWG (Dz. Urz. WE L 106 z 17.04.2001, str. 1 i n.),

103) dyrektywy 2001/22/WE z dnia 8 marca 2001 r. ustanawiającej metody pobierania próbek i metody analiz do celów urzędowej kontroli poziomów ołowiu, kadmu, rtęci i 3-MCPD w środkach spożywczych (Dz. Urz. WE L 77 z 16.03.2001, str. 14 i n.),

104) dyrektywy 2001/30/WE z dnia 2 maja 2001 r. zmieniającej dyrektywę 96/77/WE ustanawiającą szczególne kryteria czystości dla dodatków do środków spożywczych innych niż barwniki i substancje słodzące (Dz. Urz. WE L 146 z 31.05.2001, str. 1 i n.),

105) dyrektywy 2001/35/WE z dnia 11 maja 2001 r. zmieniającej załączniki do dyrektywy 90/642/EWG w sprawie ustalania najwyższych dopuszczalnych poziomów pozostałości pestycydów w niektórych produktach pochodzenia roślinnego, w tym owocach i warzywach, oraz na ich powierzchni (Dz. Urz. WE L 136 z 18.05.2001, str. 42 i n.),

106) dyrektywy 2001/39/WE z dnia 23 maja 2001 r. zmieniającej załączniki do dyrektyw 86/362/EWG, 86/363/EWG oraz 90/642/EWG w sprawie ustalania najwyższych dopuszczalnych poziomów pozostałości pestycydów, odpowiednio w zbożach, w środkach spożywczych pochodzenia zwierzęcego i w niektórych produktach pochodzenia roślinnego, w tym owocach i warzywach, oraz na ich powierzchni (Dz. Urz. WE L 148 z 01.06.2001, str. 70 i n.),

107) dyrektywy 2001/48/WE z dnia 28 czerwca 2001 r. zmieniającej załączniki do dyrektyw 86/362/EWG oraz 90/642/EWG w sprawie ustalania najwyższych dopuszczalnych poziomów pozostałości pestycydów, odpowiednio w zbożach i w niektórych produktach pochodzenia roślinnego, w tym owocach i warzywach, oraz na ich powierzchni (Dz. Urz. WE L 180 z 03.07.2001, str. 26 i n.),

108) dyrektywy 2001/50/WE z dnia 3 lipca 2001 r. zmieniającej dyrektywę 95/45/WE ustanawiającą szczególne kryteria czystości dotyczące barwników stosowanych w środkach spożywczych (Dz. Urz. WE L 190 z 12.07.2001, str. 14 i n.),

109) dyrektywy 2001/52/WE z dnia 3 lipca 2001 r. zmieniającej dyrektywę 95/31/WE ustanawiającą szczególne kryteria czystości dotyczące substancji słodzących stosowanych w środkach spożywczych (Dz. Urz. WE L 190 z 12.07.2001, str. 18 i n.),

110) dyrektywy 2001/57/WE z dnia 25 lipca 2001 r. zmieniającej załączniki do dyrektyw 86/362/EWG, 86/363/EWG oraz 90/642/EWG w sprawie ustalania najwyższych dopuszczalnych poziomów pozostałości pestycydów, odpowiednio w zbożach i na ich powierzchni, w środkach spożywczych pochodzenia zwierzęcego i w niektórych produktach pochodzenia roślinnego, w tym owocach i warzywach (Dz. Urz. WE L 208 z 01.08.2001, str. 36 i n.),

111) dyrektywy 2002/5/WE z dnia 30 stycznia 2002 r. zmieniającej załącznik II do dyrektywy 90/642/EWG w odniesieniu do ustalania najwyższych dopuszczalnych poziomów pozostałości pestycydów w niektórych produktach pochodzenia roślinnego,

w tym owocach i warzywach, oraz na ich powierzchni (Dz. Urz. WE L 34 z 05.02.2002, str. 7 i n.),

112) dyrektywy 2002/23/WE z dnia 26 lutego 2002 r. zmieniającej załączniki do dyrektyw 86/362/EWG, 86/363/EWG i 90/642/EWG w odniesieniu do ustalania najwyższych dopuszczalnych poziomów pozostałości pestycydów w zbożach, środkach spożywczych pochodzenia zwierzęcego i niektórych produktach pochodzenia roślinnego, w tym odpowiednio owocach i warzywach, oraz na ich powierzchni (Dz. Urz. WE L 64 z 07.03.2002, str. 13 i n.),

113) dyrektywy 2002/26/WE z dnia 13 marca 2002 r. ustanawiającej metody pobierania próbek i metody analiz do celów urzędowej kontroli poziomów ochratoksyny A w środkach spożywczych (Dz. Urz. WE L 75 z 16.03.2002, str. 38 i n.),

114) dyrektywy 2002/27/WE z dnia 13 marca 2002 r. zmieniającej dyrektywę 98/53/WE ustanawiającą metody pobierania próbek oraz metody analiz do celów urzędowej kontroli poziomów niektórych zanieczyszczeń w środkach spożywczych (Dz. Urz. WE L 75 z 16.03.2002, str. 44 i n.),

115) dyrektywy 2002/42/WE z dnia 17 maja 2002 r. zmieniającej załączniki do dyrektyw 86/362/EWG, 86/363/EWG i 90/642/EWG w odniesieniu do ustalania najwyższych dopuszczalnych poziomów pozostałości pestycydów (bentazonu i pirydatu) w zbożach, środkach spożywczych pochodzenia zwierzęcego i niektórych produktach pochodzenia roślinnego, w tym owocach i warzywach oraz na ich powierzchni (Dz. Urz. WE L 134 z 22.05.2002, str. 29 i n.),

116) dyrektywy 2002/46/EWG z dnia 10 czerwca 2002 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do suplementów żywnościowych (Dz. Urz. WE L 183 z 12.07.2002, str. 51 i n.),

117) dyrektywy 2002/63/WE z dnia 11 lipca 2002 r. ustanawiającej wspólnotowe metody pobierania próbek do celów urzędowej kontroli pozostałości pestycydów w produktach pochodzenia roślinnego i zwierzęcego oraz na ich powierzchni oraz uchylająca dyrektywę 79/700/EWG (Dz. Urz. WE L 187 z 16.07.2002, str. 30 i n.),

118) dyrektywy 2002/66/WE z dnia 16 lipca 2002 r. zmieniającej załączniki do dyrektyw 76/895/EWG, 86/362/EWG, 86/363/EWG i 90/642/EWG w odniesieniu do

ustalania najwyższych dopuszczalnych poziomów pozostałości pestycydów w owocach i warzywach, zbożach, środkach spożywczych pochodzenia zwierzęcego i niektórych produktach pochodzenia roślinnego, w tym odpowiednio owocach i warzywach, oraz na ich powierzchni (Dz. Urz. WE L 192 z 20.07.2002, str. 47 i n.),

119) dyrektywy 2002/67/WE z dnia 18 lipca 2002 r. w sprawie etykietowania środków spożywczych zawierających chininę oraz środków spożywczych zawierających kofeinę (Dz. Urz. WE L 191 z 19.07.2002, str. 20 i n.),

120) dyrektywy 2002/69/WE z dnia 26 lipca 2002 r. ustanawiającej metody pobierania próbek i metody analizy do celów urzędowej kontroli dioksyn i oznaczania dioksynopodobnych polichlorowanych bifenyli (PCB) w środkach spożywczych (Dz. Urz. WE L 209 z 06.08.2002, str. 5 i n.),

121) dyrektywy 2002/71/WE z dnia 19 sierpnia 2002 r. zmieniającej załączniki do dyrektyw 76/895/EWG, 86/362/EWG, 86/363/EWG i 90/642/EWG w zakresie ustalania najwyższych dopuszczalnych poziomów pozostałości pestycydów (formotionu, dimetoatu i oksydemetonu metylowego) w zbożach, środkach spożywczych pochodzenia zwierzęcego i niektórych produktach pochodzenia roślinnego, w tym owocach i warzywach oraz na ich powierzchni (Dz. Urz. WE L 225 z 22.08.2002, str. 21 i n.),

122) dyrektywy 2002/76/WE z dnia 6 września 2002 r. zmieniającej załączniki do dyrektyw 86/362/EWG i 90/642/EWG w zakresie ustalania najwyższych dopuszczalnych poziomów pozostałości pestycydów (metsulfuronu metylowego) w zbożach oraz niektórych produktach pochodzenia roślinnego, w tym owocach i warzywach oraz na ich powierzchni (Dz. Urz. WE L 240 z 07.09.2002, str. 45 i n.),

123) dyrektywy 2002/79/WE z dnia 2 października 2002 r. zmieniającej załączniki do dyrektyw 76/895/EWG, 86/362/EWG, 86/363/EWG i 90/642/EWG w odniesieniu do ustalania najwyższych dopuszczalnych poziomów pozostałości pestycydów w zbożach, środkach spożywczych pochodzenia zwierzęcego i niektórych produktach pochodzenia roślinnego, w tym owocach i warzywach oraz na ich powierzchni (Dz. Urz. WE L 291 z 28.10.2002, str. 1 i n.),

124) dyrektywy 2002/82/WE z dnia 15 października 2002 r. zmieniającej dyrektywę 96/77/WE ustanawiającą szczególne kryteria czystości dla dodatków do żywności

innych niż barwniki i substancje słodzące (Dz. Urz. WE L 292 z 28.10.2002, str. 1 i n.),

125) dyrektywy 2002/97/WE z dnia 16 grudnia 2002 r. zmieniającej załączniki do dyrektyw 86/362/EWG, 86/363/EWG i 90/642/EWG w zakresie ustalania najwyższych dopuszczalnych poziomów pozostałości pestycydów (2,4-D, triasulfuronu i thifensulfuronu metylowego) w zbożach, środkach spożywczych pochodzenia zwierzęcego i niektórych produktach pochodzenia roślinnego, w tym owocach i warzywach oraz na ich powierzchniach (Dz. Urz. WE L 343 z 18.12.2002, str. 23 i n.),

126) dyrektywy 2002/100/WE z dnia 20 grudnia 2002 r. zmieniającej dyrektywę 90/642/EWG w zakresie najwyższych dopuszczalnych poziomów pozostałości dla azoksystrobiny (Dz. Urz. WE L 2 z 07.01.2003, str. 33 i n.),

127) dyrektywy 2003/13/WE z dnia 10 lutego 2003 r. zmieniającej dyrektywę 96/5/WE w sprawie przetworzonej żywności na bazie zbóż oraz żywności dla niemowląt i małych dzieci (Dz. Urz. WE L 41 z 14.02.2003, str. 33 i n.),

128) dyrektywy 2003/14/WE z dnia 10 lutego 2003 r. zmieniającej dyrektywę 91/321/EWG w sprawie preparatów dla niemowląt i preparatów pochodnych (Dz. Urz. WE L 41 z 14.02.2003, str. 37 i n.),

129) dyrektywy 2003/52/WE z dnia 18 czerwca 2003 r. zmieniającej dyrektywę 95/2/WE w zakresie warunków stosowania dodatku do żywności E 425 konjac (Dz. Urz. WE L 178 z 17.07.2003, str. 23),

130) dyrektywy 2003/60/WE z dnia 18 czerwca 2003 r. zmieniającej załączniki do dyrektyw 76/895/EWG, 86/362/EWG, 86/363/EWG oraz 90/642/EWG w odniesieniu do ustalania najwyższych dopuszczalnych poziomów pozostałości pestycydów w zbożach, środkach spożywczych pochodzenia zwierzęcego i niektórych produktach pochodzenia roślinnego, w tym owocach i warzywach (Dz. Urz. WE L 155 z 24.06.2003, str. 15 i n.),

131) dyrektywy 2003/62/WE z dnia 20 czerwca 2003 r. zmieniającej dyrektywę 86/362/EWG i 90/642/EWG w odniesieniu do najwyższych dopuszczalnych poziomów pozostałości heksakonazolu, kłofentezyny, mychlobutanilu i prochlorazu (Dz. Urz. WE L 154 z 21.06.2003, str. 70 i n.),

132) dyrektywy 2003/69/WE z dnia 11 lipca 2003 r. zmieniającej załącznik do dyrektywy 90/642/EWG w odniesieniu do najwyższych dopuszczalnych poziomów pozostałości dla chlormekwatu, lambda-cyhalotryny, krezoksymu metylowego, azoksystrobiny oraz niektórych ditiokarbaminianów (Dz. Urz. WE L 175 z 15.07.2003, str. 37 i n.),

133) dyrektywy 2003/78/WE z dnia 11 sierpnia 2003 r. ustanawiającej metody pobierania próbek i metody analizy do celów urzędowej kontroli poziomów patuliny w środkach spożywczych (Dz. Urz. WE L 203 z 12.08.2003, str. 40 i n.),

134) dyrektywy 2003/95/WE z dnia 27 października 2003 r. zmieniającej dyrektywę 96/77/WE określającą szczególne kryteria czystości dla dodatków do artykułów spożywczych innych niż barwniki i substancje słodzące (Dz. Urz. WE L 283 z 31.10.2003, str. 71 i n.),

135) dyrektywy 2003/121/WE z dnia 15 grudnia 2003 r. zmieniającej dyrektywę 98/53/WE ustalającą metody pobierania próbek i metody analizy dla urzędowej kontroli niektórych zanieczyszczeń w środkach spożywczych (Dz. Urz. WE L 332 z 19.12.2003, str. 38 i n.).”;

2) w art. 3 w ust.1:

a) pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) żywność (środek spożywczy) – każdą substancję lub produkt w rozumieniu art. 2 rozporządzenia nr 178/2002/WE z dnia 28 stycznia 2002 r. ustalającego ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, ustanawiające Europejski Urząd do Spraw Bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiające procedury w sprawie bezpieczeństwa żywnościowego (Dz. Urz. WE L 31 z 01.02.2002, str. 1 i n.), zwanego dalej „rozporządzeniem nr 178/2002/WE”,”

b) pkt 7 otrzymuje brzmienie:

„7) zanieczyszczenie – każdą substancję w rozumieniu art. 1 rozporządzenia nr 315/93/EWG z dnia 8 lutego 1993 r. ustalającego obowiązujące we Wspólnocie procedury dotyczące zanieczyszczeń żywności (Dz. Urz. WE L 37 z 13.02.1993, str. 1 i n.),”

c) pkt 9 otrzymuje brzmienie:

„9) obrót żywnością – czynności w rozumieniu art. 3 pkt 9 rozporządzenia nr 178/2002/WE,”

d) pkt 26 otrzymuje brzmienie:

„26) nowa żywność – substancje lub ich mieszaniny w rozumieniu art. 1 rozporządzenia nr 258/97/WE z dnia 27 stycznia 1997 r. w sprawie nowych produktów spożywczych i nowych składników żywności (Dz. Urz. WE L 43 z 14.02.1997, str. 1 i n.), zwanego dalej „rozporządzeniem nr 258/97/WE,”

e) pkt 31 otrzymuje brzmienie:

„31) żywność przeznaczona bezpośrednio dla konsumenta – żywność znajdująca się w obrocie w postaci gotowej do spożycia lub używania przez konsumentów w rozumieniu art. 3 pkt 9 rozporządzenia nr 178/2002/WE,”

f) pkt 36 otrzymuje brzmienie:

„36) produkcja pierwotna – oznacza produkcję w rozumieniu art. 3 pkt 17 rozporządzenia nr 178/2002/WE,”

g) pkt 40 otrzymuje brzmienie:

„40) ryzyko - niebezpieczeństwo w rozumieniu art. 3 pkt 9 rozporządzenia nr 178/2002/WE,”

h) pkt 41 otrzymuje brzmienie:

„41) analiza ryzyka – postępowanie w rozumieniu art. 3 pkt 10 rozporządzenia nr 178/2002/WE,”

i) pkt 42 otrzymuje brzmienie:

„42) ocena ryzyka – proces w rozumieniu art. 3 pkt 11 rozporządzenia nr 178/2002/WE,”

j) pkt 43 otrzymuje brzmienie:

„43) zarządzanie ryzykiem – postępowanie w rozumieniu art. 3 pkt 12 rozporządzenia nr 178/2002/WE,”

k) pkt 44 otrzymuje brzmienie:

„44) informowanie o ryzyku - wymianę informacji i opinii podczas analizy ryzyka, w rozumieniu art. 3 pkt 13 rozporządzenia nr 178/2002/WE,”

l) pkt 45 otrzymuje brzmienie:

„45) zagrożenie – czynniki w rozumieniu art. 3 pkt 14 rozporządzenia nr 178/2002/WE,”

m) pkt 46 otrzymuje brzmienie:

„46) system wczesnego ostrzegania o niebezpiecznych produktach żywnościowych i środkach żywienia zwierząt (*Rapid Alert System for Food and Feed*), zwany dalej „systemem RASFF” - postępowanie organów urzędowej kontroli żywności i innych podmiotów realizujących zadania z zakresu bezpieczeństwa żywności, dotyczące powiadamiania organów administracji rządowej oraz Komisji Europejskiej i Europejskiego Urzędu do Spraw Bezpieczeństwa Żywności o bezpośrednim lub pośrednim niebezpieczeństwie grożącym życiu lub zdrowiu ludzi ze strony żywności lub środków żywienia zwierząt zgodnie z zasadami określonymi w art. 50-57 rozporządzenia nr 178/2002/WE,”

3) w art. 11 uchyla się ust. 1a-4;

4) art. 12 otrzymuje brzmienie:

„Art. 12. 1. Podjęcie produkcji nowej żywności lub wprowadzenie jej do obrotu poprzedza się postępowaniem, o którym mowa w rozporządzeniu nr 258/97/WE oraz w rozporządzeniu nr 1829/2003/WE z dnia 22 września 2003 r. w sprawie

zmodyfikowanej genetycznie żywności i paszy (Dz. Urz. WE L 268 z 18.10.2003, str. 1 i n.).

2. Postępowanie dotyczące wstępnej oceny, o której mowa w art. 6 ust. 2 rozporządzenia nr 258/97/WE, przeprowadza Główny Inspektor Sanitarny.

3. Koszty postępowania ponoszą wnioskodawcy, o których mowa w art. 4 rozporządzenia nr 258/97/WE.”;

5) art. 13 otrzymuje brzmienie:

„Art. 13. Minister właściwy do spraw zdrowia może określić, w drodze rozporządzenia, sposób i tryb postępowania dotyczącego dokonywania wstępnej oceny i opracowywania wstępnych sprawozdań oceniających, o których mowa w art. 6 ust. 2 rozporządzenia nr 258/97/WE oraz jednostki naukowe lub ekspertów właściwych ze względu na przedmiot wniosku dotyczącego nowej żywności, mając na względzie stwierdzenie, czy środek spożywczy objęty wnioskiem nie stanowi zagrożenia dla zdrowia lub życia człowieka oraz środowiska, a także jednolite wymagania w tym zakresie obowiązujące w Unii Europejskiej.”;

6) uchyla się art. 13a;

7) uchyla się art. 14 i 15;

8) w art. 51 w ust. 2 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) rozpoczyna działalność bez uzyskania decyzji, o której mowa w przepisach określonych w art. 12 ust. 1, a także decyzji, o której mowa w art. 22 ust. 2, art. 27 ust. 2 i art. 39 ust. 4.”

Art. 55. W ustawie z dnia 7 czerwca 2001 r. o leśnym materiale rozmnożeniowym (Dz. U. Nr 73, poz. 761) do tytułu ustawy dodaje się odnośnik nr 1 w brzmieniu:

„¹⁾ Niniejsza ustawa dokonuje w zakresie swojej regulacji transpozycji dyrektywy 1999/105/WE z dnia 22 grudnia 1999 r. w sprawie obrotu leśnym materiałem rozmnożeniowym (Dz. Urz. WE L 11 z 15.01.2000, str. 17 i n.).”

Art. 56. W ustawie z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zapatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (Dz. U. Nr 72, poz. 747 oraz z 2002 r. Nr 113, poz. 984) do tytułu ustawy dodaje się odnośnik nr 1 w brzmieniu:

„¹⁾ Niniejsza ustawa dokonuje w zakresie swojej regulacji transpozycji następujących dyrektyw Wspólnot Europejskich:

- 1) dyrektywy 91/271/EWG z dnia 21 maja 1991 r. dotyczącej oczyszczania ścieków komunalnych (Dz. Urz. WE L 135 z 30.05.1991, str. 40 i n.),
- 2) dyrektywy 98/83/WE z dnia 3 listopada 1998 r. w sprawie jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi (Dz. Urz. WE L 330 z 05.12.1998, str. 32 i n.),
- 3) dyrektywy 2000/60/WE z dnia 23 października 2000 r. ustanawiającej ramy wspólnotowego działania w dziedzinie polityki wodnej (Dz. Urz. WE L 327 z 22.12.2000, str. 1 i n.).”

Art. 57. W ustawie z dnia 22 czerwca 2001 r. o organizmach genetycznie zmodyfikowanych (Dz. U. Nr 76, poz. 811, z 2002 r. Nr 25, poz. 253 i Nr 41, poz. 365 oraz z 2003 r. Nr 130, poz. 1187) wprowadza się następujące zmiany:

1) do tytułu ustawy dodaje się odnośnik nr 1 w brzmieniu:

„¹⁾ Niniejsza ustawa dokonuje w zakresie swojej regulacji transpozycji następujących dyrektyw Wspólnot Europejskich:

- 1) dyrektywy 90/219/EWG z dnia 23 kwietnia 1990 r. w sprawie zamkniętego użycia genetycznie zmodyfikowanych mikroorganizmów (Dz. Urz. WE L 117 z 08.05.1990, str. 1 i n.),
- 2) dyrektywy 98/81/WE z dnia 26 października 1998 r. zmieniającej dyrektywę 90/219/EWG w sprawie zamkniętego użycia genetycznie zmodyfikowanych mikroorganizmów (Dz. Urz. WE L 330 z 05.12.1998, str. 13 i n.),
- 3) dyrektywy 2001/18/WE z dnia 12 marca 2001 r. w sprawie zamierzonego uwalniania do środowiska organizmów genetycznie zmodyfikowanych i uchylenia dyrektywy 90/220/EWG (Dz. Urz. WE L 106 z 17.04.2001, str. 1 i n.).”;

- 2) w art. 45 uchyla się ust. 5;
- 3) w art. 47:
  - a) w ust. 1 skreśla się wyrazy „z zastrzeżeniem ust. 5”,
  - b) uchyla się ust. 3 –5;
- 4) uchyla się art. 47a.

Art. 58. W ustawie z dnia 22 czerwca 2001 r. o wykonywaniu działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym (Dz. U. Nr 67, poz. 679, z 2002 r. Nr 74, poz. 676 i Nr 117, poz. 1007 oraz z 2003 r. Nr 210, poz. 2036) do tytułu ustawy dodaje się odnośnik nr 1 w brzmieniu:

„¹⁾ Niniejsza ustawa dokonuje w zakresie swojej regulacji transpozycji dyrektywy 91/477/EWG z dnia 18 czerwca 1991 r. w sprawie kontroli nabywania i posiadania broni (Dz. Urz. WE L 256 z 13.09.1991, str. 51 i n.)”

Art. 59. W ustawie z dnia 5 lipca 2001 r. o cenach (Dz.U. Nr 97, poz. 1050, z 2002 r. Nr 144, poz. 1204 oraz z 2003 r. Nr 137, poz. 1302) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) do tytułu ustawy dodaje się odnośnik nr 1 w brzmieniu:

„¹⁾ Niniejsza ustawa dokonuje w zakresie swojej regulacji transpozycji dyrektywy 98/6/WE z dnia 16 lutego 1998 r. o ochronie konsumentów poprzez wskazywanie cen produktów oferowanych konsumentom (Dz. Urz. WE L 80 z 4.07.1998, str. 27 i n.)”;

- 2) art. 10 otrzymuje brzmienie:

„Art. 10. 1. Z zastrzeżeniem przepisów szczególnych, przy uzgadnianiu ceny umownej oraz przy stosowaniu ceny urzędowej przedsiębiorca ma obowiązek określić, w formie

pisemnej, a także, o ile to możliwe, w postaci elektronicznej, w sposób dostępny dla kupującego, szczegółową charakterystykę jakościową towaru (usługi).

2. Rada Ministrów, po zasięgnięciu opinii właściwej organizacji zrzeszającej producentów oraz organizacji, której celem statutowym jest ochrona interesów konsumentów, określi, w drodze rozporządzenia, wykaz towarów (usług), do których nie ma zastosowania obowiązek określania szczegółowej charakterystyki jakościowej towaru lub usługi, w przypadku gdy spełnienie obowiązku określenia szczegółowej charakterystyki jakościowej towaru lub usługi stanowiłoby nadmierne obciążenie dla przedsiębiorcy ze względu na specyficzne warunki sprzedaży lub z uwagi na charakter towaru.”

Art. 60. W ustawie z dnia 6 lipca 2001 r. o usługach detektywistycznych (Dz. U. z 2002 r. Nr 12, poz. 110 i Nr 238, poz. 2021 oraz z 2003 r. Nr 124, poz. 1152) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 29 w ust. 1:

a) pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) posiada obywatelstwo polskie lub obywatelstwo innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym,”

b) pkt 7 otrzymuje brzmienie:

„7) nie została zwolniona dyscyplinarnie z Policji, Straży Granicznej, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, wojska, prokuratury, sądu lub z innego urzędu administracji publicznej w Rzeczypospolitej Polskiej lub innym państwie członkowskim Unii Europejskiej lub państwie członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stronie umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym w ciągu ostatnich 5 lat,”;

2) uchyla się art. 50.

Art. 61. W ustawie z dnia 18 lipca 2001 r. - Prawo wodne (Dz. U. Nr 115, poz. 1229 i Nr 154, poz. 1803, z 2002 r. Nr 113, poz. 984, Nr 130, poz. 1112, Nr 233, poz.1957 i Nr 238, poz. 2022 oraz z 2003 r. Nr 80, poz. 717, Nr 165, poz. 1592 i Nr 190, poz. 1865) do tytułu ustawy dodaje się odnośnik nr 1 w brzmieniu:

„¹⁾ Niniejsza ustawa dokonuje w zakresie swojej regulacji transpozycji następujących dyrektyw Wspólnot Europejskich:

- 1) dyrektywy 75/440/EWG z dnia 16 czerwca 1975 r. dotyczącej wymaganej jakości wód powierzchniowych przeznaczonych do poboru wody pitnej w państwach członkowskich (Dz. Urz. WE L 194 z 25.07.1975, str. 26 i n.),
- 2) dyrektywy 76/464/EWG z dnia 4 maja 1976 r. w sprawie zanieczyszczenia spowodowanego przez niektóre substancje niebezpieczne odprowadzane do środowiska wodnego Wspólnoty (Dz. Urz. WE L 129 z 18.05.1976, str. 23 i n.),
- 3) dyrektywy 78/659/EWG z dnia 18 lipca 1978 r. w sprawie jakości słodkich wód wymagających ochrony lub poprawy w celu zachowania życia ryb (Dz. Urz. WE L 222 z 14.08.1978, str. 1 i n.),
- 4) dyrektywy 79/869/EWG z dnia 9 października 1979 r. dotyczącej metod pomiaru i częstotliwości pobierania próbek oraz analizy wód powierzchniowych przeznaczonych do poboru wody pitnej w państwach członkowskich (Dz. Urz. WE L 271 z 29.10.1979, str. 44 i n.),
- 5) dyrektywy 79/923/EWG z dnia 30 października 1979 r. w sprawie wymaganej jakości wód, w których żyją skorupiaki (Dz. Urz. WE L 281 z 10.11.1979, str. 47 i n.),
- 6) dyrektywy 80/68/EWG z dnia 17 grudnia 1979 r. w sprawie ochrony wód podziemnych przed zanieczyszczeniem spowodowanym przez niektóre substancje niebezpieczne (Dz. Urz. WE L 20 z 26.01.1980, str. 43 i n.),
- 7) dyrektywy 82/176/EWG z dnia 22 marca 1982 r. w sprawie wartości dopuszczalnych dla ścieków i wskaźników jakości wód w odniesieniu do zrzutów rtęci z przemysłu elektrolizy chlorków metali alkalicznych (Dz. Urz. WE L 81 z 27.03.1982, str. 29 i n.),

- 8) dyrektywy 84/491/EWG z dnia 9 października 1982 r. w sprawie wartości dopuszczalnych dla ścieków i wskaźników jakości wód w odniesieniu do zrzutów heksachlorocycloheksanu (Dz. Urz. WE L 274 z 17.10.1984, str. 11 i n.),
- 9) dyrektywy 83/513/EWG z dnia 26 września 1983 r. w sprawie wartości dopuszczalnych dla ścieków i wskaźników jakości wód w odniesieniu do zrzutów kadmu (Dz. Urz. WE L 291 z 24.10.1983, str. 1 i n.),
- 10) dyrektywy 84/156/EWG z dnia 8 marca 1984 r. w sprawie wartości dopuszczalnych dla ścieków i wskaźników jakości wód w odniesieniu do zrzutów rtęci z sektorów innych niż przemysł elektrolizy chlorków metali alkalicznych (Dz. Urz. WE L 74 z 17.03.1984, str. 49 i n.),
- 11) dyrektywy 86/280/EWG z dnia 12 czerwca 1986 r. w sprawie wartości dopuszczalnych dla ścieków i wskaźników jakości wód w odniesieniu do zrzutów niektórych substancji niebezpiecznych zawartych w wykazie I Załącznika do dyrektywy 76/464/EWG (Dz. Urz. WE L 181 z 04.07.1986, str. 16 i n.),
- 12) dyrektywy 91/271/EWG z dnia 21 maja 1991 r. dotyczącej oczyszczania ścieków komunalnych (Dz. Urz. WE L 135 z 30.05.1991, str. 40 i n.),
- 13) dyrektywy 91/676/EWG z dnia 12 grudnia 1991 r. dotyczącej ochrony wód przed zanieczyszczeniem powodowanym przez azotany pochodzące ze źródeł rolniczych (Dz. Urz. WE L 375 z 31.12.1991, str. 1 i n.),
- 14) dyrektywy 2000/60/WE z dnia 23 października 2000 r. w sprawie ustanowienia ram dla działalności Wspólnoty w dziedzinie polityki wodnej (Dz. Urz. WE 327 z 22.12.2000, str. 1 i n.).”

Art. 62. W ustawie z dnia 20 lipca 2001 r. o kredycie konsumenckim (Dz.U. Nr 100, poz. 1081 oraz z 2003 r. Nr 109, poz. 1030) do tytułu ustawy dodaje się odnośnik nr 1 w brzmieniu:

„¹⁾ Niniejsza ustawa dokonuje w zakresie swojej regulacji transpozycji dyrektywy 87/102/EWG z dnia 22 grudnia 1986 r. o kredycie konsumenckim (Dz. Urz. WE L 42 z 12.02.1987, str. 48 i n. z późn. zm.).”

Art. 63. W ustawie z dnia 27 lipca 2001 r. o diagnostyce laboratoryjnej (Dz.U. Nr 100, poz. 1083, z 2002 r. Nr 240, poz. 2052 oraz z 2003 r. Nr 45, poz. 391 i Nr 171, poz. 1663) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 7 otrzymuje brzmienie:

„Art. 7. Diagnostą laboratoryjnym jest osoba wpisana na listę diagnostów laboratoryjnych, która ma pełną zdolność do czynności prawnych, posiada stan zdrowia pozwalający na wykonywanie zawodu diagnosty laboratoryjnego, wykonuje zawód w laboratorium oraz spełnia jeden z warunków:

- 1) ukończyła studia wyższe na kierunku analityka medyczna i uzyskała tytuł zawodowy magistra,
- 2) ukończyła studia wyższe na kierunku innym niż określony w pkt 1, przydatnym do wykonywania zawodu diagnosty laboratoryjnego, i uzyskała tytuł zawodowy magistra oraz w ramach kształcenia podyplomowego uzyskała kwalifikacje zawodowe w zakresie analityki medycznej potwierdzone egzaminem,
- 3) ukończyła studia wyższe na kierunku innym niż określony w pkt 1 i uzyskała na dotychczasowych zasadach specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie mającej zastosowanie w diagnostyce laboratoryjnej,
- 4) posiada dyplom wydany w państwie innym niż państwo członkowskie Unii Europejskiej lub państwie członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stronie umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym uznany w Rzeczypospolitej Polskiej za równoważny z dyplomem uzyskiwanym w Rzeczypospolitej Polskiej, potwierdzającym tytuł zawodowy magistra na kierunku analityka medyczna,
- 5) posiada kwalifikacje do wykonywania zawodu diagnosty laboratoryjnego nabyte w państwie członkowskim Unii Europejskiej lub państwie członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stronie umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym innym niż Rzeczpospolita Polska uznane w Rzeczypospolitej Polskiej zgodnie z ustawą z dnia 26 kwietnia 2001 r. o zasadach uznawania nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej kwalifikacji do

wykonywania zawodów regulowanych (Dz. U. Nr 87, poz. 954, z 2002 r. Nr 71, poz. 655 oraz z 2003 r. Nr 190, po. 1864).”;

2) w art. 8 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Wpis na listę diagnostów laboratoryjnych obejmuje:

- 1) numer i datę wpisu,
- 2) nazwisko, imię lub imiona, datę urodzenia, numer PESEL lub - gdy ten numer nie został nadany - numer paszportu, dowodu osobistego lub innego dokumentu potwierdzającego tożsamość,
- 3) adres zamieszkania,
- 4) numer prawa wykonywania zawodu.”;

3) w art. 9 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. W odniesieniu do obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej lub państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym wystarczającym dokumentem, o którym mowa w ust. 2 pkt 2, jest oświadczenie o znajomości języka polskiego w mowie i w piśmie w zakresie niezbędnym do wykonywania zawodu diagnosty laboratoryjnego.”

Art. 64. W ustawie z dnia 27 lipca 2001 r. o ochronie baz danych (Dz. U. Nr 128, poz. 1402) do tytułu ustawy dodaje się odnośnik nr 1 w brzmieniu:

„¹⁾ Niniejsza ustawa dokonuje w zakresie swojej regulacji transpozycji dyrektywy 96/9/WE z dnia 11 marca 1996 r. w sprawie ochrony prawnej baz danych (Dz. Urz. WE L 77 z 27.03.1996, str. 20 i n.).”

Art. 65. W ustawie z dnia 24 sierpnia 2001 r. o ostateczności rozrachunku w systemach płatności i systemach rozrachunku papierów wartościowych oraz zasadach nadzoru nad tymi systemami (Dz.U. Nr 123, poz. 1351 oraz z 2003 r. Nr 60, poz. 535) do tytułu ustawy dodaje się odnośnik nr 1 w brzmieniu:

„¹⁾ Niniejsza ustawa dokonuje w zakresie swojej regulacji transpozycji dyrektywy 98/26/WE z dnia 19 maja 1998 r. w sprawie ostateczności rozrachunku w systemach płatności i rozrachunku papierów wartościowych (Dz. Urz. WE L 166 z 11.06.1998, str.45 i n.).”

Art. 66. W ustawie z dnia 6 września 2001 r. o chorobach zakaźnych i zakażeniach (Dz. U. Nr 126, poz. 1384 oraz z 2003 r. Nr 45, poz. 391 i Nr 199, poz. 1938) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 20 ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. W zgłoszeniach, o których mowa w ust. 3-6, z zastrzeżeniem ust. 8, zamieszcza się następujące dane osoby, której dotyczy zgłoszenie:

- 1) imię i nazwisko,
- 2) datę urodzenia,
- 3) nr PESEL lub - gdy ten numer nie został nadany - numer paszportu, dowodu osobistego lub innego dokumentu potwierdzającego tożsamość,
- 4) płeć,
- 5) adres zamieszkania (lub zameldowania),
- 6) rozpoznanie oraz kod jednostki chorobowej zgodnie z międzynarodową klasyfikacją chorób,
- 7) inne informacje niezbędne do przeciwdziałania chorobom zakaźnym i zakażeniom oraz rozpoznania i oceny sytuacji epidemiologicznej.”;

2) w art. 21 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. W zgłoszeniach, o których mowa w ust. 1-3, z zastrzeżeniem ust. 5, kierownik laboratorium umieszcza następujące dane osoby, której dotyczy zgłoszenie:

- 1) imię i nazwisko,
- 2) datę urodzenia,
- 3) nr PESEL lub - gdy ten numer nie został nadany - numer paszportu, dowodu osobistego lub innego dokumentu potwierdzającego tożsamość,
- 4) płeć,

- 5) adres zamieszkania (lub zameldowania),
- 6) wynik badania i datę pobrania próby,
- 7) inne informacje niezbędne do rozpoznania i oceny sytuacji epidemiologicznej oraz przeciwdziałania zakażeniom.”

Art. 67. W ustawie z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym (Dz. U. Nr 125, poz. 1371, z 2002 r. Nr 25, poz. 253, Nr 89, poz. 804 i Nr 199, poz. 1671 oraz z 2003 r. Nr 137, poz. 1302, Nr 149, poz. 1452, Nr 200, poz. 1953 i Nr 211, poz. 2050) wprowadza się następujące zmiany:

1) do tytułu ustawy dodaje się odnośnik nr 1 w brzmieniu:

„¹⁾ Niniejsza ustawa dokonuje w zakresie swojej regulacji transpozycji następujących dyrektyw Wspólnot Europejskich:

- 1) dyrektywy 76/914/EWG z dnia 16 grudnia 1976 r. w sprawie minimalnego poziomu wykszolenia kierowców w transporcie drogowym (Dz. Urz. WE L 357 z 29.12.1976, str. 36 i n.),
- 2) dyrektywy 84/647/EWG z dnia 19 grudnia 1984 r. w sprawie użytkowania pojazdów najmowanych bez kierowców w celu przewozu drogowego rzeczy (Dz. Urz. WE L 335 z 22.12.1984, str. 72 i n.),
- 3) dyrektywy 88/599/EWG z dnia 23 listopada 1988 r. w sprawie standardowych procedur sprawdzających przy wykonaniu rozporządzenia (EWG) nr 3820/85 w sprawie harmonizacji niektórych przepisów socjalnych odnoszących się do transportu drogowego oraz rozporządzenia (EWG) nr 3821/85 w sprawie urządzeń rejestrujących stosowanych w transporcie drogowym (Dz. Urz. WE L 325 z 29.11.1988, str. 55 i n.),
- 4) dyrektywy 90/398/EWG z dnia 24 lipca 1990 r. zmieniającej dyrektywę 84/647/EWG w sprawie użytkowania pojazdów najmowanych bez kierowców w celu drogowego przewozu rzeczy (Dz. Urz. WE L 202 z 31.07.1990, str. 46 i n.),
- 5) dyrektywy 92/106/EWG z dnia 7 grudnia 1992 r. w sprawie ustanowienia wspólnych zasad dla niektórych typów transportu kombinowanego towarów między państwami członkowskimi (Dz. Urz. WE L 368 z 17.12.1992, str. 38 i n.),
- 6) dyrektywy 98/76/WE z dnia 1 października 1998 r. zmieniającej dyrektywę 96/26/WE w sprawie dostępu do zawodu przewoźnika drogowego transportu rzeczy i

przewoźnika drogowego transportu osób oraz wzajemnego uznawania dyplomów, świadectw i innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji, mająca na celu ułatwienie im korzystania z prawa swobody przedsiębiorczości w dziedzinie transportu krajowego i międzynarodowego (Dz. Urz. WE L 277 z 14.10.1998, str. 17 i n.),

7) dyrektywy 1999/62/WE z dnia 17 czerwca 1999 r. w sprawie pobierania opłat za użytkowanie niektórych typów infrastruktury przez pojazdy ciężarowe (Dz. Urz. WE L 187 z 20.07.1999, str. 42 i n.),

8) dyrektywy 2000/30/WE z dnia 6 czerwca 2000 r. w sprawie drogowej kontroli przydatności do ruchu pojazdów użytkowych poruszających się we Wspólnocie (Dz. Urz. WE L 203 z 10.08.2000, str. 1 i n.).”;

2) w art. 20 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Minister właściwy do spraw transportu określi, w drodze rozporządzenia, wzór zezwolenia, o którym mowa w art. 19a, oraz wzór zezwolenia i wypisu z zezwolenia, o którym mowa w art. 18, uwzględniając zakres niezbędnych danych, a także mając na uwadze obowiązujące w tym zakresie przepisy Unii Europejskiej.²⁾”;

3) w art. 27 dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. Minister właściwy do spraw transportu określi, w drodze rozporządzenia, wzór formularza jazdy mając na uwadze obowiązujące w tym zakresie przepisy Unii Europejskiej.²⁾”;

4) po art. 27 dodaje się art. 27a w brzmieniu:

„Art. 27a. Minister właściwy do spraw transportu może upoważnić, w drodze zarządzenia, kierownika jednostki, o której mowa w art. 17 ust. 2, do wydawania i dystrybucji formularzy jazdy, mając na względzie usprawnienie procedur wydawania tych formularzy.”;

---

²⁾ W tym zakresie stosuje się przepisy rozporządzenia nr 2121/98/WE z dnia 2 października 1998 r. określającego szczegółowe zasady stosowania rozporządzeń nr 684/92/EWG i nr 12/98/WE, w sprawie dokumentów wymaganych w międzynarodowym transporcie osób wykonywanym autobusami i autokarami (Dz. Urz. L 268 z 03.10.1998, str. 10 i n.).

5) w art. 30 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Przepisy ustawy dotyczące zezwoleń zagranicznych stosuje się do ekopunktów wydawanych zgodnie z rozporządzeniem nr 2327/2003/WE z dnia 22 grudnia 2003 r. ustanawiającego przejściowy system ekopunktów mający zastosowanie do pojazdów ciężarowych przejeżdżających przez Austrię w 2004 r. w ramach polityki zrównoważonego rozwoju (Dz.Urz. WE L 345 z 31.12.2003, str. 30 i n.).”;

6) w art. 32b w ust. 5 dodaje się pkt 4 i 5 w brzmieniu:

„4) kserokopię prawa jazdy,

5) kserokopię dokumentu potwierdzającego ubezpieczenie społeczne kierowcy.”;

7) w art. 33 ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Minister właściwy do spraw transportu określi, w drodze rozporządzenia, wzór zaświadczenia, o którym mowa w ust. 1, oraz wypisu z tego zaświadczenia, uwzględniając zakres niezbędnych danych, a także mając na uwadze obowiązujące w tym zakresie przepisy Unii Europejskiej.²⁾”;

8) w art. 41 w ust. 1 dodaje się pkt 8 w brzmieniu:

„8) wydania formularza jazdy.”;

9) w art. 44 w ust. 1b dodaje się pkt 6 i 7 w brzmieniu:

„6) wydania formularza jazdy,

7) wydania zezwolenia na wykonywanie przewozu regularnego lub regularnego specjalnego, zmiany zezwolenia, wydania wypisu z zezwolenia, przewozu wahadłowego lub przewozu okazjonalnego.”;

10) w art. 46 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Wpływy uzyskane z opłat, o których mowa w art. 42 i 43, oraz wpływy z opłat z tytułu:

1) wydania licencji na wykonywanie międzynarodowego transportu drogowego,

- 2) wydania zezwolenia na wykonywanie przewozów regularnych, przewozów regularnych specjalnych oraz przewozów wahadłowych i przewozów okazjonalnych,
- 3) wydania formularza jazdy,
- 4) wydania zezwolenia na przewóz kabotażowy,
- 5) wydania zezwolenia zagranicznego i przyznania ekopunktów w systemie elektronicznym

- w międzynarodowym transporcie drogowym, są przekazywane na wyodrębniony rachunek środków specjalnych w Generalnej Dyrekcji Dróg Krajowych i Autostrad, z przeznaczeniem na budowę i utrzymanie dróg krajowych oraz na potrzeby gromadzenia danych o drogach publicznych i sporządzania informacji o sieci dróg publicznych. Generalny Dyrektor Dróg Krajowych i Autostrad sprawuje nadzór nad prawidłową realizacją wpływów z opłat, o których mowa w art. 42 i 43.”;

11) w art. 47 w ust. 3 dodaje się pkt 6 w brzmieniu:

„6) wydania formularza jazdy – nie może być wyższa niż równowartość 30 euro.”;

12) art. 107 otrzymuje brzmienie:

„Art. 107. Z dniem uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej do przedsiębiorców zagranicznych z państw członkowskich Unii Europejskiej oraz państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, nie stosuje się przepisów art. 18 ust.2, art. 19, art. 19a oraz art.28 ust. 1.”

Art. 68. W ustawie z dnia 18 września 2001 r. o podpisie elektronicznym (Dz. U. Nr 130, poz. 1450, z 2002 r. Nr 153, poz. 1271 oraz z 2003 r. Nr 124, poz. 1152) wprowadza się następujące zmiany:

1) do tytułu ustawy dodaje się odnośnik nr 1 w brzmieniu:

„¹⁾ Niniejsza ustawa dokonuje w zakresie swojej regulacji transpozycji dyrektywy 1999/93/WE z dnia 13 grudnia 1999 r. w sprawie wspólnotowych ram w zakresie podpisów elektronicznych (Dz. Urz. WE L 13 z 19.01.2000, str. 12 i n.).”;

2) w art. 4 po pkt 5 dodaje się pkt 5a w brzmieniu:

„5a) certyfikat ten został uznany za kwalifikowany w drodze umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym,.”.

Art. 69. W ustawie z dnia 5 kwietnia 2002 r. o europejskich radach zakładowych (Dz. U. Nr 62, poz. 556) do tytułu ustawy dodaje się odnośnik nr 1 w brzmieniu:

„¹⁾ Niniejsza ustawa dokonuje w zakresie swojej regulacji transpozycji następujących dyrektyw Wspólnot Europejskich:

1) dyrektywy 94/45/WE z dnia 22 września 1994 r. w sprawie ustanowienia Europejskiej Rady Zakładowej lub trybu informowania i konsultowania pracowników w przedsiębiorstwach lub w grupach przedsiębiorstw o zasięgu wspólnotowym (Dz. Urz. WE L 254 z 30.09.1994, str. 64 i n.),

2) dyrektywy 97/74/WE z dnia 15 grudnia 1997 r. rozszerzającej na Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej dyrektywę 94/45/WE w sprawie ustanowienia Europejskiej Rady Zakładowej lub trybu informowania i konsultowania pracowników w przedsiębiorstwach lub w grupach przedsiębiorstw o zasięgu wspólnotowym (Dz. Urz. WE L 10 z 16.01.1998, str. 22 i n.).”

Art. 70. W ustawie z dnia 26 kwietnia 2002 r. o zmianie ustawy o zatrudnieniu i przeciwdziałaniu bezrobociu (Dz. U. Nr 74, poz. 675 oraz z 2003 r. Nr 128, poz. 1176) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 1 uchyla się pkt 1, pkt 3, pkt 4 lit.a, pkt 7 lit. b i pkt 10;

2) uchyla się art. 2.

Art. 71. W ustawie z dnia 10 maja 2002 r. o zasadach uznawania nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej kwalifikacji do podejmowania lub wykonywania niektórych

działalności (Dz.U. Nr 71, poz. 655 oraz z 2003 r. Nr 190, poz. 1864) wprowadza się następujące zmiany:

1) do tytułu ustawy dodaje się odnośnik nr 1 w brzmieniu:

„¹⁾ Niniejsza ustawa dokonuje w zakresie swojej regulacji transpozycji dyrektywy 1999/42/WE z dnia 7 czerwca 1999 r. ustanawiającej procedurę uznawania kwalifikacji w zakresie działalności zawodowych, objętych dyrektywami o liberalizacji i środkach przejściowych, oraz uzupełniającej ogólne zasady uznawania kwalifikacji (Dz. Urz. WE L 201 z 31.07.1999, str. 77 i n.).”;

2) art. 1 otrzymuje brzmienie:

„Art.1.1. Obywatelom państw członkowskich Unii Europejskiej lub państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, którzy nabyli w tych państwach, poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej, kwalifikacje do podejmowania lub wykonywania działalności wymienionych w załączniku do ustawy – uznaje się te kwalifikacje, na zasadach określonych w ustawie, o ile w Rzeczypospolitej Polskiej przepisy odrębne uzależniają podejmowanie lub wykonywanie tych działalności od spełnienia wymagań określonych w tych przepisach.

2. Obywatele państw członkowskich Unii Europejskiej lub państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym zamieszkali na terytorium jednego z tych państw, których kwalifikacje zostały uznane zgodnie z zasadami określonymi w ustawie, mają prawo podjęcia lub wykonywania w Rzeczypospolitej Polskiej działalności, o których mowa w ust. 1, na takich samych zasadach jak osoby, które kwalifikacje do ich podjęcia lub wykonywania uzyskały w Rzeczypospolitej Polskiej.

3. Ustawa nie narusza zasad uznawania kwalifikacji do podejmowania lub wykonywania innych działalności lub zawodów, nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej lub państwach członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stronach umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, określonych w przepisach odrębnych.”;

3) w art. 2 pkt 3 i 4 otrzymują brzmienie:

„3) formalnych kwalifikacjach - oznacza to dyplom, świadectwo lub inny dokument potwierdzający wiedzę i umiejętności do wykonywania działalności, wydany przez instytucję w państwie członkowskim Unii Europejskiej lub państwie członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stronie umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym prowadzącą kształcenie lub szkolenie, zgodnie z przepisami o systemie edukacji w tym państwie,

4) doświadczeniu zawodowym - oznacza to okres zgodnego z prawem wykonywania działalności w państwie członkowskim Unii Europejskiej lub państwie członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stronie umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, równoznaczny z praktyką zawodową.”;

4) w art. 4 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Organami uprawnionymi do wydawania decyzji o podejmowaniu lub wykonywaniu w Rzeczypospolitej Polskiej działalności przez obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej lub państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym są organy określone w przepisach odrębnych uprawnione do wydawania takich decyzji wobec osób, które w Rzeczypospolitej Polskiej uzyskały kwalifikacje spełniające wymagania niezbędne do podejmowania lub wykonywania takiej działalności.”;

5) w art. 7 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Dokumentując okresy wykonywania działalności w państwie członkowskim Unii Europejskiej lub państwie członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stronie umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, należy przedstawić świadectwa lub zaświadczenia wydane przez upoważniony organ administracji lub organizacji zawodowej, stwierdzające charakter, okres i rodzaj wykonywanej działalności.”;

6) w art.9 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Jeżeli wnioskodawca posiada świadectwo wydane i uznawane na całym terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, potwierdzające wiedzę i umiejętności z zakresu działalności, którą zamierza podjąć lub wykonywać, równoważne odpowiednio przynajmniej dwuletniemu lub trzyletniemu okresowi doświadczenia zawodowego, świadectwo to będzie traktowane jak świadectwo potwierdzające ukończenie szkolenia, o którym mowa w ust.1 pkt 1 lit. b) i d), pkt 2 lit. b) i d), pkt 3 lit. b) oraz w pkt 4 lit. b) ,c) i e).”;

7) w art. 10 ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Ministrowie kierujący działami administracji rządowej, właściwi w sprawach uznawania kwalifikacji w działalnościach należących do danego działu określają, w drodze rozporządzenia:

- 1) warunki, sposób i tryb odbywania stażu adaptacyjnego, sposób i tryb wykonywania nadzoru nad odbywaniem stażu oraz oceny nabytych przez wnioskodawcę umiejętności, a także sposób ustalania kosztów odbywania stażu adaptacyjnego oraz tryb ich ponoszenia,
- 2) warunki, sposób i tryb przeprowadzania testu umiejętności oraz oceny wykazanych przez wnioskodawcę umiejętności, a także sposób ustalania kosztów przeprowadzania testu umiejętności oraz tryb ich ponoszenia

- kierując się odrębnościami w wykonywaniu działalności w państwach członkowskich Unii Europejskiej lub państwach członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stronach umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym oraz specyfiką i szczególnymi wymaganiami dotyczącymi podejmowania lub wykonywania działalności w Rzeczypospolitej Polskiej.”;

8) w art. 11 ust. 3 i 4 otrzymują brzmienie:

„3. Ilekroć przepisy odrębne dla podjęcia lub wykonywania działalności wymagają przedstawienia opinii bankowej, do stwierdzenia sytuacji finansowej – właściwy organ uzna opinię banku państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony

umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, w którym wnioskodawca posiada rachunek.

4. Ilekroć przepisy odrębne dla podjęcia lub wykonywania działalności wymagają przedstawienia dowodu ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnej lub podobnego w skutkach innego ubezpieczenia - właściwy organ uzna dokumenty świadczące o posiadaniu takiego ubezpieczenia wystawione przez instytucje ubezpieczeniowe państw członkowskich Unii Europejskiej lub państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, jeżeli dokumenty te są zgodne z wymogami prawa polskiego w odniesieniu do warunków i zakresu ubezpieczenia.”;

9) w art. 13 w ust. 2 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) zakres informacji, o których mowa w ust. 1, a także terminy ich składania - kierując się zobowiązaniami Rzeczypospolitej Polskiej wobec państw członkowskich Unii Europejskiej lub państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym i organów Wspólnoty Europejskiej,”;

10) art. 14 otrzymuje brzmienie:

„Art.14.1. Minister właściwy do spraw gospodarki, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw oświaty i wychowania oraz ministrem właściwym do spraw szkolnictwa wyższego, w drodze rozporządzenia, wskazuje lub tworzy ośrodek informacji właściwy do informowania o zasadach uznawania kwalifikacji do podejmowania lub wykonywania działalności oraz ustala szczegółowy zakres zadań ośrodka, uwzględniając konieczność zapewnienia dostępu do właściwej informacji obywatelom państw członkowskich Unii Europejskiej lub państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym.

2. Ośrodek informacji, o którym mowa w ust. 1, współpracuje z krajowym koordynatorem, o którym mowa w art. 12 ust. 1, oraz pełni funkcję ośrodka informacji dla obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej lub państw członkowskich

Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym.”;

11) w art. 17 uchyla się pkt 1.

Art. 72. W ustawie z dnia 3 lipca 2002 r. – Prawo lotnicze (Dz.U. Nr 130, poz. 1112 oraz z 2003 r. Nr 210, poz. 2036) wprowadza się następujące zmiany:

1) do tytułu ustawy dodaje się odnośnik nr 1 w brzmieniu:

„¹⁾ Niniejsza ustawa dokonuje w zakresie swojej regulacji transpozycji następujących dyrektyw Wspólnot Europejskich:

- 1) dyrektywy 91/670/EWG z dnia 16 grudnia 1991 r. w sprawie wzajemnego uznawania licencji personelu wykonującego obowiązki w lotnictwie cywilnym (Dz. Urz. WE L 373 z 31.12.1991, str. 21 i n.),
- 2) dyrektywy 92/14/EWG z dnia 2 marca 1992 r. w sprawie ograniczenia eksploatacji statków powietrznych podlegających przepisom Części II, Rozdziału 1, Tomu 1 Załącznika 16 do Konwencji o międzynarodowym lotnictwie cywilnym, wydanie drugie (1988) (Dz. Urz. WE L 76 z 23.03.1992, str. 21 i n.),
- 3) dyrektywy 93/65/EWG z dnia 19 lipca 1993 r. w sprawie definicji i korzystania ze zgodnych warunków technicznych przy nabywaniu sprzętu i systemów zarządzania ruchem lotniczym (Dz. Urz. WE L 187 z 29.07.1993, str. 52 i n.),
- 4) dyrektywy 93/104/WE z dnia 23 listopada 1993 r. w sprawie pewnych aspektów organizacji czasu pracy (Dz. Urz. WE L 307 z 13.12.1993, str. 18 i n.),
- 5) dyrektywy 94/56/WE z dnia 21 listopada 1994 r. ustanawiającej podstawowe zasady regulujące postępowanie w zakresie badania wypadków i zdarzeń w lotnictwie cywilnym (Dz. Urz. WE L 319 z 12.12.1994, str. 14 i n.),
- 6) dyrektywy 96/67/WE z dnia 15 października 1996 r. w sprawie dostępu do rynku obsługi naziemnej w portach lotniczych Wspólnoty (Dz. Urz. WE L 272 z 25.10.1996, str. 36 i n.),

7) dyrektywy 97/15/WE z dnia 25 marca 1997 r. przyjmującej standardy Eurocontrol i zmieniającej dyrektywę 93/65/EWG (Dz. Urz. WE L 95 z 10.04.1997, str. 16 i n.),

8) dyrektywy 2000/34/WE z dnia 22 czerwca 2000 r. zmieniającej dyrektywę 93/104WE w sprawie pewnych aspektów organizacji czasu pracy w sektorach i działalności wyłączonej z tej dyrektywy (Dz. Urz. WE L 195 z 01.08.2000, str. 41 i n.),

9) dyrektywy 2000/79/WE z dnia 27 listopada 2000 r. dotyczącej Europejskiego Porozumienia w sprawie organizacji czasu pracy personelu latającego w lotnictwie cywilnym, zawartego przez Stowarzyszenie Europejskich Linii Lotniczych (AEA), Europejską Federację Pracowników Transportu (FTF), Europejskie Stowarzyszenie Copcit (ECA), Stowarzyszenie Linii Lotniczych Regionów Europy (ERA) Międzynarodowe Stowarzyszenie Przewoźników Lotniczych (Dz. Urz. WE L 302 z 01.12.2000, str. 57 i n.);

2) w art. 2:

a) pkt 15 otrzymuje brzmienie:

„15) przewozem czarterowym jest przewóz lotniczy dokonywany na podstawie umowy czarteru lotniczego, w której przewoźnik lotniczy oddaje do dyspozycji czarterującego określoną liczbę miejsc lub pojemność statku powietrznego w celu wykonania określonego przewozu pasażerów, bagażu, towarów lub poczty, wskazanych przez czarterującego,”

b) dodaje się pkt 19 w brzmieniu:

„19) EASA jest Europejską Agencją Bezpieczeństwa Lotniczego w rozumieniu rozporządzenia nr 1592/2002/WE z dnia 15 lipca 2002 r. w sprawie wspólnych zasad w dziedzinie lotnictwa cywilnego oraz ustanowienia Europejskiej Agencji Bezpieczeństwa Lotniczego (Dz. Urz. WE L 240 z 7.09.2002, str. 1 i n.).”;

3) w art. 3 w ust. 4 dodaje się pkt 4 w brzmieniu:

„4) Europejska Agencja Lotnictwa Cywilnego (EASA).”;

4) w art. 21:

a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1. Przepis ust.1 nie narusza uprawnień EASA w zakresie określonym w rozporządzeniu nr 1592/2002/WE z dnia 15 lipca 2002 r. w sprawie wspólnych zasad w dziedzinie lotnictwa cywilnego oraz ustanowienia Europejskiej Agencji Bezpieczeństwa Lotniczego.”,

b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. W zakresie, o którym mowa w ust. 2, Prezes Urzędu wykonuje uprawnienia państwa członkowskiego Unii Europejskiej, właściwego organu państwa członkowskiego oraz kompetentnej władzy państwa członkowskiego, o których mowa w rozporządzeniach:

1) nr 2299/89/EWG z dnia 24 lipca 1989 r. w sprawie kodeksu postępowania dla komputerowych systemów rezerwacji (Dz. Urz. WE L 220 z 29.07.1989, str.1 i n.), zmienionego rozporządzeniem nr 3089/93 z dnia 29 października 1993 r. (Dz. Urz. WE L 278 z 11.11. 1993, str.1 i n.), a następnie rozporządzeniem nr 323/99 z dnia 8 lutego 1999 r. (Dz. Urz. WE L 40 z 13.02.1999, str.1 i n.),

2) nr 295/91/EWG z dnia 4 lutego 1991 r. ustanawiającym wspólne zasady systemu odszkodowań dla pasażerów, którym odmówiono przyjęcia na pokład w regularnych przewozach lotniczych (Dz. Urz. WE L 36 z 08.02.1991, str. 5 i n. z późn.zm.),

3) nr 3922/91/EWG z dnia 16 grudnia 1991 r. w sprawie harmonizacji wymagań technicznych i procedur administracyjnych w dziedzinie lotnictwa cywilnego (Dz. Urz. WE L 373 z 31.12.1991, str. 4 i n. z późn. zm.),

4) nr 2407/92/EWG z dnia 23 lipca 1992 r. w sprawie licencjonowania przewoźników lotniczych (Dz. Urz. WE L 240 z 24.08.1992, str. 1 i n.),

5) nr 2408/92/EWG z dnia 23 lipca 1992 r. w sprawie dostępu przewoźników lotniczych Wspólnoty do wewnątrzwspólnotowych tras lotniczych (Dz. Urz. WE L 240 z 24.08.1992, str.8 i n.),

- 6) nr 2409/92/EWG z dnia 23 lipca 1992 r. w sprawie taryf i stawek za usługi lotnicze (Dz. Urz. WE L 240 z 24.08.1992, str.14 i n.),
- 7) nr 95/93/WE z dnia 18 stycznia 1993 r. w sprawie wspólnotowych zasad przydzielania czasów operacji w portach lotniczych Wspólnoty (Dz. Urz. WE L 014 z 22.01.1993, str. 1 i n. z późn. zm.),
- 8) nr 2027/97/WE z dnia 9 października 1997 r. w sprawie odpowiedzialności przewoźnika lotniczego z tytułu wypadków lotniczych (Dz. Urz. WE L 285 z 17.10.1997, str. 1 i n. z późn. zm.),
- 9) nr 2082/2000/WE z dnia 6 września 2000 r. przyjmującym normy Eurocontrol i zmieniającym dyrektywę 97/15/WE przyjmującą normy Eurocontrol oraz zmieniającym dyrektywę 93/65/EWG (Dz. Urz. WE L 254 z 9.10.2000, str. 1 i n. z późn. zm),
- 10) nr 1592/2002/WE z dnia 15 lipca 2002 r. w sprawie wspólnych zasad w dziedzinie lotnictwa cywilnego oraz ustanowienia Europejskiej Agencji Bezpieczeństwa Lotniczego (Dz. Urz. WE L 240 z 7.9.2002, str.1 i n),
- 11) nr 2320/2002/WE z dnia 16 grudnia 2002 r. ustanawiającym wspólne zasady w dziedzinie bezpieczeństwa lotnictwa cywilnego – Deklaracja międzyinstytucjonalna (Dz. Urz. WE L 355 z 30.12.2002, str. 1 i n.),
- 12) nr 622/2003/WE z dnia 4 kwietnia 2003 r. ustanawiającym środki w celu wprowadzenia w życie wspólnych podstawowych standardów dotyczących bezpieczeństwa lotnictwa cywilnego (Dz. Urz. WE L 89 z 05.04.2003, str. 9 i n.),
- 13) nr 1217/2003/WE z dnia 4 lipca 2003 r. ustanawiającym wspólne specyfikacje dla krajowych programów kontroli jakości bezpieczeństwa w lotnictwie cywilnym (Dz. Urz. WE L 169 z 08.07.2003 str. 44 i n.),
- 14) nr 1486/2003/WE z dnia 22 sierpnia 2003 r. ustanawiającym procedury przeprowadzania inspekcji Komisji w dziedzinie bezpieczeństwa lotnictwa cywilnego (Dz. Urz. WE L 213 z 23.08.2003, str. 3 i n.),
- 15) nr 1702/2003/WE z dnia 24 września 2003 r. ustanawiającym zasady wykonawcze dla certyfikacji statków powietrznych i związanych z nimi wyrobów, części i akcesoriów w zakresie zdolności do lotu i ochrony środowiska oraz dla

certyfikacji organizacji projektujących i produkujących (Dz. Urz. WE L 243 z 27.09.2003, str. 6 i n.),

16) nr 2042/2003/WE z dnia 20 listopada 2003 r. w sprawie utrzymywania ciągłej zdatności do lotu statków powietrznych oraz wyrobów lotniczych, części i wyposażenia, a także w sprawie zezwoleń udzielanych instytucjom i personelowi zaangażowanym w takie zadania (Dz. Urz. WE L 315 z 28.11.2003, str. 1 i n.)”;

5) w art. 25:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Czynności urzędowe związane z nadzorem nad lotnictwem cywilnym oraz wykonywane w ramach porozumień międzynarodowych, w tym wydawanie przez Prezesa Urzędu koncesji, zezwoleń, licencji, certyfikatów, świadectw i zaświadczeń, określonych w niniejszej ustawie i jej przepisach wykonawczych, a także przeprowadzanie egzaminów, podlegają opłacie lotniczej, chyba że są objęte obowiązkiem opłaty pobieranej przez EASA.”,

b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Przepisów ust. 2 nie stosuje się do opłat pobieranych przez EASA.”;

6) w art. 27 dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Przepisy ust. 1 i 2 nie naruszają uprawnień kontrolnych przysługujących EASA. Przepisy ust. 3 stosuje się odpowiednio do pracowników EASA.”;

7) po art. 27 dodaje się art. 27a w brzmieniu:

„Art. 27a. W przypadku kontroli wykonywanej w zakresie ochrony lotnictwa cywilnego przed aktami bezprawnej ingerencji, uprawnienia, o których mowa w art. 27 ust. 3 pkt 1 – 4, przysługują również przedstawicielom Komisji Europejskiej oraz przedstawicielom innych państw członkowskich Unii Europejskiej, wykonującym tę kontrolę zgodnie z przepisami rozporządzenia nr 1486/2003/WE z dnia 22 sierpnia 2003 r. ustanawiającego procedury przeprowadzania inspekcji Komisji w dziedzinie bezpieczeństwa lotnictwa cywilnego.”;

8) w art. 28:

a) w ust. 1 w zdaniu wstępnym wyrazy „pracownikom Urzędu, o których mowa w art. 27 ust. 3” zastępuje się wyrazami „osobom, o których mowa w art. 27 ust. 3 i 4 oraz art. 27a,”,

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Prezes Urzędu oraz właściwy organ EASA może żądać przedłożenia materiałów, dokumentów lub danych, o których mowa w art. 27 ust. 3 pkt 3, a także prowadzić kontrolę we współpracy z innymi państwowymi organami kontroli.”;

9) w art. 31 dodaje się ust. 6 w brzmieniu:

„6. Nadzór, o którym mowa w ust. 2, wykonywany jest z uwzględnieniem kompetencji EASA określonych przepisami rozporządzenia nr 1592/2002 z dnia 15 lipca 2002 r. w sprawie wspólnych zasad w dziedzinie lotnictwa cywilnego oraz ustanowienia Europejskiej Agencji Bezpieczeństwa Lotniczego.”;

10) w art. 33:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Minister właściwy do spraw transportu, w drodze rozporządzenia, wydanego w porozumieniu z Ministrem Obrony Narodowej oraz ministrem właściwym do spraw wewnętrznych oraz ministrem właściwym do spraw edukacji i sportu, z zachowaniem wymagań bezpieczeństwa lotów i przepisów międzynarodowych, może wyłączyć zastosowanie niektórych przepisów niniejszej ustawy oraz przepisów wydanych na jej podstawie do niektórych rodzajów statków powietrznych, o których mowa w rozporządzeniu nr 1592/2002/WE z dnia 15 lipca 2002 r. w sprawie wspólnych zasad w dziedzinie lotnictwa cywilnego oraz ustanowienia Europejskiej Agencji Bezpieczeństwa Lotniczego.”,

b) w ust. 3 uchyla się pkt 2;

11) w art. 53 w ust. 1 w zdaniu wstępnym po wyrazach: „w celu zapewnienia bezpiecznej eksploatacji statków powietrznych”, dodaje się wyrazy: „oraz mając na uwadze przepisy rozporządzenia nr 1592/2002 z dnia 15 lipca 2002 r. w sprawie wspólnych zasad w dziedzinie lotnictwa cywilnego oraz ustanowienia Europejskiej Agencji Bezpieczeństwa Lotniczego, rozporządzenia nr 1702/2003/WE z dnia 24 września 2003 r. ustanawiającego zasady wykonawcze dla certyfikacji statków powietrznych i związanych z nimi wyrobów, części i akcesoriów w zakresie zdolności do lotu i ochrony środowiska oraz dla certyfikacji organizacji projektujących i produkujących oraz rozporządzenia nr 2042/2003/WE z dnia 20 listopada 2003 r. w sprawie utrzymywania ciągłej zdolności do lotu statków powietrznych oraz wyrobów lotniczych, części i wyposażenia, a także w sprawie zezwoleń udzielanych instytucjom i personelowi zaangażowanym w takie zadania,”;

12) po art. 53 dodaje się art. 53a w brzmieniu:

„Art. 53a. 1. Zdolność statków powietrznych do lotów oraz zdolność ich silników i śmigieł jest sprawdzana z uwzględnieniem przepisów rozporządzenia nr 1592/2002/WE z dnia 15 lipca 2002 r. w sprawie wspólnych zasad w dziedzinie lotnictwa cywilnego oraz ustanowienia Europejskiej Agencji Bezpieczeństwa Lotniczego oraz zgodnie z rozporządzeniem nr 1702/2003/WE z dnia 24 września 2003 r. ustanawiającym zasady wykonawcze dla certyfikacji statków powietrznych i związanych z nimi wyrobów, części i akcesoriów w zakresie zdolności do lotu i ochrony środowiska oraz dla certyfikacji organizacji projektujących i produkujących.
2. Zgodność stanu technicznego każdego ze statków powietrznych z danymi zawartymi w certyfikacie i projekcie typu oraz jego właściwy stan techniczny stwierdza się z uwzględnieniem przepisów, o których mowa w ust. 1.”;

13) w art. 67:

a) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Wprowadzenie w porcie lotniczym koordynacji, o której mowa w rozporządzeniu nr 95/93/WE z dnia 18 stycznia 1993 r. w sprawie wspólnotowych zasad przydzielania czasów operacji w portach lotniczych Wspólnoty, następuje w drodze

decyzji administracyjnej Prezesa Urzędu po zasięgnięciu opinii zarządzającego lotniskiem, przedstawiciela służb ruchu lotniczego, zainteresowanego przewoźnika lotniczego lub organizacji przewoźników lotniczych.”,

b) uchyla się ust. 5,

c) uchyla się ust. 7;

14) po art. 67 dodaje się art. 67a - 67c w brzmieniu:

„Art. 67a. 1. W porcie lotniczym, w którym wprowadzono koordynację rozkładów lotów, Prezes Urzędu powołuje radę koordynacyjną, składającą się z przedstawicieli:

1) przewoźników lotniczych, posiadających koncesję wydaną przez Prezesa Urzędu, o największej ilości przewiezionych pasażerów lub towarów w poprzednich dwóch sezonach rozkładowych,

2) zarządzającego lotniskiem – z zastrzeżeniem ust. 3.

2. Rada koordynacyjna powoływana jest raz w roku na dwa kolejne sezony rozkładowe.

3. Rada koordynacyjna może zostać powołana do więcej niż jednego portu lotniczego. W takim przypadku w jej skład wchodzi przedstawiciele wszystkich zarządzających portami lotniczymi, do których została powołana rada koordynacyjna.

4. Do zadań rady, o której mowa w ust. 1, należy:

1) powoływanie i odwoływanie koordynatora, o którym mowa w rozporządzeniu nr 95/93/WE z dnia 18 stycznia 1993 r. w sprawie wspólnotowych zasad przydzielania czasów operacji w portach lotniczych Wspólnoty, zwanego dalej „koordynatorem”,

2) sprawowanie nadzoru nad działalnością koordynatora,

3) uchwalanie budżetu koordynatora.

5. W zakresie nie uregulowanym w rozporządzeniu, o którym mowa w art. 67c ust. 5, organizację i sposób działania rady koordynacyjnej reguluje jej statut.

Art. 67b. 1. Koordynatora powołuje i odwołuje rada koordynacyjna.

2. Uchwała rady koordynacyjnej o powołaniu koordynatora wymaga zatwierdzenia przez Prezesa Urzędu.
3. Prezes Urzędu może odmówić zatwierdzenia uchwały, o której mowa w ust. 2, jeżeli:
  - 1) koordynator nie spełnia wymagań określonych przepisami prawa,
  - 2) uchwała rady koordynacyjnej o powołaniu koordynatora została wydana z naruszeniem przepisów prawa.
4. Prezes Urzędu może cofnąć zatwierdzenie uchwały rady koordynacyjnej o powołaniu koordynatora, jeżeli koordynator przestał spełniać wymagania określone przepisami prawa.
5. Zatwierdzenie, odmowa zatwierdzenia oraz cofnięcie zatwierdzenia uchwały o powołaniu koordynatora następuje w drodze decyzji administracyjnej.

Art. 67c. 1. Koordynator działa na własny rachunek i nie jest przedsiębiorcą w rozumieniu przepisów o swobodzie działalności gospodarczej.

2. Koordynator jest osobą prowadzącą pozarolniczą działalność gospodarczą w rozumieniu przepisów: o podatku dochodowym od osób fizycznych, o ubezpieczeniach społecznych oraz o powszechnym ubezpieczeniu zdrowotnym.

3. Koszty koordynacji w porcie lotniczym, w szczególności koszty: bieżącej działalności koordynatora, zapewnienia niezbędnych urządzeń i pomieszczeń, utrzymywania uprawnień oraz wynagrodzeń koordynatora oraz osób zatrudnionych w jego biurze, pokrywane są z budżetu koordynatora.

4. Wpłaty do budżetu koordynatora dokonywane są przez przewoźników lotniczych oraz zarządzających lotniskami, o których mowa w art. 67a ust. 1, zgodnie z przepisami rozporządzenia wydanego na podstawie ust. 5.

5. Minister właściwy do spraw transportu określi, w drodze rozporządzenia, z uwzględnieniem zasad przejrzystości, obiektywizmu i niedyskryminacji oraz przepisów międzynarodowych:

- 1) szczegółowe zasady powoływania, organizacji oraz działania rady koordynacyjnej, w szczególności powoływania i odwoływania koordynatora,

uchwalania budżetu koordynatora oraz sprawowania nadzoru nad jego działalnością,

2) szczegółowe zasady finansowania działalności koordynatora, w szczególności dokonywania wpłat do budżetu, o których mowa w ust. 4,

3) szczegółowe wymagania, jakie powinien spełniać koordynator.”;

15) w art. 68 w ust. 2 pkt 8 otrzymuje brzmienie:

„8) udostępniać Prezesowi Urzędu, niezależnie od innych obowiązków wynikających z odrębnych przepisów w tym zakresie, informacje niezbędne do prowadzenia ewidencji danych dotyczących ruchu statków powietrznych, wielkości ruchu pasażerskiego i przewozu ładunków, zgodnie z systematyką określoną w rozporządzeniu nr 437/2003/WE z dnia 27 lutego 2003 r. w sprawie sprawozdań statystycznych w odniesieniu do przewozu lotniczego pasażerów, towarów i poczty, odpowiednich przepisach krajowych i międzynarodowych (Dz. Urz. WE L 066 z 11.03.2003, str. 1 i n.),”;

16) art. 75 otrzymuje brzmienie:

„Art. 75. Zarządzający lotniskiem może pobierać opłaty za wykonywanie usług związanych z obsługą operacji startu, lądowania, postoju statków powietrznych, obsługą pasażerów i ładunków, statków powietrznych i ich załóg (opłaty lotniskowe), za wykonywanie usług, o których mowa w art. 176, jeżeli są świadczone przez zarządzającego lotniskiem, oraz za inne usługi związane z działalnością lotniska.”;

17) art. 77 otrzymuje brzmienie:

„Art. 77. 1. Zarządzający lotniskiem użytku publicznego przedstawia Prezesowi Urzędu z co najmniej kwartalnym wyprzedzeniem przed planowanym dniem wejścia w życie, opracowany po zasięgnięciu opinii przedstawicieli przewoźników lotniczych korzystających stale z lotniska, projekt opłat lotniskowych z wyszczególnieniem składających się na te opłaty: wysokości opłat standardowych, dodatkowych, niżkowych i rabatowych, szczegółowych zasad ich naliczania i pobierania, dołączając

uzasadnienie. Termin ten może być za zgodą Prezesa Urzędu skrócony w wyjątkowych okolicznościach.

2. Opłaty lotniskowe, o których mowa w ust. 1, po zatwierdzeniu przez Prezesa Urzędu podlegają ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Urzędu Lotnictwa Cywilnego oraz są zamieszczane w Zintegrowanym Pakiecie Informacji Lotniczych, o którym mowa w art. 127 ust. 1 pkt 4.

3. Prezes Urzędu może, w drodze decyzji administracyjnej, odmówić zatwierdzenia opłaty lotniskowej lub nakazać jej zmianę, w przypadku gdy jest ona niezgodna z zasadami ustalonymi w prawie lotniczym lub w przepisach międzynarodowych.

4. Minister właściwy do spraw transportu, po zasięgnięciu opinii Prezesa Urzędu, organizacji zarządzających lotniskami i użytkowników lotnisk określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe wymagania dotyczące ustalania i zatwierdzania opłat lotniskowych, z uwzględnieniem zasad ustalonych w art. 67 ust. 1 i 2 oraz zasad wynikających z przepisów międzynarodowych.”;

18) w art. 99:

a) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Za uczestnictwo w komisji egzaminacyjnej, członkowie komisji egzaminacyjnej otrzymują wynagrodzenie.”;

b) w ust. 6 dodaje się pkt 3 w brzmieniu:

„3) szczegółowe zasady wynagradzania członków komisji egzaminacyjnej.”;

19) w art. 127 w ust. 1 pkt 6 otrzymuje brzmienie:

„6) zakup, instalacja i utrzymanie lotniczych urządzeń radionawigacyjnych wraz z terenami, przeznaczonych do użytku w przestrzeni kontrolowanej zgodnie z rozporządzeniem nr 2082/2000/WE z dnia 6 września 2000 r. przyjmującym normy Eurocontrol i zmieniającym dyrektywę 97/15/WE przyjmującą normy Eurocontrol oraz zmieniającym dyrektywę 93/65/EWG.”;

20) w art. 157 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Prezes Urzędu wykonuje nadzór, o którym mowa w ust. 1, zgodnie z art. 27-30, w zakresie nie zastrzeżonym do kompetencji EASA.”;

21) w art. 159 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Minister właściwy do spraw transportu, uwzględniając przepisy międzynarodowe oraz przepisy prawa Unii Europejskiej, określi, w drodze zarządzenia, szczegółowe zasady prowadzenia nadzoru, o którym mowa w art. 157 ust. 1.”;

22) w art. 163 w zdaniu wstępnym po wyrazach: „przepisów międzynarodowych” dodaje się wyrazy: „oraz przepisów prawa Unii Europejskiej”;

23) po art. 163 dodaje się art. 163a w brzmieniu:

„Art. 163a. Przepisy art. 160 – 162 nie naruszają uprawnień w zakresie certyfikacji działalności, jeżeli zostały one zastrzeżone do kompetencji EASA.”;

24) art. 164 otrzymuje brzmienie:

„Art. 164. 1. Koncesji na podjęcie i wykonywanie działalności gospodarczej w zakresie przewozu lotniczego udziela Prezes Urzędu zgodnie z rozporządzeniem nr 2407/92/EWG z dnia 23 lipca 1992r. w sprawie licencjonowania przewoźników lotniczych.

2. Do lotów lokalnych nie obejmujących przewozu lotniczego między różnymi lotniskami stosuje się przepisy dotyczące koncesjonowania zawarte w rozporządzeniu nr 2407/92/EWG z dnia 23 lipca 1992 r. w sprawie licencjonowania przewoźników lotniczych, z wyjątkiem art. 5 ust. 1-4 i 6 tego rozporządzenia.

3. Z obowiązku uzyskania koncesji jest zwolniony przedsiębiorca prowadzący działalność gospodarczą w zakresie przewozu lotniczego wykonywanego wyłącznie przy użyciu statków powietrznych bezsilnikowych lub o masie startowej nieprzekraczającej 495 kg.”;

25) uchyla się art. 165;

26) w art. 166:

a) w ust. 3 uchyla się pkt 4 – 6,

b) uchyla się ust. 5;

27) w art. 167:

a) uchyla się ust. 1- 2,

b) w ust. 3 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) obszar działalności;”,

c) uchyla się ust. 4;

28) uchyla się art. 168 – 170;

29) art. 171 otrzymuje brzmienie:

„Art. 171. Prezes Urzędu udziela, odmawia udzielenia, zmienia, w tym ogranicza przedmiot, zakres lub obszar działalności objętej koncesją, zawiesza wykonywanie, na określony czas, działalności objętej koncesją oraz cofa koncesję w drodze decyzji administracyjnej.”;

30) w art. 174:

a) w ust. 2 pkt 3 i 4 otrzymują brzmienie:

„3) spółką akcyjną lub spółką z ograniczoną odpowiedzialnością zarejestrowaną w Rzeczypospolitej Polskiej, z zastrzeżeniem ust. 3 pkt 6,

4) spółdzielnią zarejestrowaną w Rzeczypospolitej Polskiej; przepis ust. 3 pkt 6 stosuje się odpowiednio.”;

b) w ust. 3 dodaje się pkt 6 w brzmieniu:

„6) w przypadku spółki z udziałem osób zagranicznych lub podmiotów zależnych od osób zagranicznych zezwolenie można otrzymać, jeżeli:

a) w spółce tej przedsiębiorcy polscy niezależni od osób zagranicznych zachowują:

– nie mniej niż 51% udziałów lub akcji w całkowitym kapitale założycielskim spółki,

– decydujący wpływ na ilość głosów, skład, decyzje i kontrolę organów zarządzających spółki, dysponowanie majątkiem spółki oraz na prowadzenie jej działalności,

b) nie zachodzi sytuacja, w której więcej niż połowa członków zarządu spółki jest jednocześnie członkami zarządu albo osobami pełniącymi funkcje kierownicze w podmiocie z udziałem osób zagranicznych lub w innym podmiocie pozostającym ze spółką w stosunku zależności

- o ile umowy międzynarodowe ratyfikowane przez Rzeczpospolitą Polską z państwami członkowskimi Unii Europejskiej nie stanowią inaczej.”;

31) w art. 175:

a) w ust. 2 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) dokumenty, o których mowa w art. 166 ust. 3 pkt 1 i 3, oraz plan gospodarczy przedsiębiorstwa obejmujący co najmniej 2 lata działalności:

a) wykazujący w sposób wiarygodny, że przedsiębiorca jest w stanie wypełnić istniejące i prawdopodobne przyszłe zobowiązania finansowe w okresie 24 miesięcy od dnia rozpoczęcia działalności oraz pokryć planowane koszty działalności w okresie 3 miesięcy od dnia jej rozpoczęcia nawet gdyby przedsiębiorstwo nie uzyskało w tym okresie żadnych dochodów,

b) zawierający informacje dotyczące struktury kapitałowej, płynności finansowej przedsiębiorstwa, źródeł finansowania działalności, powiązań finansowych udziałowców lub akcjonariuszy z inną działalnością, prognoz przepływów finansowych związanych z wykonywaniem działalności,

c) zawierający zweryfikowane sprawozdanie finansowe z poprzedniego roku finansowego – o ile przedsiębiorca prowadził działalność gospodarczą,

- oraz dokument potwierdzający, że osobom zarządzającym działalnością przedsiębiorstwa nie cofnięto koncesji w okresie ostatnich 5 lat przed złożeniem

wniosku oraz spełniają one wymóg dobrej reputacji, z tym że wymóg dobrej reputacji nie jest spełniony przez osoby które zostały skazane prawomocnym wyrokiem sądu za przestępstwa umyślne karne skarbowe, przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji, bezpieczeństwu powszechnemu, mieniu, obrotowi gospodarczemu, obrotowi pieniędzmi i papierami wartościowymi, prawom osób wykonujących pracę zarobkową, wiarygodności dokumentów, a także dokumenty potwierdzające, że przedsiębiorstwo jest objęte ubezpieczeniem od odpowiedzialności cywilnej za szkody związane z przewozem lotniczym i ruchem statków powietrznych,”

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Prezes Urzędu odmawia udzielenia zezwolenia, o którym mowa w art. 173 ust.1, jeżeli:

- 1) udzielenie zezwolenia byłoby sprzeczne z wiążącymi umowami lub przepisami międzynarodowymi,
- 2) przedsiębiorcy cofnięto zezwolenie na ten sam rodzaj działalności w okresie ostatnich 5 lat przed złożeniem wniosku,
- 3) wnioskodawca nie spełnił wymagań określonych w ustawie.”

c) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Prezes Urzędu może odmówić udzielenia zezwolenia, o którym mowa w art. 173 ust. 1 pkt 1, lub ograniczyć w zezwoleniu przedmiot, zakres lub obszar działalności w stosunku do wniosku o udzielenie zezwolenia ze względu na zagrożenie bezpieczeństwa państwa, porządku publicznego lub zdrowia publicznego.”

d) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Zezwolenie, o którym mowa w art. 173 ust. 1, cofa się jeżeli:

- 1) wydano prawomocne orzeczenie zakazujące przedsiębiorcy wykonywania działalności gospodarczej objętej zezwoleniem,
- 2) przedsiębiorca nie rozpoczął działalności objętej zezwoleniem w oznaczonym terminie,
- 3) otwarto likwidację przedsiębiorcy albo nastąpiła jego upadłość,

4) przedsiębiorca nie spełnia warunków określonych w niniejszej ustawie.”,

e) po ust. 4 dodaje się ust. 4a – 4d w brzmieniu:

„4a. Prezes Urzędu może cofnąć zezwolenie, o którym mowa w art. 173 ust. 1 pkt 1, lub zmienić jego zakres ze względu na zagrożenie bezpieczeństwa państwa, porządku publicznego lub zdrowia publicznego.

4b. Przedsiębiorca, któremu cofnięto zezwolenie, o którym mowa w art. 173 ust. 1 pkt 1, z przyczyn określonych w ust. 4, może wystąpić z wnioskiem o ponowne udzielenie zezwolenia nie wcześniej niż po upływie 5 lat od dnia, w którym decyzja o cofnięciu zezwolenia stała się wykonalna.

4c. Prezes Urzędu może cofnąć zezwolenie, o którym mowa w art. 173 ust. 1 pkt 2, lub zmienić jego zakres, jeżeli podmiot wykonujący obsługę naziemną nie spełnia z własnej winy wymagań, o których mowa w art. 177 ust. 3 ustawy.

4d. Na wniosek zarządzającego lotniskiem Prezes Urzędu może cofnąć zezwolenie, o którym mowa w art. 173 ust. 1 pkt 2, lub zmienić jego zakres, jeżeli podmiot wykonujący obsługę naziemną nie przestrzega obowiązujących go zasad sprawnego funkcjonowania portu lotniczego.”,

f) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Zezwolenia, o którym mowa w art. 173 ust. 1, udziela się na czas oznaczony, nie krótszy niż 5 lat i nie dłuższy niż 50 lat.”,

g) w ust. 6 w zdaniu wstępnym po wyrazie: „zezwoleniu” dodaje się wyrazy: „o którym mowa w art. 173 ust. 1 pkt 1”,

h) po ust. 6 dodaje się ust 6a w brzmieniu:

„6a. Do zezwoleń, o których mowa w art. 173 ust. 1 pkt 2, przepisy ust. 6 pkt 1,2 i 4-7 stosuje się odpowiednio.”,

i) dodaje się ust. 8 w brzmieniu:

„8. Przedsiębiorca, który zamierza podjąć działalność gospodarczą wymagającą uzyskania zezwolenia, o którym mowa w art. 173 ust. 1 pkt 1, może ubiegać się o przyrzeczenie wydania zezwolenia, zwane dalej „promesą”. Przepisy dotyczące promesy zawarte w przepisach o swobodzie działalności gospodarczej stosuje się odpowiednio.”;

32) po art. 175 dodaje się art. 175a w brzmieniu:

„Art. 175a. Minister właściwy do spraw transportu określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe wymagania w zakresie dokumentów oraz informacji, jakie jest obowiązany przedstawić przedsiębiorca ubiegający się o zezwolenie na prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie zarządzania lotniskiem użytku publicznego, z uwzględnieniem przepisów międzynarodowych.”;

33) w art. 177 w ust. 2:

a) pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) obcy przewoźnik lotniczy, nie posiadający koncesji udzielonej na podstawie rozporządzenia nr 2407/92/WE z dnia 23 lipca 1992 r. w sprawie licencjonowania przewoźników lotniczych, o ile jest to przewidziane w umowie międzynarodowej i dokonane z uwzględnieniem art. 196 ust. 1,”,

b) dodaje się pkt 3 w brzmieniu:

„3) przedsiębiorca ustanowiony na terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej.”;

34) art. 178 otrzymuje brzmienie:

„Art. 178. 1. W przypadku gdy usługi określone w art. 176 są wykonywane przez zarządzającego lotniskiem, agenta obsługi naziemnej lub przewoźnika lotniczego, obowiązani są oni:

1) prowadzić odrębną rachunkowość dotyczącą działalności w zakresie obsługi naziemnej od rachunkowości dotyczącej innej działalności,

2) zapewnić odpowiedni poziom usług, ubezpieczenia, a także bezpieczeństwa, ochrony urządzeń, statków powietrznych, wyposażenia, osób oraz ochrony środowiska, potwierdzony certyfikatem, o którym mowa w art. 160 ust. 3 pkt 4.

2. W przypadku gdy obsługę naziemną wykonuje zarządzający lotniskiem, zobowiązany jest on ponadto nie subwencjonować działalności związanej z obsługą naziemną z wpływów, które osiąga z pełnienia funkcji zarządzającego lotniskiem.

3. Sprawdzenie realizacji obowiązków, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i w ust. 2, poddawane jest corocznej kontroli przez niezależnego kontrolera, którego wyznacza Prezes Urzędu.”;

35) art. 179 otrzymuje brzmienie:

„Art. 179. 1. Liczba zezwoleń na wykonywanie obsługi naziemnej w danym porcie lotniczym może być ograniczona w odniesieniu do poszczególnych kategorii usług obsługi naziemnej o których mowa w art. 176:

- 1) w zależności od ilości obsługiwanych w tym porcie lotniczym w ciągu roku pasażerów i ładunków,
- 2) w każdym porcie lotniczym, w którym występują ograniczenia dysponowanej powierzchni lub przepustowości.

2. W przypadkach ograniczenia liczby udzielanych zezwoleń, określonych w ust. 1, wybór przedsiębiorcy dokonywany jest w drodze konkursu.”;

36) w art. 180 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Zarządzający lotniskiem spełniający określone przez prawo wymagania ma pierwszeństwo w uzyskaniu zezwolenia na obsługę naziemną w przypadku ograniczenia liczby zezwoleń na podstawie art. 179 ust. 1.”;

37) w art. 181 ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. Liczba zezwoleń może być ograniczona w odniesieniu do poszczególnych kategorii usług obsługi naziemnej, o których mowa w art. 176:

- 1) w zależności od ilości obsługiwanych w tym porcie lotniczym w ciągu roku pasażerów i ładunków,

- 2) w każdym porcie lotniczym, w którym występują ograniczenia dysponowanej powierzchni lub przepustowości.
3. W przypadkach ograniczenia liczby udzielanych zezwoleń, określonych w ust. 2, wybór przewoźnika lotniczego dokonywany jest w drodze konkursu.”;

38) art. 182 otrzymuje brzmienie:

„Art. 182. Minister właściwy do spraw transportu określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) szczegółowy wykaz rodzajów usług w poszczególnych kategoriach, o których mowa w art. 176,
- 2) warunki i tryb udzielania zezwoleń na wykonywanie obsługi naziemnej oraz dokumenty i informacje jakie powinni przedstawić ubiegający się o zezwolenia oraz warunki, jakie musi spełniać podmiot ubiegający się o zezwolenie,
- 3) warunki i kryteria stosowane przy wprowadzaniu ograniczeń, o których mowa w art. 179 ust. 1 i w art. 181 ust. 2, w szczególności w odniesieniu do poszczególnych kategorii usług obsługi naziemnej z uwzględnieniem ilości obsługiwanych w ciągu roku pasażerów i ładunków oraz dostępnej powierzchni lub przepustowości portu lotniczego,
- 4) warunki i sposób organizowania i przeprowadzania konkursu, o którym mowa w art. 179 ust. 2 i art. 181 ust. 3,
- 5) warunki udostępniania i korzystania z infrastruktury lotniska oraz ustalania i pobierania opłat za dostęp do urządzeń i instalacji lotniska oraz opłat za użytkowanie scentralizowanej infrastruktury,
- 6) szczegółowe wymagania związane z dostępem do rynku obsługi naziemnej - z uwzględnieniem umów, przepisów międzynarodowych oraz przepisów prawa Unii Europejskiej”;

39) art. 186 otrzymuje brzmienie:

„Art. 186. Ochrona lotnictwa cywilnego przed aktami bezprawnej ingerencji zagrażającymi bezpieczeństwu lotnictwa oraz bezpieczeństwu osób i mienia w związku z jego działalnością podlega odrębnym ustawom, umowom, przepisom międzynarodowym oraz przepisom:

- 1) rozporządzenia nr 2320/2002/WE z dnia 16 grudnia 2002 r. ustanawiającego wspólne zasady w dziedzinie bezpieczeństwa lotnictwa cywilnego - Deklaracja międzyinstytucjonalna,
- 2) rozporządzenia nr 622/2003/WE z dnia 4 kwietnia 2003 r. ustanawiającego środki w celu wprowadzenia w życie wspólnych podstawowych standardów dotyczących bezpieczeństwa lotnictwa cywilnego,
- 3) rozporządzenia nr 1217/2003/WE z dnia 4 lipca 2003 r. ustanawiającego wspólne specyfikacje dla krajowych programów kontroli jakości bezpieczeństwa w lotnictwie cywilnym,
- 4) rozporządzenia nr 1486/2003/WE z dnia 22 sierpnia 2003 r. ustanawiającego procedury przeprowadzania inspekcji Komisji w dziedzinie bezpieczeństwa lotnictwa cywilnego.”;

40) w art. 187 w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) ustala, w drodze rozporządzenia, po zasięgnięciu opinii Rady Ochrony i Ułatwień Lotnictwa Cywilnego, Krajowy Program Ochrony Lotnictwa Cywilnego, z uwzględnieniem przepisów rozporządzenia nr 2320/2002/WE z dnia 16 grudnia 2002 r. ustanawiającego wspólne zasady w dziedzinie bezpieczeństwa lotnictwa cywilnego - Deklaracja międzyinstytucjonalna,”;

41) w art. 189 dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 i 3 w brzmieniu:

„2. Minister właściwy do spraw transportu, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych oraz Ministrem Obrony Narodowej ustala, w drodze rozporządzenia, Krajowy Program Kontroli Jakości w zakresie ochrony lotnictwa cywilnego, o którym mowa w art. 5 ust. 3 rozporządzenia nr 2320/2002/WE z dnia 16 grudnia 2002 r. ustanawiającego wspólne zasady w dziedzinie bezpieczeństwa lotnictwa cywilnego - Deklaracja międzyinstytucjonalna, z uwzględnieniem przepisów rozporządzenia nr 1217/2003/WE z dnia 4 lipca 2003 r. ustanawiającego wspólne specyfikacje dla krajowych programów kontroli jakości bezpieczeństwa w lotnictwie cywilnym.

3. Minister właściwy do spraw transportu, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych oraz Ministrem Obrony Narodowej ustala, w drodze rozporządzenia, Krajowy Program Szkolenia w zakresie ochrony lotnictwa cywilnego, z uwzględnieniem przepisów rozporządzenia nr 2320/2002/WE z dnia 16 grudnia 2002 r. ustanawiającego wspólne zasady w dziedzinie bezpieczeństwa lotnictwa cywilnego - Deklaracja międzyinstytucjonalna.”;

42) po art. 189 dodaje się art. 189a w brzmieniu:

„Art. 189a. Rada Ministrów, z uwzględnieniem przepisów załącznika 9 do Konwencji, o której mowa w art. 3, ustala, w drodze rozporządzenia, Krajowy Program Ułatwień Lotnictwa Cywilnego.”;

43) art. 190 otrzymuje brzmienie:

„Art. 190. Przepisy niniejszego działu stosuje się do przewozów lotniczych krajowych oraz, w zakresie nieunormowanym odmiennie przez umowy międzynarodowe, do przewozów lotniczych międzynarodowych wykonywanych przez polskich i obcych przewoźników lotniczych, z zastrzeżeniem przepisów rozporządzenia nr 2408/92/EWG z dnia 23 lipca 1992 r. w sprawie dostępu przewoźników lotniczych Wspólnoty do wewnątrzspółnotowych tras lotniczych.”;

44) w art. 193:

a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Obcy przewoźnik lotniczy może wykonywać przewozy lotnicze na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej pod warunkiem posiadania koncesji udzielonej na podstawie rozporządzenia nr 2407/92/EWG z dnia 23 lipca 1992 r. w sprawie licencjonowania przewoźników lotniczych, tylko w zakresie i na warunkach określonych w zezwoleniu wydanym na wniosek obcego przewoźnika przez Prezesa Urzędu.”;

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Zezwolenie, o którym mowa w ust. 1 i 1a, nie jest wymagane:

1) w przypadku pojedynczych lotów pasażerskich wykonywanych statkami powietrznymi o pojemności nieprzewyższającej 12 miejsc pasażerskich, wykorzystywanych wyłącznie przez zamawiającego lub zamawiających na trasie przez nich ustalonej,

2) w przypadku pojedynczych lotów towarowych wykonywanych statkami o maksymalnej masie startowej nieprzewyższającej 5.700 kg, wykorzystywanych wyłącznie przez zamawiającego lub zamawiających na trasie przez nich ustalonej.”,

c) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Obcy przewoźnik lotniczy powinien być wyznaczony do wykonywania przewozów lotniczych na określonych trasach lub obszarach – w przypadku gdy wymagają tego umowy międzynarodowe, oraz odpowiednio certyfikowany przez właściwy organ państwa, w którym jest koncesjonowany.”;

45) w art. 194:

a) w ust. 1 w zdaniu wstępnym po wyrazach: „ust. 1” dodaje się wyrazy: „oraz ust. 1a”,

b) w ust. 2 dodaje się pkt 6 w brzmieniu:

„6) nazwę i adres zleceniodawcy na wykonywanie przewozu nieregularnego.”,

c) w ust. 3:

– pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1) dokumenty określające status prawny przewoźnika lotniczego oraz strukturę kapitałową i rzeczywistą kontrolę przedsiębiorstwa przewoźnika – na żądanie Prezesa Urzędu,

2) wyznaczenie przez właściwy organ obcego państwa do wykonywania przewozów objętych wnioskiem – w przypadku gdy wymaga tego umowa międzynarodowa,”,

– pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) umowę zawartą ze zleceniodawcą na wykonywanie przewozu nieregularnego, z wykazaniem wysokości opłaty – na żądanie Prezesa Urzędu,”

– dodaje się pkt 6 – 9 w brzmieniu:

„6) świadectwo zdatności do lotu statku powietrznego – na żądanie Prezesa Urzędu,

7) świadectwo zdatności w zakresie hałasu statku powietrznego – na żądanie Prezesa Urzędu,

8) upoważnienie do wykonywania przewozów wydane przez właściwy organ danego państwa – na żądanie Prezesa Urzędu,

9) koncesję wydaną przez właściwy organ danego państwa.”

d) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Do wniosku o udzielenie zezwoleń, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 2, dołącza się dokumenty, o których mowa w ust. 3 pkt 2-7 i 9.”;

46) art. 195 ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Decyzję o wydaniu, odmowie wydania, ograniczeniu lub cofnięciu zezwolenia na przewozy, o których mowa w art. 194 ust. 1 pkt 1 i 2, doręcza się w formie pisemnej, telefaksu, poczty elektronicznej lub przy wykorzystaniu teleksowej łączności lotniczej albo – w uzasadnionych przypadkach – ogłasza się ustnie, a w przypadku zezwolenia, o którym mowa w art. 194 ust. 1 pkt 3 i 4 – w formie pisemnej.”;

47) art. 196 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Jeżeli zezwolenie, o którym mowa w art. 193 ust. 1 i 1a, nie określa prawa obcego przewoźnika do utrzymywania własnego personelu do obsługi technicznej, eksploatacyjnej i handlowej przewozów, uprawnienia takie mogą być przyznawane przewoźnikowi w drodze decyzji administracyjnej Prezesa Urzędu, przy uwzględnieniu zasady wzajemności. Przepis ten nie narusza przepisów art. 177-182 dotyczących obsługi naziemnej.”;

48) po art. 196 dodaje się art. 196a w brzmieniu:

„Art. 196a. 1. W zezwoleniu na prowadzenie sprzedaży przewozów lotniczych określa się:

- 1) przewoźnika, jego siedzibę i oddział,
- 2) zakres i przedmiot działalności objętej zezwoleniem,
- 3) obszar działalności,
- 4) okres ważności zezwolenia,
- 5) szczególne warunki wykonywania działalności.

2. Zezwolenia udziela się na czas nie oznaczony.

3. Prezes Urzędu może odmówić udzielenia zezwolenia, jeżeli:

- 1) udzielenie zezwolenia byłoby sprzeczne z wiążącymi umowami lub przepisami międzynarodowymi,
- 2) wnioskodawca nie spełnił wymagań, o których mowa w art. 196 ust. 2 i 3.

4. Zezwolenie może być cofnięte gdy:

- 1) zostanie wydane prawomocne orzeczenie zakazujące przedsiębiorcy wykonywania działalności objętej zezwoleniem,
- 2) przedsiębiorca przestanie spełniać warunki określone przepisami prawa, wymagane do prowadzenia działalności określonej w zezwoleniu,
- 3) przedsiębiorca nie usunie w wyznaczonym terminie, stanu faktycznego lub prawnego niezgodnego z przepisami prawa regulującymi działalność objętą zezwoleniem.”;

49) w art. 198:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Taryfy przewozu lotniczego określające wysokość opłat za przewóz lotniczy wykonywany na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej albo rozpoczynający się lub kończący na tym terytorium oraz związane z nim usługi, jak również warunki stosowania tych opłat, łącznie z wynagrodzeniem i warunkami oferowanymi agentom sprzedaży, są ustalane przez przewoźników lotniczych według zasad rynkowych oraz podawane do publicznej wiadomości w sposób zwyczajowo przyjęty.”,

b) dodaje się ust. 8 w brzmieniu:

„8. Taryfy przewozu lotniczego wykonywanego pomiędzy portami lotniczymi położonymi na terytorium Unii Europejskiej, są ustalane zgodnie z rozporządzeniem nr 2409/92/EWG z dnia 23 lipca 1992 r. w sprawie taryf i stawek za usługi lotnicze.”;

50) w art. 200:

a) uchyla się ust. 1 i 2,

b) ust. 3 i 4 otrzymują brzmienie:

„3. Szczegółowe zasady dotyczące postępowania w przypadkach, o których mowa w rozporządzeniu nr 295/91/EWG z dnia 4 lutego 1991 r. ustanawiającym wspólne zasady systemu odszkodowań dla pasażerów, którym odmówiono przyjęcia na pokład w regularnych przewozach lotniczych, a w szczególności pierwszeństwa przyjmowania pasażerów, zwrotu opłaty za niewykonany przewóz, wysokości i sposobu wypłaty rekompensaty oraz świadczeń na rzecz pasażerów niezabranych do przewozu, powinny być określone w regulaminie, o którym mowa w art. 205 ust. 3, albo w odrębnych przepisach przewoźnika wydanych i udostępnionych pasażerom. Informację o uprawnieniach przysługujących pasażerom w przypadku niezabrania na pokład powinien otrzymać każdy niezabrany do przewozu pasażer.

4. Przepisy rozporządzenia nr 295/91/EWG z dnia 4 lutego 1991 r. ustanawiającego wspólne zasady systemu odszkodowań dla pasażerów, którym odmówiono przyjęcia na pokład w regularnych przewozach lotniczych nie pozbawiają prawa dochodzenia przez osoby poszkodowane dodatkowych roszczeń z tytułu odpowiedzialności przewoźnika, określonej zgodnie z art. 208.”;

51) w art. 202:

a) pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) szczegółowe warunki i sposób udzielania zezwoleń związanych z przewozem lotniczym, w tym udzielania zezwoleń dla obcych przewoźników, upoważnień do wykonywania przewozów, dokonywania wyznaczeń oraz przeprowadzania konkursów, o których mowa w art. 191 ust. 6 i art. 197,”;

b) uchyla się pkt 4 i 5,

c) pkt 7 otrzymuje brzmienie:

„7) wymagania dotyczące regulaminów, o których mowa w art. 205 ust. 3, mające w szczególności na względzie zastosowanie przepisów o ochronie konsumentów.”;

52) w art. 205

a) uchyla się ust. 2,

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Polski przewoźnik lotniczy oraz działający w Rzeczypospolitej Polskiej obcy przewoźnik lotniczy jest obowiązany przedstawić regulamin określający typowe warunki przewozu lotniczego pasażerów i bagażu oraz ładunków, do wiadomości Prezesa Urzędu, który może, w drodze decyzji administracyjnej, nakazać dostosowanie regulaminu do wymagań obowiązującego prawa. W zakresie sprzecznym z tym prawem regulamin nie obowiązuje kontrahentów przewoźnika lotniczego.”;

53) w art. 208:

a) w ust. 3 uchyla się pkt 2,

b) uchyla się ust. 4.

Art. 73. W ustawie z dnia 5 lipca 2002 r. o świadczeniu przez prawników zagranicznych pomocy prawnej w Rzeczypospolitej Polskiej (Dz.U. Nr 126, poz.1069) wprowadza się następujące zmiany:

1) do tytułu ustawy dodaje się odnośnik nr 1 w brzmieniu:

„¹⁾ Niniejsza ustawa dokonuje w zakresie swojej regulacji transpozycji dyrektywy 98/5/WE z dnia 16 lutego 1998 r. mającej na celu ułatwienie stałego wykonywania

zawodu prawnika w państwie członkowskim innym niż państwo uzyskania kwalifikacji zawodowych (Dz. Urz. WE L 77 z 14.03.1998, str. 36 i n.).”;

2) w art. 2 w pkt 2 wyraz „załącznik” zastępuje się wyrazami „załącznik nr 1”;

3) po art. 2 dodaje się art. 2a w brzmieniu:

„Art.2a. Przepisy ustawy dotyczące prawników z Unii Europejskiej stosuje się odpowiednio także do osób, które:

1) są obywatelami państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, nie należących do Unii Europejskiej, uprawnionymi do wykonywania zawodu przy użyciu jednego z tytułów zawodowych uzyskanych w tych państwach, określonych w wykazie stanowiącym załącznik nr 2 do ustawy albo przy użyciu jednego z tytułów zawodowych uzyskanych w państwach członkowskich Unii Europejskiej, określonych w wykazie stanowiącym załącznik nr 1 do ustawy;

2) są obywatelami państw członkowskich Unii Europejskiej, uprawnionymi do wykonywania zawodu przy użyciu jednego z tytułów zawodowych uzyskanych w państwach członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stronach umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, nie należących do Unii Europejskiej, określonych w wykazie stanowiącym załącznik nr 2 do ustawy.”;

4) w dziale III po art. 34 dodaje się art. 34a w brzmieniu:

„Art. 34a. Przepisy ustawy dotyczące obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej posiadających kwalifikacje zawodowe wymagane do wykonywania zawodu przy użyciu jednego z tytułów, o których mowa w art. 2 pkt 2, stosuje się odpowiednio także do:

1) obywateli państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, które nie należą do Unii Europejskiej, posiadających kwalifikacje zawodowe wymagane do wykonywania zawodu przy użyciu jednego z tytułów określonych w wykazach stanowiących załączniki nr 1 i 2 do ustawy;

2) obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej posiadających kwalifikacje zawodowe wymagane do wykonywania zawodu przy użyciu jednego z tytułów określonych w wykazie stanowiącym załącznik nr 2 do ustawy.”;

5) załącznik do ustawy zostaje oznaczony numerem „1” i otrzymuje brzmienie:

„ZAŁĄCZNIK NR 1

WYKAZ TYTUŁÓW ZAWODOWYCH UZYSKANYCH W PAŃSTWACH CZŁONKOWSKICH UNII EUROPEJSKIEJ ODPOWIADAJĄCYCH ZAWODOWI ADWOKATA LUB RADCY PRAWNEGO

- w Republice Austrii - Rechtsanwalt,
- w Królestwie Belgii - Avocat/Advocaat/Rechtsanwalt,
- w Republice Cypryjskiej – Δικηγόρος,
- w Republice Czeskiej – Advokát,
- w Królestwie Danii - Advokat,
- w Republice Estońskiej- Vandeadvokaat,
- w Republice Finlandii - Asianajaja/Advocat,
- w Republice Francuskiej - Avocat,
- w Republice Greckiej – Δικηγόρος,
- w Królestwie Hiszpanii - Abogado/Advocat/Advogad/Abokatu,
- w Królestwie Niderlandów - Advocaat,
- w Republice Irlandii - Barrister/Solicitor,
- w Republice Litewskiej – Advokatas,
- w Republice Łotewskiej - Zvērināts advokāts,
- w Wielkim Księstwie Luksemburga - Avocat,
- w Republice Federalnej Niemiec- Rechtsanwalt,
- w Republice Malty - Avukat/Prokuratur Legali,
- w Republice Portugalii - Advogado,
- w Republice Słowackiej - Advokát/Komerčný právnik,
- w Republice Słowenii - Odvetnik/Odvetnica
- w Królestwie Szwecji - Advokat,

- w Zjednoczonym Królestwie Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej - Advocate/Barrister/Solicitor,
- w Republice Węgierskiej – Ügyvéd,
- w Republice Włoskiej - Avvocato.”;

6) po załączniku nr 1 dodaje się załącznik nr 2 w brzmieniu:

„ZAŁĄCZNIK NR 2

WYKAZ TYTUŁÓW ZAWODOWYCH UZYSKANYCH W PAŃSTWACH CZŁONKOWSKICH EUROPEJSKIEGO POROZUMIENIA O WOLNYM HANDLU (EFTA) – STRONACH UMOWY O EUROPEJSKIM OBSZARZE GOSPODARCZYM NIE NALEŻĄCYCH DO UNII EUROPEJSKIEJ, ODPOWIADAJĄCYCH ZAWODOWI ADWOKATA LUB RADCY PRAWNEGO

- w Republice Islandii – Lögmaur,
- w Księstwie Liechtensteinu - Rechtsanwalt,
- w Królestwie Norwegii – Advokat.”;

7) w art. 45 uchyla się pkt 6;

8) w art. 46 uchyla się pkt 6.

Art. 74. W ustawie z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną (Dz. U. Nr 144, poz. 1204) wprowadza się następujące zmiany:

1) do tytułu ustawy dodaje się odnośnik nr 1 w brzmieniu:

„¹⁾ Niniejsza ustawa dokonuje w zakresie swojej regulacji transpozycji dyrektywy 2000/31/WE z dnia 8 czerwca 2000 r. w sprawie niektórych aspektów prawnych usług społeczeństwa informacyjnego, w szczególności handlu elektronicznego na rynku wewnętrznym (dyrektywa o handlu elektronicznym) (Dz. Urz. WE L 178 z 17.07.2000, str. 1 i n.).”;

2) w art. 18 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Usługodawca może przetwarzać następujące dane osobowe usługobiorcy niezbędne do nawiązania, ukształtowania treści, zmiany lub rozwiązania stosunku prawnego między nimi:

- 1) nazwisko i imiona usługobiorcy,
- 2) numer ewidencyjny PESEL lub - gdy ten numer nie został nadany - numer paszportu, dowodu osobistego lub innego dokumentu potwierdzającego tożsamość,
- 3) adres zameldowania na pobyt stały,
- 4) adres do korespondencji, jeżeli jest inny niż adres, o którym mowa w pkt 3,
- 5) dane służące do weryfikacji podpisu elektronicznego usługobiorcy,
- 6) adresy elektroniczne usługobiorcy.”

Art. 75. W ustawie z dnia 27 lipca 2002 r. o szczególnych warunkach sprzedaży konsumenckiej oraz o zmianie Kodeksu cywilnego (Dz.U. Nr 141, poz. 1176) wprowadza się następujące zmiany:

1) do tytułu ustawy dodaje się odnośnik nr 1 w brzmieniu:

„¹⁾ Niniejsza ustawa dokonuje w zakresie swojej regulacji transpozycji dyrektywy 99/44/WE z dnia 25 maja 1999 r. w sprawie niektórych aspektów sprzedaży konsumenckiej i związanych z tym gwarancji (Dz. Urz. WE L 171 z 07.07.1999, str. 12 i n.).”;

2) art. 3 otrzymuje brzmienie:

„Art. 3. 1. Sprzedawca dokonujący sprzedaży w Rzeczypospolitej Polskiej jest obowiązany udzielić kupującemu jasnych, zrozumiałych i niewprowadzających w błąd informacji, wystarczających do prawidłowego i pełnego korzystania ze sprzedanego towaru konsumpcyjnego. W szczególności należy podać: nazwę towaru, określenie producenta lub importera, znak zgodności wymagany przez odrębne przepisy, informacje o dopuszczeniu do obrotu w Rzeczypospolitej Polskiej oraz, stosownie do rodzaju towaru, określenie jego energochłonności, a także inne dane wskazane w odrębnych przepisach.

2. Informacje, o których mowa w ust. 1, powinny znajdować się na towarze konsumpcyjnym lub być z nim trwale połączone, w przypadku gdy towar jest sprzedawany w opakowaniu jednostkowym lub w zestawie. W pozostałych przypadkach sprzedawca jest obowiązany umieścić w miejscu sprzedaży towaru informację, która może zostać ograniczona do nazwy towaru i jego głównej cechy użytkowej oraz wskazania producenta lub importera.

3. Sprzedawca jest obowiązany zapewnić w miejscu sprzedaży odpowiednie warunki techniczno-organizacyjne umożliwiające dokonanie wyboru towaru konsumpcyjnego i sprawdzenie jego jakości, kompletności oraz funkcjonowania głównych mechanizmów i podstawowych podzespołów.

4. Na żądanie kupującego sprzedawca jest obowiązany wyjaśnić znaczenie poszczególnych postanowień umowy.

5. Sprzedawca jest obowiązany wydać kupującemu wraz z towarem konsumpcyjnym wszystkie elementy jego wyposażenia oraz instrukcje obsługi, konserwacji i inne dokumenty wymagane przez odrębne przepisy.

6. Informacje lub dokumenty, o których mowa w ust. 1 i 5, powinny być sporządzone w języku polskim lub, o ile rodzaj informacji na to pozwala, w powszechnie zrozumiałej formie graficznej. Wymogu używania języka polskiego nie stosuje się do nazw własnych, znaków towarowych, nazw handlowych, oznaczeń pochodzenia towarów oraz zwyczajowo stosowanej terminologii naukowej i technicznej.”

Art. 76. W ustawie z dnia 27 lipca 2002 r. o zasadach i warunkach wjazdu i pobytu obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej oraz członków ich rodzin na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. Nr 141, poz. 1180 oraz z 2003 r. Nr 128, poz. 1175) wprowadza się następujące zmiany:

1) do tytułu ustawy dodaje się odnośnik nr 1 w brzmieniu:

„¹⁾ Niniejsza ustawa dokonuje w zakresie swojej regulacji transpozycji następujących dyrektyw Wspólnot Europejskich:

1) dyrektywy 64/221/EWG z dnia 25 lutego 1964 r. w sprawie koordynacji środków specjalnych związanych z przepływem i pobytem stałym obywateli obcych państw,

które są uzasadnione ze względu na ochronę bezpieczeństwa i porządku publicznego oraz zdrowia publicznego (Dz. Urz. WE L 56 z 04.04.1964, str. 850 i n.),

2) dyrektywy 68/360/EWG z dnia 15 października 1968 r. w sprawie zniesienia ograniczeń w zakresie przepływu i pobytu stałego pracowników państw członkowskich i ich rodzin na obszarze Wspólnoty (Dz. Urz. WE L 257 z 19.10.1968, str. 13 i n.),

3) dyrektywy 73/148/EWG z dnia 21 maja 1973 r. w sprawie zniesienia ograniczeń w zakresie przepływu i pobytu stałego obywateli państw członkowskich w obrębie Wspólnoty, które dotyczą przedsiębiorczości i świadczenia usług (Dz. Urz. WE L 172 z 28.06.1973, str. 14 i n.),

4) dyrektywy 75/34/EWG z dnia 17 grudnia 1974 r. w sprawie prawa obywateli państw członkowskich do pozostania na terytorium innego państwa członkowskiego po ustaniu wykonywania działalności w ramach samozatrudnienia (Dz. Urz. WE L 14 z 20.01.1975, str. 10 i n.),

5) dyrektywy 90/364/EWG z dnia 28 czerwca 1990 r. w sprawie prawa pobytu (Dz. Urz. WE L 180 z 13.07.1990, str. 26 i n.),

6) dyrektywy 90/365/EWG z dnia 28 czerwca 1990 r. w sprawie prawa pobytu pracowników i osób prowadzących działalność na własny rachunek, które zakończyły działalność zawodową (Dz. Urz. WE L 180 z 13.07.1990, str. 28 i n.)

7) dyrektywy 93/96/EWG z dnia 29 października 1993 r. w sprawie prawa pobytu dla studentów (Dz. Urz. WE L 317 z 18.12.1993, str. 59 i n.).”;

2) po art. 32 dodaje się art. 32a w brzmieniu:

„Art. 32 a. 1. W przypadkach, w których z uwagi na stosowanie zasady wzajemności lub umów międzynarodowych, wymagane jest posiadanie zezwolenia na pracę w rozumieniu przepisów o zatrudnieniu i przeciwdziałaniu bezrobociu, obywatelowi Unii i członkowi jego rodziny udziela się zezwolenia na pobyt lub zezwolenia na pobyt czasowy na podstawie przyrzeczenia wydania zezwolenia na pracę, jeżeli celem pobytu obywatela Unii i członka jego rodziny na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest wykonywanie pracy.

2. W przypadkach, o których mowa w ust. 1, obywatel Unii ubiegający się o:

- 1) udzielenie zezwolenia na pobyt lub udzielenia zezwolenia na pobyt czasowy w związku z zamiarem wykonywania pracy, jest obowiązany dołączyć do wniosku, o którym mowa w art. 20 ust. 1, przyrzeczenie wydania zezwolenia na pracę;
- 2) przedłużenie zezwolenia na pobyt w związku z zamiarem wykonywania pracy, jest obowiązany dołączyć do wniosku, o którym mowa w art. 20 ust. 1, przyrzeczenie wydania zezwolenia na pracę lub przedłużenie tego przyrzeczenia.”

Art. 77. W ustawie z dnia 30 sierpnia 2002 r. o systemie oceny zgodności (Dz. U. Nr 166, poz. 1360 oraz z 2003 r. Nr 80, poz. 718, Nr 130, poz. 1188 i Nr 170, poz. 1652) do tytułu ustawy dodaje się odnośnik nr 1 w brzmieniu:

„¹⁾ Niniejsza ustawa dokonuje w zakresie swojej regulacji transpozycji następujących dyrektyw Wspólnot Europejskich:

- 1) dyrektywy 73/23/EWG z dnia 19 lutego 1973 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do wyposażenia elektrycznego przewidzianego do stosowania w niektórych granicach napięcia (Dz. Urz. WE L 77 z 26.03.1973, str. 29 i n.),
- 2) dyrektywy 87/404/EWG z dnia 25 czerwca 1987 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do prostych zbiorników ciśnieniowych (Dz. Urz. WE L 220 z 08.08.1987, str. 48 i n.),
- 3) dyrektywy 88/378/EWG z dnia 3 maja 1988 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich dotyczących bezpieczeństwa zabawek (Dz. Urz. WE L 187 z 16.07.1988, str. 1 i n.),
- 4) dyrektywy 89/106/EWG z dnia 21 grudnia 1988 r. w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich odnoszących się do wyrobów budowlanych (Dz. Urz. WE L 40 z 11.02.1989, str. 12 i n.),
- 5) dyrektywy 89/336/EWG z dnia 3 maja 1989 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do kompatybilności elektromagnetycznej (Dz. Urz. WE L 139 z 23.05.1989, str. 19 i n.),

- 6) dyrektywy 89/686/EWG z dnia 21 grudnia 1989 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do wyposażenia ochrony osobistej (Dz. Urz. WE L 399 z 30.12.1989, str. 18 i n.),
- 7) dyrektywy 90/384/EWG z dnia 20 czerwca 1990 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do wag nieautomatycznych (Dz. Urz. WE L 189 z 20.07.1990, str. 1 i n.),
- 8) dyrektywy 90/396/EWG z dnia 29 czerwca 1990 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do urządzeń spalania paliw gazowych (Dz. Urz. WE L 196 z 26.07.1990, str. 15 i n.),
- 9) dyrektywy 90/488/EWG z dnia 17 września 1990 r. zmieniającej dyrektywę 87/404/EWG w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do prostych zbiorników ciśnieniowych (Dz. Urz. WE L 270 z 02.10.1990, str. 25 i n.),
- 10) dyrektywy 92/31/EWG z dnia 28 kwietnia 1992 r. zmieniającej dyrektywę 89/336/EWG w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do kompatybilności elektromagnetycznej (Dz. Urz. WE L 126 z 12.05.1992, str. 11 i n.),
- 11) dyrektywy 92/42/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie wymogów sprawności dla nowych kotłów wody gorącej opalanych paliwem płynnym lub gazowym (Dz. Urz. WE L 167 z 22.06.1992, str. 17 i n.),
- 12) dyrektywy 93/15/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie harmonizacji przepisów dotyczących wprowadzania do obrotu i kontroli materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego (Dz. Urz. WE L 121 z 15.05.1993, str. 20 i n.),
- 13) dyrektywy 93/68/EWG z dnia 22 lipca 1993 r. zmieniającej dyrektywy 87/404/EWG (proste zbiorniki ciśnieniowe), 88/378/EWG (bezpieczeństwo zabawek), 89/106/EWG (wyroby budowlane), 89/336/EWG (kompatybilność elektromagnetyczna), 89/392/EWG (maszyny), 89/686/EWG (środki ochrony osobistej), 90/384/EWG (wagi nieautomatyczne), 90/385/EWG (urządzenia medyczne aktywnego osadzania), 90/396/EWG (urządzenia spalania paliw gazowych), 91/263/EWG (wyposażenie terminali telekomunikacyjnych), 92/42/EWG (nowe kotły wody gorącej opalane paliwem płynnym lub gazowym) i 73/23/EWG (wyposażenie

elektryczne przewidziane do stosowania w pewnych granicach napięcia) (Dz. Urz. WE L 220 z 30.08.1993, str. 1 i n.),

14) dyrektywy 93/95/EWG z dnia 29 października 1993 r. zmieniającej dyrektywę 89/686/EWG w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do wyposażenia ochrony osobistej (Dz. Urz. WE L 276 z 09.11.1993, str. 11 i n.),

15) dyrektywy 94/9/WE z dnia 23 marca 1994 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich dotyczących urządzeń i systemów ochronnych przeznaczonych do użytku w przestrzeniach zagrożonych wybuchem (Dz. Urz. WE L 100 z 19.04.1994, str. 1 i n.),

16) dyrektywy 94/25/WE z dnia 16 czerwca 1994 r. w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich odnoszących się do rekreacyjnych jednostek pływających (Dz. Urz. WE L 164 z 30.06.1994, str. 15 i n.),

17) dyrektywy 95/16/WE z dnia 29 czerwca 1995 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich dotyczących dźwigów (Dz. Urz. WE L 213 z 07.09.1995, 1 i n.),

18) dyrektywy 96/57/WE z dnia 3 września 1996 r. w sprawie wymagań efektywności energetycznej chłodziarek, chłodziarko-zamrażarek i zamrażarek typu domowego (Dz. Urz. WE L 236 z 18.09.1996, str. 36 i n.),

19) dyrektywy 96/58/WE z dnia 3 września 1996 r. zmieniającej dyrektywę 89/686/EWG w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do wyposażenia ochrony osobistej (Dz. Urz. WE L 236 z 18.09.1996, str. 44 i n.),

20) dyrektywy 96/98/WE z dnia 20 grudnia 1996 r. w sprawie wyposażenia statków (Dz. Urz. WE L 46 z 20.12.1996, str. 25 i n.),

21) dyrektywy 97/23/WE z dnia 29 maja 1997 r. w sprawie zbliżania ustawodawstw państw członkowskich dotyczących urządzeń ciśnieniowych (Dz. Urz. WE L 181 z 09.07.1997, str. 1 i n.),

22) dyrektywy 97/68/WE z dnia 16 grudnia 1997 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do środków dotyczących ograniczenia emisji zanieczyszczeń gazowych i pyłowych z silników spalinowych montowanych w

maszynach samojezdnych nie poruszających się po drogach (Dz. Urz. WE L 59 z 27.02.1998, str. 1 i n.),

23) dyrektywy 98/37/WE z dnia 22 czerwca 1998 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do maszyn (Dz. Urz. WE L 207 z 23.07.1998, str. 1 i n.),

24) dyrektywy 1999/5/WE z dnia 9 marca 1999 r. w sprawie urządzeń radiowych i końcowych urządzeń telekomunikacyjnych oraz wzajemnego uznawania ich zgodności (Dz. Urz. WE L 91 z 07.04.1999, str. 10 i n.),

25) dyrektywy 2000/55/WE z dnia 18 września 2000 r. w sprawie wymogów efektywności energetycznej stateczników do oświetlenia fluorescencyjnego (Dz. Urz. WE L 279 z 01.11.2000, str. 33 i n.).”

Art. 78. W ustawie z dnia 12 września 2002 r. o elektronicznych instrumentach płatniczych (Dz.U. Nr 169, poz. 1385) wprowadza się następujące zmiany:

1) do tytułu ustawy dodaje się odnośnik nr 1 w brzmieniu:

„¹⁾ Niniejsza ustawa dokonuje w zakresie swojej regulacji transpozycji dyrektywy 2000/46/WE z dnia 18 września 2000 r. dotyczącej podejmowania i prowadzenia działalności przez instytucje zajmujące się wydawaniem pieniądza elektronicznego oraz nadzoru ostrożnościowego nad tymi instytucjami (Dz. Urz. WE L 275 z 27.10.2000, str. 36 i n.).”;

2) art. 41 otrzymuje brzmienie:

„Art. 41. Do podejmowania i prowadzenia działalności na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez instytucje pieniądza elektronicznego mające siedzibę na terytorium państw członkowskich Unii Europejskiej lub państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, wykonywania nad tymi instytucjami nadzoru oraz podejmowania i prowadzenia działalności przez krajowe instytucje pieniądza elektronicznego w krajach będących członkami Unii Europejskiej lub Europejskiego Porozumienia o Wolnym

Handlu (EFTA) – stronami umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym stosuje się odpowiednio przepisy Prawa bankowego odnoszące się do instytucji kredytowych.”

Art. 79. W ustawie z dnia 12 września 2002 r. o portowych urządzeniach do odbioru odpadów i pozostałości ładunkowych ze statków (Dz. U. Nr 166, poz. 1361) do tytułu ustawy dodaje się odnośnik nr 1 w brzmieniu:

„¹⁾ Niniejsza ustawa dokonuje w zakresie swojej regulacji transpozycji następujących dyrektyw Wspólnot Europejskich:

- 1) dyrektywy 95/21/WE z dnia 19 czerwca 1995 r. dotyczącej przestrzegania, w odniesieniu do żeglugi morskiej korzystającej ze wspólnotowych portów oraz żeglugi morskiej po wodach znajdujących się pod jurysdykcją państw członkowskich, międzynarodowych norm bezpieczeństwa statków i zapobiegania zanieczyszczeniom oraz pokładowych warunków życia i pracy (kontrola państwa portu) (Dz. Urz. WE L 157 z 07.07.1995, str. 1 i n.),
- 2) dyrektywy 2000/59/WE z dnia 27 listopada 2000 r. w sprawie portowych urządzeń do odbioru odpadów wytwarzanych przez statki i pozostałości ładunku (Dz. Urz. WE L 332 z 28.12.2000, str. 81 i n.).”

Art. 80. W ustawie z dnia 28 października 2002 r. o przewozie drogowym towarów niebezpiecznych (Dz. U. Nr 199, poz. 1671) do tytułu ustawy dodaje się odnośnik nr 1 w brzmieniu:

„¹⁾ Niniejsza ustawa dokonuje w zakresie swojej regulacji transpozycji następujących dyrektyw Wspólnot Europejskich:

- 1) dyrektywy 94/55/WE z dnia 21 listopada 1994 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do transportu drogowego towarów niebezpiecznych (Dz. Urz. WE L 319 z 12.12.1994, str. 7 i n.),
- 2) dyrektywy 95/50/WE z dnia 6 października 1995 r. w sprawie ujednoczonych procedur kontroli drogowego transportu towarów niebezpiecznych (Dz. Urz. WE L 249 z 17.10.1995, str. 35 i n.),

3) dyrektywy 96/35/WE z dnia 3 czerwca 1996 r. w sprawie wyznaczania i kwalifikacji zawodowych doradców do spraw bezpieczeństwa w transporcie drogowym, kolejowym i śródlądowym towarów niebezpiecznych (Dz. Urz. WE L 145 z 19.06.1996, str. 10 i n.),

4) dyrektywy 2000/18/WE z dnia 17 kwietnia 2000 r. w sprawie minimalnych wymogów egzaminacyjnych dla doradców do spraw bezpieczeństwa w drogowym, kolejowym i śródlądowym transporcie towarów niebezpiecznych (Dz. Urz. WE L 118 z 19.05.2000, str. 41 i n.).”

Art. 81. W ustawie z dnia 28 lutego 2003 r. - Prawo upadłościowe i naprawcze (Dz.U. Nr 60, poz. 535 oraz z 2003 r. Nr 217, poz. 2125) wprowadza się następujące zmiany:

1) do tytułu ustawy dodaje się odnośnik nr 1 w brzmieniu:

„¹⁾ Niniejsza ustawa dokonuje w zakresie swojej regulacji transpozycji następujących dyrektyw Wspólnot Europejskich:

1) dyrektywy 2001/17/WE z dnia 19 marca 2001 r. o reorganizacji i likwidacji zakładów ubezpieczeń (Dz. Urz. WE L 110 z 20.04.2001, str. 28 i n.),

2) dyrektywy 2001/24/WE z dnia 4 kwietnia 2001 r. o reorganizacji i likwidacji instytucji kredytowych (Dz. Urz. WE L 125 z 05.05.2001, str. 15 i n.).”;

2) w art. 378 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Przepisy niniejszej części stosuje się odpowiednio do postępowania prowadzonego wobec instytucji kredytowych i zakładów ubezpieczeń oraz ich oddziałów mających siedzibę w państwach członkowskich Unii Europejskiej lub państwach członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stronach umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, jeżeli przepisy szczególne nie stanowią inaczej.”;

3) w art. 451:

a) pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) ogłoszenia upadłości banku krajowego, jeżeli prowadzi on działalność także za granicą Rzeczypospolitej Polskiej w państwie lub państwach członkowskich Unii Europejskiej lub w państwie lub państwach członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stronach umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym;”

b) pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) ogłoszenia upadłości, otwarcia postępowania układowego lub innego podobnego postępowania wobec oddziału banku zagranicznego, jeżeli bank zagraniczny prowadzi działalność w Rzeczypospolitej Polskiej oraz w co najmniej jednym innym państwie członkowskim Unii Europejskiej lub państwie członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stronie umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym.”;

4) w art. 452 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Użyte w niniejszym dziale określenia oznaczają:

1) „sąd zagraniczny” – sąd lub inny organ uprawniony do prowadzenia lub nadzorowania postępowania upadłościowego, układowego lub innego podobnego postępowania w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej lub państwie członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stronie umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym;

2) „zarządca zagraniczny” – osobę lub podmiot wyznaczony w zagranicznym postępowaniu upadłościowym, układowym lub innym podobnym postępowaniu do zarządzania, reorganizowania lub likwidacji majątku dłużnika, ustanowiony zgodnie z prawem obowiązującym w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej lub państwie członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stronie umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym.”;

5) art. 454 otrzymuje brzmienie:

„Art. 454. Zagraniczne postępowanie upadłościowe, postępowanie układowe lub inne podobne postępowanie prowadzone wobec instytucji kredytowych podlega uznaniu z mocy prawa, jeżeli postępowanie wszczął właściwy sąd zagraniczny w państwie Unii Europejskiej lub państwie członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stronie umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, w którym instytucja kredytowa ma siedzibę.”;

6) art. 455 otrzymuje brzmienie:

„Art. 455. W skład masy upadłości wchodzi mienie upadłego znajdujące się na terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym. Nie dotyczy to ogłoszenia upadłości oddziału banku zagranicznego.”;

7) w art. 456 ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Sąd, który ogłosił upadłość banku krajowego lub oddziału banku zagranicznego, powiadamia o tym niezwłocznie właściwe organy państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, w którym znajduje się oddział banku krajowego, albo inny oddział banku zagranicznego, informując o skutkach ogłoszenia upadłości.

2. Jeżeli wszczęcie postępowania, o którym mowa w ust. 1, może wpływać na prawa osób trzecich w państwie będącym członkiem Unii Europejskiej lub członkiem Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stroną umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym albo gdy takim osobom przysługuje zażalenie na postanowienie o ogłoszeniu upadłości, postanowienie to podlega obwieszczeniu w Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich oraz w dwóch czasopismach o zasięgu ogólnokrajowym w każdym państwie, w którym znajduje się oddział banku. Termin do wniesienia zażalenia liczy się od dnia obwieszczenia w Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich.”;

8) art. 457 otrzymuje brzmienie:

„Art. 457. 1. Wezwanie do zgłaszania wierzytelności przez wierzycieli zamieszkałych lub mających siedzibę w państwie członkowskim Unii Europejskiej lub państwie członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stronie umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym powinno zawierać nagłówek o treści: „Wezwanie do zgłaszania wierzytelności. Termin zgłoszenia”. Wezwanie powinno wskazywać termin zgłoszenia wierzytelności, skutki jego uchybienia, zawierać informację, czy wierzyciele posiadający wierzytelności uprzywilejowane lub zabezpieczone rzeczowo muszą dokonać zgłoszenia wierzytelności, a także określać obowiązek załączenia dowodów stwierdzających istnienie wierzytelności.

2. Wierzyciel zamieszkały lub mający siedzibę w państwie członkowskim Unii Europejskiej lub państwie członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stronie umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym może zgłosić wierzytelność w języku urzędowym lub jednym z języków urzędowych państwa, w którym ma miejsce zamieszkania albo siedzibę, jednakże co najmniej nagłówek "Zgłoszenie wierzytelności" powinien być wyrażony w języku polskim. Sąd może zażądać uwierzytelnionego tłumaczenia zgłoszenia na język polski.”;

9) w art. 458 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Wierzyciele upadłościowi banku lub instytucji kredytowej mający miejsce zamieszkania albo siedzibę w państwie członkowskim Unii Europejskiej lub państwie członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stronie umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym mają w postępowaniu takie same prawa jak wierzyciele krajowi.”;

10) art. 461 otrzymuje brzmienie:

„Art. 461 1. Stosunki pracy pracowników zatrudnionych na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym podlegają prawu właściwemu dla umowy o pracę.

2. Uznanie danej rzeczy za nieruchomość ocenia się według prawa miejsca położenia rzeczy.

3. Do umów mających za przedmiot korzystanie albo nabycie nieruchomości położonej na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym stosuje się prawo państwa, w którym nieruchomość jest położona.

4. Prawa dotyczące nieruchomości położonej na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym oraz statku morskiego lub powietrznego, wpisanych do rejestru, podlegają prawu państwa, w którym prowadzony jest rejestr.”;

11) w art. 462 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Ogłoszenie upadłości nie narusza praw wierzycieli i osób trzecich ciężających na rzeczy i innego mienia upadłego położonego na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, nie wyłączając zorganizowanych części tego mienia, a w szczególności prawa do rozporządzania mieniem w celu zaspokojenia należności lub prawa do zaspokojenia należności z pożytków, które mienie przynosi, prawa zastawu i hipoteki, prawa do żądania wydania mienia od osób, we władaniu których się ono znajduje wbrew woli uprawnionego, prawa do powierniczego korzystania z mienia.”;

12) w art. 463 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Zastrzeżenie w umowie sprzedaży prawa własności na rzecz sprzedawcy nie wygasa wskutek ogłoszenia upadłości banku krajowego będącego nabywcą przedmiotu umowy, jeżeli w chwili ogłoszenia upadłości przedmiot umowy znajdował się na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym.”;

13) art. 470 otrzymuje brzmienie:

„Art. 470 Wpływ ogłoszenia upadłości na postępowanie sądowe toczące się przed sądem państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym ocenia się według prawa państwa, w którym postępowanie się toczy.”;

14) Tytuł Działu II Tytułu III Części Trzeciej otrzymuje brzmienie:

„Postępowanie upadłościowe wobec mających siedzibę w państwach członkowskich Unii Europejskiej lub państwach członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stronach umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym zakładów ubezpieczeń oraz ich oddziałów”;

15) art. 481 otrzymuje brzmienie:

„Art. 481. Przepisy art. 454-470 stosuje się odpowiednio w przypadku ogłoszenia upadłości krajowego zakładu ubezpieczeń, jeżeli prowadzi on działalność także za granicą Rzeczypospolitej Polskiej w państwie lub państwach członkowskich Unii Europejskiej lub państwie lub państwach członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stronach umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, oraz w przypadku ogłoszenia upadłości, otwarcia postępowania układowego lub innego podobnego postępowania wobec zagranicznego zakładu ubezpieczeń mającego siedzibę lub oddział w państwie członkowskim Unii Europejskiej lub państwie członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stronie umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, jeżeli prowadzi on działalność w Rzeczypospolitej Polskiej, lub ogłoszenia upadłości, otwarcia postępowania układowego lub innego podobnego postępowania wobec oddziału zakładu ubezpieczeń mającego siedzibę w państwie niebędącym członkiem Unii Europejskiej lub członkiem Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stroną umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym.”

Art. 82. W ustawie z dnia 13 marca 2003 r. o szczególnych zasadach rozwiązywania z pracownikami stosunków pracy z przyczyn niedotyczących pracowników (Dz. U. Nr 90, poz. 844 i Nr 213, poz. 2081) do tytułu ustawy dodaje się odnośnik nr 1 w brzmieniu:

„¹⁾ Niniejsza ustawa dokonuje w zakresie swojej regulacji transpozycji dyrektywy 98/59/WE z dnia 20 lipca 1998 r. w sprawie dostosowania przepisów prawnych państw członkowskich dotyczących zwolnień zbiorowych (Dz. Urz. WE L 225 z 12.08.1998, str.16 i n.).”

Art. 83. W ustawie z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym (Dz. U. Nr 86, poz. 789, Nr 170, poz. 1652 i Nr 203, poz.1966) wprowadza się następujące zmiany:

1) do tytułu ustawy dodaje się odnośnik nr 1 w brzmieniu:

„¹⁾ Niniejsza ustawa dokonuje w zakresie swojej regulacji transpozycji następujących dyrektyw Wspólnot Europejskich:

1) dyrektywy 91/440/EWG z dnia 29 lipca 1991 r. w sprawie rozwoju kolei wspólnotowych (Dz. Urz. WE L 237 z 24.08.1991, str. 25 i n.),

2) dyrektywy 92/106/EWG z dnia 7 grudnia 1992 r. w sprawie ustanowienia wspólnych zasad dla niektórych typów transportu kombinowanego towarów między państwami członkowskimi (Dz. Urz. WE L 368 z 17.12.1992, str. 38 i n.),

3) dyrektywy 95/18/WE z dnia 19 czerwca 1995 r. w sprawie przyznawania licencji przedsiębiorstwom kolejowym (Dz. Urz. WE L 143 z 27.06.1995, str. 70 i n.),

4) dyrektywy 96/48/WE z dnia 23 lipca 1996 r. w sprawie interoperacyjności transeuropejskiego systemu kolei dużych prędkości (Dz. Urz. WE L 235 z 17.09.1996, str. 6 i n.),

5) dyrektywy 2001/12/WE z dnia 26 lutego 2001 r. zmieniającej dyrektywę 91/440/EWG w sprawie rozwoju kolei wspólnotowych (Dz. Urz. WE L 75 z 15.03.2001, str. 1 i n.),

6) dyrektywy 2001/13/WE z dnia 26 lutego 2001 r. zmieniającej dyrektywę 95/18/WE w sprawie przyznawania licencji przedsiębiorstwom kolejowym (Dz. Urz. WE L 75 z 15.03.2001, str. 26 i n.),

7) dyrektywy 2001/14/WE z dnia 26 lutego 2001 r. w sprawie alokacji zdolności przepustowej infrastruktury kolejowej i pobierania opłat za użytkowanie infrastruktury kolejowej oraz przyznawania świadectw bezpieczeństwa (Dz. Urz. WE L 75 z 15.03.2001, str. 29 i n.),

8) dyrektywy 2001/16/WE z dnia 19 marca 2001 r. w sprawie interoperacyjności transeuropejskiego systemu kolei konwencjonalnych (Dz. Urz. WE L 110 z 20.04.2001, str. 1 i n.).”;

2) w art. 4 pkt 19 otrzymuje brzmienie:

„19) "obowiązek służby publicznej" - zobowiązanie przewoźnika kolejowego w rozumieniu art. 2 ust. 1 rozporządzenia nr 1191/69/EWG z dnia 26 czerwca 1969 r. w sprawie działania państw członkowskich dotyczącego zobowiązań związanych z pojęciem usługi publicznej w transporcie kolejowym, drogowym i w żegludze śródlądowej, zmienionego rozporządzeniami nr 3572/90/EWG, 1893/91/EWG oraz aktami przystąpienia Danii, Irlandii, Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii, Irlandii Północnej, Grecji, Hiszpanii i Portugalii. (Dz. Urz. WE L 156 z 28.06.1969, str. 1 i n.),”;

3) w art. 43 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Potwierdzeniem zdolności przedsiębiorcy do wykonywania funkcji przewoźnika kolejowego są również licencje wydane przez właściwe władze innych państw członkowskich Unii Europejskiej lub państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym.”

Art. 84. W ustawie z dnia 22 maja 2003 r. o działalności ubezpieczeniowej (Dz.U. Nr 124, poz. 1151) wprowadza się następujące zmiany:

1) do tytułu ustawy dodaje się odnośnik nr 1 w brzmieniu:

„¹⁾ Niniejsza ustawa dokonuje w zakresie swojej regulacji transpozycji następujących dyrektyw Wspólnot Europejskich:

- 1) dyrektywy 92/49/EWG z dnia 18 lipca 1992 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do ubezpieczeń bezpośrednich innych niż ubezpieczenia na życie oraz zmieniająca dyrektywy 73/239/EWG i 88/357/EWG (trzecia dyrektywa w sprawie ubezpieczeń innych niż ubezpieczenia na życie) (Dz. Urz. WE L 228 z 11.08.1992, str. 1 i n.),
- 2) dyrektywy 2000/26/WE z dnia 16 maja 2000 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do ubezpieczenia w zakresie odpowiedzialności cywilnej za szkody powstałe w związku z ruchem pojazdów mechanicznych, zmieniająca dyrektywy 73/239/EWG i 88/357/EWG (czwarta dyrektywa w sprawie ubezpieczeń komunikacyjnych) (Dz. Urz. WE L 181 z 20.07.2000, str. 65 i n.),
- 3) dyrektywy 2001/17/WE z dnia 19 marca 2001 r. w sprawie reorganizacji i likwidacji zakładów ubezpieczeń (Dz. Urz. WE L 110 z 20.04.2001, str. 28 i n.),
- 4) dyrektywy 2002/83/WE z dnia 5 listopada 2002 r. dotyczącej ubezpieczeń na życie (Dz. Urz. WE L 345 z 19.12.2002, str. 1 i n.).”;

- 2) w art. 2 dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 w brzmieniu:
„2. Ilekroć w ustawie, jest mowa o państwach członkowskich Unii Europejskiej należy przez to rozumieć także państwa członkowskie Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym.”

Art. 85. W ustawie z dnia 22 maja 2003 r. o nadzorze ubezpieczeniowym i emerytalnym oraz Rzeczniku Ubezpieczonych (Dz.U. Nr 124, poz. 1153 i Nr 170, poz. 1651) do tytułu ustawy dodaje się odnośnik nr 1 w brzmieniu:

„¹⁾ Niniejsza ustawa dokonuje w zakresie swojej regulacji transpozycji następujących dyrektyw Wspólnot Europejskich:

- 1) dyrektywy 92/49/EWG z dnia 18 lipca 1992 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do ubezpieczeń bezpośrednich innych niż ubezpieczenia na życie oraz zmieniająca dyrektywy

73/239/EWG i 88/357/EWG (trzecia dyrektywa w sprawie ubezpieczeń innych niż ubezpieczenia na życie) (Dz. Urz. WE L 228 z 11.08.1992, str. 1 i n.),

2) dyrektywy 98/78/WE z dnia 27 października 1998 r. w sprawie dodatkowego nadzoru nad zakładami ubezpieczeń w grupach ubezpieczeniowych (Dz. Urz. WE L 230 z 05.12.1998, str. 1 i n.),

3) dyrektywy 2002/83/WE z dnia 5 listopada 2002 r. dotyczącej ubezpieczeń na życie (Dz. Urz. WE L 345 z 19.12.2002, str. 1 i n.).”

Art. 86. W ustawie z dnia 22 maja 2003 r. o pośrednictwie ubezpieczeniowym (Dz.U. Nr 124, poz. 1154) wprowadza się następujące zmiany:

1) do tytułu ustawy dodaje się odnośnik nr 1 w brzmieniu:

„¹⁾ Niniejsza ustawa dokonuje w zakresie swojej regulacji transpozycji dyrektywy 2002/92/WE z dnia 9 grudnia 2002 r. w sprawie pośrednictwa ubezpieczeniowego (Dz. Urz. WE L 9 z 15.01.2003, str. 3 i n.).”;

2) po art. 1 dodaje się art. 1a w brzmieniu:

„Art. 1a. Ilekroć w ustawie jest mowa o państwach członkowskich Unii Europejskiej należy przez to rozumieć także państwa członkowskie Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym.”;

3) w art. 40 w ust. 1 w pkt 2 lit. b otrzymuje brzmienie:

„b) numer PESEL lub, gdy ten numer nie został nadany, numer paszportu, dowodu osobistego lub innego dokumentu potwierdzającego tożsamość”;

4) w art. 44 w ust. 1 w pkt 2 lit. b otrzymuje brzmienie:

„b) numer PESEL lub, gdy ten numer nie został nadany, numer paszportu, dowodu osobistego lub innego dokumentu potwierdzającego tożsamość”.

Art. 87. W ustawie z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz.U. Nr 124, poz. 1152) wprowadza się następujące zmiany:

1) do tytułu ustawy dodaje się odnośnik nr 1 w brzmieniu:

„¹⁾ Niniejsza ustawa dokonuje w zakresie swojej regulacji transpozycji następujących dyrektyw Wspólnot Europejskich:

1) dyrektywy 92/49/EWG z dnia 18 lipca 1992 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do ubezpieczeń bezpośrednich innych niż ubezpieczenia na życie oraz zmieniająca dyrektywy 73/239/EWG i 88/357/EWG (trzecia dyrektywa w sprawie ubezpieczeń innych niż ubezpieczenia na życie) (Dz. Urz. WE L 228 z 11.08.1992, str. 1 i n.),

2) dyrektywy 2000/26/WE z dnia 16 maja 2000 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do ubezpieczenia w zakresie odpowiedzialności cywilnej za szkody powstałe w związku z ruchem pojazdów mechanicznych, zmieniająca dyrektywy 73/239/EWG i 88/357/EWG (czwarta dyrektywa w sprawie ubezpieczeń komunikacyjnych) (Dz. Urz. WE L 181 z 20.07.2000, str. 28 i n.).”;

2) w art. 2 dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. Ilekroć w ustawie jest mowa o państwach członkowskich Unii Europejskiej należy przez to rozumieć także państwa członkowskie Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym.”;

3) w art. 102:

a) w ust. 2:

- pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) imię i nazwisko, adres zamieszkania, numer PESEL lub, gdy ten numer nie został nadany, numer paszportu, dowodu osobistego lub innego dokumentu potwierdzającego tożsamość lub nazwę, adres siedziby i numer REGON ubezpieczonego,”

- w pkt 8 lit. f otrzymuje brzmienie:

„f) imię i nazwisko, adres zamieszkania, numer PESEL lub, gdy ten numer nie został nadany, numer paszportu, dowodu osobistego lub innego dokumentu potwierdzającego tożsamość lub nazwę, adres siedziby i numer REGON posiadacza pojazdu mechanicznego,”

b) w ust. 3 w pkt 1:

- lit. b i c otrzymują brzmienie:

„b) imię i nazwisko, adres zamieszkania, numer PESEL lub, gdy ten numer nie został nadany, numer paszportu, dowodu osobistego lub innego dokumentu potwierdzającego tożsamość lub nazwę, adres siedziby i numer REGON posiadacza pojazdu, uczestniczącego w zdarzeniu,

c) imię i nazwisko oraz numer PESEL lub, gdy ten numer nie został nadany, numer paszportu, dowodu osobistego lub innego dokumentu potwierdzającego tożsamość kierującego pojazdem uczestniczącym w zdarzeniu,”

- lit. e otrzymuje brzmienie:

„e) imię i nazwisko, adres zamieszkania, numer PESEL lub, gdy ten numer nie został nadany, numer paszportu, dowodu osobistego lub innego dokumentu potwierdzającego tożsamość lub nazwę, adres siedziby i numer REGON osoby poszkodowanej;”

Art. 88. W ustawie z dnia 12 czerwca 2003 r. – Prawo pocztowe (Dz. U. Nr 130, poz. 1188) do tytułu ustawy dodaje się odnośnik nr 1 w brzmieniu:

„¹⁾ Niniejsza ustawa dokonuje w zakresie swojej regulacji transpozycji dyrektywy 97/67/WE z dnia 15 grudnia 1997 r. w sprawie wspólnych zasad rozwoju rynku wewnętrznego usług pocztowych Wspólnoty oraz poprawy jakości usług (Dz. Urz. WE L 15 z 21.01.1998, str. 14 i n.).”

Art. 89. W ustawie z dnia 13 czerwca 2003 r. o cudzoziemcach (Dz. U. Nr 128, poz. 1175) wprowadza się następujące zmiany:

1) do tytułu ustawy dodaje się odnośnik nr 1 w brzmieniu:

„¹⁾ Niniejsza ustawa dokonuje w zakresie swojej regulacji transpozycji dyrektywy 2001/51/WE z dnia 28 czerwca 2001 r. uzupełniającej postanowienia art. 26 Konwencji wykonawczej do Układu z Schengen z dnia 14 czerwca 1985 r. (Dz. Urz. WE L 187 z 10.07.2001, str. 45 i n.).”;

2) w art. 165 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Przepisy art. 27 ust. 3 i art. 51 ust. 3 i 4 tracą moc z dniem uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej.”

Art. 90. W ustawie z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. Nr 128, poz. 1176) do tytułu ustawy dodaje się odnośnik nr 1 w brzmieniu:

„¹⁾ Niniejsza ustawa dokonuje w zakresie swojej regulacji transpozycji następujących dyrektyw Wspólnot Europejskich:

1) dyrektywy 2001/55/WE z dnia 20 lipca 2001 r. w sprawie minimalnych standardów przyznawania tymczasowej ochrony na wypadek masowego napływu wysiedleńców oraz środków wspierających równowagę wysiłków między państwami członkowskimi związanych z przyjęciem takich osób wraz z jego następstwami (Dz. Urz. WE L 212 z 07.08.2001, str. 12 i n.),

2) dyrektywy 2003/9/WE z dnia 27 stycznia 2003 r. ustanawiającej minimalne normy dotyczące przyjmowania osób ubiegających się o azyl (Dz. Urz. WE L 31 z 03.02.2003, str. 18 i n.).”

Art. 91. W ustawie z dnia 27 czerwca 2003 r. o rencie socjalnej (Dz. U. Nr 135, poz. 1268) w art. 2:

1) uchyla się pkt 3;

2) dodaje się pkt 3a w brzmieniu:

„3a) obywatelom państw członkowskich Unii Europejskiej lub państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym przebywającym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, którzy uzyskali zezwolenie na pobyt;”.

Art. 92. W ustawie z dnia 9 lipca 2003 r. o zatrudnianiu pracowników tymczasowych (Dz.U. Nr 166, poz. 1608) do tytułu ustawy dodaje się odnośnik nr 1 w brzmieniu:

„¹⁾ Niniejsza ustawa dokonuje w zakresie swojej regulacji transpozycji dyrektywy 91/383/EWG z dnia 25 czerwca 1991r. uzupełniającej środki mające wspierać poprawę bezpieczeństwa i zdrowia w pracy pracowników pozostających w stosunku pracy na czas określony lub w czasowym stosunku pracy (Dz. Urz. WE L 206 z 29.07.1991, str. 19 i n.).”

Art. 93. W ustawie z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz. U. Nr 162, poz. 1568) do tytułu ustawy dodaje się odnośnik nr 1 w brzmieniu:

„¹⁾ Niniejsza ustawa dokonuje w zakresie swojej regulacji transpozycji dyrektywy 93/7/EWG z dnia 15 marca 1993 r. w sprawie zwrotu dóbr kultury wyprawionych niezgodnie z prawem z terytorium państwa członkowskiego (Dz. Urz. WE L 74 z 27.03.1993, str. 74 i n.).”

Art. 94. W ustawie z dnia 28 sierpnia 2003 r. o zmianie ustawy o diagnostyce laboratoryjnej oraz o zmianie innych ustaw (Dz. U. Nr 171, poz. 1663) uchyla się art. 8.

Art. 95. W ustawie z dnia 12 września 2003 r. o zmianie ustawy o zasadach uznawania nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej kwalifikacji do wykonywania zawodów regulowanych oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz.U. Nr 190, poz. 1864) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 1 w pkt 1 uchyla się lit. b, c, d i e;

2) w art. 4 uchyla się pkt 1;

3) w art. 6 w pkt 3 uchyla się lit. b;

Art. 96. W ustawie z dnia 30 października 2003 r. o zmianie ustawy o warunkach zdrowotnych żywności i żywienia oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 208, poz. 2020) w art. 13 w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) postępowanie, o którym mowa w art. 12-14 ustawy wymienionej w art. 1 jest przeprowadzane na zasadach określonych w przepisach obowiązujących w Unii Europejskiej, a zadania dotyczące tego postępowania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej realizuje Główny Inspektor Sanitarny;”.

Art. 97. W ustawie z dnia 28 listopada 2003 r. o wspieraniu rozwoju obszarów wiejskich ze środków pochodzących z Sekcji Gwarancji Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej (Dz. U. Nr 229, poz. 2273) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 1 otrzymuje brzmienie:

„Art. 1. Ustawa określa zadania oraz właściwość jednostek organizacyjnych i organów, w zakresie wspierania rozwoju obszarów wiejskich ze środków pochodzących z Sekcji Gwarancji Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej, dotyczące w szczególności:

- 1) uzyskiwania rent strukturalnych,
- 2) wspierania działalności rolniczej na obszarach o niekorzystnych warunkach gospodarowania,
- 3) wspierania przedsięwzięć rolnośrodowiskowych i dobrostanu zwierząt,
- 4) zalesiania gruntów rolnych,
- 5) wspierania gospodarstw niskotowarowych,
- 6) dostosowania gospodarstw rolnych do standardów Unii Europejskiej,
- 7) wspierania grup producentów rolnych,

8) pomocy technicznej dla jednostek organizacyjnych i organów realizujących zadania związane z rozwojem obszarów wiejskich,

9) uzupełnienia płatności bezpośrednich – określonymi przepisami Unii Europejskiej oraz postanowieniami Traktatu między Królestwem Belgii, Królestwem Danii, Republiką Federalną Niemiec, Republiką Grecką, Królestwem Hiszpanii, Republiką Francuską, Irlandią, republiką Włoską, Wielkim Księstwem Luksemburga, Królestwem Niderlandów, Republiką Austrii, Republiką Portugalską, Republiką Finlandii, królestwem Szwecji, Zjednoczonym Królestwem Wielkiej Brytanii, i Irlandii Północnej (państwami członkowskimi Unii Europejskiej) a Republiką Czeską, Republiką Estońską, Republiką Cypryjską, Republiką Łotewską, Republiką Litewską, Republiką Węgierską, Republiką Malty, Rzeczpospolitą Polską, Republiką Słowenii, Republiką Słowacką dotyczącymi przystąpienia Republiki Czeskiej, Republiki Estońskiej, Republiki Cypryjskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Republiki Węgierskiej, Republiki Malty, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Słowenii, Republiki Słowacji do Unii Europejskiej, podpisanego w dniu 16 kwietnia 2003 r. w Atenach”;

2) w art. 5:

a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Zadania związane z udzielaniem pomocy finansowej w zakresie wspierania rozwoju obszarów wiejskich, zwanej dalej „pomocą”, realizuje agencja płatnicza akredytowana na podstawie przepisów o uruchamianiu środków pochodzących z Sekcji Gwarancji Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej, zwana dalej „Agencją”, na wniosek producenta rolnego.

2. Decyzje administracyjne w sprawach związanych z udzielaniem pomocy finansowej wydaje kierownik jednostki organizacyjnej Agencji, z zastrzeżeniem ust. 2a.”,

b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Pomoc, o której mowa w art. 1 pkt 8, jest udzielana na podstawie umowy cywilnoprawnej zawartej między Agencją a jednostkami organizacyjnymi i organami realizującymi zadania związane z rozwojem obszarów wiejskich.”,

c) dodaje się ust. 6 w brzmieniu:

„6. Minister właściwy do spraw rozwoju wsi określi, w drodze rozporządzenia, wzory wniosków o pomoc na działania określone w planie, mając na względzie zabezpieczenie przed nieuzasadnionym przyznawaniem pomocy, o której mowa w planie.”;

3) art. 7 otrzymuje brzmienie:

„Art. 7. 1. Dyrektor oddziału regionalnego Agencji przeprowadza kontrole w zakresie spełniania przez producentów rolnych warunków przyznania płatności zgodnie z planem kontroli zatwierdzonym przez Prezesa Agencji, ustalonym zgodnie z zasadami typowania gospodarstw rolnych do kontroli określonymi w przepisach Unii Europejskiej.

2. Prezes Agencji może powierzyć przeprowadzenie kontroli, o których mowa w ust. 1, innym jednostkom organizacyjnym dysponującym odpowiednimi warunkami organizacyjnymi, kadrowymi i technicznymi określonymi na podstawie ust. 10 pkt 2.

3. Czynności kontrolne są wykonywane przez osoby posiadające imienne upoważnienie wydane przez Prezesa Agencji.

4. Upoważnienie, o którym mowa w ust. 3, zawiera wskazanie osoby upoważnionej do wykonywania czynności kontrolnych, miejsce i zakres oraz podstawę prawną do ich wykonania.

5. Przed przystąpieniem do czynności kontrolnych osoba upoważniona do ich wykonania jest obowiązana okazać imienne upoważnienie, o którym mowa w ust. 3.

6. Osoby upoważnione do przeprowadzenia kontroli mają prawo do:

- 1) wstępu na grunty i do obiektów związanych z działalnością, której dotyczy pomoc,
- 2) żądania pisemnych lub ustnych informacji związanych z przedmiotem kontroli,

- 3) wglądu do dokumentów związanych z przedmiotem kontroli, sporządzenia z nich odpisów, wyciągów lub kserokopii oraz zabezpieczenia tych dokumentów,
  - 4) sporządzenia dokumentacji fotograficznej z przeprowadzonej kontroli,
  - 5) pobierania próbek do badań.
7. Osoba wykonująca czynności kontrolne sporządza z tych czynności protokołów.
8. Protokół podpisuje osoba wykonująca czynności kontrolne oraz podmiot kontrolowany.
9. W przypadku odmowy podpisania protokołu przez podmiot kontrolowany, protokół podpisuje tylko osoba wykonująca czynności kontrolne, dokonując w protokole stosownej adnotacji o odmowie podpisania protokołu przez podmiot kontrolowany, wraz z adnotacją o przyczynie odmowy.
10. Minister właściwy do spraw rozwoju wsi, w drodze rozporządzenia:
- 1) określi wzór imiennego upoważnienia do wykonywania czynności kontrolnych, mając na względzie ujednolicenia informacji zawartych w upoważnieniu,
  - 2) określi warunki organizacyjne, techniczne i kadrowe, jakie powinny spełniać jednostki organizacyjne, którym można powierzyć przeprowadzenie kontroli, mając na względzie zapewnienie wykonywania ich w jednolity sposób na obszarze całego kraju.”

Art. 98. Wyroby, o których mowa w art. 111 ust. 1 pkt 1 ustawy wymienionej w art. 14, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, podlegające do dnia 30 kwietnia 2004 r. obowiązkowi dopuszczenia do stosowania w zakładach górniczych i dopuszczone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy oraz posiadające znak dopuszczenia wydany na podstawie dotychczasowych przepisów prawa geologicznego i górniczego, mogą być stosowane w zakładach górniczych do dnia upływu ważności decyzji dopuszczeniowych.

Art. 99. Za wymianę zaświadczeń na międzynarodowy niezarobkowy przewóz drogowy, o których mowa w art. 33 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym, na zaświadczenia zgodne z wzorem określonym na podstawie art. 33 ust. 7 tej ustawy w brzmieniu nadanym przez art. 67 pkt 7 niniejszej ustawy, jeżeli nie ulegają zmianie dotychczasowe dane określone w tych zaświadczeniach, właściwy organ pobiera opłatę w wysokości 10 zł.

Art. 100. W sprawach decyzji i postanowień wydanych na podstawie przepisów o ochronie przed nadmiernym przywozem towarów na polski obszar celny oraz o ochronie przed przywozem na polski obszar celny towarów po cenach dumpingowych, w których w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy nie upłynął termin do wniesienia skargi do sądu administracyjnego, w postępowaniu wszczętym na skutek jej wniesienia stosuje się zasady dotychczasowe.

Art. 101. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie upoważnień zmienianych niniejszą ustawą zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie upoważnień w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą w zakresie, w jakim nie stanowią powtórzenia przepisów Unii Europejskiej.

Art. 102. Tracą moc:

- 1) ustawa z dnia 28 czerwca 1995 r. o zasadach, warunkach nakładania opłat celnych dodatkowych na niektóre towary rolne przywożone z zagranicy (Dz. U. Nr 98, poz. 485 oraz z 1999 r. Nr 45, poz. 435);
- 2) ustawa z dnia 29 listopada 2000 r. o zmianie ustawy o ochronie osób i mienia (Dz.U. z 2001 r. Nr 4, poz. 23);
- 3) ustawa z dnia 11 kwietnia 2001 r. o ochronie przed nadmiernym przywozem towarów na polski obszar celny (Dz. U. Nr 43, poz. 477 i Nr 123, poz. 1352 oraz z 2002 r. Nr 125, poz. 1063, Nr 153, poz. 1271 i Nr 188, poz. 1572);
- 4) ustawa z dnia 21 czerwca 2001 r. o ochronie przed nadmiernym przywozem na polski obszar celny niektórych towarów tekstylnych i odzieżowych (Dz. U. Nr 110, poz. 1188 oraz z 2002 r. Nr 125, poz. 1063, Nr 153, poz. 1271 i Nr 188, poz. 1572);
- 5) ustawa z dnia 24 sierpnia 2001 r. o ochronie przed przywozem na polski obszar celny towarów po cenach dumpingowych (Dz. U. Nr 123, poz. 1352 oraz z 2002 r. Nr 41, poz. 365, Nr 125, poz. 1063 i Nr 153, poz. 1271);
- 6) ustawa z dnia 21 czerwca 2002 r. o ochronie przed przywozem na polski obszar celny towarów subsydiowanych (Dz. U. Nr 125, poz. 1063).

Art. 103. Ustawa wchodzi w życie z dniem uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej, z wyjątkiem art. 42, art. 44, art. 60 pkt 2, art. 70, art. 71 pkt 11, art. 73 pkt 7

i 8, art. 89 pkt 2, art. 91 pkt 1, art. 94 i 95 i art. 102, które wchodzą w życie z dniem 30 kwietnia 2004 r.

UZASADNIENIE

Projekt *ustawy o zmianie i uchyleniu niektórych ustaw w związku z uzyskaniem przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej* wprowadza jednocześnie zmiany o podobnej treści w szeregu obowiązujących ustaw. Konieczność zachowania spójności tych zmian oraz wprowadzenia ich w tym samym momencie, tj. w dniu przystąpienia Polski do Unii Europejskiej, jest powodem, dla którego zrezygnowano z przeprowadzania osobnych zmian w poszczególnych ustawach, lecz zdecydowano się na formę jednego aktu prawnego o charakterze horyzontalnym.

Projekt zawiera pięć rodzajów zmian. Po pierwsze, projekt rozszerza pojęcia „Unia Europejska” oraz „państwa członkowskie Unii Europejskiej”, stosowane w ustawach dostosowujących prawo polskie do prawa wspólnotowego, o inne kraje będące państwami członkowskimi Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stronami umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, czyli Norwegię, Islandię i Liechtenstein. Umowa o Europejskim Obszarze Gospodarczym rozciąga bowiem stosowanie prawa wspólnotowego, w szczególności w zakresie funkcjonowania jednolitego rynku, na cały Europejski Obszar Gospodarczy. Polska, jako państwo członkowskie Unii Europejskiej, stanie się również stroną umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym - zatem przepisy prawa polskiego muszą zostać odpowiednio dostosowane. W powyższym zakresie, projekt przewiduje zmianę szeregu ustaw¹⁾, których materia obejmuje mechanizmy czy uprawnienia przysługujące – w świetle regulacji prawa wspólnotowego – zarówno obywatelom państw członkowskich Unii Europejskiej, jak i państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym.

---

¹⁾ tj. ustaw: Karta Nauczyciela, Prawo o adwokaturze, o radcach prawnych, o szkolnictwie wyższym, o systemie oświaty, o biegłych rewidentach i ich samorządzie, o zatrudnieniu i przeciwdziałaniu bezrobociu, Prawo energetyczne, Prawo budowlane, o Krajowym Rejestrze Sądowym, o ochronie osób i mienia, o opłacie skarbowej, o zasadach uznawania nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej kwalifikacji do wykonywania zawodów regulowanych, o usługach detektywistycznych, o diagnostyce laboratoryjnej, o transporcie drogowym, o podpisie elektronicznym, o zasadach uznawania nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej kwalifikacji do podejmowania lub wykonywania niektórych działalności, o świadczeniu przez prawników zagranicznych pomocy prawnej w Rzeczypospolitej Polskiej, Prawo upadłościowe i naprawcze, o transporcie kolejowym, o działalności ubezpieczeniowej, o pośrednictwie ubezpieczeniowym, o ubezpieczeniach obowiązkowych, ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych oraz o rencie socjalnej.

Drugim rodzajem zmian wprowadzanych projektowaną ustawą są przepisy nowelizujące trzynaście ustaw pod kątem utraty mocy obowiązującej przepisów implementujących wprost przepisy rozporządzeń wspólnotowych. Powielanie przepisów rozporządzeń wspólnotowych w krajowych aktach prawnych stanowiłoby w chwili uzyskania członkostwa naruszenie zasad prawa wspólnotowego. Rozporządzenia wspólnotowe obowiązują bowiem bezpośrednio, bez możliwości przyjmowania w tym zakresie żadnych przepisów w prawie krajowym poszczególnych państw członkowskim. Niezbędne jest zatem uchylenie krajowych przepisów prawnych, które regulują materię będącą przedmiotem odpowiednich rozporządzeń wspólnotowych. Jednocześnie należy zwrócić uwagę, że rozporządzenia wspólnotowe wymagają zamieszczenia w przepisach krajowych norm o charakterze instytucjonalnym czy proceduralnym, umożliwiających bezpośrednio stosowanie ich regulacji w danym państwie członkowskim. We wszystkich zatem wypadkach, w których prawo polskie rozstrzyga o właściwości instytucjonalnej bądź przewiduje procedury wymagane regulacją rozporządzenia wspólnotowego, a rozstrzygnięcie to nie stanowi odzwierciedlenia procedur sformułowanych w jego treści, przepisy prawa krajowego nie ulegną zmianie.

W powyższym zakresie, projekt przewiduje w szczególności szeroką nowelizację ustawy o organizmach genetycznie zmodyfikowanych. W związku z bezpośrednim obowiązywaniem rozporządzeń wspólnotowych po dniu akcesji, w projekcie zaproponowano uchylenie dwóch upoważnień do wydania rozporządzeń ministra właściwego do spraw środowiska w sprawie monitorowania produktu GMO oraz w sprawie próbek kontrolnych produktu GMO, o których mowa odpowiednio w art. 45 ust. 5 oraz art. 47a oraz dokonanie korekty w treści art. 47. Ponadto, uchylenie art. 45 ust. 5 wynika z faktu nakładania się zakresu regulacji przedmiotowego artykułu z rozporządzeniem nr 1830/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 września 2003 r. w sprawie zdolności do identyfikacji i oznakowania organizmów genetycznie zmodyfikowanych oraz zdolności do identyfikacji produktów żywnościowych i paszowych wytworzonych z organizmów genetycznie zmodyfikowanych i zmieniającym dyrektywę 2001/18/WE. Powyższe rozporządzenie dotyczy monitorowania obrotu produktu GMO na każdym etapie produkcji.

Monitorowanie zagrożeń wynikających z obrotu produktem GMO, zgodnie z dyrektywą 2001/18/WE, powinno być oparte na planie monitorowania, który stanowi

załącznik do wniosku na wprowadzenie do obrotu produktu GMO. Wytyczne do przygotowania planu monitorowania znajdują się w Aneksie VII dyrektywy. W tej sprawie została również wydana Decyzja Rady z dnia 3 października 2002 r. ustanawiająca wytyczne do Załącznika VII dyrektywy 2001/18/WE Parlamentu Europejskiego i Rady Europy z dnia 12 marca 2001 r. w sprawie zamierzonego uwalniania do środowiska organizmów genetycznie zmodyfikowanych i uchylenia dyrektywy Rady 90/220/EWG, która podobnie jak rozporządzenia UE będzie obowiązywała bezpośrednio po akcesji. Jednocześnie w art. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1830/2003 wyraźnie zaznaczone jest, że celem tego rozporządzenia jest wprowadzenie przepisów ramowych dotyczących zdolności do identyfikacji produktów składających się z GMO lub je zawierających oraz żywności i paszy wytworzonej z GMO w celu ułatwienia dokładnego oznakowania, monitorowania skutków dla środowiska, a jeśli to stosowne, zdrowia oraz podjęcia stosownych działań w zakresie zarządzania zagrożeniem obejmującym w razie konieczności wycofanie produktu.

Zmiany w art. 47 polegające skreśleniu w ust. 1 wyrazów „z zastrzeżeniem ust. 5” oraz uchyleniu ust. 3, ust. 4 i ust. 5 wynikają z faktu uregulowania bezpośrednio w treści rozporządzenia nr 1830/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 września 2003 r. w sprawie zdolności do identyfikacji i oznakowania organizmów genetycznie zmodyfikowanych oraz zdolności do identyfikacji produktów żywnościowych i paszowych wytworzonych z organizmów genetycznie zmodyfikowanych i zmieniającego dyrektywę 2001/18/WE warunków znakowania produktów GMO. Problem znakowania reguluje również rozporządzenie Komisji Europejskiej nr 50/2000 z dnia 10 stycznia 2000 r. w sprawie znakowania produktów spożywczych oraz produktów żywnościowych zawierających dodatki w tym dodatki smakowe, które zostały zmodyfikowane genetycznie lub zostały wyprodukowane z genetycznie zmodyfikowanych organizmów.

Skreślenie art. 47a, w którym znajduje się upoważnienie do wydania rozporządzenia w sprawie pobierania próbek produktów GMO wynika z tego, że w indywidualnych decyzjach wydawanych przez Komisję Europejską realizowane są założenia dotyczące próbek kontrolnych produktów GMO, wynikające z art. 19 ust. 3 pkt d dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady Europy nr 2001/18/WE z dnia 12 marca 2001 r. w sprawie zamierzonego uwalniania do środowiska organizmów genetycznie zmodyfikowanych i uchylenia dyrektywy Rady 90/220/EWG. Jednocześnie wykreślenie art. 47a jest uzasadnione tym, że art. 9 ust. 2 rozporządzenia nr 1830/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 września 2003 r. w sprawie zdolności do identyfikacji i oznakowania organizmów

genetycznie zmodyfikowanych oraz zdolności do identyfikacji produktów żywnościowych i paszowych wytworzonych z organizmów genetycznie zmodyfikowanych i zmieniającego dyrektywę 2001/18/WE zobowiązuje Komisję do opracowania i opublikowania wytycznych technicznych dla pobierania i badania próbek produktów GMO. Natomiast obowiązek zabezpieczania próbek kontrolnych wynika z warunków nałożonych na użytkownika przez organ wydający w państwach członkowskich decyzję na wprowadzenie do obrotu produktu GMO. W decyzji określa się wszelkie te parametry, które miałyby być uregulowane w zaproponowanym rozporządzeniu.

Kwestią o znaczeniu technicznym, choć niezbędnym z punktu widzenia wykonania przez Polskę ciężących na niej zobowiązań w zakresie implementacji prawa wspólnotowego, jest wprowadzenie do treści przepisów krajowych odwołań do dyrektyw, a w szczególności tych, które wymagają zamieszczenia w krajowych przepisach prawnych powołania się na ich numer oraz adres publikacyjny. Jest to jeden z wymogów, których spełnienie jest konieczne dla uznania pełnej transpozycji przepisów dyrektyw do prawa krajowego. Trzecią kategorią zmian przewidzianych w projekcie ustawy jest zatem zamieszczenie stosownych odwołań, w formie przypisów, w ustawach implementujących dyrektywy wspólnotowe. W powyższym zakresie, projekt zakłada wprowadzenie w tytułach siedemdziesięciu ustaw o charakterze dostosowawczym²⁾, odnośników informujących o dokonaniu w ich treści transpozycji

---

²⁾ tj. w ustawach: o postępowaniu egzekucyjnym w administracji, Kodeks pracy, o podatkach i opłatach lokalnych, o pracy na morskich statkach handlowych, o ochronie przyrody, o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji, o prawie autorskim i prawach pokrewnych, o gwarantowanych przez Skarb Państwa ubezpieczeniach eksportowych, o rachunkowości, o zapobieganiu zanieczyszczaniu morza przez statki, o utrzymaniu czystości i porządku w gminach, Prawo energetyczne, Prawo o ruchu drogowym, o ochronie zwierząt, o organizacji i funkcjonowaniu funduszy emerytalnych, o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych, Prawo bankowe, o usługach turystycznych, o broni i amunicji, o ochronie niektórych praw konsumentów oraz o odpowiedzialności za szkodę wyrządzoną przez produkt niebezpieczny, o ochronie nabywców prawa korzystania z budynku lub pomieszczenia mieszkalnego w oznaczonym czasie w każdym roku oraz zmianie ustaw Kodeks cywilny, Kodeks wykroczeń i ustawy o księgach wieczystych i hipotece, o komercjalizacji, restrukturyzacji i prywatyzacji przedsiębiorstwa państwowego "Polskie Koleje Państwowe", o bezpieczeństwie morskim, o przeciwdziałaniu wprowadzaniu do obrotu finansowego wartości majątkowych pochodzących z nielegalnych lub nieujawnionych źródeł oraz o przeciwdziałaniu finansowaniu terroryzmu, Prawo atomowe, o ochronie konkurencji i konsumentów, o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych, o żegludzie śródlądowej, o substancjach i preparatach chemicznych, o zasadach uznawania nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej kwalifikacji do wykonywania zawodów regulowanych, o odpadach, Prawo ochrony środowiska, o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej i opłacie depozytowej, o opakowaniach i odpadach opakowaniowych, o warunkach zdrowotnych żywności i żywienia, o leśnym materiale rozmożeniowym, o zbiorowym zapatrzaniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków, o organizmach genetycznie zmodyfikowanych, o wykonywaniu działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym, o cenach, Prawo wodne, o kredycie konsumenckim, o ochronie baz danych, o ochronie przed przywozem na

odpowiednich dyrektyw wspólnotowych. Informacja o fakcie transpozycji wskazanych dyrektyw w nowelizowanej ustawie oznacza przy tym, iż dane dyrektywy transponowane zostały w zakresie regulacji nowelizowanej ustawy - nie oznacza zaś, iż ustawa ta wyczerpuje dyspozycję tych aktów wspólnotowego prawa pochodnego.

Bardzo szczególny charakter mają w projekcie ustawy przepisy wprowadzające w sześciu ustawach³⁾, tzw. klauzulę wzajemnego uznawania. Konieczność wprowadzenia takiej klauzuli wynika z bezpośredniego stosowania postanowień art. 28 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, którego interpretacji dokonał Europejski Trybunał Sprawiedliwości, przede wszystkim w orzeczeniu w sprawie 120/78 *Rewe-Zentral AG*, znanym jako orzeczenie *Cassis de Dijon*. Zgodnie z tym rozumieniem postanowień Traktatu, w zakresie, w jakim wymagania dla towarów nie zostały zharmonizowane w prawie wspólnotowym, państwo członkowskie Unii Europejskiej nie może odmówić dopuszczenia do obrotu i stosowania na swoim terytorium towaru legalnie wyprodukowanego lub dopuszczonego do obrotu w innym państwie członkowskim (co rozciąga się na kraje członkowskie Europejskiego Obszaru Gospodarczego oraz, na mocy odrębnej umowy, na Turcję) pod pretekstem, że towar ten nie spełnia wymagań, jakie dla podobnego rodzaju towarów przewiduje prawo krajowe. Ograniczenia w zakresie dopuszczenia towarów do obrotu mogą być wprowadzane jedynie ze względów wymienionych w art. 30 Traktatu, lub z innych względów koniecznych uznanych w orzecznictwie ETS. Stosowanie tych ograniczeń jest przy tym bardzo rygorystycznie kontrolowane przez Trybunał pod względem ich uzasadnionego i proporcjonalnego do

---

polski obszar celny towarów po cenach dumpingowych, o ostateczności rozrachunku w systemach płatności i systemach rozrachunku papierów wartościowych oraz o zasadach nadzoru nad takimi systemami, o transporcie drogowym, o podpisie elektronicznym, o europejskich radach zakładowych, o zasadach uznawania nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej kwalifikacji do podejmowania lub wykonywania niektórych działalności, Prawo lotnicze, o świadczeniu przez prawników zagranicznych pomocy prawnej w Rzeczypospolitej Polskiej, o świadczeniu usług drogą elektroniczną, o szczególnych warunkach sprzedaży konsumenckiej oraz o zmianie Kodeksu cywilnego, o zasadach i warunkach wjazdu i pobytu obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej oraz członków ich rodzin na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, o systemie oceny zgodności, o elektronicznych instrumentach płatniczych, o portowych urządzeniach do odbioru odpadów i pozostałości ładunkowych ze statków, o przewozie drogowym towarów niebezpiecznych, Prawo upadłościowe i naprawcze, o szczególnych zasadach rozwiązywania z pracownikami stosunków pracy z przyczyn niedotyczących pracowników, o transporcie kolejowym, o działalności ubezpieczeniowej, o nadzorze ubezpieczeniowym i emerytalnym oraz Rzeczniku Ubezpieczonych, o pośrednictwie ubezpieczeniowym, o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych, Prawo pocztowe, o cudzoziemcach, o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, o zatrudnianiu pracowników tymczasowych oraz o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami.

³⁾ tj. w ustawach: o ochronie przeciwpożarowej, Prawo geologiczne i górnicze, o kulturze fizycznej, o dozorcze technicznym, Prawo ochrony środowiska oraz o odpadach.

zamierzonego skutku charakteru. W szczególności, ograniczenia takie nie mogą występować pod postacią administracyjnej procedury dopuszczenia do obrotu. Postanowienia Traktatu w tym względzie są bezpośrednio obowiązujące, jednak ze względu na trudność z ich stosowaniem w powszechnym obrocie niezbędne jest, zdaniem Komisji Europejskiej, zawarcie w prawie krajowym odpowiednich przepisów, eliminujących ponowną kontrolę *ex ante* towarów już raz dopuszczonych do obrotu w jednym z państw członkowskich. Towary te kontrolowane są jedynie *ex post*, w ramach krajowego systemu nadzoru rynku. Gwarantuje to prawidłowe stosowanie zasady swobodnego przepływu towarów, przy jednoczesnym zapewnieniu podstawowego poziomu ochrony interesu publicznego, w szczególności życia i zdrowia nabywców i użytkowników towarów.

Projekt ustawy uzupełnia piątą kategorię zmian o charakterze technicznym, tj. związanych z rozszerzeniem brzmienia przepisów pięciu z nowelizowanych ustaw, wprowadzających wymóg posługiwania się numerem PESEL, jako warunku skorzystania z przyznawanych w danym akcie praw, pod kątem wprowadzenia do ich treści możliwości korzystania z nich także w oparciu o numer dowodu osobistego lub innego dokumentu potwierdzającego tożsamość. Konieczność podania numeru PESEL przy korzystaniu ze swobody świadczenia usług, tj. m.in. dla uzyskania zgód, zezwoleń czy wpisu do rejestrów, jest sprzeczna z art. 12 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską. Zgodnie z interpretacją tego artykułu, uzależnianie dostępu do danych uprawnień od posiadania numeru czy dokumentu dostępnego tylko dla obywateli państwa przyjmującego lub osób zamieszkałych na jego terytorium, stanowi przejaw dyskryminacji ze względu na pochodzenie i jest zabronione.

Ponadto, w projekcie ustawy zaproponowano szereg zmian wynikających z konieczności „uzupełnienia” już uchwalonych ustaw o regulacje nowego *acquis* oraz regulacje pominięte w dotychczasowym procesie dostosowawczym. W szczególności, w ustawie o szczególnych warunkach sprzedaży konsumenckiej oraz o zmianie Kodeksu cywilnego proponuje się wykreślenie obowiązku stosowania języka polskiego w informacjach o towarach. Stosowany w prawie krajowym państwa członkowskiego Unii Europejskiej obowiązek stosowania określonego języka przy oznaczaniu towarów jest, według ustalonej linii orzeczniczej Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości, uznawany za barierę w swobodnym przepływie towarów, zabronioną postanowieniem art. 28 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską. Może też, w przypadku harmonizacji na szczeblu

wspólnotowym wymogów używania określonego języka, stanowić naruszenie prawa wspólnotowego wtórnego, gdy krajowe przepisy ogólne ustanawiają w tym względzie zasady inne, niż przepisy harmonizacyjne prawa wspólnotowego. Jednak pod pewnymi warunkami wymóg stosowania języka polskiego może być w prawie krajowym utrzymany ze względu na potrzebę ochrony konsumentów. Warunki i zasady stosowania takiego wymogu w prawie krajowym w sposób najbardziej szczegółowy określił Europejski Trybunał Sprawiedliwości w orzeczeniu w sprawie C-33/97 *Colim*. Wymóg taki może w szczególności dotyczyć wyłącznie informacji, których podanie konsumentowi jest obowiązkowe na mocy innych przepisów, musi umożliwiać podanie informacji w inny sposób, np. w zrozumiałej formie graficznej, i nie może być stosowany w zakresie, w jakim przepisy prawa wspólnotowego ustanawiają lub harmonizują zasady używania określonego języka. Doprowadzenie do zgodności odpowiednich przepisów ustawy o szczególnych warunkach sprzedaży konsumenckiej z prawem wspólnotowym wymaga zatem dostosowania ich do powyższych zasad.

W ustawie o szczególnych warunkach sprzedaży konsumenckiej oraz o zmianie Kodeksu cywilnego, a także w ustawie o cenach proponuje się wykreślenie obowiązku podawania kraju pochodzenia towarów importowanych. Wymóg taki został uznany przez Europejski Trybunał Sprawiedliwości w orzeczeniu w sprawie 207/83 *Komisja przeciw Zjednoczonemu Królestwu* za barierę w swobodnym przepływie towarów zabronioną postanowieniem art. 28 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską. Wymóg taki, zmierzający w istocie do umożliwienia konsumentom odróżnienia towarów krajowych od importowanych, może utwierdzać w nich przyzwyczajenie do kupowania raczej towarów krajowych i wpływać przez to negatywnie na wewnątrzspółnotową wymianę towarową. Trybunał uznał przy tym, że żadne względy ochrony konsumentów, ani inne względy interesu publicznego, nie uzasadniają takiego wymagania. Jeżeli natomiast producent lub sprzedawca uzna kraj pochodzenia towaru za cechę mogącą mieć znaczenie dla konsumenta, może z własnej woli podać odpowiednią informację. Natomiast wprowadzanie w prawie krajowym takiego obowiązku stanowi złamanie prawa wspólnotowego. Wyjątek stanowią przepisy dokonujące transpozycji do prawa krajowego przepisów prawa wspólnotowego wtórnego, zawierających wymagania podania miejsca wyprodukowania produktu.

W ustawie o szkolnictwie wyższym oraz w ustawie o wyższych szkołach zawodowych proponuje się wprowadzenie możliwości odstąpienia od niektórych wymogów związanych z

zatrudnianiem nauczycieli akademickich, przewidzianej obecnie jedynie w odniesieniu do zatrudnianych cudzoziemców, w tym obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej oraz Europejskiego Obszaru Gospodarczego, również w odniesieniu do obywateli polskich, którzy stopień naukowy, stopień w zakresie sztuki lub tytuł zawodowy uzyskali za granicą. Zgodnie z aktualnym stanem prawnym, odpowiednio art. 84 ust. 2 ustawy o szkolnictwie wyższym i art. 52 ust. 3 ustawy o wyższych szkołach zawodowych przewidują, iż w przypadku zatrudniania cudzoziemca w uczelni w charakterze nauczyciela akademickiego można odstąpić od warunków, których spełnienie jest wymagane przy zatrudnianiu obywateli polskich. Aktualnie obowiązujące rozwiązanie powoduje zatem, że sytuacja obywateli polskich, którzy uzyskali za granicą (w tym w państwach członkowskich Unii Europejskiej) stopień naukowy, stopień w zakresie sztuki lub tytuł zawodowy, jest niekorzystna w stosunku do sytuacji zatrudniania cudzoziemca w charakterze nauczyciela akademickiego.

Projekt przewiduje ponadto zmianę art. 1 pkt 10 ustawy z dnia 26 kwietnia 2002 r. o zmianie ustawy o zatrudnieniu i przeciwdziałaniu bezrobociu (DZ. U. Nr 74, poz. 675), dotyczącego dostępu cudzoziemców do polskiego rynku pracy. Zmiana dotyczy cudzoziemców – obywateli Unii Europejskiej i członków ich rodzin oraz odpowiednio cudzoziemców – obywateli państw, z którymi Unia Europejska zawarła umowy o swobodzie przepływu osób oraz członków ich rodzin. Zgodnie z brzmieniem pkt 10 załącznika XII do Traktatu Akcesyjnego, w wypadku, gdy środki krajowe lub środki wynikające z porozumień dwustronnych są stosowane przez obecne państwa członkowskie na mocy postanowień przejściowych, Polska może utrzymać w mocy równoważne środki w stosunku do obywateli państw członkowskich stosujących te środki. W związku z powyższym w projekcie założono, iż wyżej wymienieni cudzoziemcy zwolnieni zostaną z obowiązku posiadania zezwolenia na pracę na zasadzie wzajemności lub na podstawie dwustronnych umów międzynarodowych. Przewidziano także upoważnienie dla ministra właściwego do spraw pracy do określenia, w drodze rozporządzenia, wykazu państw w stosunku do których stosuje się zasadę wzajemności lub z którymi zawarte zostały stosowne umowy. Rozporządzenie uwzględni także zakres ograniczeń dotyczących cudzoziemców – obywateli Unii Europejskiej – upoważnienie to zostało zamieszczone w nowelizacji ustawy o zatrudnieniu i przeciwdziałaniu bezrobociu.

W projekcie zaproponowano także modyfikację art. 1 pkt 1 ustawy z dnia 26 kwietnia 2002 r. o zmianie ustawy o zatrudnieniu i przeciwdziałaniu bezrobociu (zmiana zakresu

podmiotowego), art. 1 pkt 3 tej ustawy (zmiana delegacji ministra właściwego do spraw pracy do wydania rozporządzenia regulującego sposób realizacji przez ograny zatrudnienia zadań wynikających z udziału tych organów w sieci europejskich służb zatrudnienia), art. 1 pkt 4, lit. a ustawy (dookreślenie kompetencji samorządu województwa w związku z realizacją zadań z zakresu koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego państw członkowskich Unii Europejskiej) oraz art. 1 pkt 7 lit. b ustawy (dookreślenie okresu wymaganego do nabycia prawa do zasiłku w związku z realizacją zadań z zakresu koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego państw członkowskich Unii Europejskiej). Zmiany te mają jednak charakter porządkujący.

Jednocześnie należy podkreślić, iż projektowana ustawa stanowić będzie jedną z podstaw oceny stopnia dostosowania prawa polskiego do *acquis*.

Ocena skutków regulacji do projektu ustawy o zmianie i uchyleniu niektórych ustaw w związku z uzyskaniem przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej

Projekt ustawy w zakresie, w jakim dotyczy przywołania w poszczególnych nowelizowanych regulacjach dyrektyw wspólnotowych implementowanych w całości lub części do polskiego porządku prawnego, nie wywołuje żadnych skutków. Wejście w życie zmian polegających na dodaniu do tytułów siedemdziesięciu ustaw odnośników informujących o dokonaniu w ich treści transpozycji dyrektyw Wspólnot Europejskich nie będzie miało zatem wpływu na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego, nie spowoduje skutków związanych z rynkiem pracy, nie będzie miało wpływu na konkurencyjność gospodarki, jak również nie spowoduje skutków dla sytuacji i rozwoju regionów.

W zakresie, w jakim projekt umożliwi w szczególności realizację swobód rynku wewnętrznego oraz zapewni stosowanie rozporządzeń wspólnotowych, zaproponowane w nim zmiany nie będą powodować skutków budżetowych bądź gospodarczych *per se*, lecz stanowić będą podstawę do wyliczenia skutków wynikających z przyszłego uczestnictwa w tym rynku. W szczególności, skutkiem wprowadzenia klauzul wzajemnego uznawania w sześciu nowelizowanych ustawach będzie likwidacja barier w swobodnym przepływie towarów w obszarze niezharmonizowanym, przy równoczesnym zapewnieniu możliwości

egzekwowania przez państwo niezbędnego poziomu bezpieczeństwa równoważnego w stosunku do przepisów krajowych.

Brak skutków objętych Oceną Skutków Regulacji należy wskazać również – co do zasady – w odniesieniu do zaproponowanych w projekcie zmian mających na celu rozszerzenie zakresów podmiotowych bądź zakresów stosowania obowiązujących regulacji o obywateli państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, czyli obywateli Norwegii, Islandii i Liechtensteinu. Wyjątek stanowi jedynie pakiet nowelizacji dotyczących dopuszczenia do udziału w obrocie gospodarczym podmiotów z tych państw. W powyższym zakresie należy wskazać, iż zmiany zaproponowane w ustawie o działalności ubezpieczeniowej, ustawie o nadzorze ubezpieczeniowym i emerytalnym oraz Rzeczniku Ubezpieczonych, ustawie o pośrednictwie ubezpieczeniowym oraz w ustawie o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych, mogą zwiększyć konkurencyjność na polskim rynku ubezpieczeń, na którym w ramach swobody świadczenia usług oprócz zakładów ubezpieczeń z państw członkowskich Unii Europejskiej, będą mogły działać zakłady z państw Europejskiego Obszaru Gospodarczego. Powyższe zmiany nie będą miały jednak wpływu na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego, nie spowodują skutków związanych z rynkiem pracy, jak również nie spowodują skutków dla sytuacji i rozwoju regionów.

Brak skutków finansowych dla budżetu państwa lecz wpływ na wzrost dochodów budżetów gmin z tytułu wpływów z opłaty skarbowej od wniosków o uznanie kwalifikacji oraz od wydanych decyzji, prognozować można natomiast w odniesieniu do planowanej nowelizacji ustawy o opłacie skarbowej. Podmiotami, na które będzie oddziaływać przedmiotowa nowelizacja, są obywatele, którzy wystąpią o wydanie decyzji w sprawie uznania nabytych w państwach członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stronach umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym kwalifikacji do wykonywania zawodu regulowanego bądź podejmowania lub wykonywania działalności regulowanej. Oszacowanie skutków finansowych związanych z wejściem w życie ustawy dla budżetów gmin nie jest jednak możliwe ze względu na trudną do przewidzenia liczbę decyzji, które będą wydawane w przedmiotowym zakresie.

Należy również podkreślić, iż częściowa ocena skutków zaproponowanych w projekcie zmian możliwa jest również w odniesieniu do planowanej nowelizacji ustawy o szkolnictwie wyższym oraz ustawy o systemie oświaty. W zakresie zmian do pierwszej z wyżej wymienionych regulacji należy wskazać, iż ewentualny wzrost liczby studentów kształcących się w poszczególnych uczelniach, w związku z dopuszczeniem do polskiego systemu edukacyjnego obywateli państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, będzie uwzględniony w dotacji na działalność dydaktyczną, którą dysponują ministrowie nadzorujący szkoły wyższe. Proponowana zmiana w ustawie o systemie oświaty spowoduje natomiast potrzebę wyasygnowania środków na pokrycie kosztów wynikających z tytułu zagwarantowania pracownikom migrującym z państw Europejskiego Obszaru Gospodarczego i ich rodzinom bezpłatnej nauki w szkołach ponadgimnazjalnych, publicznych zakładach kształcenia nauczycieli i publicznych placówkach. Podanie wielkości środków niezbędnych na realizację tych zadań nie jest możliwe, ponieważ będzie zależało od liczny obywateli tych państw, którzy zamieszkają w Polsce. Można jednak przewidywać, że skutki finansowe będą minimalne.

Skutki zmian, których charakter wykracza poza przedstawiony powyżej zakres, przygotowane przez poszczególne ministerstwa, przedstawione zostały w niniejszym dokumencie.

PODMIOTY OBJĘTE REGULACJAMI ZAWARTYMI W PROJEKCIE USTAWY, PODLEGAJĄCYMI OCENIE:

Zmiany zaproponowane w ustawie – Prawo lotnicze, dotyczą następujących podmiotów: przewoźników lotniczych, zarządzających portami lotniczymi, przedsiębiorców świadczących obsługę naziemną w portach lotniczych, podmiotów zainteresowanych uzyskaniem: koncesji na wykonywanie działalności w zakresie przewozu lotniczego, zezwolenia na zarządzanie portem lotniczym, zezwolenia na wykonywanie obsługi naziemnej w portach lotniczych oraz prowadzenia działalności gospodarczej objętej zezwoleniem.

Zmiany zaproponowane w ustawie o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych, dotyczą samorządów powiatowych oraz pracodawców.

WPLYW USTAWY NA FINANSE PUBLICZNE, W TYM NA:

– BUDŻET PAŃSTWA:

W zakresie skutków zaproponowanego brzmienia art. 178 ust. 3 ustawy - Prawo lotnicze należy zauważyć, iż dyrektywa Rady nr 96/67/EWG w sprawie dostępu do rynku obsługi naziemnej w portach lotniczych Wspólnoty nakłada na państwo członkowskie obowiązek wyznaczenia niezależnego kontrolera do przeprowadzania corocznej kontroli dotyczącej realizacji obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1 i 2 dyrektywy. W związku z powyższym koszt przeprowadzenia corocznej kontroli obejmującej przewoźników lotniczych, agentów obsługi naziemnej i zarządzających lotniskiem powinien być pokrywany z budżetu państwa. Do rozważenia są dwa warianty: przeprowadzenie kontroli przez podmiot zewnętrzny (wykwalifikowany audytor), wówczas roczny koszt wynosiłby ok. 100.000 PLN (20 podmiotów kwalifikujących się do poddania kontroli x 5.000 PLN/tydzień, przy założeniu, że średni czas kontroli wyniesie 1 tydzień), albo przyznanie dodatkowego etatu – roczny koszt rzędu 80.000 PLN.

W odniesieniu do skutków zaproponowanego brzmienia art. 68 ust. 2 pkt 8 ustawy - Prawo lotnicze, należy zauważyć, iż nowy przepis stanowiący o obowiązku prowadzenia ewidencji danych dotyczących ruchu statków powietrznych, wielkości ruchu pasażerskiego oraz przewozu ładunków wynikający z wymogów rozporządzenia nr 437/2003/WE z dnia 27 lutego 2003 r. powoduje konieczność zatrudnienia dodatkowych osób (dwa etaty) w celu rzetelnego wypełniania powyższych zadań. Osoby te byłyby odpowiedzialne za weryfikację danych otrzymywanych od podmiotów zewnętrznych oraz ich implementację do systemu bazy danych. Koszt zatrudnienia dwóch osób to ok. 90.000 PLN rocznie. Do tej kwoty należy również dodać koszt szkoleń tj. ok. 10.000 PLN rocznie. Ponadto na potrzeby Urzędu Lotnictwa Cywilnego konieczne jest utworzenie kompleksowego bazo-danowego systemu informatycznego, którego jednorazowy koszt został oszacowany na ok. 200.000 PLN (koszt wykonania i wdrożenia).

Zaproponowane brzmienie art. 194 ust. 3 ustawy - Prawo lotnicze wynika z faktu, iż w wyniku dostosowania polskich przepisów do prawa wspólnotowego przy wydawaniu zezwoleń na przewóz będzie konieczne sprawdzanie większej liczby dokumentów. Ponadto, z dniem przystąpienia Polski do Unii Europejskiej, w wyniku przyjęcia prawa wspólnotowego z zakresu przepisów dotyczących transportu lotniczego, nastąpi liberalizacja rynku przewozów lotniczych i spodziewany jest wzrost liczby przewozów na trasach do/z Polski. Dla polskiej administracji lotniczej będzie to oznaczało więcej zgłoszeń od przewoźników. Ponadto zniesienie ograniczeń wynikających w obecnie obowiązujących dwustronnych umów lotniczych spowoduje zwiększoną liczbę przewozów. W związku z tym niezbędne jest

przyznanie dwóch etatów w celu sprostania dodatkowym obowiązkom. Roczny koszt dwóch etatów to 90.000 PLN.

Ponadto, wykonywanie przez EASA części zadań w zakresie kompetencji Prezesa Urzędu Lotnictwa Cywilnego spowoduje zmniejszenie wpływów z tytułu pobierania opłat za czynności Urzędu Lotnictwa Cywilnego, które aktualnie przekazywane są na środek specjalny Urzędu Lotnictwa Cywilnego. Z uwagi na nieustabilizowany zakres tego przejęcia trudno jest ustalić wysokość kwot szacowanych z tego tytułu.

Ogółem, realizacja zadań wynikających z prawa wspólnotowego przez Urząd Lotnictwa Cywilnego będzie wymagała zwiększenia stanu zatrudnienia w Urzędzie o dodatkowych 11 etatów.

Wprowadzenie w życie zaproponowanych zmian do ustawy o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych nie spowoduje natomiast skutków finansowych dla finansów publicznych w postaci zwiększenia wydatków bądź zmniejszenia dochodów. Jakkolwiek katalog form pomocy publicznej, z których mogą korzystać przedsiębiorcy został rozszerzony o formy dozwolone prawem unijnym, to wysokość środków przeznaczonych na to zadanie uzależniona jest od decyzji organu je realizującego. Środki Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych na zadania realizowane przez samorzady przekazywane są na podstawie algorytmu i rady powiatu w formie uchwały określają zadania, na które je przeznaczają, zgodnie z prowadzoną polityką lokalną. Wprowadzenie projektowanych zmian skutkować może zatem zmianą w zakresie podziału przez powiat środków Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych. Ustawą z dnia 20 grudnia 2002 r. o zmianie ustawy o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz o zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (Dz. U. Nr 7, poz. 79), od 1 lutego 2003 r. ograniczono zakres przedmiotowy zadania związanego z zatrudnianiem osób niepełnosprawnych zarejestrowanych w powiatowym urzędzie pracy jako bezrobotne lub poszukujące pracy do refundacji kosztów dostosowania stanowiska pracy do potrzeb osób niepełnosprawnych i rozpoznania tych potrzeb przez służby medycyny pracy. Zmiana przepisu art. 26 ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych spowodowała w 2003r. drastyczny spadek zainteresowania zatrudnianiem takich osób.

– PROPONOWANE ZAPISY NIE WPLYWAJĄ NA BUDŻET JEDNOSTEK SAMORZĄDU TERYTORIALNEGO.

WPLYW USTAWY NA KONKURENCYJNOŚĆ WEWNĘTRZNA I ZEWNĘTRZNA GOSPODARKI:

W zakresie zaproponowanej nowelizacji ustawy – Prawo lotnicze: w wyniku wejścia w życie przepisów rozporządzenia nr 2407/92/EWG z dnia 23 lipca 1992 r. w sprawie licencjonowania przewoźników lotniczych oraz uchylecia niektórych artykułów w obecnej ustawie Prawo lotnicze (art. 165, 168), można spodziewać się zwiększenia zaangażowania kapitału obcego (unijnego) w Polsce. Możliwość zakładania przedsiębiorstw przewozu lotniczego z większościowym kapitałem obcym będzie stanowić zachętę dla unijnych inwestorów do otwierania firm przewozowych w Polsce. Można oczekiwać, iż obecni inwestorzy unijni zakładając w Polsce przedsiębiorstwa przewozowe przyczynią się do wzrostu jakości świadczonych usług przywożąc do Polski nowoczesne rozwiązania (know-how) z zakresu zarządzania usługami przewozu lotniczego. Jednocześnie rozszerzy się możliwość uzyskania koncesji przez podmioty z kapitałem polskim spełniające określone wymagania. Większa liczba przedsiębiorstw przewozu lotniczego wpłynie pozytywnie na konkurencję na rynku przewoźników lotniczych przyczyniając się jednocześnie do wzrostu konkurencyjności wewnętrznej jak i zewnętrznej polskiej gospodarki. Z drugiej strony przewoźnicy niskokosztowi spowodują konkurencję, spadek cen i być może trudności finansowe dla polskich przewoźników.

W zakresie przepisów dotyczących zezwoleń na wykonywanie obsługi naziemnej w polskich portach lotniczych, przepisy zaproponowane w ustawie – Prawo lotnicze rozszerzają zakres podmiotów, które mogą ubiegać się o zezwolenie o przedsiębiorców ustanowionych na terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej. Większa liczba podmiotów ubiegających się o zezwolenie na wykonywanie obsługi naziemnej spowoduje, że wzrosną szanse na wybranie podmiotów, które będą świadczyły usługi obsługi naziemnej o najwyższym standardzie. Podwyższenie standardów jakości świadczonych usług przez jeden podmiot lub przez kilka podmiotów w danym porcie lotniczym spowoduje, że pozostałe przedsiębiorstwa wykonujące obsługę naziemną w tym samym lub innych portach lotniczych będą dążyły do podwyższenia jakości usług. Większa konkurencja na rynku usług obsługi naziemnej wpłynie na wzrost konkurencyjności wewnętrznej gospodarki, ale jednocześnie na spadek cen i mniejsze wpływy agentów obsługi naziemnej – w tym od obcych przewoźników.

Ponadto, brak konieczności uzyskiwania zatwierdzenia przez władze lotnicze taryf przewozu lotniczego za przewozy lotnicze wykonywane pomiędzy portami lotniczymi położonymi na terytorium UE zgodnie z rozporządzeniem nr 2409/92 z dnia 23 lipca 1992 r. (art. 72 pkt 49 projektu ustawy horyzontalnej - art. 198 ust. 1 ustawy Prawo lotnicze) oznacza większą konkurencję w zakresie stosowanych przez przewoźników taryf, a co się z tym wiąże również większą liczbę przewożonych pasażerów. Ponadto, jeśli polscy przewoźnicy będą stosowali bardziej konkurencyjne taryfy od innych przewoźników unijnych będzie to oznaczało wzrost konkurencyjności zewnętrznej polskiej gospodarki.

WPLYW USTAWY NA RYNEK PRACY:

Zaproponowane w projekcie dostosowanie przepisów o koncesjonowaniu, zawartych w ustawie – Prawo lotnicze, do wymogów prawa wspólnotowego, spowoduje większą swobodę w zakładaniu przedsiębiorstw przewozu lotniczego, co będzie miało pozytywny wpływ na rynek pracy. W wyniku wzrostu konkurencji w zakresie taryf stosowanych przez przewoźników można spodziewać się zwiększonego zainteresowania przewozami lotniczymi, a wzrost przewożonych pasażerów to konieczność zatrudnienia większej liczby pracowników w liniach lotniczych, w biurach sprzedaży biletów, a także w portach lotniczych. Większy ruch w portach lotniczych to także większe zapotrzebowanie na komunikację miejską i przewozy prywatne (taksówki).

WPLYW USTAWY NA ROZWÓJ REGIONALNY:

Większa liczba podmiotów gospodarczych (przewoźników lotniczych) w wyniku dostosowania przepisów o koncesjonowaniu, zawartych w ustawie – Prawo lotnicze, do wymogów prawa wspólnotowego to wzrost liczby miejsc pracy, a zatem większy popyt i wzrost inwestycji w danym regionie. Natomiast w wyniku wprowadzenia konkurencji w zakresie taryf przewozu lotniczego zwiększy się liczba pasażerów zachęconych do podróżowania transportem lotniczym, co będzie oznaczało większy dochód dla portów lotniczych, których rozwój, zwłaszcza w regionach peryferyjnych, jest szansą dla poprawy sytuacji gospodarczej tych regionów. Ponadto większy popyt na usługi przewozu lotniczego będzie stymulował rozwój tej branży transportu przyczyniając się jednocześnie do rozwoju regionów, w których podmioty sektora transportu lotniczego będą prowadziły

swoją działalność. Spodziewany jest rozwój turystyki. Pojawi się konieczność rozbudowania sieci hotelowej oraz infrastruktury z tym związanej.

Poszerzenie zakresu przedmiotowego zadania określonego w art. 26 ustawy o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych o regulacje dotyczące refundacji kosztów adaptacji pomieszczeń do potrzeb osób niepełnosprawnych, adaptacji i nabycia urządzeń ułatwiających osobie niepełnosprawnej funkcjonowanie w zakładzie czy zwrotu miesięcznych kosztów zatrudnienia pracowników pomagających takim pracownikom, powinny natomiast pozytywnie wpłynąć na sytuację i rozwój regionalny, powodując zwiększenie zatrudnienia osób niepełnosprawnych, a przez to ograniczanie bezrobocia.

PRZEPROWADZONE KONSULTACJE SPOŁECZNE:

Projekt *ustawy o zmianie i uchynieniu niektórych ustaw w związku z uzyskaniem przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej* nie wymagał - ze względu na techniczny i nie budzący wątpliwości zakres wprowadzanych zmian – przeprowadzenia konsultacji społecznych. Wyjątek stanowi jedynie szeroka nowelizacja ustawy o świadczeniu przez prawników zagranicznych pomocy prawnej w Rzeczypospolitej Polskiej, ustaw o adwokaturze oraz o radcach prawnych oraz ustawy o biegłych rewidentach i ich samorządzie, których brzmienie przedstawione zostało do konsultacji odpowiednio Naczelnej Radzie Adwokackiej, Krajowej Radzie Radców Prawnych oraz Krajowej Izbie Biegłych Rewidentów. Uwagi zgłoszone przez Naczelną Radę Adwokacką i Krajową Radę Radców Prawnych uwzględnione zostały w treści projektu ustawy.

**UZASADNIENIE DOSTOSOWAWCZEGO CHARAKTERU PROJEKTU USTAWY O ZMIANIE I
UCHYLENIU NIEKTÓRYCH USTAW W ZWIĄZKU Z UZYSKANIEM PRZEZ RZECZPOSPOLITĄ
POLSKĄ CZŁONKOSTWA W UNII EUROPEJSKIEJ**

Projekt ustawy o zmianie i uchyleniu niektórych ustaw w związku z uzyskaniem przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej wprowadza jednocześnie zmiany o podobnej treści w dziewięćdziesięciu siedmiu obowiązujących ustawach oraz uchyla sześć obowiązujących regulacji. Konieczność zachowania spójności tych zmian oraz wprowadzenia ich w tym samym momencie, tj. w dniu przystąpienia Polski do Unii Europejskiej, jest powodem, dla którego zrezygnowano z przeprowadzania osobnych zmian w poszczególnych ustawach, lecz zdecydowano się na formę jednego aktu prawnego o charakterze horyzontalnym.

Należy zauważyć, iż zarówno struktura, jak i charakter zmian zaproponowanych w projekcie ustawy, odbiega od dotychczasowych nowelizacji o charakterze dostosowawczym. Dotychczasowe przedłożenia miały bowiem na celu – co do zasady – pełną lub częściową transpozycję wybranych regulacji wspólnotowego prawa pochodnego, należących do poszczególnych obszarów *acquis*, bądź też ich szczegółowych rozwiązań. Projekt ustawy o zmianie i uchyleniu niektórych ustaw w związku z uzyskaniem przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej różni się od powyższej formuły z uwagi na fakt, iż zakres zaproponowanych w jego brzmieniu zmian nie obejmuje działań implementacyjnych w przedstawionym powyżej rozumieniu, lecz działania o charakterze horyzontalnym, których konieczność przeprowadzenia wynika z zasad traktatowych, z zobowiązań międzynarodowych Wspólnoty oraz z przyjętych w orzecznictwie Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości warunków transpozycji prawa wspólnotowego do krajowych porządków prawnych.

Powyższe uzasadnia stwierdzenie, iż - mimo że projekt dotyczy zmian w brzmieniu przepisów ustaw o charakterze dostosowawczym - nie obejmuje jednak materii wynikających bezpośrednio z dyspozycji transponowanych w ich przepisach aktów wspólnotowego prawa pochodnego, lecz z powyższych regulacji o charakterze horyzontalnym, wpływających na sposób ich implementacji czy zakres ich stosowania. Powyższy horyzontalny charakter proponowanych w projekcie zmian znajduje swoje odzwierciedlenie zarówno w zestawieniu jego przepisów z odpowiednimi przepisami prawa Unii Europejskiej (tzw. tabeli zbieżności),

jak i w wykazie tłumaczeń wspólnotowych aktów prawnych załączonych do projektu. W powyższych dokumentach wykazane zostały wyłącznie te akty, na które projekt powołuje się bezpośrednio w przepisach normatywnych nowelizowanych ustaw, w związku z koniecznością usunięcia z krajowego porządku prawnego norm odzwierciedlających brzmienie przepisów rozporządzeń wspólnotowych. Charakter pozostałych zmian wynika natomiast z przepisów Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, z modyfikacjami wynikającymi z przepisów Traktatu Akcesyjnego, z zobowiązań wynikających z przystąpienia Rzeczypospolitej Polskiej do Umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym oraz innych wymogów o charakterze horyzontalnym, przedstawionych szczegółowo w uzasadnieniu do projektu ustawy.

Projekt ustawy o zmianie i uchyleniu niektórych ustaw w związku z uzyskaniem przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej obejmuje ponadto zmiany, których wprowadzenie nie było możliwe w momencie przyjmowania nowelizowanych w jego przepisach ustaw ze względu na brak rozstrzygnięć w związanych z nimi obszarach (tj. np. w zakresie stosowania technik prawodawczych przy odwołaniach do przepisów prawa wspólnotowego czy w zakresie okresów przejściowych w zakresie realizacji swobody przepływu osób) bądź dotychczasowe pominięcie niektórych wymogów *acquis* (np. dotyczących obowiązku umieszczenia odwołań do dyrektyw wspólnotowych w dokonujących ich transpozycji aktach prawa krajowego).

Należy również podkreślić, iż projekt ustawy o zmianie i uchyleniu niektórych ustaw w związku z uzyskaniem przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej – obok uregulowania w jego brzmieniu istotnych kwestii warunkujących zakończenie obecnego etapu przygotowań do akcesji pod względem legislacyjnym – dokonuje również rozstrzygnięć o sposobie regulowania istotnych kwestii związanych z procesem dostosowawczym, niezbędnych z punktu widzenia transpozycji *acquis*. W zamierzeniu projektodawcy, przyjęte rozwiązania służyć będą zapewnieniu spójności krajowego porządku prawnego oraz determinować będą sposób transpozycji prawa wspólnotowego w przyszłości.

W konkluzji należy zatem stwierdzić, iż wyżej przedstawiona analiza pozwala uznać projekt ustawy o zmianie i uchyleniu niektórych ustaw w związku z uzyskaniem przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej za dostosowujący prawo polskie do wspólnotowego *acquis*.

37/

URZĄD
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ

MINISTER
Prof. dr hab. Danuta Hübner

Min. DH- 631/04/DPE/eb

Warszawa, 19.02. 2004 r.

Pan
Aleksander Proksa
Sekretarz Rady Ministrów

Opinia o zgodności projektu ustawy o zmianie i uchyleniu niektórych ustaw w związku z uzyskaniem przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej, z prawem Unii Europejskiej wyrażona na podstawie art. 2 ust. 1 pkt. 2 ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Komitecie Integracji Europejskiej (Dz. U. Nr 106 poz. 49), przez Sekretarza Komitetu Integracji Europejskiej, Minister Danutę Hübner, działającą z upoważnienia Przewodniczącego Komitetu Integracji Europejskiej.

W związku z przedstawionym projektem ustawy o zmianie i uchyleniu niektórych ustaw w związku z uzyskaniem przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej (pismo nr RM-10-19-04), pozwalam sobie wyrazić następującą opinię:

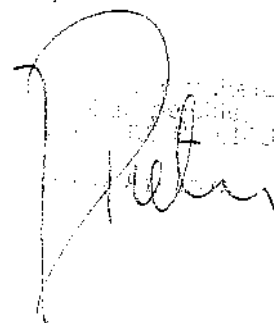
- I. Przedstawiony projekt ustawy wprowadza jednocześnie zmiany o podobnej treści w szeregu obowiązujących ustaw. Po pierwsze, projekt rozszerza pojęcia „Unia Europejska” oraz „państwa członkowskie Unii Europejskiej”, stosowane w ustawach dostosowujących prawo polskie do prawa wspólnotowego, o inne kraje będące członkami Europejskiego Obszaru Gospodarczego, czyli Norwegię, Islandię i Liechtenstein. Umowa o Europejskim Obszarze Gospodarczym rozciąga bowiem stosowanie prawa wspólnotowego, w szczególności w zakresie funkcjonowania jednolitego rynku, na cały Europejski Obszar Gospodarczy. Polska, jako państwo członkowskie Unii Europejskiej, stanie się również stroną Umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym - zatem przepisy prawa polskiego muszą zostać odpowiednio dostosowane.
- II. Drugim rodzajem zmian wprowadzanych projektowaną ustawą są przepisy nowelizujące szereg ustaw pod kątem utraty mocy obowiązującej przepisów implementujących wprost przepisy rozporządzeń wspólnotowych, co w chwili uzyskania członkostwa stanowić będzie naruszenie zasad prawa wspólnotowego. Rozporządzenia wspólnotowe obowiązują bowiem

- bezpośrednio, bez możliwości przyjmowania w tym zakresie żadnych przepisów w prawie krajowym poszczególnych państw członkowskim. Niezbędne jest zatem uchylene krajowych przepisów prawnych, które regulują materię będącą przedmiotem odpowiednich rozporządzeń wspólnotowych. Jednocześnie należy zwrócić uwagę, że rozporządzenia wspólnotowe wymagają zamieszczenia w przepisach krajowych norm o charakterze instytucjonalnym czy proceduralnym, umożliwiających bezpośrednie stosowanie ich regulacji w danym państwie członkowskim.
- III. Kwestią o znaczeniu technicznym, choć istotnym z punktu widzenia wykonania przez Polskę ciężących na niej zobowiązań w zakresie implementacji prawa wspólnotowego, jest wprowadzenie do ich treści odwołań do dyrektyw, a w szczególności tych, które wymagają zamieszczenia w krajowych przepisach prawnych powołania się na ich numer oraz adres publikacyjny. Jest to jeden z wymogów, których spełnienie jest konieczne dla uznania pełnej transpozycji przepisów dyrektyw do prawa krajowego. Trzecią kategorią zmian przewidzianych w projekcie ustawy jest zatem zamieszczenie stosownych odwołań, w formie przypisów, w ustawach implementujących dyrektywy wspólnotowe.
- IV. Bardzo szczególny charakter mają w projekcie ustawy przepisy wprowadzające tzw. klauzulę wzajemnego uznawania. Konieczność wprowadzenia takiej klauzuli wynika z bezpośredniego stosowania postanowień art. 28 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, którego interpretacji dokonał Europejski Trybunał Sprawiedliwości, przede wszystkim w orzeczeniu w sprawie 120/78 *Rewe-Zentral AG*, znanym jako orzeczenie *Cassis de Dijon*. Zgodnie z tym rozumieniem postanowień Traktatu, w zakresie, w jakim wymagania dla towarów nie zostały zharmonizowane w prawie wspólnotowym, państwo członkowskie Unii Europejskiej nie może odmówić dopuszczenia do obrotu i stosowania na swoim terytorium towaru legalnie wyprodukowanego lub dopuszczonego do obrotu w innym państwie członkowskim (co rozciąga się na kraje członkowskie Europejskiego Obszaru Gospodarczego oraz, na mocy odrębnej umowy, na Turcję) pod pretekstem, że towar ten nie spełnia wymagań, jakie dla podobnego rodzaju towarów przewiduje prawo krajowe. Ograniczenia w zakresie dopuszczenia towarów do obrotu mogą być wprowadzane jedynie ze względów wymienionych w art. 30 Traktatu, lub z innych względów koniecznych uznanych w orzecznictwie ETS. Stosowanie tych ograniczeń jest przy tym bardzo rygorystycznie kontrolowane przez Trybunał pod względem ich uzasadnionego i proporcjonalnego do zamierzonego skutku charakteru. W szczególności, ograniczenia takie nie mogą występować pod postacią administracyjnej procedury dopuszczenia do obrotu. Postanowienia Traktatu w tym względzie są bezpośrednio obowiązujące, jednak ze względu na trudność z ich stosowaniem w powszechnym obrocie niezbędne jest, zdaniem Komisji Europejskiej,

zawarcie w prawie krajowym odpowiednich przepisów, eliminujących ponowną kontrolę *ex ante* towarów już raz dopuszczonych do obrotu w jednym z państw członkowskich. Towary te kontrolowane są jedynie *ex post*, w ramach krajowego systemu nadzoru rynku. Gwarantuje to prawidłowe stosowanie zasady swobodnego przepływu towarów, przy jednoczesnym zapewnieniu podstawowego poziomu ochrony interesu publicznego, w szczególności życia i zdrowia nabywców i użytkowników towarów.

- V. Projekt ustawy uzupełnia piąta kategoria zmian o charakterze technicznym, tj. związanych z rozszerzeniem brzmienia przepisów wprowadzających wymóg posiadania numeru PESEL, jako warunku skorzystania z przyznawanych w danym akcie praw, pod kątem wprowadzenia do ich treści możliwości korzystania z nich także w oparciu o numer dowodu osobistego lub innego dokumentu potwierdzającego tożsamość. Konieczność podania numeru PESEL przy korzystaniu ze swobody świadczenia usług, tj. m.in. dla uzyskania zgód, zezwoleń czy wpisu do rejestrów, jest sprzeczna z Art. 12 Traktatu, zgodnie z interpretacją którego uzależnianie dostępu do danych uprawnień od posiadania numeru czy dokumentu dostępnego tylko dla obywateli państwa przyjmującego lub osób zamieszkałych na jego terytorium stanowi przejaw dyskryminacji ze względu na pochodzenie i jest zabronione.
- VI. Ponadto, w ustawie zaproponowano szereg zmian wynikających z konieczności „uzupełnienia” już uchwalonych ustaw o regulacje nowego *acquis* oraz regulacje pominięte w dotychczasowym procesie dostosowawczym.
- VII. Należy zauważyć, iż przedstawiony projekt ustawy zawiera wyłącznie przepisy o charakterze dostosowawczym i stanowić będzie podstawę oceny pełnej implementacji *acquis* w dniu akcesji.
- VIII. W konkluzji pozwalam sobie zatem stwierdzić, iż przedstawiony projekt ustawy o zmianie i uchyleniu niektórych ustaw w związku z uzyskaniem przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Z poważaniem,

**ZESTAWIENIE PRZEPISÓW PRAWA UNII EUROPEJSKIEJ,
KTÓRYCH WDROŻENIE JEST CELEM PROJEKTU USTAWY O ZMIANIE I UCHYLENIU
NIEKTÓRYCH USTAW W ZWIĄZKU Z UZYSKANIEM PRZEZ RZ ECZPOSPOLITĄ POLSKĄ
CZŁONKOSTWA W UNII EUROPEJSKIEJ**

L.p.	Przepisy prawa Unii Europejskiej.	Przepisy projektu ustawy o zmianie i uchyleniu niektórych ustaw w związku z uzyskaniem przez Rzeczpospolitą Polskę członkostwa w Unii Europejskiej.
1.	Art. 2, Art. 3 pkt 9 rozporządzenia nr 178/2002/WE z dnia 28 stycznia 2002 r. ustanawiającego ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołującego Europejski Urząd ds. bezpieczeństwa żywności oraz ustanawiającego procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności (Dz. Urz. WE L 31 z 01.02.2002, str. 1 i n.).	Przepis art. 46 pkt 2 projektu ustawy zmieniający art. 3 pkt 2 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych.
2.	Rozporządzenie nr 793/93/EWG z dnia 23 marca 1993 r. w sprawie oceny i kontroli ryzyk stwarzanych przez istniejące substancje (Dz. Urz. WE L 84 z 03.09.1993, str. 34 i n. z późn. zm.).	Przepis art. 48 pkt 6 projektu ustawy dodający art. 34a do ustawy z dnia 11 stycznia 2001 r. o substancjach i preparatach chemicznych.
3.	Rozporządzenie nr 304/2003/WE z dnia 28 stycznia 2003 r. dotyczące wywozu i przywozu niebezpiecznych chemikaliów (Dz. Urz. WE L 63 z 06.03.2003, str. 1 i n.).	Przepis art. 48 pkt 6 projektu ustawy dodający art. 34b do ustawy z dnia 11 stycznia 2001 r. o substancjach i preparatach chemicznych.
4.	Rozporządzenie nr 259/93/EWG z dnia 1 lutego 1993 r. w sprawie nadzoru i kontroli przesyłania odpadów w obrębie, do Wspólnoty Europejskiej oraz poza jej obszar (Dz. Urz. WE L 30 z 06.02.1993, str. 1 i n. z późn.zm).	Przepis art. 50 pkt 2 projektu ustawy zmieniający art. 64 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach.
5.	Art. 2 i art. 3 pkt 9 – 14, 17 i 50-57 rozporządzenia nr 178/2002/WE z dnia 28 stycznia 2002 r. ustanawiającego ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołującego Europejski Urząd ds. bezpieczeństwa żywności oraz ustanawiającego procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności (Dz. Urz. WE L 31 z 01.02.2002, str. 1 i n.).	Przepis art. 54 pkt 2 projektu ustawy zmieniający art. 3 ust. 1 pkt 1, 9, 31, 36 i pkt 40 - 46 ustawy z dnia 11 maja 2001 r. o warunkach zdrowotnych żywności i żywienia.
6.	Art. 1 rozporządzenia nr 315/93/EWG z dnia 8 lutego 1993 r. ustanawiającego procedury wspólnotowe dla zanieczyszczeń w żywności (Dz. Urz. WE L 37 z 13.02.1993, str. 1 i n.).	Przepis art. 54 pkt 2 projektu ustawy zmieniający art. 3 ust. 1 pkt 7 ustawy z dnia 11 maja 2001 r. o warunkach zdrowotnych żywności i żywienia.
7.	Rozporządzenie nr 258/97/WE z dnia 27 stycznia 1997 r. dotyczące nowej żywności i nowych składników żywności (Dz. Urz. WE L 43 z 14.02.1997, str. 1 i n.).	Przepisy art. 54 pkt 2 i 4 – 5 projektu ustawy zmieniające art. 3 ust. 1 pkt 26 i art. 12 - 13 ustawy z dnia 11 maja 2001 r. o

		warunkach zdrowotnych żywności i żywienia.
8.	Rozporządzenie nr 1592/2002/WE z dnia 15 lipca 2002 r. w sprawie wspólnych zasad w zakresie lotnictwa cywilnego i utworzenia Europejskiej Agencji Bezpieczeństwa Lotniczego (Dz. Urz. WE L 240 z 7.09.2002, str. 1 i n.).	Przepisy art. 72 pkt 2 i 4 projektu ustawy dodające pkt 19 w art. 2 oraz ust. 1a w art. 21 do ustawy - Prawo lotnicze.
9.	Rozporządzenie nr 2299/89/EWG z dnia 24 lipca 1989 r. w sprawie kodeksu postępowania dla komputerowych systemów rezerwacji (Dz. Urz. WE L 220 z 29.07.1989, str.1 i n.), zmienione rozporządzeniem nr 3089/93 z 29 października 1993 (Dz. Urz. WE L 278 z 11.11. 1993, str.1 i n.), a następnie rozporządzeniem nr 323/99 z 8 lutego 1999 r. (Dz. Urz. WE L 40 z 13.02.1999, str.1 i n.).	Przepis art. 72 pkt 4 projektu ustawy dodający ust. 2a w art. 21 do ustawy - Prawo lotnicze
10.	Rozporządzenie nr 295/91/EWG z dnia 4 lutego 1991 r. ustanawiające wspólne zasady systemu odszkodowań dla pasażerów, którym odmówiono przyjęcia na pokład w regularnych przewozach lotniczych (Dz. Urz. WE L 36 z 08.02.1991, str. 5 i n. z późn.zm.).	Przepisy art. 72 pkt 4 i 50 projektu ustawy dodające ust. 2a w art. 21 oraz zmieniające ust. 3 art. 200 ustawy - Prawo lotnicze.
11.	Rozporządzenie nr 3922/91/EWG z dnia 16 grudnia 1991 r. w sprawie harmonizacji wymagań technicznych i procedur administracyjnych w dziedzinie lotnictwa cywilnego (Dz. Urz. WE L 373 z 31.12.1991, str. 4 i n. z późn. zm.).	Przepis art. 72 pkt 4 projektu ustawy dodający ust. 2a w art. 21 do ustawy - Prawo lotnicze.
12.	Rozporządzenie nr 2408/92/EWG z dnia 23 lipca 1992 r. w sprawie dostępu przewoźników lotniczych Wspólnoty do wewnątrzspółnotowych tras lotniczych (Dz. Urz. WE L 240 z 24.08.1992, str.8 i n.).	Przepisy art. 72 pkt 4 i 43 projektu ustawy dodające ust. 2a w art. 21 i zmieniające art. 190 ustawy - Prawo lotnicze.
13.	Rozporządzenie nr 2409/92/EWG z dnia 23 lipca 1992 r. w sprawie taryf i stawek za usługi lotnicze (Dz. Urz. WE L 240 z 24.08.1992, str.14 i n.).	Przepisy art. 72 pkt 4 i 49 projektu ustawy dodające ust. 2a w art. 21 oraz ust. 8 w art. 198 do ustawy - Prawo lotnicze.
14.	Rozporządzenie nr 95/93/WE z dnia 18 stycznia 1993 r. w sprawie wspólnych zasad przydzielania czasu na start lub lądowanie w portach lotniczych Wspólnoty (Dz. Urz. WE L 014 z 22.01.1993, str. 1 i n. z późn. zm.),	Przepisy art. 72 pkt 4 i 13 projektu ustawy dodające ust. 2a w art. 21 i art. 67a oraz zmieniające ust. 4 w art. 67 ustawy - Prawo lotnicze.
15.	Rozporządzenie nr 2027/97/WE z dnia 9 października 1997 r. w sprawie odpowiedzialności przewoźnika lotniczego z tytułu wypadków lotniczych (Dz. Urz. WE L 285 z 17.10.1997, str. 1 i n. z późn. zm.).	Przepis art. 72 pkt 4 projektu ustawy dodający ust. 2a w art. 21 do ustawy - Prawo lotnicze.
16.	Rozporządzenie nr 2082/2000/WE z dnia 6 września 2000 r. przyjmujące normy Eurocontrol i zmieniające dyrektywę 97/15/WE przyjmującą normy Eurocontrol oraz zmieniającą dyrektywę Rady 93/65/EWG (Dz. Urz. WE L 254 z 9.10.2000, str. 1 i n. z późn. zm).	Przepisy art. 72 pkt 4 i 19 projektu ustawy dodające ust. 2a w art. 21 oraz mieniające pkt 6 w art. 127 ust. 1 ustawy - Prawo lotnicze.
17.	Rozporządzenie nr 1592/2002/WE z dnia 15 lipca 2002 r. w sprawie wspólnych zasad w zakresie lotnictwa cywilnego i utworzenia Europejskiej Agencji Bezpieczeństwa Lotniczego (Dz. Urz. WE L 240 z 7.9.2002, str.1 i n.).	Przepisy art. 72 pkt 4 i 9 - 12 projektu ustawy dodające ust. 2a w art. 21, ust. 6 w art. 31, art. 53a oraz zmieniające ust. 2 art. 33 i ust. 1 art. 53 ustawy - Prawo

		lotnicze.
18.	Rozporządzenie nr 2320/2002/WE z dnia 16 grudnia 2002 r. ustanawiające wspólne zasady w dziedzinie bezpieczeństwa lotnictwa cywilnego (Dz. Urz. WE L 355 z 30.12.2002, str. 1 i n.).	Przepisy art. 72 pkt 4 i 39 –41 projektu ustawy dodające ust. 2a w art. 21 i ust. 2 i 3 w art. 189 oraz zmieniające art. 186 i art. 187 ust. 1 pkt 1 ustawy - Prawo lotnicze.
19.	Rozporządzenie nr 622/2003/WE z dnia 4 kwietnia 2003 r. ustanawiające środki w celu wprowadzenia w życie wspólnych podstawowych standardów dotyczących bezpieczeństwa lotnictwa cywilnego (Dz. Urz. WE L 89 z 05.04.2003, str. 9 i n.).	Przepisy art. 72 pkt 4 i 39 projektu ustawy dodające ust. 2a w art. 21 oraz zmieniające art. 186 ustawy - Prawo lotnicze.
20.	Rozporządzenie nr 1217/2003/WE z dnia 4 lipca 2003 r. ustanawiające wspólne specyfikacje dla krajowych programów kontroli jakości bezpieczeństwa w lotnictwie cywilnym (Dz. Urz. WE L 169 z 08.07.2003 str. 44 i n.).	Przepisy art. 72 pkt 4, 39 i 41 projektu ustawy dodające ust. 2a w art. 21 i ust. 2 i 3 w art. 189 oraz zmieniające art. 186 ustawy - Prawo lotnicze.
21.	Rozporządzenie nr 1486/2003/WE z dnia 22 sierpnia 2003 r. ustanawiające procedury przeprowadzania inspekcji Komisji w dziedzinie bezpieczeństwa lotnictwa cywilnego (Dz. Urz. WE L 213 z 23.08.2003, str. 3 i n.).	Przepisy art. 72 pkt 4, 7 i 39 projektu ustawy dodające ust. 2a w art. 21 i art. 27a oraz zmieniające art. 186 ustawy - Prawo lotnicze.
22.	Rozporządzenie nr 2042/2003/WE z dnia 20 listopada 2003 r. w sprawie nieprzerwanej zdatności do lotu statków powietrznych oraz wyrobów lotniczych, części i wyposażenia, a także w sprawie zezwoleń udzielanych instytucjom i personelowi zaangażowanym w takie zadania (Dz. Urz. WE L 315 z 28.11.2003, str. 1 i n.).	Przepisy art. 72 pkt 4 i 11 projektu ustawy dodające ust. 2a w art. 21 oraz zmieniające ust. 1 w art. 53 ustawy - Prawo lotnicze.
23.	Rozporządzenie nr 437/2003/WE z dnia 27 lutego 2003 r. w sprawie sprawozdań statystycznych w odniesieniu do przewozu lotniczego pasażerów, frachtu i poczty (Dz. Urz. WE L 066 z 11.03.2003, str. 1 i n.).	Przepis art. 72 pkt 15 projektu ustawy zmieniający pkt 8 w art. 68 ust.2 ustawy – Prawo lotnicze.
24.	Rozporządzenie nr 2407/92/EWG z dnia 23 lipca 1992 r. w sprawie przyznawania licencji przewoźnikom lotniczym (Dz. Urz. WE L 240 z 24.08.1992, str. 1 i n.).	Przepisy art. 72 pkt 24, 33 i 44 projektu ustawy zmieniające art. 164 i art. 177 ust 2 i dodające ust. 1a w art. 193 do ustawy – Prawo lotnicze.
25.	Art. 2 ust. 1 rozporządzenia nr 1191/69/EWG z dnia 26 czerwca 1969 r. w sprawie działania Państw Członkowskich dotyczącego zobowiązań związanych z pojęciem usługi publicznej w transporcie kolejowym, drogowym i w żegludze śródlądowej (Dz. Urz. WE L 156 z 28.06.1969, str. 1 i n.).	Przepis art. 83 pkt 2 ustawy horyzontalnej zmieniający art. 4 pkt 19 ustawy z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym.

LISTA PRZEKAZANYCH DOKUMENTÓW

DO

PROJEKTU USTAWY O ZMIANIE I UCHYLENIU NIEKTÓRYCH USTAW W ZWIĄZKU Z UZYSKANIEM
PRZEZ RZECZPOSPOLITĄ POLSKĄ CZŁONKOSTWA W UNII EUROPEJSKIEJprzyjętego przez Radę Ministrów
w dniu 3 lutego 2004 r.

1.	Deklaracja dotycząca dostosowawczego charakteru projektu ustawy wraz z uzasadnieniem jego dostosowawczego charakteru
2.	Projekt ustawy wraz z uzasadnieniem
3.	Zestawienie przepisów dostosowujących projektowanej ustawy z odpowiednimi przepisami Unii Europejskiej (tabela zgodności)
4.	Opinia Urzędu Komitetu Integracji Europejskiej o zgodności projektu z prawem Unii Europejskiej wydana dnia 4 lutego 2004 r. (pismo nr Min. DH-378/04/DPE- <i>eb</i>)
5.	<p>Tłumaczenie Komunikatu wyjaśniającego Komisji w sprawie umożliwienia produktom dostępu do rynków innych Państw Członkowskich: praktyczne zastosowanie wzajemnego uznawania (2003/C 265/02), w wersji papierowej i elektronicznej, jak również:</p> <p>Tłumaczenia następujących aktów prawa Unii Europejskiej, w wersji papierowej i elektronicznej:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) rozporządzenia nr 178/2002/WE z dnia 28 stycznia 2002 r. ustanawiającego ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołującego Europejski Urząd ds. bezpieczeństwa żywności oraz ustanawiającego procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności (Dz. Urz. WE L 31 z 01.02.2002, str. 1 i n.), 2) rozporządzenia nr 793/93/EWG z dnia 23 marca 1993 r. w sprawie oceny i kontroli ryzyk stwarzanych przez istniejące substancje (Dz. Urz. WE L 84 z 03.09.1993, str. 34 i n. z późn. zm.), 3) rozporządzenia nr 304/2003/WE z dnia 28 stycznia 2003 r. dotyczącego wywozu i przywozu niebezpiecznych chemikaliów (Dz. Urz. WE L 63 z 06.03.2003, str. 1 i n.), 4) rozporządzenie nr 259/93/EWG z dnia 1 lutego 1993 r. w sprawie nadzoru i kontroli przesyłania odpadów w obrębie, do Wspólnoty Europejskiej oraz poza jej obszar (Dz. Urz. WE L 30 z 06.02.1993, str. 1 i n. z późn. zm.), 5) rozporządzenia nr 315/93/EWG z dnia 8 lutego 1993 r. ustanawiającego procedury wspólnotowe dla zanieczyszczeń w żywności (Dz. Urz. WE L 37 z 13.02.1993, str. 1 i n.), 6) rozporządzenia nr 258/97/WE z dnia 27 stycznia 1997 r. dotyczącego nowej żywności i nowych składników żywności (Dz. Urz. WE L 43 z 14.02.1997, str. 1 i

- n.),
- 7) rozporządzenia nr 2299/89/EWG z dnia 24 lipca 1989 r. w sprawie kodeksu postępowania dla komputerowych systemów rezerwacji (Dz. Urz. WE L 220 z 29.07.1989, str.1 i n.), zmienione rozporządzeniem Nr 3089/93 z 29 października 1993 (Dz. Urz. WE L 278 z 11.11. 1993, str.1 i n.), a następnie rozporządzeniem Nr 323/99 z 8 lutego 1999 r. (Dz. Urz. WE L 40 z 13.02.1999, str.1 i n.),
  - 8) rozporządzenia nr 1592/2002/WE z dnia 15 lipca 2002 r. w sprawie wspólnych zasad w zakresie lotnictwa cywilnego i utworzenia Europejskiej Agencji Bezpieczeństwa Lotniczego (Dz. Urz. WE L 240 z 7.09.2002, str. 1 i n.)
  - 9) rozporządzenia nr 295/91/EWG z dnia 4 lutego 1991 r. ustanawiające wspólne zasady systemu odszkodowań dla pasażerów, którym odmówiono przyjęcia na pokład w regularnych przewozach lotniczych (Dz. Urz. WE L 36 z 08.02.1991, str. 5 i n. z późn. zm.),
  - 10) rozporządzenia nr 3922/91/EWG z dnia 16 grudnia 1991 r. w sprawie harmonizacji wymagań technicznych i procedur administracyjnych w dziedzinie lotnictwa cywilnego (Dz. Urz. WE L 373 z 31.12.1991, str. 4 i n. z późn. zm.),
  - 11) rozporządzenia nr 2408/92/EWG z dnia 23 lipca 1992 r. w sprawie dostępu przewoźników lotniczych Wspólnoty do wewnątrzwspólnotowych tras lotniczych (Dz. Urz. WE L 240 z 24.08.1992, str.8 i n.),
  - 12) rozporządzenia nr 2409/92/EWG z dnia 23 lipca 1992 r. w sprawie taryf i stawek za usługi lotnicze (Dz. Urz. WE L 240 z 24.08.1992, str.14 i n.),
  - 13) rozporządzenia nr 95/93/EWG z dnia 18 stycznia 1993 r. w sprawie wspólnych zasad przydzielania czasu na start lub lądowanie w portach lotniczych Wspólnoty (Dz. Urz. WE L 014 z 22.01.1993, str. 1 i n. z późn. zm.),
  - 14) rozporządzenia nr 2027/97/WE z dnia 9 października 1997 r. w sprawie odpowiedzialności przewoźnika lotniczego z tytułu wypadków lotniczych (Dz. Urz. WE L 285 z 17.10.1997, str. 1 i n. z późn. zm.),
  - 15) rozporządzenia nr 2082/2000/WE z dnia 6 września 2000 r. przyjmującego normy Eurocontrol i zmieniającego dyrektywę 97/15/WE przyjmującą normy Eurocontrol oraz zmieniającą dyrektywę Rady 93/65/EWG (Dz. Urz. WE L 254 z 9.10.2000, str. 1 i n. z późn. zm),
  - 16) rozporządzenia nr 2320/2002/WE z dnia 16 grudnia 2002 r. ustanawiającego wspólne zasady w dziedzinie bezpieczeństwa lotnictwa cywilnego (Dz. Urz. WE L 355 z 30.12.2002, str. 1 i n.),
  - 17) rozporządzenia nr 622/2003/WE z dnia 4 kwietnia 2003 r. ustanawiającego środki w celu wprowadzenia w życie wspólnych podstawowych standardów dotyczących bezpieczeństwa lotnictwa cywilnego (Dz. Urz. WE L 89 z 05.04.2003, str. 9 i n.),
  - 18) rozporządzenia nr 1217/2003/WE z dnia 4 lipca 2003 r. ustanawiającego wspólne specyfikacje dla krajowych programów kontroli jakości bezpieczeństwa w lotnictwie cywilnym (Dz. Urz. WE L 169 z 08.07.2003 str. 44 i n.),
  - 19) rozporządzenia nr 1486/2003/WE z dnia 22 sierpnia 2003 r. ustanawiającego procedury przeprowadzania inspekcji Komisji w dziedzinie bezpieczeństwa lotnictwa cywilnego (Dz. Urz. WE L 213 z 23.08.2003, str. 3 i n.),
  - 20) rozporządzenia nr 2042/2003/WE z dnia 20 listopada 2003 r. w sprawie nieprzerwanej zdatności do lotu statków powietrznych oraz wyrobów lotniczych, części i wyposażenia, a także w sprawie zezwoleń udzielanych instytucjom i personelowi zaangażowanym w takie zadania (Dz. Urz. WE L 315 z 28.11.2003, str. 1 i n.),
  - 21) rozporządzenia nr 437/2003/WE z dnia 27 lutego 2003 r. w sprawie sprawozdań statystycznych w odniesieniu do przewozu lotniczego pasażerów, frachtu i poczty

	<p>(Dz. Urz. WE L 066 z 11.03.2003, str. 1 i n.),</p> <p>22) rozporządzenia nr 2407/92/EWG z dnia 23 lipca 1992 r. w sprawie przyznawania licencji przewoźnikom lotniczym (Dz. Urz. WE L 240 z 24.08.1992, str. 1 i n.) oraz</p> <p>23) rozporządzenia nr 1191/69/EWG z dnia 26 czerwca 1969 r. w sprawie działania Państw Członkowskich dotyczącego zobowiązań związanych z pojęciem usługi publicznej w transporcie kolejowym, drogowym i w żegludze śródlądowej (Dz. Urz. WE L 156 z 28.06.1969, str. 1 i n.).</p>
--	---